

A black and white photograph of a forest with tall, straight trees and a person walking in the distance. The trees are arranged in rows, creating a sense of depth. The person is small in the distance, wearing a hat and dark clothing. The overall scene is a dense, mature forest.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

IANUARIE 1944

NUMĂR 1

R E V I S T A P A D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53, Nr. 1

IANUARIE 1941

S U M A R U L :

Studii:

Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor silvice (IV) 1

Comentarii — Insemnări :

S. Pașcovschi: Efectele inundațiilor din 1940 în câmpia Banatului — — 6

Ar. Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului (V—VI) — — — 13

M. Petcuț: Greșeli de care trebuie să ne ferim — — — — — 19

Cronica internă (pag. 23), *Cronica externă* (pag. 33), *Cronica piscicolă* (pag. 37),
Cărți (pag. 39), *Reviste* (pag. 42), *Informațiuni* (pag. 48),
Soc. Progresul Silvic (pag. 52), *Publicațiuni* (pag. 61).

SOMMAIRE:

Études:

La théorie des erreurs
et sa vérification sur
les phénomènes fo-
restiers (IV) — — — Titus Petrescu

Commentaires:

Les effets des inonda-
tions de 1940 dans la
plaine de Banat — S. Pașcovschi
Contributions à l'étude
de la flore de Mara-
mureș (V—VI) — — Ar. Coman
Erreurs qu'il faut éviter M. Petcuț

Chronique (intérieure, extérieure et
piscicole) — *Livres* — *Revue des
revues* — *Nouvelles* — *Soc. Pro-
gresul-Silvic* — *Publications*.

INHALT:

Abhandlungen:

Die Fehlertheorie und
ihre Anwendungen an
die forstlichen Phä-
nomenen (IV) — — Titus Petrescu

Mitteilungen:

Die Überschwemmum-
gen vom Jahre 1940
in der Banater Tie-
febene — — — — S. Pașcovschi
Beiträge zur Kenntnis
der Flora des Mara-
mureș-Bezirktes — Ar. Coman
Fehler die man umge-
hen soll — — — M. Petcuț

Chronik — *Bücherschau* — *Zeitschrif-
tenschau* — *Nachrichten* — *Verein
„Progresul-Silvic”*.

S T U D I I

TEORIA ERORILOR ȘI VERIFICAREA EI ASUPRA
FENOMENELOR SILVICE

de Ing. TITUS PETRESCU (Coșava).

IV.

OMOGENITATEA ARBORETELOR DIN PUNCTUL DE VEDERE
AL SUPRAFEȚELOR TERIERE.

Am arătat în articolele anterioare legile după cari se repartizează, volumul lemnos și diametrul mediu pe suprafața ocupată de un arboret din pădurile ocolului silvic Bozovici.

În continuare voi studia variația suprafețelor teriere totale depe suprafața aceluiaș arboret.

Pentru aceasta recurg tot la tabloul Nr. 1¹⁾ (col. 3, pag. 434) în care sunt trecute suprafețele teriere totale ale celor 107 locuri de încercare studiate anterior.

Față de valoarea mediei totale, a suprafețelor teriere, a celor 107 locuri de încercare, care este de:

$$\Sigma (S_m \times n) : n = 705,358 : 107 = 6,6 \text{ mp}$$

grupăm în clase, la intervale egale de $\pm 1,7$ mp toate cele 107 suprafețe teriere.

Rezultatul acestor grupări îl trecem în tabloul Nr. 1 (col. 1, 2 și 3).

După această operație calculăm suprafața terieră medie pe fiecare clasă, în parte (Tabloul Nr. 1 col. 4). Diferența dintre suprafața terieră medie pe clase și suprafața terieră me-

1) În Revista Pădurilor Nr. 6/1940, pag. 433.

TABLOUL Nr. 1.

1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Interval	n.	S.	Sm.	s	Interval	n.	S	Sm.	s
	Nr.	mp	mp	mp		Nr.	mp	mp	mp
0-1,5	1	1.192			6,6-8,3	1	6.700		
	1	1.192	1.192	-5.408		1	6.747		
1,5-3,2	1	2.101				1	6 *81		
	1	2.123				1	6.932		
	1	2.750				1	6.935		
	1	2.750				1	6.986		
	3	6.974	2.325	-4.275		1	7.034		
3,2-4,9	1	3.572				1	7.239		
	1	3.632				1	7.270		
	1	3.707				1	7.277		
	1	3.799				1	7.316		
	1	3.805				1	7.374		
	1	3.857				1	7.415		
	1	4.080				1	7.469		
	1	4.091				1	7.491		
	1	4.148				1	7.543		
	1	4.149				1	7.573		
	1	4.153				1	7.583		
	1	4.523				1	7.591		
	1	4.782				1	7.606		
	1	4.840			1	7.624			
	1	4.870			1	7.673			
1	4.897			1	7.705				
	16	66.905	4.181	-2.419	1	7.747			
4,9-6,6	1	4.911			1	7.767			
	1	5.068			1	7.9.8			
	1	5.074			1	8.010			
	1	5.085			1	8.025			
	1	5.229			1	8.031			
	1	5.311			1	8.033			
	1	5.311			1	8.103			
	1	5.321			1	8.199			
	1	5.349			1	8.205			
	1	5.46			1	8.281			
	1	5.483			1	8.288			
	1	5.485			35	264619	7.560	+0,950	
	1	5.547			1	8.403			
	1	5.582			1	8.516			
	1	5.632			1	8.599			
	1	5.660			1	8.666			
	1	5.691			1	8.725			
	1	5.706			1	8.789			
	1	5.958			1	8.919			
	1	6.065			1	9.005			
1	6.149			1	9.08				
1	6.182			1	9.306				
1	6.186			1	9.361				
1	6.190			1	9.460				
1	6.283			1	9.581				
1	6.284			13	116738	8.979	+2,379		
1	6.333			1	10.008				
1	6.357			1	10.684				
1	6.374			1	11.300				
1	6.381			1	11.520				
1	6.418			4	43.512	10.878	+4.278		
1	6.430								
1	6.452								
1	6.512								
1	6.569								
1	6.594								
	35	205418	5.866	-0.784					

die totală este eroarea ϵ a clasei respective (tabloul Nr. 1 col. 5).

Recapitulând (în tabloul Nr. 2 col. 1, 2, 3 și 4) rezultatele obținute până acum avem numărul și mărimea erorilor respective pe clase de diametre.

TABLOUL Nr. 2.

1		2	3	4		5	6
Interval		n	Sm.	ϵ		ϵ^2	$\epsilon\epsilon$ = $n\epsilon^2$
Fajă de origina veche	Fajă de origina nouă			+	-		
		Nr.	mp.	mp.	mp.	mp.	mp.
0, -1,5	< 5,1	1	1,92	—	5,408	29,27	29,27
1,5-3,2	5,1-3,4	3	2,325	—	4,275	18,13	54,39
3,2-4,9	3,4-1,7	16	4,181	—	2,419	5,85	93,60
4,9-6,6	1,7-0	35	5,866	—	0,784	0,53	18,55
6,6-8,3	0, -1,7	35	7,560	0,960	—	0,92	32,20
8,3-10,0	1,7-3,4	13	8,979	2,379	—	5,47	71,11
10,0-11,7	3,4-5,1	4	10,878	4,278	—	18,32	73,28
Total . . .		107	—	—	—	—	372,40

Procedând ca în cazurile anterioare avem (col. 5 și 6) valorile lui ϵ^2 și $\Sigma|\epsilon\epsilon|$

Și deci valoarea erorii mijlocii este:

$$\epsilon_m = \sqrt{\frac{\Sigma|\epsilon\epsilon|}{n-1}} = \sqrt{\frac{372,4}{107-1}} = 1,87 \text{ mp}$$

și a erorii probabile:

$$\eta = 0,67449 \times \epsilon_m = 0,67449 \times 1,87 = 1,25 \text{ mp}$$

și $K=1,70$ mp

iar valoarea raportului:

$$\frac{K}{\eta} = \frac{1,70}{1,25} = 1,36.$$

Pentru celelalte valori ale lui K se înmulțește acest raport cu 2 și 3 și se obține tabloul Nr. 3 (col. 1 și 2).

Din table¹⁾ prin interpolare se obține valoarea probabilității normale p (col. 3) și prin diferențe succesive se obține probabilitatea elementară Δp (col. 4).

1) Revista Pădurilor Nr. 6/1940, tabloul Nr. 4, pag. 439.

TABLOUL Nr. 3.

1 K	2		3 P	4 Δp	5 $107 \times \Delta p$	6 n	7 Dif.	
	K	η					+	-
	η							
0	0,00	0,00000		68,59	—	—	—	
1,7	1,36	0,64102	0,64102	31,25	70	—	1,41	
3,4	2,72	0,9944	0,29242	6,53	29	2,25	—	
5,1	4,08	0,9949	0,06065	0,63	7	—	0,47	
<5,1	∞	1,00000	0,00591	—	1	—	0,37	
Total	—	—	1,00000	107,00	107	—	—	

Procedând ca în trecut avem numărul teoretic al erorilor (col. 5) și făcând diferențele cu numărul real al erorilor (col. 6) observăm că nepotrivirile sunt neglijabile.

* * *

Pentru a aplica procedeul grafic, centralizăm numărul erorilor (tabloul Nr. 4, col. 1 și 2) și calculăm probabilitatea reală (col. 3) trecând alături și probabilitatea elementară teoretică Δp . (din tabloul 3, col. 4).

TABLOUL Nr. 4.

1 Interval	2			3	
	Numarul erorilor			Probabilitatea	
	+	-	Total	reală	teoretică
0 — 1,7	35	35	70	$70 : 107 = 0,65410$	0,64102
1,7 — 3,4	13	16	29	$29 : 107 = 0,27103$	0,29242
3,4 — 5,1	4	3	7	$7 : 107 = 0,06542$	0,06065
5,1 — ∞	—	1	1	$1 : 107 = 0,00935$	0,00591
Total . . .	52	55	107	$107 : 107 = 1,00000$	1,00000

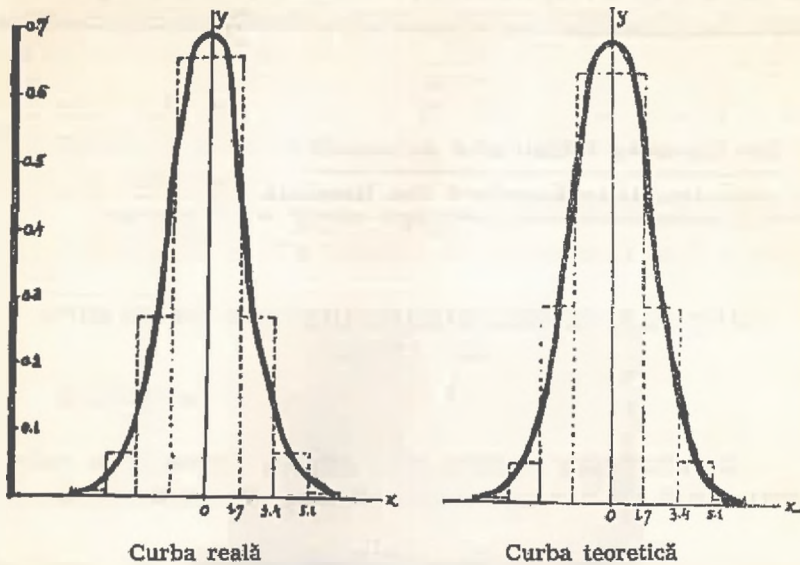
Reprezentând grafic obținem diagramele de mai jos.

Din diagrame se observă și grafic concordanța care există între teorie și realitate. Nepotrivirea între teorie și realitate fiind numai de 2%.

* * *

În același mod se pot studia și celelalte elemente ale arborului menționat mai sus¹⁾, ca repartizarea numărului arbori-

1) Revista Pădurilor nr. 6/1940, tabloul Nr. 1, pag. 434.

lor din locul de încercare; repartizarea suprafețelor teriere medii ca și repartizarea volumului arborilor medii, a căror distribuție față de media lor, este tot sub formă de clopot, dar nepotrivirea între calculul teoretic și realitate este mai mare, ajungând până la 10%.

Pentru acest motiv nu am mai găsit util să redăm calculul repartizării acestor elemente ale arboretului studiat mai sus, mărginindu-ne la cele trei elemente fundamentale: diametru mediu, suprafață terieră totală și volumul total.

La toate aceste cazuri cari sunt destul de variate și independente între ele, s'a verificat legea lui Gauss, care a fost stabilită în mod teoretic, independent de natura fenomenelor la cari se aplică.

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers.

Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen.

(IV)

Ein letzter Artikel einer Reihenfolge, inder der Verfasser den Beweis brachte, dass die Verteilung der Bestandeselemente dem Gaus'schen Gesetz gehorcht.

Untersucht wurden: die Stammzahl (H. 3, 1940), die Batmmasse (H. 6, 1940), der Stammdurchmesser (H. 11, 1940) und nun die Grundflächen der Bestände.

COMENTARII — INSEMNAȚII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră din România

EFECTELE INUNDAȚILOR DIN 1940 ÎN CÂMPIA BANATULUI

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

În primăvara și vara 1940, câmpia Banatului a suferit foarte mult din cauza inundațiilor. Apa, provenită fie din re-

Fig. 1. — Parcul școlii silvice Casa Verde
după inundație și ger. (17 Martie 1940).

vărsarea râurilor și pâraielor, fie din topirea zăpezilor pe loc, a acoperit suprafețe întinse și pe alocuri a stagnat luni de zile de-a rândul. Au fost astfel inundate multe porțiuni de teren, pe

care în anii normali nici nu se pomenea de așa ceva. Ca o curiozitate pot nota de ex. că încă în luna Iunie am umblat cu barca pe un lac întins de mai multe hectare, format pe niște terenuri arabile; sub apă, adâncă de 80—100 cm, se vedeau la fund rădăcinile și resturile tulpinilor de porumb, care fusese cultivat în anul trecut.

Pădurea Casa Verde dela marginea Timișoarei a fost și ea inundată în câteva rânduri. În partea de S și V a pădurii

Fig. 2. — Parcul școlii silvice Casa Verde, după inundație și ger. (17 Martie 1940).

aceste inundații au fost provocate de revărsarea pârâului Behela, care o traversează pe aici având un curs destul de întortochiat. Din luna Ianuarie chiar Behela a ieșit din maluri în câteva puncte, acoperind cu apă suprafețe mici de pădure. Cum însă pe atunci domnea un frig aspru, alternând cu perioade prea scurte de desgheț, aceste mici inundații nu s'au întins mai departe. La mijlocul lunii Martie în schimb, după o perioadă de timp mai cald, a început topirea zăpezii peste tot, apele pârâului s'au umflat puternic și s'au revărsat prin pădure. În apropierea Școlii Silvice, unde Behela curge azi

printr'un canal artificial, apele au trecut peste dig, au intrat în albia veche, de obicei uscată, și apoi s'au revărsat chiar în parcul Școlii, prin care trece această albie veche. Cu această ocazie au fost inundate și curtea Școlii și chiar o parte din clădiri, timp de câteva zile. Interesul este că după inundarea Școlii a venit un ger destul de puternic și totul a înghețat. Era un aspect destul de curios să vezi stratul continuu de gheață, lucind sub razele soarelui puternic de primăvară și reflectând tot felul de arbori și arbuști exotici, pe care numai în

Fig. 3. — Apele revărsate în pădurea Casa Verde.
(Martie 1940).

terenuri inundabile nu eram obișnuiți să-i vedem. Apele însă s'au retras de aici destul de repede. Au rămas inundate numai porțiuni mai joase din pădure și albia veche. Aici apele au stagnat până la a doua inundație, care a avut loc la începutul lunii Iunie. Behela s'a revărsat din nou și a inundat iarăși porțiuni întinse de pădure. Școala a fost scutită de data aceasta, numai porțiunile mai joase din parc au ajuns sub apă. Îmi reamintesc aspectul dezolant ce-l avea parcul inundat, cu băltoace de apă printre iarba înaltă, cu aerul îmbăcsit de ceața

fină, ce se ridică din toată părțile (ca la munte după ploaie), și cu roiuri nesfârșite de țânțari, care te înconjurau imediat ce intrai acolo. Această a doua inundație a fost foarte păgubitoare pentru vânat, mai ales fazani. Trebuie să fi distrus multe cuiburi și familii de pui mici. Am văzut fazanițe care nu mai aveau decât 1—2 pui după ele; dar nici aceștia desigur n'au supraviețuit după ce s'au bălăcit atâta prin apa rece.

Fig. 4. — Albia veche a pârâului Behela umplută de apele revărsate. (Martle 1940).

Și de data aceasta apele s'au retras repede, rămânând inundate numai părțile mai joase, fără scurgere. Cum restul verii a fost destul de ploios, apa a persistat aici în câteva săptămâni, apoi a dispărut. Arboretele, care au stat în apă, pare să nu fi suferit de loc; cel puțin n'am putut observa pe aici nici un arbore sau arbust uscat (aceste arborete sunt compuse din stejar, frasin, ulm, jugastru, cu subarboret de alun, sân-ger, corn, păducel). În parcul Școlii s'au uscat câteva tufe de soc (*Sambucus nigra* L.), care creșteau chiar în albia veche a pârâului.

In colțul NE al pădurii inundațiile s'au produs în urma topirii zăpezilor. Au început tot pe la mijlocul lunii Martie. Apa a acoperit toate depresiunile și scursorile, stagnând pe alocuri un timp foarte îndelungat. Astfel depresiunile mici din parcelele 37 și 40 au rămas sub apă până la mijlocul lunii August, și abia la începutul lui Septembrie se poate spune că s'au uscat complet. Pe o vâlcea mică, care traversează parcelele 36 și 37 apa deasemenea a persistat până la sfârșitul lui Iulie, pe când în anii normali aceasta este uscată dela începutul verii.

Fig. 5. — Grup de jugăștri uscați din pricina inundațiilor. Pădurea Casa Verde, parcela 37. (August 1940).

Depresiunea din parcela 40 este acoperită cu un pâlc de plop tremurător tânăr din drajoni, care s'au întins aici dintr'un grup de arbori ceva mai mari din apropiere. Printre drajonii de plop se mai găsesc câțiva puieți de frasin. Apa a acoperit numai partea de jos a tulpinițelor, cca 10—20 cm. Până la 14 Iulie n'am observat nimic suspect, dar la aceasta dată am remarcat că frunzele de plop încep să îngălbenească și să se răsucescă, iar la 21 Iulie se vedea lămurit că aproape toți

drajonii se usucă. În mijlocul lunii August erau uscați cu desăvârșire, chiar și scoarța era complet uscată. Curios însă este că aici-colo a rămas câte un drajon perfect sănătos, cu frunze verzi, până la retragerea apelor; aceste exemplare sunt sănătoase și acum, și par să fi ieșit foarte bine din toată aventura. Nici puietii de frasin n'au pățit nimic.

În parcela 37 apa s'a întins pe o suprafață mult mai mare, acoperită cu pădure bătrână de stejar, în amestec cu ceva ulm și jugastru și cu un subarboret bogat de diverși arbuști. Cum aici apa era adâncă, n'am putut intra înăuntru și să urmăresc continuu ce se petrece. La 16 Iulie, când am putut pătrunde

Fig. 6. — Puietii de jugastru uscați din pricina inundațiilor.
Pădurea Casa Verde, parcela 37. (August 1940).

puțin în interiorul porțiunii inundate, am constatat că mulți arbuști mărunți de păducel, porumbar, lemn căinesc, sunt uscați complet; la fel puietii de jugastru (nuieliș). Exemplarele mari de jugastru, de cca 7—8 m înălțime și până la 25 cm diametru terier, aveau la acea dată frunzele ușor îngălbenite, dar n'ași fi putut încă spune nimic precis. La 21 Iulie însă au fost galbene deabinelea și atunci am fost sigur că se vor usca. Într'adevăr până la mijlocul lui August aceste câteva exemplare s'au și uscat. În August am mai găsit și puietii de ulm uscați. Curios s'a comportat cornul: la 16.VII multe tufe au avut frunzele îngălbenite sau înroșite, pe alocuri chiar ofilite în parte, încât eram convins că se vor usca pe capete; dar au

rămas în această stare până la retragerea apelor și nu s'a uscat nici una. Stejarul nu s'a resimțit de loc, nici ulmul bătrân.

Uscarea păducelului și porumbarului am mai observat-o pe malurile unor băltoace din apropierea pădurii, unde la fel apa s'a uscat la un nivel neobișnuit.

În fine un fenomen interesant l-am observat într'o vâlcea mică din parcela 36; am menționat mai sus că acolo apa a persistat până la sfârșitul lunii Iulie. Puieții de plop tremurător, care cresc în număr mare în această vâlcea, au început să piardă frunzele aproximativ odată cu drajonii din parcela 40. Am crezut că se vor usca. În Septembrie nu mai aveau frunze de loc; dar încercând scoarța cu briceagul am găsit-o verde și sănătoasă, iar mugurii erau formați în condițiuni normale; deci e prea probabil că la primăvară (1941) vor reveni.

Acestea sunt efectele revărsărilor excepționale de ape din 1940 în pădurea Casa Verde. Am crezut interesant să le public aici, putând contribui în oarecare măsură la stabilirea gradului de rezistență a diferitelor esențe în contra inundațiilor.

Die Ueberschwemmungen vom Jahre 1940 in der Banater Tiefebene.

Les effets des inondations de 1940 dans la plaine de Banat.

L'année 1940 a été particulièrement umide. Aussi plusieurs régions de Roumanie ont eu beaucoup à souffrir à cause des inondations répétées et prolongées.

L'auteur a poursuivi les effets de ces inondations dans la forêt Casa-Verde près de Timișoara. En quelques parcelles les suivantes espèces se sont ressenties: l'orme champêtre, l'érable, les drageons de peuplier tremble, les aubépines, le prunellier et le bois gentil.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeu de Jos

V.

Vaccinium vitis idaea L. (Merișorul). În Maramureș e comun, găsiindu-se în toate părțile. Totuși din punct de vedere geobotanic e interesant căci limita din jos a ariei sale e cu mult mai joasă pe la noi, de cât se știe. În Ruscova pe moșia lui Șehovici vis-a-vis cu kilometru 7 de pe șoseaua Ruscova—Poieni, pe deal, spre Hecica la exp. W., alt. 531 m, se găsește foarte mult. Solul e slab, cu mulți licheni acoperit. În jur e pădure de fag diseminat cu gorun și stejar, și cu alte foioase. În Vișeu de jos se găsește pe lanul Podinace. Exp. N. Alt. 470 m. Cât a existat pădurea de stejar și gorun, s'a găsit acolo din abundență. Cum s'a tăiat pădurea și locul s'a dat agriculturii, a dispărut și el în cea mai mare parte. Astăzi numai la marginea corcurilor de tufă să găsesc câteva exemplare.

În comuna Bistra pe Poderei să găsește din abundență. Exp. S. Alt. 375 m. Poderei sunt poduri întinse și mocirloase. Merișorul nu crește propriu zis în mocirlă. El s'a refugiat pe locuri puțin mai înalte sau pe mușuroaie, cu un cuvânt se află acolo unde efectul mocirlei nu se simte. Din această cauză găsim lângă merișor, *Alnus incana* L. și *glutinosa* L., *Salix aurita* L. și câte un *Quercus robur* L.

Țin să precizez că în Maramureș nu am văzut *Vaccinium myrtillus* L. cu limită așa coborâtă. Până acum se credea că aria afinelor (*V. myrtillus*) e mai joasă de cât a merișorului.

Juniperus communis L. Ca întregire la „Contribuțiuni la Flora Maramureșului“ (IV) în Rev. Pădurilor, pagina

aproape în forma celei cultivată în grădini. Așa, am găsit-o în Obcioara din Vișeu de sus, la exp. N și alt. 710.

Sisymbrium sophia L. Planta aceasta comună în munți pătrunde până la com. Moisei, deci până la poalele Pietrosului-Mare. Aici în comună și lângă comună se găsește din abundență, însă nu crește așa de mare și cu atâtea ramuri ca de exemplu la Sighet. Alt. 575 m.

Sinapis arvensis L. Stațiunea cea mai de sus unde am găsit din planta aceasta comună a fost Pietrosul-Mare din Borșa pe Preluci, la exp. N, alt. 1689 m.

Reseda lutea L. Pătrunde sus pe văile din Borșa. Se găsește pe prundurile de lângă apa Vișeului până la Birți și pe Cizla până la Baia-Borșa. La exp. S, alt. 788 m.

Saxifraga adscendens L. ssp. *ramosissima* (Schur) Simk. Plantă comună, cu multe ramuri laterale chiar de la tulpină. Se găsește pe complexul de munți din Borșa: Pietrosul-Mare—Cimpoieș—Stiol.

Fragaria collina Ehrh. Fructul nu se desface de loc de receptacul. În Maramureș e rară. Până în prezent am văzut-o numai la Borșa în lanul Ștubeie. Cu exp. S, alt. 600 m. Aici, multe exemplare au lăstari.

Potentilla thuringiaca Bernh. Pe apa Vișeului nu se găsește decât dela comuna Bistra în jos. Alt. 370 m.

Oenothera biennis L. Pe prundurile de lângă apa Vișeului e comună din jos de comuna Vișeu de sus. Ultimul exemplar l-am descoperit urcând pe Pietrosul-Mare pe valea Pietrasei, la exp. N, alt. 773 m.

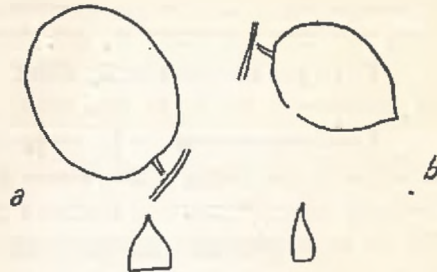
Pirola rotundifolia L. ssp. *arenaria* Scheele cu sepale late. Se găsește pe Pietrosul-Mare din Borșa la Turnu-Roșu, cu exp. N, alt. 1717 m.

Pirola minor L. La noi pătrunde sus pe munte. Am găsit-o pe Pietrosul-Mare din Borșa deasupra Ezerului, la exp. N, alt. 1987 m.

Lysimachia nummularia L. forma *longipedunculata* (Op) Dom. Se deosebește mult de planta tipică. Lamina vine ascuțită la vârf și are formă ovală, în timp ce planta tipică e rotundă la vârf. Sepalele caliciului sunt ca în figura anexă. Am descoperit-o în hotarul comunei Vișeu de sus în valea Boului din sus, la exp. N, alt. 620 m.

Armeria elongata (Hoffm) Koch. Această raritate

am mai descoperit-o încă în Poienile de sub Munte în lanul Stratari, la exp. S, alt. 588 m. Al treilea loc unde am văzut-o în Maramureș e în Borșa pe Cizla sub dealul Bălan, la exp. W, alt. 751 m. E interesant că planta aceasta am găsit-o până în prezent numai pe prunduri prefăcute în fănețe.

Lysimachia nummularia L.

a) Forma tipică.

b) Forma Longipedunculata (Op.) Dom.

Menyanthes trifoliata L. Până în prezent am aflat-o numai pe Puzdrea-Borșenească într'o mocirlă; acolo este abundentă. Exp. W, alt. 1740.

Vinca minor. L. Punctul cel mai înalt unde am descoperit-o, a fost în Vișeu de sus sub vârful Plaiului de sub Zănoagă, la exp. E, alt. 1198 m. Aici este abundentă. Nicăieri nu am văzut-o în alt loc de sub regiunea alpină, până în prezent.

Ajuga genevensis L. Cu flori roșii. Se găsește de multe ori. E interesant că bracteele de lângă flori sunt tot roșii. Cel mai înalt punct unde am recoltat-o e în Moisei Păltiniș, la exp. S, alt. 937 m.

Scrophularia Scopolii Hoppe. E comună pe Pietrosu-Mare din Borșa exp. N, alt. 1711 m. Picioru-Moșului.

Melampyrum bihariense A. Kern. Se găsește și pe șesurile de lângă râul Vișeu. În herbarul meu am câteva exemplare recoltate în comuna Vișeu de mijloc în șanțul cu apă de lângă C. F. Alt. 470 m. Aici crește cu ramuri puține. Când înflorește cotyledoanele lipsesc.

Pedicularis Hacquetii Graf. Pe munți să găsește ici și colea diseminat. Foarte abundent este pe Farcău din Poienile de sub Munte și Petriceaua din Repedea. Punctul cel mai jos unde am găsit-o a fost în hotarul comunei Vișeu de sus, fundul văii Borcutului, la exp. N—W și alt. 736.

Dipsacus laciniatus L. Pe apa Vișeului e rar. Se găsește de la Ruscova în jos pe șesuri. Alt. 423 m.

Asperula odorata L. cu tulpină ramificată. În hotarul comunei Vișeu de sus la Gurguiata, cu exp. S, alt. 956 m. am găsit 3 exemplare din care una de 2 ori ramificată.

Galium pumilum Murr. Până în prezent numai pe Pietrosul-Mare din Borșa, pe stâncile calcaroase de pe Turnu-Roșu am văzut-o. Exp. N, alt. 1801.

Filago arvensis L. Până la Baia-Borșa se poate găsi pe prundurile de lângă apa Cizla. Exp. văii S, alt. 771 m.

Carlina acaulis L. ssp. *alpina* Jacq. Coboară până la șesurile de lângă râul Vișeu și Iza. În Săliște până lângă comună, alt. 438 m. La Petrova pe apa Vișeului până la alt. 373 m. În localitățile acestea crește împreună cu *Carlina acaulis* L.

Saussurea Porcii Degen. Din raritatea aceasta am găsit numai un exemplar înalt de 64 cm. în com. Borșa lanul Cercănel. Alt. 1171 m. exp. E.

Serratula tinctoria L. ssp. *pinnata* (Kit) Petterm. cu toate frunzele fidate. Am văzut-o numai în hotarul comunei Ieud pe Muncelași, la exp. N, alt. 859 m. Aici se găsește abundent. Cel mai înalt exemplar pe care îl posed în herbar e de 55 cm. în timp ce forma tipică *Serratula tinctoria* L. este cu mult mai înaltă.

Lactuca perennis L. Această lăptucă interesantă cu flori albastre am găsit-o în hotarul Sighetului pe Dobăieș lângă o carieră, la exp. S—E și alt. 281 m.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes
(IV—V)

Nouvelles données sur la flore de Maramureș, région septentrionale qui jusqu'à l'arbitrage de Wien a appartenu à la Roumanie.

GREȘELI DE CARI TREBUE SĂ NE FERIM

de M. PETCUȚ

Se întâmplă uneori că, din diferite cauze — lipsă de lucrători sau de fonduri — pueți nerepicați de molid în vârstă de trei ani, destinați să fie plantați ca atare, să rămână — în aceeași stare în pepinieră și în al IV-lea și chiar în al V-lea an.

Se mai întâmplă — și acestea poate sunt cazurile cele mai frecvente — ca pueți de molid în vârstă de doi ani, destinați să fie repicați, să rămână mai departe în pepinieră fără să fie nici repicați și nici răriți.

Desigur că astfel de întâmplări, în condițiuni normale și într'o gospodărie forestieră înaintată, nici nu poate fi puse în discuție; acolo însă unde tăerile rase se practică încă pe suprafețe întinse, ele mai pot să survină chiar și în condițiuni normale, în cazul când trecerea de la iarnă la vară se face prea brusc și timpul de plantat e prea scurt.

În gospodăriile din urmă aceste exemplare sunt însă o urmare aproape logică când din cauze anormale — stări de războiu sau de criză — ducem lipsa de lucrători, de personal de conducere sau de fonduri.

Astfel de cazuri au fost foarte numeroase în gospodăria noastră forestieră, în timpul și câțiva ani după războiul mondial.

În fața unor astfel de situații se pune problema: ce trebuie să facem cu acești pueți — îi plantăm, respectiv îi repicăm sau îi asvârlim?

Răspunsul la această întrebare nu este ușor de dat, fiindcă, de o parte, avem riscul unei nereușite sau al unei foarte slabe reușite, iar de alta, stă pierderea sumelor întrebunțate cu producerea acestor pueți.

În cazurile pe care le cunosc eu s'a ales calea folosirii acestor pueți.

Fiindcă și în prezent ne găsim în vremuri apropiate de acelea din și de după războiul mondial — lipsă de lucrători, lipsă de personal de conducere, condițiuni cărora poate să le urmeze și o lipsă de fonduri — credem, că nu este lipsit de interes, să vedem care au fost rezultatele, la care s'a ajuns prin întrebuintarea acestor pueți.

Iată unul din aceste cazuri:

În anii 1926 și 1927, când posibilitățile bugetare au îngăduit reluarea lucrărilor de împădurire pe o scară mai mare, Ocolul silvic „Lucăcești” din Direcția Silvică „Bacău”, avea, în pepiniere, un număr apreciabil de pueți de molid nerepicați în vârstă de 4 ani.

Spre a nu se pierde sumele cheltuite cu producerea pueților de care s'a vorbit mai sus și din dorința de a se împăduri cu un moment mai devreme suprafețele restante, destul de întinse, s'a hotărât plantarea acestor pueți. S'au plantat, în acești doi ani, patru parchete de câte 28 ha. folosindu-se, în medie, 4000 pueți la hectar.

Rezultatele obținute în aceste plantațiuni n'au fost de loc strălucite. Iată ce notam în carnetul meu, în vara anului 1927, despre lucrările efectuate în anul 1926:

— reușita foarte slabă — din pueții rămași încă în viață, puțini au șanse să rămână sănătoși până la maturitate;

— fusul pueților este prea lung și deșirat în raport cu grosimea pueților iar coronamentul este alcătuit din câteva ramuri înghesuite la vârf și lipite de fus, din care cauză, mare parte din ei au, în jurul tulpinei, găuri alungite în direcția vântului dominant;

— mulți dintre pueți, atât dintre cei neprinși cât și dintre cei încă în viață, sunt descojiți sau au coaja arsă și crăpată în părțile bătute de soare pe lungimea pe care tulpina e lipsită de ramuri;

— rădăcinile acestor pueți sunt și ele înghesuite și foarte puțin dezvoltate.

Aceasta fiind starea în care se găseau plantațiunile și pueții după un an dela plantare, reușita slabă pe care o constatam și cred pe deplin justificată și îndoiala pe care o expri-

mam atunci cu privire la viitorul pueților încă în viață la data constatării.

La reușita slabă a plantațiunilor credem că a contribuit, în primul rând, sistemul radicular foarte puțin dezvoltat al pueților; după un an de la plantare aceste rădăcini, cum se vede din fotografia alăturată, se găsesc aproape în starea în care au fost plantate. Pe de altă parte, dezechiliul între tulpină și rădăcină a avut ca urmare un alt dezechilibru între apa pierdută de puet prin evaporare și capacitatea de absorbție a rădăcinilor. Lungimea disproporționată a fusului față de diametru n'a rămas nici ca fără urmări asupra prinderii; pueții având prea puțină stabilitate au fost mișcați de vânt la cea mai mică adiere — o dovedesc găurile din jurul multora dintre pueți.

Sănătatea pueților care, în ciuda tuturor greutăților amintite mai sus, vor rămâne în viață, va fi pusă în primejdie de părliturile de scoarță care vor fi centrele de plecare ale bolilor cryptogamice, creind, pentru mai târziu, și medii foarte prielnice pentru atacurile de insecte.

Concluzii pentru viitor:

1. În primul rând, va trebui să acționăm de așa natură, ca pueții care nu vor putea să fie întrebuințați la scopul pentru care fuseseră destinați, să nu fie lăsați să devină neutilizabili; mijloacele reștrânse de care vom dispune să fie folosite în acest scop.

a) Pueții destinați repicajelor să fie răriți în straturi spre a fi pregătiți ca să poată fi ulterior plantați nerepicați.

b) Pueții nerepicați, destinați să fie plantați ca atare sau chiar cei nerepicați care nu vor putea fi plantați la vreme, vor fi și ei rășiți, în vederea folosirii ca pueți de talie mare.

2. Pueții deveniți neapți spre a fi plantați care totuși nu vor putea avea întrebuințările descrise sub punctul a și b, nu vor mai fi întrebuințați la plantațiuni și în nici un caz la plantațiuni destinate să producă arborete de viitor.

Fehler die man umgehen soll.

Erreurs qu'il faut éviter.

Dans les plantations effectuées sur les surfaces exploitées à blanc éteç, on a utilisé quelquefois des plants d'épicéa non répiqués âgés de 3 ans et même plus.

Dans une parcelle située dans une région montagneuse de Moldavie, où on a effectué une telle plantation, l'auteur constate des mauvais résultats.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Anul forestier 1940.

Țara și neamul românesc au trăit în anul 1940 momente grele. Granițele, întregite cu atâtea jertfe abia cu 22 de ani în urmă, s'au prăbușit. Sute de mii de Români au apucat drumul pribegiei părăsindu-și avutul, pentru a-și căuta în țara liberă siguranța și mângâierea, pe când alte milioane de Români au căzut din nou sub jug străin.

Evenimentele din 1940 sunt prea importante pentru neamul nostru și prea hotărâtoare pentru organizarea economică a țării, ca să nu ne oprim puțin asupra lor.

La începutul anului războiul declanșat în Europa părea că se îndepărtase de granițele noastre. Peste trupul Poloniei, Germania și Rusia se legaseră să trăiască în bună vecinătate. Și în timp ce Germania se pregătea să infrunte pe adversarii săi în Apus, Rusia, angajată într'un războiu cu Finlanda, era preocupată de organizarea spațiului din jurul Balticeii. În acest timp la hotarele țării noastre sute de mii de Români luați dela gospodăriile lor stăteau de strajă.

Dar liniștea aparentă dela granițele țării nu ținu mult. Încă în iarnă Finlanda ceru pace. În Mai, Italia, care părea că s'ar opune unei extinderi a câmpului de luptă, intră în războiul alături de Germania, iar Franța e zdrobită. Eram singuri. Rusia se folosește de această situație și printr'un ultimatum ne smulge, la 28 Iunie, Basarabia și Bucovina de Nord. Se încearcă apoi o apropiere de Germania și Italia. Totuși desmembrarea țării nu s'a mai putut evita. În August cedarea Dobrogei de Sud era hotărâtă; iar în prima jumătate a lunii Septembrie Ungaria, pe baza arbitrajului dela Viena ocupă aproape jumătate din Ardeal.

Închizând durerea în suflet, întreg poporul român a primit lovitura încrezător într'o apropiată victorie a dreptății. Dar din această durere a izbucnit totuși o reacțiune, în urma căreia, în ziua de 6 Septembrie, Regele Carol II a fost nevoit să abdice, și să lase locul M. S. Regelui Mihai I. La cârma țării s'au instalat oameni pe cari trecutul lor de luptă și de jertfe pentru binele patriei îi impuneau în aceste vremuri grele: Generalul Ion Antonescu și mișcarea legionară.

O nouă epocă începe.

Economia forestieră, ca și întreaga economie a țării, poartă pecetea vremurilor grele prin care am trecut. Concentrările masive și

indlungate au sustras dela muncă cea mai mare parte din lucrătorii de pădure și din animalele de transport, ceea ce a provocat mai întâi o stagnare a lucrărilor de exploatare din iarna 1939/40 și apoi greutăți neobișnuite în executarea celorlalte lucrări forestiere din timpul anului. Din exploatările care trebuia să se facă în iarnă, nici 50% nu s'au executat până în primăvară. Deficitul de producție și consumul mărit, pe de o parte din cauza unei ierni neobișnuit de grele și de lungi, iar pe de alta a nevoilor sporite ale armatei, au dus la epuizarea în mare parte a rezervei de lemn de foc. Astfel grija pentru aprovizionarea cu lemn de foc pentru iarna viitoare a devenit una din preocupările de seamă nu numai a administrațiilor silvice, dar chiar a guvernului.

Măsurile de rigoare nu au întârziat. Încă din Ianuarie s'a dispus desconcentrarea întregului personal silvic, iar mai târziu, simțindu-se nevoia unor măsuri mai cuprinzătoare, s'a ajuns la Decretul Lege din 28 Iunie 1940, conținând măsurile excepționale în vederea satisfacerii nevoilor populației și a autorităților cu lemn de foc în cursul anului 1940/41.

Acest Decret aduce proprietarilor de păduri o serie de înlesniri, în vederea grăbirii exploatărilor și pentru a ușura scoaterea lemnului din pădure. Printre altele, Decretul admite, contrar legilor în vigoare, vânzarea prin bună învoială a lemnului de foc din pădurile comunale, composesoriale, ale obștiilor și mănăstirilor; apoi exploatarea, din pădurile amenajate, a trei posibilități în decursul anului; tăierea fără studiu de transformare a pădurilor destinate să fie transformate în pășune, precum și ca posibilitatea anuală să se poată realiza în orice pădure a proprietarului, în curs de exploatare, dacă eventual materialul din parchetul anual ar fi greu de scos.

Consiliul de Miniștri ocupându-se de problema lemnului de foc, pentru a asigura personalul de conducere necesar pe teren și a evidenția seriozitatea situației, limitează numărul inspectorilor de control și hotărăște ca activitatea desfășurată pe teren de către organele silvice să fie considerată ca serviciu prestat în interesul apărării naționale, iar abaterile și neregulile de orice natură, ce s'ar constata în sarcina lor și a tuturor organelor ce activează în întreprinderile forestiere, să se pedepsească după codul justiției militare.

Ca o întregire a acestor măsuri, Marele Stat Major a elaborat apoi norme speciale cu privire la desconcentrarea lucrătorilor și cărăușilor necesari întreprinderilor forestiere și la mobilizarea lor pentru lucru.

Administrațiile silvice de Stat au fost acelea asupra cărora le-a căzut în primul rând sarcina de a contribui la soluționarea problemei lemnului de foc.

Direcția Silvică din Ministerul de Domenii, prin organele sale exterioare, a avut să supravegheze aplicarea tuturor dispozițiilor și să dea aprobările de exploatare în cadrul lor.

În același sens Casa Pădurilor a încheiat o convenție prin care se obligă să furnizeze până la sfârșitul anului, tuturor instituțiilor

publice — afară de acelea cu buget propriu — lemnele de foc de care vor avea nevoie.

Inginerii silvici s'au dovedit încă odată la înălțimea chemării lor. Prin spiritul lor de abnegație și prin munca lor neprecupețită s'a ajuns ca până la sfârșitul anului 1940 să se poată exploata nu numai cantitatea de lemne de foc socotită necesară până la 1 Aprilie 1941, dar să se realizeze chiar anumite rezerve. Totuși din spirit de prevedere, și pentru aprovizionarea din vreme a Dobrogei, s'a încheiat o convenție cu Bulgaria pentru furnizarea a 10.000 vagoane de lemne de foc.

Pentru a se asigura libertatea de acțiune de care avea nevoie, Casa Pădurilor, care figura la început ca Direcție Comercială a Pădurilor în cadrul Ministerului de Domenii, așa cum o situase legea de organizare a Ministerului din 1939, a fost transformată prin Decretul Lege dela 28 Iunie, amintit mai sus, din nou în Administrația Casei Pădurilor Statului, adică a revenit la forma sa dinainte, conducându-se, până la apariția unei noi legi de organizare, după regulamentul Casei Pădurilor din 1935.

Deasemenea pentru a se intensifica asistența tehnică silvică la pădurile aparținând comunelor, composesoratelor și obștiilor de moșteni, Serviciul Pădurilor Persoanelor Juridice a fost transformat în Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice.

Prin revenirea Casei Pădurilor la forma sa de organizare verificată în decursul timpului, necesitatea unei libertăți cât mai largi a administrației silvice, susținută de multă vreme de inginerii silvici, capătă o strălucită confirmare. Acest lucru este întărit apoi, când, în Octombrie, Consiliul Tehnic al Pădurilor, care fusese și el desființat prin legea de organizare din 1939 și încadrat în Consiliul Tehnic al Ministerului de Domenii, a fost reînființat sub forma sa cea veche, cu toate atribuțiunile ce le avea înainte de desființarea sa.

În ordine politică, pornindu-se dela situația specială în care ne găsim, s'a creat pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Comisiunea permanentă a lemnului, având ca scop dirijarea economiei lemnului și a organizării, coordonării și controlului producției, circulației și consumului de lemn, atât în interiorul țării, cât și cu privire la schimburile cu străinătatea. În cadrul acestei Comisiuni s'a înființat apoi pe lângă Direcția Silvică din Minister un Serviciu al Lemnului, ca organ de aplicare a dispozițiilor Comisiunii și în acelaș timp organ de conducere a politicii lemnului.

Situațiile politice excepționale imprimă fără îndoială economiei un caracter deosebit. Crize, ca cea ivită în anul trecut în materie de lemn de foc, pot lua naștere adesea în asemenea împrejurări. Ele sunt însă fenomene trecătoare, peste care, prin măsuri potrivite, se trece relativ ușor, fără ca structura economică a țării să fie atinsă. Cu totul altfel stau lucrurile când intervin modificări de granițe, cum a fost cazul la noi în 1940. Iată de ce pierderile teritoriale suferite de România în acest an prezintă nu numai din punct de vedere național, dar și din punct de vedere economic cel mai dureros eveniment al anului.

Prin micșorarea țării patrimoniul forestier național a pierdut peste 1.900.000 de hectare de pădure, repartizate astfel:

199.460	ha în Basarabia
186.806	„ „ Bucovina de Nord
106.923	„ „ Dobrogea de Sud
1.403.839	„ „ Transilvania ocupată.

Dacă Basarabia și Cadrilaterul, avizate în mare parte la producția lemnoasă din celelalte părți ale țării, nu pot determina decât schimbări în raporturile economice interne, Transilvania ocupată, în schimb, bogată în păduri și cu o industrie forestieră bine dezvoltată, poate să influențeze adânc raporturile noastre comerciale cu țările vecine și în primul rând cu Ungaria. În împrejurările de astăzi însă, când războiul din Mediterană împiedică aproape întreg exportul nostru de lemn pe mare, când însuși exportul pe uscat a suferit în urma evenimentelor din Septembrie, din cauza greutăților de trafic feroviar, când, drept consecință, peste 200.000 mc de material lemnos pentru export așteaptă în porturile Galați și Constanța, iar depozitele fabricilor de cherestea sunt pline, se înțelege că influența pierderilor teritoriale suferite prin cucerirea țării, nu a putut fi simțită în adevărata ei valoare în domeniul economiei forestiere și a lemnului. Asupra acestui subiect s'a discutat de altfel până acum prea puțin. Faptul are justificarea lui: pierderea o socotim numai temporară; astăzi nu putem concepe o restabilire a situației economice fără o reîntregire a țării în granițele ei firești.

Un fapt economic cu răsunet ceva mai îndepărtat îl constituie și confiscarea în favoarea Statului a pădurilor și fabricilor de cherestea evreești, prin Decretul-Lege din 10.XI.1940. Datorită lui Statul va intra în posesia unui număr de peste 50.000 de hectare de pădure și a unui număr însemnat de fabrici de cherestea.

Un eveniment, care închide în el ceva din atmosfera vremurilor prin care trecem, este cedarea spre exploatare societății forestiere germane „Silvarum”, pe timp de 30 de ani, a pădurilor din ocoalele silvice Râșca și Pipirig din județul Neamț. În suprafață de aproape 35.000 de hectare, în virtutea convenției economice româno-germane.

Trebue să menționăm deasemenea, pentru importanța lor națională și socială, întinsa campanie de împăduriri din primăvară, în zonele de apărare națională, pentru care Direcția Silvică a cheltuit suma impunătoare de 31.000.000 lei, precum și inaugurarea casei pentru lucrătorii de pădure, din cocolul silvic Carol I. Casa aceasta, o realizare a Institutului de Cercetări, nu constituie, desigur, decât un început. Atitudinea luată de Casa Pădurilor cu privire la chestiunea adăposturilor pentru lucrătorii este promițătoare. Este vorba aici nu numai de o datorie națională și socială, ci de interesul gospodăriei forestiere însăși.

Adăogând la cele de mai sus faptele petrecute în legătură cu Administrația Fondului Bisericesc din Bucovina, cea mai mare proprietară de păduri, după stat, din țară, îmbrățișăm prin aceasta întreaga viață forestieră practică.

Administrația Fondului Bisericesc a trecut anul acesta prin grele încercări. Părăsind la Cernăuți aproape întreaga arhivă, a trebuit să-și organizeze birourile, în condițiuni mult mai modeste, în Vatră Dornei. În urma ocupației rusești, pădurile dela Nord de râul Suceava au fost pierdute. Din fericire însă marea majoritate a pădurilor sale se află în partea neocupată a Bucovinei.

În anul 1940 Fondul Bisericesc primește o nouă lege de organizare. Prin aceasta se institue ca organ suprem de conducere o eforie compusă din 5 membri, din care face parte cel puțin un inginer silvic. Viitorul va arăta, dacă noua organizare va putea feri pădurile acestei instituții, mai mult decât s'a putut face până acum, de interese străine.

Celelalte instituțiuni forestiere, luptând cu împrejurările vitrege, își urmează cu stăruință drumul trasat în trecut.

Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră și-a dezvoltat cadrele prin înființarea unui laborator de climatologie forestieră și a unui oficiu de cadastru, topografie și fotogrametrie forestieră. Ca rezultat al activității sale, publică, afară de articolele din Revista Pădurilor, volumul V din Analele Institutului, precum și câteva broșuri cu caracter informativ și de popularizare: Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică semnalate în pădurile țării în anii 1934—1938, de Prof. C. Georgescu; Cunoștințe practice despre industria și comerțul cherestelei, de Prof. D. A. Sburian, Plopul, folcoasele și cultura lui, de A. Rădulescu.

Învățământul silvic superior și-a complectat personalul didactic, prin numirea unui titular la conferința de Politică și Administrație forestieră. Studenții însă au avut un an greu, fiind nevoiți să-și împartă timpul între școală și îndatoririle militare.

În învățământul silvic inferior s'a petrecut mutarea școlii de brigadieri dela Gurghiu, la Târgoviște.

Societatea Progresul Silvic își urmează linia trasată de cei peste 50 de ani de activitate ai săi. Ținându-se în permanent contact cu problemele care interesează economia și viața forestieră a țării, a contribuit pe cât i-a stat în putere la rezolvarea lor. O dovedește în special Adunarea Generală, în care s'a căutat să se găsească soluții practice pentru promovarea economiei forestiere particulare și pentru adaptarea economiei silvice, la starea de războiu. Pentru a veni cât mai repede în ajutor personalului silvic inferior a continuat, deși în condiții mult mai grele, lucrările pentru amenajarea casei de sănătate dela Amara.

Un domeniu în care Societatea s'a ridicat hotărît la înălțimea anilor trecuți a fost acela al publicațiilor. Ea a editat anul acesta două lucrări de bază pentru practica și știința silvică, și anume: Instalații de transport pentru exploatarea forestiere, de Prof. D. A. Sburian, un volum de peste 300 de pagini, și Protecția Pădurilor, de Dr. Gr. Eliescu, de 275 de pagini. Revista Pădurilor a continuat să apară regulat, publicând, ca și în trecut, articole variate, din toate

domeniile științei și practicei silvice. Totuși din cauza colaborării mai reținute a membrilor, cari a trebuit să facă față unor îndatoriri către țară mult mai grele decât altădată, numărul de pagini cu care încheie (830) este simțitor mai mic decât cel din anul precedent.

Adunarea generală a societății s'a desfășurat într'un cadru mai redus, potrivit împrejurărilor. Cu această ocazie a fost ales membru de onoare al societății d-l prof. G. Ionescu-Sișești, pe atunci Ministru de Domenii, pentru adâncă înțelegere și sprijinul dat totdeauna cauzei pădurilor.

Cercul de studii forestiere organizat în cadrul societății a început și el, pentru aceleași motive, abia în Februarie. Cele 8 lucrări discutate au fost la timp rezumate în paginile acestei reviste.

Ca manifestări din afara societății Progresul Silvic și a celorlalte instituții, menționăm pe cele din domeniul publicațiilor. Dintre periodice, „Viața Forestieră” și-a continuat apariția în mod regulat, menținându-se pe aceeași linie din anii trecuți. Revista „Cuvânt Forestier” își încetează apariția în luna Octombrie, pentru a da posibilitatea inginerilor silvici din mișcarea legionară să se grupeze în jurul unei noi reviste, „Pădurea Românească”, expresie a ideilor după care silvicultura românească să se călăuzează în statul legionar. Primul număr al revistei a apărut la 8 Noembrie.

Literatura de specialitate se îmbogățește cu câteva lucrări, dintre care cităm: Table de cubaj pentru arborii doborâți și materialul lemnos din fabricele de cherestea, de Ing. I. Lungu și Ing. N. D. Chiriacescu; Arborii și pădurile, de M. Fetuț și D. A. Sburian, o carte de popularizare publicată în biblioteca „Cartea Satului” editată de Fundația regală culturală „Regele Mihai I”; Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare, de Prof. G. Nedici, un impunător volum, căruiu critica de specialitate i-a adresat cuvinte elogioase; apoi Bonifica integrale, de Gr. Vasilescu.

În limba germană și franceză apar lucrările prezentate de câțiva colegi, ingineri silvici, ca teze de doctorat la universitățile din străinătate: Beiträge zu einer Meteorologie des Bodens, de T. Bălănică, Zuwachsverhältnisse im Mittelwald, de I. Vlad, Contribution à l'étude des propriétés mécaniques du bois en fonction de sa structure, de Gh. Pană, precum și studiul D-lui G. Toma, Kronenuntersuchungen in langfristigen Kiefern-durchforstungsflächen, publicat în revista Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.

Legăturile cu străinătatea au fost și ele în anul trecut mai puțin intense decât până acum. Evenimentele internaționale au paralizat orice colaborare între state pe tărâm științific. Numai Cercul Internațional de Silvicultură (C. I. S.) a ținut două ședințe, la care România a fost reprezentată prin delegatul său permanent, D-l prof. M. Drăcea. La studii în străinătate nu a mai plecat nimeni. Cei cari au fost dintre inginerii silvici s'au întors, după ce misiunea lor a fost îndeplinită.

Cu acestea încheiem șirul evenimentelor petrecute în 1940 în legătură cu viața și ideea forestieră. A fost un an greu, în care grija față de nevoiele momentului a împiedicat avântul spre mari realizări. Prăbușirea hotarelor, plânsul Românilor rămași pradă furtunilor, ne cheamă să strângem rândurile, să fim gata pentru ziua cea mare, când țarăși ne vom putea uni într'o Românie Mare, pe care să ne legăm că o vom face mai tare și mai frumoasă decât cea care a fost.

N. Rucăreanu

● „Cuvânt forestier” și-a încetat apariția.

Cu patru ani în urmă, la Ianuarie 1937, o nouă revistă: „Cuvânt forestier” și-a făcut apariția în câmpul activității forestiere. „Fără să încalce domeniul și nici să imite modul de prezentare al publicațiilor forestiere deja existente” (Revista Pădurilor și Viața Forestieră) noua revistă, cu apariție bilunară, dorind „să contribuie... la cunoașterea... avuției forestiere... și ” propășirea meseriei de silvicultor” se anunța mai mult o foaie de informare în toate problemele forestiere centrale și de contact. O foaie adresată în special breslașilor, dorind în același timp să vadă „strângându-se în jurul ei și alții, cari activează în câmpul producției forestiere: proprietari de păduri, industriași și comercianți de lemne, vânători și iubitori de natură...”. Pentru a fi ieftină și citită de cât mai mulți, deci și de cei cari în preocupările lor „n'au timp” de citit articole mai lungi, noua revistă și-a propus să fie: sobră, concisă și cuvințioasă. În chestiunile profesionale, a urmărit „să realizeze o cât mai perfectă armonie între diversele organe de conducere și de execuție din branșa noastră”. A vrut ca „pe cale pașnică să obțină îndulcirea raporturilor ierarhice, să repare nedreptăți și să potolească amărăciunile inerente serviciului...”. Deci „camaraderie, disciplină, spirit de înțelegere, modestie, bună credință și dorința de progres” iată năzuințele noiei reviste.

Cu colaboratori din ce în ce mai numeroși, prestând o muncă dezinteresată „fără să servească nimănui de trambulină” — și susținându-se numai din abonamente — fără să ceară sau să accepte subvenții oficiale — revista a apărut timp de aproape patru ani.

Cu numărul din Octombrie 1940, Cuvânt Forestier anunță cititorilor săi că încetează de a mai apare. Nu pentru faptul că nu ar fi mai putut duce mai departe sarcina ce și-a impus, ci pentru cu tot alt motiv. O aflăm dintr'un articol publicat în ultimul număr din Octombrie, unde se arată că în noua orânduire a Statului — urmare a actului de la 6 Septembrie 1940 — se va acorda țelurilor urmărite de Cuvânt forestier „o largă înțelegere”. Atunci „prin mijloace mai ample și metode de lucru mai perfecționate” noua orânduire „va transforma mai repede în realitate”, ceea ce Cuvânt Forestier „întrezărea ca posibil de realizat într'un îndepărtat viitor”. Deaceea Cuvânt Forestier a socolit

să cedeze steagul noii reviste „Pădurea Românească“ care, editată într'un anumit spirit, „va fi o și mai bună și mai promptă călăuză a cetitorilor noștri“.

În ce măsură a putut, în cei patru ani de apariție, Cuvânt Forestier să-și îndeplinească misiunea ce și-a propus, cetitorii pot să judece singuri.

● Casa de adăpost și instruire pentru muncitorii de pădure de la Vulturești.

Într'o poiană din pădurea Bătiești (valea Măzgana) situată în cuprinsul teritorial al comunei Vulturești din jud. Muscel, s'a inaugurat în ziua de 15 Decembrie 1940 prima casă destinată pentru adăpostul și instruirea muncitorilor de pădure.

Inițiativa a fost luată de către Institutul nostru de cercetări forestiere, care a cheltuit 478.000 lei. În plus trebuie adăogată valoarea materialului lemnos cedat gratuit de Casa Pădurilor Statului. Această casă este prevăzută cu dormitor, sală de mâncare, spălător, cancelarie, post de ajutor medical și magazie.

Se știe că de muncitorii care muncesc la pădure guvernării de până ieri nu s'au îngrijit până acum, deși din salariul lor li s'a reținut cotele respective prevăzute de legile de asigurare socială.

Muncind din greu în pădurile depărtate de sate, ei nu au acolo pentru odihnă decât colibe și bordeie mizerabile. Această muncă, care cere un mare efort, nu a avut și nu are cel puțin avantajul de a fi bine plătită.

Așezând munca la temeliea noii României, va trebui să avem în vedere și muncitorii de pădure care, după cum se știe, sunt toți de origine românească. Deci, grija de ei, cu atât mai mult se impune.

Dar casa de la Vulturești este sortită să aibă și un alt rost: acela de a fi un loc de instruire pentru muncitorul de pădure. S'a spus: „Nu este suficient să muncim, ci trebuie să știm să muncim“. Cu un efort minim să obții un lucru maxim și de cea mai bună calitate. Aceasta cere scule din cele mai indicate și mai bune. Casa de la Vulturești va fi deci și un șantier de experimentare pentru secția respectivă din Institutul nostru de cercetări silvice. Că și noi ceace s'a arătat că se urmărește în această direcție. S'a spus cu prilejul inaugurării că în această casă se vor pune în aplicare și se vor căuța cele mai bune procedee pentru:

- a) un omenos adăpost al muncitorului de pădure;
- b) o muncă mai chibzuită și unelte mai perfecționate;
- c) ridicarea cantității și calității produsului muncii pe zi și pentru un preț mai ridicat al acestei munci;
- d) o hrană mai bună;
- e) o îmbrăcăminte și încălțăminte specială a muncitorului de pădure;
- f) o mai bună cunoaștere a meșteșugului și o înălțare a sufletului

muncitorului, astfel ca să-l facem și pe el părtaș la construirea noii Românie.

În ce privește această din urmă latură, cităm un pasaj din cuvântarea camaradului Tr. Heroiu: „Muncitorul de pădure de mâine, vi-guros, bine înzestrat cu unelte și mai ales bine plătit și îngrijit, trebuie să pună umărul cu nădejde la ridicarea familiei, la ridicarea neamului. Pentru aceasta el trebuie prefăcut. În primul rând va trebui să-și schimbăm poziția lui față de neam. Conștiința lui trebuie să fie clară, anume că și acolo sus pe vârf de munte sau prin văgăuni, departe de sat și izolat, lucrează pentru o altă zidire a țării sale. Că din toponul lui trebuie să răsară: clădire nouă, iar nu ruină; ordine, nu haos; belșug, sănătate și frumusețe pentru el și țara lui, iar nu pentru străini și în-străinați”.

La inaugurare a luat parte d-l ing. N. Smărăndescu, secretar general al Ministerului de agricultură și domenii, d-l G. Ghițea, secretar general al Ministerului muncii și ocrotirii sociale, însoțiți de șefii tuturor administrațiilor silvice din București, reprezentanți ai direcțiilor silvice, delegați dela școlile silvice de toate gradele, ocoalele silvice, delegații de muncitori, șefii autorităților locale, etc..

Cu acest prilej au cuvântat D-nii: N. Smărăndescu, G. Ghițea, Tr. Heroiu, Ing. Aurel Constantinescu și Paul Gălășeanu, prefectul județului Muscel.

Odată cu inaugurarea acestei case, s'a sfințit și troița ridicată în aceeași poiană, în memoria inginerilor silvici: Gh. Clime, Dem. Popescu-Coculescu și Victor Slăvescu sortită să stea de strajă la temelii acestui început de zidire nouă.

● Exploatări anticipate pentru coajă de tanin.

Revista noastră în numărul din Martie 1940 a pus în discuție problema extractelor tanante.

Iăsând cititorului să recerceteze în total constatările și propunerile făcute cu acel prilej, noi ne mărginim aci să reamintim că s'a întrevăzut atunci și probabilitatea imposibilității de aprovizionare a industriilor de plelărie cu extractele tanante ce ne veniau din alte țări. Acel moment nu a întârziat să sosească.

Din această cauză Ministerul de Agricultură și Domenii s'a văzut pus în situația de a da o decizie prin care se autoriză exploatarea parchetelor ce vin în rând de exploatare în anul 1941/1942. Se precizează că este vorba de pădurile tratate în crâng simplu având stejar în proporție de 80%, precum și cele de molid tratate în codru. Exploatarea se poate face, în acest scop, până la 15 Iunie 1941 pentru crângurile de stejar și în tot cursul verii anului 1941 pentru pădurile de molid.

(A se vedea Mon. Of. Nr. 20 din 27.I.1941).

● Operațiuni culturale excepționale.

În același timp, în vederea satisfacerii nevoilor rurale cu lemn mărunț destinat pentru foc, sau pentru araci sau prăjini, Ministerul a în-

cuviințat practicarea operațiunilor culturale — în vederea ameliorării și accelerării creșterii arboretelor — la pădurile cari nu au încă studii de amenajare sau chiar la acelea cari, având asemenea studii, nu au prevăzute asemenea operațiuni. Aceste operațiuni se încuviințează numai pentru anul 1940/41 și numai dacă organele silvice superioare constată că lucrarea culturală este necesară. Suprafața ce se va putea parcurge nu trebuie să depășească 1/30-a parte din suprafața pădurilor tratate în codru sau 1/10 parte pentru cele de crâng. Numai în cazul necesității dovedite suprafața va putea fi mărită la 1/20-a parte pentru codru și 1/5-a parte pentru crâng.

Decizia precizează și ceace trebuie scos cu aceste operațiuni pentru a nu lăsa loc la interpretări exagerate: „se va urmări atât realizarea elementelor eliminate în mod natural, ca arbori uscați, complet dominați și copleșiți, cum și cei cu vârfurile rupte, ale căror coronamente nu se mai pot reface, cum și elementele ce împiedică o rațională cultură ca: arborii prea rău conformați, vicioși, deperisanți și de specii moi“.

Insfârșit, prin decizie se mai ia o garanție, anume ca după extracțiuni consistența arboretului să nu coboare sub 0,8. Aceasta însemnează că operațiunile mai sus prevăzute nu se pot practica decât în arborete cu consistență plină.

Aprobarea actelor de constatarea necesității operațiunilor menționate a fost dată Direcției Silvice pentru toate pădurile afară de cele ale Statului. Pentru acestea din urmă aprobarea se dă de Casa Pădurilor.

T. H. Crivăț

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediție a „Agendei forestiere“ a d-lor prof. V. N. Stinghe și prof. D. A. Sburlan, în întregime revăzută și considerabil mărită.

Apariția va avea loc în primăvara anului 1941.

● **Intrebuintarea deșeurilor de lemn.**

La laboratoarele de tehnologia lemnului din Madison, Wis., s'a pus la punct și s'a patentat o metodă pentru transformarea rumegușului de fereștrău și a altor deșeuri de lemn într'o materie plastică comerciabilă.

Rumegușul își datorește calitățile plastice ligninei, substanța organică care cimentează și întărește fibrele de celuloză la toți arborii și la toate pantele.

Lignina pură formează o materie fragilă care necesită un material fibros pentru a o întări. Lemnul însuși furnizează această fibră sub formă de celuloză. Lemnele cu care s'au făcut experimentările la Madison — paltin, stejar, hickory — conțin 20—30% lignină. Câteva încercări făcute cu lemn de rășinoase indică posibilități asemănătoare.

Metoda ultimă la care s'a ajuns insistă în a amesteca rumegușul cu o cantitate egală de apă și anilină 20% din greutatea sa. Totul pus într'un vas metalic și ținut sub presiune de vaporii de 160 pounds = 72 kg timp de 3 ore. Se spală apoi de excesul de anilină și materii solubile, și produsul e gata pentru modelaj numai cu apă.

Produsul final are aparența ebonitului. Poate fi îndoit pe un cilindru, tăiat cu ferăstrăul, găurit cu burghiul. Se fac din el, mici articole, ca scrumiere, nasturi și obiecte mai importante: cutii de radio, vase de masă, dubluri pentru pereți și pentru parchete.

(După „Journal of Forestry”, pg. 558).

Th. B.

● **Academia germană de Științe forestiere „Hermann Göring”.**

În zilele de 5—7 Sept. a. c., Academia germană de Științe forestiere „Hermann Göring” a ținut, în Salzburg, prima sa sesiune științifică. Sesiunea a fost precedată de ședințele Senatului și Curatoriu-lui Academiei, în zilele de 3 și 4 Sept.

Despre această înaltă instituție, menită să stimuleze creația științifică din domeniul forestier și să ridice prestigiul științei forestiere germane — și așa destul de ridicat — s'a mai vorbit în cuprinsul acestei „Cronici externe” (a se vedea Rev. Pădurilor, 1939, pag. 689/90, Nr. 62).

Dela luarea filinței legale până acum, s'a lucrat la organizarea sa (constituirea Senatului, a Curatoriu-lui, fixarea membrilor obișnuiți și corespondenți).

Insemnătatea acestei prime sezluni a fost subliniată printr'o participație, nu numai a membrilor Academiei, dar și a autorităților și a diferitelor personalități din Partid. Amintim, astfel, despre participarea D-lui Generalforstmeister Alpers, ca reprezentant al Reichsmarschal-ului Hermann Göring.

Președintele Academiei, Profesorul Baader, a ținut o conferință de introducere, vorbind despre: „Ideea de academie în știința forestieră”. I-au urmat alte conferințe și anume: 1) Profesor Dr. V. Dieterich, despre: „Impărțirea îndatoririlor dintre pădurea de Stat și cea particulară, din punctul de vedere al ridicării susținute a productivității agriculturii și silviculturii”; 2) Profesor Dr. J. Köstler, despre: „Cercetări asupra problemei împăduririi ținutului Lüneburger Heide”; 3) Ministerialdirigent Eberts: „Temeiuri pentru proiectul unei legi forestiere a Reich-ului”; 4) Profesor Dr. E. Aichinger: „Despre puțința de schimbare a factorilor staționali în ecologia arborilor, arbuștilor și buruienilor noastre”; 5) Profesor Dr. Dengler: „Raport asupra rezultatelor încercărilor sale de încrucișare între stejar și gorun, ca și între laricele europene și japoneze”; 6) Profesor Dr. Huber: „Intocmirea unei Cronologii în Europa mijlocie bazată pe inelul lemnos anual”; 7) Forstmeister Dr. A. Schenck: „Pădure naturală sau pădurea celei mai mari productivități”; 8) Prof. Dr. Albert: „Aninul negru ca specie-pionier în împădurirea locurilor părginite și ca specie de amestec și de cultură pentru însănătoșirea pământurilor de pădure devastate”; 9) Profesor Dr. K. Vanselow: „Despre dezvoltarea tablelor de producțiune”; 10) Profesor Dr. Zwölfer: „Principii asupra valorii de otrăvire a substanțelor insecticide de combatere și însemnătatea ei pentru prăfuirea pădurii”; 11) Profesor Dr. J. Schubert: „Dependența fazei de înfrunzire și înflorire de temperatură”; 12) Profesor Dr. Geiger: „Despre clima stațională a puezimei”.

Bogatele și variatele ședințe ale primei sesiuni, au fost încheiate prin cuvântul Președintelui Profesor Dr. Baader, care a exprimat adâncă sa credință în viitorul strălucit al științei forestiere germane.

Pentru noi, prezintă o deosebită și mai apropiată însemnătate ideea de organizare unitară a economiei forestiere în cuprinsul economiei europene. Astfel, D-l Eberts, Ministerialdirigent-Berlin, a formulat următoarele trei căi pentru acoperirea pe termen indefinit de îndelungat a nevoilor de lemnărie ale poporului german: 1. Creșterea productivității economiei forestiere germane; 2. Folosirea unei esențiale părți a prisosului de lemn al țărilor europene prin creiarea de mari spații politic-economice; 3. Creiarea și exploatarea unui mare imperiu colonial forestier al Germaniei.

(După D. D. Forstw. 1940, pag. 697 și 721).

(145).

● Dela Centrul Internațional de Silvicultură — Berlin.

Cu toate greutățile împrejurărilor, C. I. S.-ul își duce înainte, cu hotărâre, o existență viguroasă. Cercul de participațiune al feluritelor țări în compunerea sa a încercat, de curând, o nouă creștere, prin ade-

ziunea și a Norvegiei. Ca delegat în Comitet, a fost numit D-l Consilier de Stat Opsahl.

— D-l Profesor J. Köstler, Directorul C. I. S.-ului, a făcut, în Decembrie 1940, o călătorie de studii în Finlanda. Cu acest prilej, D-sa a ținut o conferință la Societatea de Științe forestiere a Finlandei, vorbind despre „Probleme forestiere de viitor”. Conferința a găsit un puternic ecou în presa și în cercurile specialiștilor.

(146)

● Săptămâna pădurii în Suedia.

Obiceiul acesta al organizării unei săptămâni a pădurii, cu scopul de a lămuri poporul asupra rosturilor pădurii, nu este ceva nou. Despre acest lucru a venit vorba și în cuprinsul acestei cronici externe (R. P., 1939, pag. 1041, Nr. 88).

Suedia a pășit, deasemenea, la organizarea unei astfel de săptămâni, potrivit împrejurărilor sale specifice. În timpul acesteia, luarea aminte a opiniei publice a fost centrală, prin foarte mijloacele, asupra problemelor actuale din economia forestieră și din industria lemnului. S'a stăruit, în deosebi, asupra însemnătății pădurii pentru economia națională, dat fiind că lemnul ocupă 50% din exportul țării. Imprejurările economiei suedeze impun neapărata păstrare a exportului de lemnărie. Spre acest sfârșit a fost emisă, pe primăvară, o lege privind tăeri obligatorii. Intrarea în vigoare a legii se va face numai la caz de nevoie. O problemă care a reținut, deasemenea, mult atenția opiniei publice a fost nevoia unei mai bune conlucrări dintre economia forestieră și industria lemnului.

(După Z. f. Wfw., VII, 867).

(147).

● Plopul preocupă și pe Ruși.

În cuprinsul acestei cronici externe, a mai venit vorba de străduințele ce se desfășoară în unele țări străine pentru îmbunătățirea plopului, ca arbore de cultură forestieră rapidă și rentabilă (A se vedea R. P., 1940, pag. 105 și 676, nr. 105 și 127).

Iată, că și silvicultorii ruși se preocupă de acest lucru, și încă, cu multă râvnă.

Laboratorul de Selecțiune al Institutului de Cercetări forestiere al Uniunii a reușit să creieze un foarte interesant hibrid, prin încrucișarea plopului piramidal de Turchestan (Plopul Bolean), cu plopul argintiu nordic.

Plopul de Turchestan se deosebește, între altele, printr'o foarte frumoasă înfățișare. Este socotit, pentru aceasta, drept cel mai frumos arbore al Asiei mijlocii, fiind folosit ca arbore de plantat străzile în orașe și șoselele. Apoi, se mai deosebește prin aceea că are o creștere foarte grăbită și prin producția mare de lemn de lucru. La atâtea bune însușiri, are, însă, și o parte slabă: nu rezistă la geruri.

Prin încrucișarea lui cu plopul argintiu nordic, s'a reușit să i se

păstreze bunele însușiri și să i se îmbunătățească partea cea slabă. Într'adevăr, noul hibrid crește tot atât de repede și e tot atât de frumos ca și părintele său din Turchestan. Deosebit de acestea, a moștenit dela celălalt părinte din Nord rezistența la geruri, încât poate să vegeteze foarte bine în regiunile geroase ale Rusiei.

În prezent este folosit în mare măsură la „înverzirea” Moscovei și altor orașe.

(După Z. f. Wfw., VII, 867).

(148)

Ilie C. Demetrescu

FUNDAȚIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I”

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUȚ și D. SBURLAN :

Arborii și pădurile

1940. București, M. O. Imprimeria Națională

240 pagini, cu numeroase desene și figuri; 30 Lei.

● Institutul de pescărie și piscicultură.

Încă din începuturile moderne ale țării noastre, problemele piscicole ridicate de Dunăre cu zona ei inundabilă au preocupat pe oamenii noștri de știință. Cu timpul o serie de laboratorii și stațiuni au luat naștere pe lângă Administrațiile de Stat sau Catedrele universitare. Astfel Paridul își organizează un Serviciu de hidrobiologie și piscicultură în București, apoi un laborator la Tulcea pentru studiul Deltei și un Institut bioceanografic la Constanța.

Institutele de cercetări pendinte de Ministerul de agricultură și domenii la rândul lor și-au organizat fiecare câte o secție sau subsecție. În afară de toate acestea o stațiune la Agigea, apare ca anexă a Facultății de Științe din Iași.

Ministerul de agricultură și domenii în sarcina căruia se găsește gospodărirea patrimoniului piscicol al țării, constată însă că organizațiile științifice ale administrațiilor și institutelor pendinte de el, „lucrează disparat, fără un program unitar” și că lucrările întreprinse de ele de multe ori nu urmăresc „soluționarea unor probleme economice, limitându-se la studierea unor probleme de știință pură”. De aceea, cu scopul de a le pune „în slujba economiei țării” s'a hotărât centralizarea lor. În felul acesta a luat naștere noul Institut de pescărie și piscicultură.

El centralizează astfel: Serviciul de hidrobiologie și piscicultură dela Parid, Secția de piscicultură dela Institutul Național Zootehnic, Subsecția de piscicultură dela Institutul Național Agronomic, precum și Serviciul de pescuit în apele de munte din Direcția vânătoarei. Institutul este dotat apoi cu: eleșteul fermei Moara-Domnească care a aparținut de Icar, stațiunile de piscicultură dela Făgăraș și Tarcău care au aparținut de Institutul Național Zootehnic, eleșteul dela Nucet-Dâmbovița, Institutul bioceanografic dela Constanța și Laboratorul de pescărie dela Tulcea, aparținând de Parid.

Din Rev. Vânătorilor (Nr. 1/941 pag. 25), aflăm că Institutul va avea următoarele secțiuni: hidrobiologie, piscicultură, pescuit, ichtiopatologie, industrializare și hidrotehnie. Ca Servicii va mai dispune de: aquarii și muzeu, publicații, îndrumare și administrație. Ca stațiuni experimentale va avea: stațiunea de cercetări piscicole a Deltei Dunării cu sediul la Tulcea, stațiunea de piscicultură dela Nucet, stațiunea de piscicultură Moara-Domnească, Stațiunile de piscicultură dela Făgăraș și Tarcău, stațiunea de cercetări a Mării Negre cu sediul la Constanța.

Sediul provizoriu al Institutului este în localul Institutului Național Zootehnic.

În legătură cu trecerea la noul Institut a „Serviciului de pescuit în apele de munte din Direcția vânătoarei și a pescuitului în apele de munte” ne îngăduim să ne oprim asupra interpretării care trebuie dată pasajului respectiv din decretul-lege. Anume nu poate fi vorba de trecerea întregului „Serviciu”, cu toate atribuțiile lui administrative, întrucât Institutul nu trebuie și nu poate să administreze bunuri, în afară de cele strict necesare pentru cercetări. Institutul nu poate lua deci dela Direcția vânătoarei și pescuitului în apele de munte, decât preocupările științifice pe care eventual le va fi avut aceasta, precum și eventualele instrumente de care ar fi dispus în acest scop. Ca și pe viitor administrarea apelor de munte din întreaga țară trebuie să rămână în sarcina Direcției vânătoarei și pescuitului în apele de munte.

Cu această precizare, noi urăm noului Institut, spor la muncă.

● Buletinul pisciculturii românești.

Până acum scrierile de natură piscicolă găseau ospitalitate în Publicațiile diferitelor Instituții academice sau ale Institutelor de cercetări aparținând de Ministerul de agricultură și domenii. În plus asemenea studii și preocupări, mai aflam și în revistele cinegetice, care deveneau astfel și piscicole, sau în cele ale altor specialități. Astfel cităm: Carpații, Revista Vânătorilor, Revista Pădurilor, Revista Zootehnică și revistele agricole. Nu trebuie să scăpăm din vedere revista de piscicultură (azi dispărută) pe care a scos-o cândva d-l Daia:

La sfârșitul anului 1940, Asociația piscicultorilor din România a hotărât să scoată o revistă specială pe care o intitulează: „Buletinul Pisciculturii Românești”. Scopul ei ar fi: „de a lămuri problemele științifice, economice și financiare privitoare la această ramură de producție agricolă, a le debata și a face cunoscute nu numai în cercurile mai largi cari pot îndruma, conlucra sau ajuta dezvoltarea pisciculturii românești”.

Buletinul va apare trimestrial și se va trimite gratuit: membrilor Asociației piscicultorilor din România, Societăților de pescuit, Inspectorilor și subinspectorilor județeni de pescuit, cooperativelor de pescuit, grupărilor de pescari recunoscute și piscicultorilor. Instituțiilor științifice se va trimite în schimb.

Sediul Asociației este în str. Puișor 22 la d-l Dr. Ion Pitiș unul din cele 3 persoane care formează comitetul de redacție al revistei.

Noi ne-am bucurat și ne bucurăm de orice publicație apărută în ogorul științei și practicei, unde este foarte mult de lucru și chiar de desțelenit. Deci, ani mulți noiei reviste, cu atingerea țelurilor propuse.

At. Haralamb

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

VIKTOR DIETERICH, Prof. Dr.:
Forstliche Betriebswirtschaftslehre,
Ein Lehr- und Handbuch. Erster
Band : Die wissenschaftliche
Grundlegung.
Berlin: Paul Parey, 1939. 431 +
XIV pag., cu 60 fig. în text. Pre-
ţul: 22,80 RM (legată).

În ultimii 10—15 ani, se vorbeşte, din ce în ce mai stăruitor, în Germania, despre o nouă disciplină în complexul ştiinţelor forestiere, despre aşa zisa: „Forstliche Betriebswirtschaftslehre“, cea ce ar veni pe româneşte: „Ştiinţa exploataţiunilor forestiere“ sau „Ştiinţa gospodăriilor forestiere“. Aceasta îşi propune să prezinte, într'un tot sistematic, cunoştinţele privitoare la faţa privată a economiei forestiere. Multe dintre cunoştinţele respective eram obișnuiți să le întâlnim în Estimația și Statica forestieră, în Amenajament, în Administrația forestieră, etc. Știința, de care vorbim, își propune să le privească unitar și să le îplinească prin adoptarea a o mulțime de alte cunoștințe din țărâmul științelor economice și adaptarea lor la firea deosebită a economiei forestiere private.

Literatura de specialitate, chiar și cea mai veche, ne oferă multe studii parțiale cari pot fi așezate în câmpul acestei noi discipline. O lucrare, însă, de îmbrățișare sistematică, în adevăratul înțeles al cu-

vântului, ne lipsea până în acești din urmă zeci ani. Datorăm Profesorului Gerhard Reinhold, cunoscut și cetitorilor noștri¹⁾, o primă încercare de acest fel. Lucrarea D-sale: „Grundriss der forstlichen Betriebswirtschaftslehre“²⁾, publicată în 1931, de editura Paul Parey, nu a satisfăcut cercurile specialiștilor. I s'a imputat, anume, că privește lucrurile din punctul de vedere unilateral al așa zisei Bodenreinertragslehre, ceace nu mai poate mulțumi cerințele timpului nostru.

Lucrarea care ne preocupă în cele de față, este croită pe temeuri deosebit de largi. Potrivit planului propus, aceasta este împărțită în două. Partea dintâi privește latura teoretică, iar cea de a doua, latura aplicată. Avem sub ochi volumul întâi: „Die wissenschaftliche Grundlegung“³⁾, care constituie partea dintâi a întregii lucrări. Din partea

1) Un articol al D-sale: „Noui căi ale științei și practicei politico-forestiere pentru ridicarea productivității economiei forestiere“, a fost publicat de revista „Viața Forestieră“, 1938, pag. 51—53 și 97—102.

2) Sau, întoarsă pe românește: „Principii de exploatațiuni forestiere“ ori și mai bine: „Temeiuri de gospodări forestiere“.

3) Ar veni pe românește: „Temeinicia științifică“.

de ce nu
Fundamentarea ?

a doua, a apărut, deasemenea, un volum : „Waldwertschätzung“⁴⁾. Este în curs de tipărire încă un volum sau, poate, chiar două, privind: Determinarea efectului gospodăriei și Hotărârea (elului gospodăriei) (Erfolgsrechnung, Zielsetzung).

Partea teoretică ne pregătește pe larg pentru mai buna înțelegere a celei aplicate. Materia sa este așezată în două părți principale: „Die gedankliche Einführung“ (Introducere mintală) și „Die ermittelnde (erfahrungswissenschaftliche) Grundlagenarbeit“ (Lucrul de descoperire științifică al temeiurilor). Autorul se ocupă, mai întâi, cu lămurirea „Noțiunilor celor mai însemnate“ pentru obiectul lucrării sale: Pădurea în înțelesul economic și natural; economie; producțiune, productivitate; grad de productivitate; economie-tehnică; exploatațiune — gospodărie forestieră; continuitate; unitate economică; întreprindere; capital, etc. Trece, apoi, autorul la hotărnicirea: Telurile de cercetare științifică ale disciplinei respective și raporturile sale cu celelalte discipline din complexul științelor forestiere. Partea aceasta de introducere mintală este încheiată printr'o frumoasă expunere asupra metodelor, dogmatice și literaturii corespunzătoare disciplinei respective. Autorul ne dă, alcea, măsura vastelor sale cunoștințe în materie de economie în general; de economie forestieră, în special, ca și adâncă sa pătrundere a lucrurilor. Indelunga și intensa sa activitate redacțională la publicația „Forstliche Wochenschrift Silva“, ca și lucrarea sa dascălicească au fost, fără îndoială, împrejurări foarte prielnice pentru aceasta.

4) Sau pe românește: „Prețuirea pădurii“.

În cea de a doua parte principală a lucrării, care este și cea mai cuprinzătoare (peste 360 pag.), sunt tratate două chestiuni: A. Specificul și condiționarea economică a exploatațiunilor forestiere (Sistematica gospodăriilor forestiere) și B. Condițiunile și indicatorul efectului gospodăresc evidentiat prin analiza rezultatelor. Desvoltarea acestor chestiuni se sprijină pe un neobișnuit de cuprinzător material statistic și pe exemplele luate din viața practică. Textul și cifrele sunt întregite cu ajutorul a o mulțime de diagrame. Autorul a fost pus și sub acest raport în condițiuni foarte prielnice. Vreme îndelungată, din prima parte a carierei sale, a funcționat ca referent și agent de inspecție în administrații forestiere de Stat. Chipul cum sunt tratate chestiunile amintite face decvada că autorul a știut să vadă și să deosebească lucrurile poate ca nimeni altul în specialitatea sa.

Parcurgerea lucrării, nu este tocmai ușoară, din pricina nuanțelor fine și a deosebirilor de o logică foarte ascuțită. Sforțarea cititorului va fi, totuși, răsplătită cu prisosință. Înțelegerea noastră obișnuită despre cheltuieli, venituri, capital, valoare în gospodăria forestieră va lua, pur și simplu, o altă formă.

Împrejurările și preocupările noastre ne împiedică de a intra într'o mai aprofundată analiză a lucrării Prof. Dieterich. Am voi, numai, să relevăm două din însușirile fundamentale ale chipului de lucru al autorului. Lucrările similare de până acuma sunt construite pe metoda deductivă. Date fiind condițiunile foarte complicate și schimbătoare dela loc la loc ale economiei și producțiunii forestiere, metoda respectivă duce la rezultate, foarte fru-

moase, altfel, din punct de vedere logic, — dar deslipite de realitate. Inarmat cu temeinice cunoștințe teoretice, autorul a folosit într'un chip neîntrecut bogata experiență a înaintatelor gospodării și administrații forestiere germane. Urmarea dreaptă a metodei inductive constituie una dintre însușirile fundamentale ale lucrării Profesorului Dieterich. ○ a doua însușire constă în aceea de a nu se fi închis în spatele unei delimitări unilaterale pentru disciplina respectivă. Ori de câte ori nevoia o cere și se oferă prilejul, Dieterich face interesante și luminoase incursiuni împlinitoare de înțeles în câmpul disciplinelor învecinate: silvicultură, dendrometrie și creșteri, amenajament, administrație, etc. Capacitatea noastră slabă de înțelegere ne silește la specializare și distingeri unilaterale. Este, însă, bine să ni se aducă aminte de acest lucru, din când în când, și să ni se păstreze câmp de vedere clar și către lumea și cunoștințele învecinate. Viața reală este tot întreg, iar nu frânturi unilaterale.

Abordat, dar înconștient!

Lucrarea Prof. Dieterich încornează, într'o formă strălucită, o îndelungată și neobișnuit de bogată preocupare cu probleme practice și teoretice din câmpul noii discipline a Exploatațiunilor forestiere⁵⁾. Nenorocul autorului a fost de a fi prezentat cetitorilor fructul pilduitoarei sale munci într'o vreme când lumea are alte preocupări și îndatoriri. Atunci, însă, când zeul James își va fi întors fața sa cea bună către noi, se va putea vedea mai lămurit ce îndreptar admirabil a pus profesorul Dieterich la îndemâna silvicultorului luminaț și de înaltă perspectivă profesională. Dorim, oia tot sufletul, ca și dintre silvicultorii români, cât mai mulți să poată folosi această comoară de învățătură aleasă.

Ilie C. Demetrescu

5) A se vedea și cele câteva pagini închinată Profesorului Dieterich, cu prilejul împlinirii vârstei de 60 de ani. (Revista Pădurilor, 1940, jg. 387/388. Cronica externă Nr. Nr. 117).

Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm
anunțați-ne imediat schimbările de adresă.

REVISTE

JOURNAL OF FORESTRY.

July, 1939, Nr. 7.

Editorial:

Omul uitat din silvicultură.

Un scurt articol cu considerații istorice-critice, asupra dezvoltării ec. forestiere în U. S. A.

Există o controversă în accepția acestui cuvânt („omul uitat”) și e greu ca lumea să cadă de acord asupra sensului mai precis al lui. În general, e vorba însă despre toți necunoscuții sau uitații pionieri ai profesiei de silvicultor cari, însufleșiți de un nobil idealism și indiferent de pregătirea lor academică, au activat în instituții particulare și de stat, pregătind standarul atins azi de economia forestieră în Statele Unite. Parte din greutățile de altă dată sunt acum înlăturate, opinia publică pregătită, informată azi despre profesiunea de silvicultor, acordă creditul necesar străduințelor din acest domeniu, încât multul care a mai rămas de înlăptuit poate fi baza unei noi ere de progres în economia forestieră.

Vincent W. Bousquet și John G. Miles:

Așa cum vedem noi problema.

E vorba despre posibilitățile de plasament a tinerilor silvicultori și

despre viitorul instituțiilor forestiere particulare. În fond, o contribuție la rezolvarea problemei șomajului în domeniul silvic.

J. G. Geddes și A. G. Erikson:

Utilizarea foarfecelor acționate cu două mâini în elagajul artificial.

În continuarea unui alt articol publicat în Journal of Forestry din 1938, în care se dădeau rezultatele experimentării diferitelor instrumente și metode de elagaj, se arată de data aceasta, în rezumat, rezultatele și opiniunile altor cercetări în acest domeniu cu privire la foarfecile acționate cu două mâini.

Richard Delaney.

Grădinaritul costă mai puțin.

În Statele Unite se face din ce în ce mai simțită tendința pentru o practică silvică mai conservatoare. Între metodele întrebuintate, grădinaritul pare a-și fi creat o opinie favorabilă. Autorul redă în articolul său rezultatele obținute cu această metodă în Menominee Indian Reservation.

Warren F. Hale:

Pădurile orașenești în New Hampshire.

Câteva orașe din New Hampshire posedă păduri de vreo sută și cincini

zece de ani, adică de pe vremea Revoluției. Aceste păduri au fost bine gospodărite, au furnizat materiale lemnoase necesare populației și au dat orașelor venituri însemnate. Faptul acesta face pe autor să recomande celor interesați vizitarea acestor păduri mai înainte de a vedea tocmai în Germania o administrație model pentru asemenea gospodării.

J. Alfred Hall:

Folosirea deșeurilor și a materialului inapt pentru chereștea.

O critică a actualului sistem de valorificare a produselor pădurilor în U. S. A. Se recomandă o mai bună folosire a lemnului de dimensiuni mici și a deșeurilor, prin fabricarea de alcool, celuloză, textile, zahăr, etc., arătându-se în concluzie că silvicultorii trebuie să producă, totuși, lemn de lucru cât mai mult.

J. F. Campbell:

Combaterea incendiilor în păduri cu ajutorul avionului.

Autorul, pe baza practicii dobândite în combaterea incendiilor cu ajutorul avionului, descrie în acest articol posibilitățile și limitele în-
trebuințării acestei metode. Un istoric al acestei probleme și organizarea echipelor și serviciului fac parte din acest studiu.

William L. Hall:

Conducerea unui arboret de *Pinus echinata* Mill. și *Pinus taeda* L. în Arkansas.

Pentru diferite motive, nu pare că există o înclinație în lumea silvicultorilor pentru investițiuni în pro-

prietăți forestiere. Explicația s'ar găsi în pericolele de incendiu, insecte, ciuperci care amenință pădurea și numai puțin în sarcinile grele fiscale. În ciuda acestor temeri, autorul a achiziționat în Arkansas circa 400 ha pădure, pe care le gospodărește singur și unde a făcut câteva studii, ale căror concluzii le înfățișează în articolul acesta.

W. P. Stockwell:

Selecțiunea preembrionară a pinilor.

Un studiu amănunțit de genetică.

S. J. Hall:

Locul pădurilor destinate aprovizionărilor navale în amenajament.

Pădurile furnizoare de diferite materiale șantierelor navale ocupă o suprafață de circa 20 mil. ha, unde își găsesc de lucru mii de muncitori. O amenajare a acestor păduri trebuie să aibă în vedere și producerea de lemn de lucru nu numai de terepentină pentru a asigura o continuitate de venituri și plasament pentru mâna de lucru.

C. Edward Behre:

Oportunitatea pentru practica forestieră a combaterii lui *Lymantria* dispar în pădurile din Massachusetts.

Studiu de protecția pădurilor.

A. A. Brown și Wilfred S. Davis:

O metodă pentru măsurarea pericolului incendiului în pădurile din regiunea Munților Stâncoși.

Pagubele cauzate de incendii în pădurile din America, au condus pe

silvicultori la studii foarte amănunțite asupra cauzelor și condițiilor în care se produc aceste incendii. În general, atenția este îndreptată asupra cantității și caracteristicilor materialului inflamabil, asupra factorilor predominanți cauzatori de incendii, asupra condițiilor în care se produce arderea. Se studiază astfel iușeala vântului, temperatura, umiditatea atmosferică și a materialului, precipitațiile, etc., clasificându-se, în funcție de aceste facturi, pericolele de incendiu în cinci categorii: stare latentă, joasă, moderată, înaltă, extremă. Corespunzător fiecărei clase este stabilit un procent, rezultat din calculul factorilor menționați, valabil, natural, numai pentru anumite regiuni.

Leon S. Minckler:

Studiile și problemele de Genetică în Silvicultură.

în întregime pentru: 1) privește chestiunea istoric, științific și practic; 2) se referă de aproape toată literatura europeană și americană 3) are la sfârșit o indicație bibliografică prețioasă și în fine 4) e scurt (circa 22.000 litere).

În treacăt nu uită autorul să spună pe șleau adevărul asupra atenției prea reduse pe care silvicultorii americani au dat-o până acum acestei probleme.

G. D. Fox și G. W. Kruse:

O tablă de producție pentru arborete bine închise de Picea marina în N. E. Minnesota.

Picea mariana (pe numele ei american black spruce) e o esență mult

răspândită în Minnesota de N E și una din cele mai importante rășinoase în N E St. Unite și Canada. Ocupă stațiunile puțin drenate sau chiar băltoase. Incendiile catastrofale din regiunile ocupate de această specie au împiedicat în ultimii 200 de ani ridicarea masivelor la vârste și dimensiuni mari și de aceea nici nu prea s'au ocupat silvicultorii de ea. În ultimul timp, s'a redactat o tablă de producție și pentru aceste esențe, lucru care se descrie în acest articol.

R. R. Reynolds:

Operațiuni culturale în pădurile de Pinus echinata și P. taeda L.

Se arată pe baza experiențelor făcute că operațiunile culturale în pădurile de P. echinata și P. taeda sunt rentabile și că deci pot fi practicate și de către instituțiile particulare pe baze pur comerciale.

Henry Bull:

Pinus loblolly în raport cu bumbacul: o comparație în ce privește producția de celuloză pe an și unitatea de suprafață.

În industriile care utilizează sau fabrică celuloza s'a produs în ultimii ani o mare schimbare prin folosirea lemnului de celuloză în locul bumbacului. Autorul arată că pe solurile din Arkansas, mijlocii din punct de vedere calitativ pentru bumbac, Pinus loblolly produce la ha de 4, 5 ori mai mult decât bumbacul; discută pe scurt și costul de producție și piețele de desfacere.

Benson H. Paul:

Contragerea lemnului de *Quercus alba* în funcție de poziția pe care o ocupă în trunchiu.

Se arată că lemnul aproape de centru și de baza trunchiului se contrage mai mult în arborii mai bătrâni decât în cei mai tineri.

F. I. Richter:

O metodă simplă pentru facerea testelor de germinație cu polen fin.

În cadrul studiilor de genetică, de dată recentă în Statele Unite, se încearcă o metodă simplă, rapidă și exactă pentru determinarea viabilităților polenului.

* * *

La „Articole scurte și note” reținem însemnările lui E. G. Roberts asupra unui subiect care interesează: „Adâncimea solului și creșterea în înălțime a salcâmului”. Autorul a făcut 528 de sondajii de sol și 1032 măsurători de înălțime și conchide că salcâmul nu este o esență pentru soluri sărace. Un fermier care ar vrea să crească salcâm pentru a produce stâlpi de telegraf își va atinge scopul numai dacă va planta salcâmul pe cele mai bune terenuri ale lui. În special în stațiunile unde e pericol de insecte (*Jocust borer*=*Cyllene Robiniae*), salcâmul trebuie plantat pe soluri profunde întrucât cei cu creșterea înceată (pe soluri superficiale) sunt mai susceptibili de a fi atacați.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 12/1940.

Contribution à la culture du mélèze dans le haut Jura. (6 pag.).

Contribuție la cultura laricelui în partea superioară a Munților Jura.

Problema laricelui și mai ales a laricelui introdus în stațiuni unde nu a existat a fost expusă într-o serie de studii și articole publicate în revistele forestiere europene. Această problemă continuă să ofere încă multe necunoscute.

Autorul publică o serie de observațiuni făcute asupra lucrărilor de împădurire cu această specie, în Jura. În general el se comportă mai bine pe povârnișuri și mai ales pe morene glaciare sub 1100 m alt., în particular pe platourile cari se etajează între vârfurile cele mai înalte ale acestei culme de munți.

H. Tanner:

L'armée et le service forestier.
Armata și serviciul forestier. (7 pag.).

Se continuă și termină publicarea conferinței cu acest subiect, ținută la Societatea forestieră elvețiană.

F. de Metz-Noblat:

La production forestière en France.

Producția forestieră în Franța. (1 p.).

Printr-o lege din 13 August 1940 și un decret din 21 Oct. 1940 s'au luat importante măsuri pentru organizarea producției forestiere în Franța, în vederea unei mai bune utilizări a resurselor.

Rob. Ch. Gut.:

A la limite de la végétation forestière sur la Dôle. (3 pag.).

La limita vegetației forestiere în regiunea Dôle (Jura).

Maximum de altitudine 1680 m. Pe versantul nordic pe un ha, arboret rârît și pipernicit de molid, între 1630 și 1665 m alt. Câteva exemplare ajung până pe creastă. Cel mai superior masiv de molid din Jura.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 10 (Juli 1940).

Köstler, Prof. Dr., Dr., Direktor der Internationalen Forstzentrale:
Die Internationale Forstzentrale.

Centrul internațional de Silvicultură.

Inceputurile acestei noi instituțiuni cată a fi văzute în Secțiunea forestieră a Institutului internațional de Agricultură din Roma, creată în 1930. Dar afară de aceasta, Institutul dela Roma s'a preocupat și mai înainte de probleme ale economiei forestiere internaționale. Amintim, astfel, organizarea „primului Congres internațional de Silvicultură” din 1928, la Roma. Cu prilejul celui de al 2-lea Congres internațional de Silvicultură ținut în 1936 la Budapesta s'a cerut cu stăruință creșterea unei instituțiuni forestiere internaționale mai individualizată. După multe tratative, s'a ajuns ca să se inaugureze festiv la 11 Mai 1937 Centrul respectiv, cu sediul la Berlin. Cu toate împrejurările grele,

prin care trecem, Centrul funcționează, fiind sprijinit de delegația celor 18 state aderente. Din partea Reich-ului, Centrul se bucură de un foarte serios concurs material și moral. De curând, a fost votată o lege prin care i se acordă drepturi de exterioritate, atât instituției, cât și delegaților străini. Președinte al Centrului este Baronul Waldbott; Vicepreședinte, Secretarul de Stat Generalforstmeister Alpers, iar Director Prof. J. Köstler. În organizarea Centrului, intră un secretariat și 3 secțiuni: I. S.: Pădurea; II. S.: Tehnica forestieră; III. S.: Economia forestieră.

Ni se mai dau, în articol, câteva date asupra: Scopului și publicațiilor și Buget, colaboratori, instalațiuni.

Ilie C. Demetrescu, Ing., Dr.:
Naturschutzbestrebungen in Rumänien.

Străduințe de apărare a naturii în România.

Condițiunile orografice și staționale foarte variate ale pământului românesc, au dat naștere unei flore și faune relativ foarte bogate și schimbătoare pe spații restrânse.

Intinderea culturilor agricole, desvoltarea circulațiunii și defrișerile masive de păduri au adus vătămări grele formelor de viață animală și vegetală originală. Totuși, România este, încă, departe de stadiul de artificializare a naturii, ce se întâlnesc în țările de veche cultură din Occident.

Statul român desfășoară o lucrare serioasă de apărare a naturii, mai întâi, prin legile forestiere, cinegetice, piscicole, miniere și de turism.

Contribuțiunile acestora, care sunt însă pornite din anumite puncte de vedere particulare, sunt întregite prin dispozițiunile legii pentru protecția naturii din 1930 și 1933.

Autorul expune principiile legislației respective și arată ce s'a putut realiza, până în 1939, prin lucrarea Comisiei Monumentelor Naturii.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ni se împărtășesc multe date interesante asupra stărilor și faptelor din diferite părți ale lumii.

Ilie C. Dem.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“.

Dr. GR. ELIESCU:

Protecția pădurilor

București, Tip. „Bucovina“; 275 pagini.

Prețul 270 lei. Membrii Societății au reducere adresându-se la Societate.

I N F O R M A Ț I U N I

— Comitetul de Direcție al Soc. Progresul Silvic, pe anul 1941, a fost constituit astfel:

Vice-președinți, d-nii: V. N. Stinghe și N. Smărăndescu;
Secretar general, d-l C. Emanoil;
Casier, d-l Marin Rădulescu;
Secretari, d-nii: At. Haralamb și N. Ghelmeziu.

— Comitetul de Redacție al Revistei Pădurilor a fost alcătuit astfel:

Redactor șef (ales de adunarea g-rală) d-l prof. V. N. Stinghe.

Membrii desemnați de Consiliu, d-nii: D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, Gr. Eliescu și N. Ghelmeziu.

— În ședința dela 17.I.1941 a secției de Botanică dela Academia de științe din România, s'au prezentat și următoarele comunicări:

1. Ing. At. Haralamb: Pinul silvestru din Cheile Argeșului.

2. P. Cretzoiu: Două specii noi de licheni.

— Prin dec. min. nr. 33254 din 17 Dec. 1940, d-l ing. N. Smărăndescu se primește în Corpul tehnic silvic, pe data de 18 Febr. 1937, în gradul de ing. silvic stagiar, cadrul particular. (Mon. Of. 302/940).

— D-l G. Năstăsescu ing. cons. silvic a fost detașat pe lângă Preșe-

dinția Consiliului de Miniștri, pentru controlul executării ordinelor date de Președinție și a măsurilor luate de Consiliul de Miniștri, referitoare la Ministerul agriculturii și domeniilor (partea privitoare la păduri). Mon. Of. 13/941, pag. 205.

— D-l Alex. S. Georgescu ing. șef silvic dela Fondul bisericesc ortodox din Bucovina a fost transferat la Serviciul silvic județean Covurlui, în locul d-lui Gh. Palade, ing. silvic care trece la Fondul Bisericesc. (Mon. Of. 12/941).

— D-l V. Mârza ing. insp. g-ral silvic a fost repartizat a face serviciul la Direcția pădurilor persoanelor juridice. (Mon. Of. 12/941).

— D-l Ing. insp. g-ral I. Stănescu a fost însărcinat cu conducerea Inspectoratului de regim silvic Craiova.

— D-l Ing. I. D. Rusu a fost transferat din Direcția pădurilor pers. juridice la Inspectoratul regiunii silvice Constanța.

— D-l Ing. D. Hartia a fost transferat dela Direcția comercială a pădurilor la Inspectoratul de regim silvic Constanța.

scach
jurnal
6 noi
mă
(lepones)

— D-l Ioan Dobrescu inginer sub-insp. silvic a fost transferat la Inspectoratul de regim silvic București, cu atribuțiuni de inspector de control. (Mon. Of. 302/1940).

— D-l Diaconescu Caton, ing. sub-insp. silvic a fost transferat ca șef al Serviciului silvic județean Bihor. (Mon. Of. 2/1941).

— D-l Pele Sabin ing. subinsp. silvic a fost transferat la Inspectoratul de regim silvic Timișoara. (Mon. Of. 2/1941).

— D-l Popovici Iosif ing. șef silvic a fost transferat la Ocolul silvic Călățele jud. Turda-Cluj. (Mon. Of. 2/1941).

— Prin decizia ministerială No. 1145 din 14 Ianuarie 1941, avându-se în vedere dispozițiunile prevăzute de legea de organizare a ministerului agriculturii și domeniilor, cum și ale codului funcționarilor publici „Regele Mihai I” și lucrarea dela jr. Nr. 925 din 1941, s'a instituit la Ministerul agriculturii și domeniilor pe data de 14 Ianuarie o comisiune pentru reorganizarea pădurilor compusă din d-nii: ing. N. Smărăndescu, secretar general; ing. consilier A. Nedelcovici, director C. A. P. S.; ing. consilier D. Grozescu, directorul Direcției silvice; ing. consilier I. Zeicu, directorul Direcției pădurilor persoanelor juridice; ing. Traian Heroiu, subdirectorul I. C. E. F.-ului; ing. Narcis Economu, membru în Consiliul tehnic; prof. Gh. Nedici, în calitate de jurist și profesor de drept forestier.

— „Ogorul Românesc” organul de propagandă și popularizare al Ministerului de agricultură și domenii

și-a încetat apariția la 31 Dec. 1940, după doi ani de activitate.

— In Mon. Of. Nr. 10 din 13.I.1941 a apărut decizia ministerială care indică persoanele diferitelor autorități pendinte de Minister, îndreptățite să dea notele calificative funcționarilor.

— In Mon. Of. Nr. 17 din 21.I.1941 au apărut deciziile de avansare ale unor brigadieri silvici și pădurari din serviciul Direcției silvice și a Direcției Pădurilor Persoanelor Juridice.

În același număr al Mon. Of. s'a publicat decizia prin care se prelungește angajarea pe exercițiul 1940/41 a unor conductori, brigadieri și pădurari.

— Prin dec. min. Nr. 60 din 4.I. 1941 (Mon. Of. Nr. 8/1941) se primesc în corpul tehnic silvic, cadru de Stat, următorii ingineri silvici stagiaari:

- 1) Dancu N. Gh. din Casa Pădurilor, pe data de 17.IX.1940;
- 2) Petreanu A. P. Eugen, din Casa Pădurilor, pe data de 28.VI.1940.

— D-l Țurțuman Șt., ing. subinsp. silvic a fost transferat din Casa Pădurilor Statului (Direcția silvică Iași) la Inspectoratul de regim silvic Iași. (Mon. Of. Nr. 7/1941).

— S'au angajat pe 1 Aprilie 1940 următorii ingineri silvici:

1. Kerschnig Otmar, la Inspectoratul Alba-Iulia;
2. Belinschi Paul, la Insp. București;
3. Comes Titus, la Serv. silvic județean Dâmbovița.

(Mon. Of. nr. 17 din 21.I.1941).

— S'a revenit asupra punerii în disponibilitate a d-lui Mihai T. Vasile inginer silvic. D-sa a fost reparțizat să funcționeze la Serviciul silvic Brașov. (Mon. Of. nr. 18 din 22 Ian. 1941).

— Prin decizia min. nr. 82721 din 5 Dec. 1940 (Mon. Of. 302), următorii ingineri silvici rămași în teritoriul cedat Ungariei, sunt considerați demisionați:

- 1) Romanovschi Dionisie, ing. sub-insp. silvic dela Dir. Lugoj;
- 2) Bruno Peter, ing. șef silvic dela Ocolul Gilău;
- 3) Duca Leonid ing. silvic dela Ocolul Tulgheș;
- 4) Balog Desideriu, ing. silvic dela Ocolul Țugurești;
- 5) Pop Ladislau, ing. cons. silvic din Centrala C.A.P.S.;
- 6) Anderco Vasile, ing. șef silvic dela Ocolul Firiza de jos.

— Următorii ingineri silvici rămași în teritoriul cedat U.R.S.S. se consideră puși în disponibilitate (Mon. Of. 3/1941):

- 1) Diordița Gh. ing. subinsp. silvic dela Inspectoratul silvic Chișinău;
- 2) Arhanghelschi Leonid, ing. silvic dela Serviciul silvic județean Orhei;
- 3) Zaclinschi Iuliu, ing. insp. silvic dela Inspectoratul silvic Cernăuți;
- 4) Malarschi Victor ing. șef silvic dela Serv. silvic județean Cahul.

CINEGETICE

— D-l Alex. Greavu ing. silvic a fost transferat la Direcția vânătoarei și pisciculturii în apele de munte. (Mon. Of. 2/1941).

— D-l Ing. Pascu Dobrescu, șeful Ocolului de regim silvic Giur-

giu a fost delegat, în mod provizoriu, cu conducerea Inspectoratului de vânătoare al jud. Vlașca.

— D-l Șt. Costescu ing. insp. g-ral silvic din Direcția Vânătoarei a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie.

— Ministerul agriculturii a autorizat până la 1 Martie 1941, vânătoarea cocoșilor de fazani, în vederea proporționării sexelor.

Autorizațiunile se dau la cerere de către Direcția economiei vânătoarei și numai acelor care fac dovada, prin avizul inspectoratului județean de vânătoare, că au colonizat și ocrotesc fazani.

— Se aduce la cunoștința celor interesați, că Ministerul Agriculturii și Domeniilor Direcțiunea Vânătoarei arendează dreptul de vânătoare depe terenurile din hotarul comunelor mai jos notate:

- 1) Com. Chioara, jud. Ialomița, în suprafață de 5186 ha. Preț de estimatie lei 2.600 anual.
- 2) Com. Uzun, jud. Vlașca, în suprafață de 1984 ha. Preț de estimatie lei 5.000 anual.
- 3) Com. Valea Danului jud. Argeș, în suprafață de 1092 ha. Preț de estimatie 900 lei anual.
- 4) Terenul fostei comune Mierlari, care aparține azi de com. Jilava jud. Ilfov. Suprafața 120 ha. Preț de estimatie 1.000 lei anual.

Amatorii vor depune oferte închise timbrate și sigilate până la data de 20 Februarie 1941, la Direcțiunea Vânătoarei, Strada Polonă Nr. 8, București.

Pe plicul închis, se va specifica: „Ofertă închisă pentru terenul comunei . . . județul . . .”

Deschiderea ofertelor va avea loc, în ziua de 20 Februarie 1941, ora 12.

— Prin jurn. Cons. Min. Nr. 2377 din 3.XII.1940 publicat în Mon. Of. Nr. 297 din 17.XII.1940, s'a aprobat prelungirea ocrotirii cu încă cinci ani a ouălor de acvilă (*Accuila chrysaetos*) și de corb (*Corvus corax*. Ca atare culegerea și distrugerea ouălor acestor pasări este oprită. Contravenienții se pedepsesc potrivit dispozițiilor legii pentru protecția Monumentelor naturii.

Procesele de contravenție se trimit Biroului Central al Comisiei Monumentelor Naturii, Șos. Kisselef Nr. 55, București, care se îngrijește de trimiterea lor în justiție.

DIVERSE

— Uzinele „Margina-Reșița“ și Distileriile de Lemn Unite, S. A. R. din București au fost autorizate să

exporte în Germania cantitatea de 1000 tone cărbune de lemn (mangal). (Mon. Of. 12/941).

— Agenția Rador anunță din Helsinki (ziarul Universul 17.I.1941) că în scurt timp vor începe să funcționeze, la Culu și Pori, două fabrici pentru extragerea zahărului din lemn, după formula d-rului Wou-
rinen.

Procesul chimic pentru extragerea zahărului se face pe baza acțiunii bioxidului de sulf asupra țesutului lemnos.

Din punct de vedere economic, metoda s'ar fi dovedit a fi cea mai avantajoasă.

Pentru extragerea zahărului se întrebuințează bradul (?) și plopul, esențe pe care Finlanda le posedă cu prisosință.

CĂRȚI NOI:

I. MOLDOVANU-JUNIOR:

Polemici vânătoarești

1940, Tip. Bucovina, 25 pagini.

Societatea «Progresul Silvic»

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 12

Ședința Consiliului de administrație de la 24.VII.1940

Prezenți d-nii: Al. Butoi, M. Drăcea, At. Haralamb, G. Minescu, Gh. Năstăsescu, V. Priboianu, D. Sburlan.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri ședința Consiliului nu s'a putut ține.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

p. Secretar General, (ss) At. Haralamb

PROCES-VERBAL No. 13

Ședința Consiliului de Administrație din 29 Iulie 1940

Prezenți D-nii: Butoi Al., Bunescu C. M., Drăcea M., Florescu M. P., Grozescu D., Haralamb At., Minescu G., Năstăsescu G., Nedelcovici Ath., Priboianu N. V., Sburlan D., Zeicu Ion,

Asistă D-nii: N. N. Caragea și C. Emanoil.

Deschizând ședința, D-l Președinte M. Drăcea anunță încetarea din viață a unui alt camarad și membru al Societății: I. Nistor Văleanu. Făcea parte din promoția XIII dela Brănești, din epoca de început de secol când școala de silvicultură începuse să-și recruteze elevi buni. Din regiune muntoasă, cel dispărut dintre noi a îmbrățișat cu mult avânt meseria de silvicultor. În școală a fost un elev sârguincios și meritos.

Carierea și-o face în serviciul particular funcționând mulți ani la Soc. de Exploatare Forestiere „Carpațina“ dela Brezoi (Valea Lotrului).

La înmormântare Societatea a fost reprezentată prin D-l Ing. cons. silvic M. P. Florescu.

D-l M. P. Florescu, relevă consiliului, parte din activitatea celui dispărut, pe tărâmul realizărilor forestiere. Sub conducerea lui, Carpațina a făcut lucrări de împădurire pe 8500 ha, cari au costat 27.600.000 lei.

Intrându-se în ordinea de zi:

1. Consiliul adoptă procesul-verbal No. 6 din 9 Aprilie a. c., No. 7 din 14 Mai a. c., No. 8 din 4 Iunie a. c., No. 9 din 11 Iunie a. c., No. 10 din 25 Iunie a. c. și No. 11 din 4 Iulie a. c.

Deasemenea Consiliul ratifică procesul verbal Nr. 5 din 29 Iulie 1940 al Comitetului de Direcție.

Consiliul este informat că textele procesului verbal No. 11 din 4 Iulie 1940 și apelul Societății pentru ajutorarea refugiaților, cu prilejul publicării lor în „Revista Pădurilor”, au fost cenzurate.

D-l Președinte M. Drăcea arată apoi că lucrările Societății merg greu, întrucât atât funcționarii săi administrațivi, cât și o parte din membrii din Consiliu cari au diverse delegațiuni, sunt mobilizați, iar cei ce au rămas sunt foarte ocupați. Pentru a se putea remedia situația Comitetul de Direcție a hotărât:

a) Să angajeze o funcționară în locul rămas liber prin demisia D-lui Adjudeanu.

b) D-l Haralamb Ath. să se ocupe cu chestiunile de secretariat ale Consiliului.

c) D-l Butoi să îndeplinească atribuțiile de cassier pe timpul cât D-l M. Rădulescu este concentrat, și în plus să se ocupe și de lucrările de contabilitate care erau în sarcina D-lui N. Paia.

d) D-l Tr. Heroiu, să ia asupra-și și lucrările de administrație ale D-lui N. Paia și în plus să aibă în pază, bună starea localului din București.

e) În ce privește Editura și cărțile tipărite, se însărcinează D-l Heroiu să le depoziteze și sigileze.

Consiliul aprobă toate aceste măsuri.

Se hotărăște deasemenea să se prezinte Consiliului, într'o ședință viitoare, o situație a bugetului (încasări și plăți) pentru o eventuală rectificare, mai ales că între timp au survenit cheltueli mari neprevăzute, iar încasările, din cauza evenimentelor, merg slab.

2. Consolidări la Vila dela Govora.

D-l N. Caragea, membru în Comisia Vilei, invitat special la Consiliu, citește un referat întocmit de Comisie, asupra situației vilei. Se constată existența unor alunecări de terenuri cari, dacă nu se iau măsuri, pot pune în pericol vila.

După discuțiuni ample asupra cauzelor acelor fenomene și asupra celor mai indicate și mai ieftine lucrări de consolidare la care au luat parte D-nii: M. Drăcea, Dem. Grozescu, N. Caragea, D. Sburlan, M. Năstăsescu, V. Priboianu, C. Emanoil și Ath. Haralamb,

Consiliul hotărăște:

1. Aprobă propunerile și devizul de lucrări făcute prin referatul citit al Comisiei Govora.

2. Față cu importanța și urgența lucrărilor se vor face în bugetul Societății virimentele posibile pentru a avea fondurile bănești necesare începerii și executării lucrărilor de consolidare, fără de care existența vilei este periclitată.

3. Consiliul roagă Comisia Govora să facă urgent și lucrările cu caracter juridic pentru a se clarifica raporturile dintre Societate și comuna Govora (ca proprietară a drumului) care străbate proprietatea Societății. Aceste raporturi juridice, tot în vederea lucrărilor de consolidare. Științele culese în această privință se vor aduce în fața Con-

siliului, spre a se face demersurile necesare. Comisiunea, eventual, va aranja un avocat.

D-l Președinte M. Drăcea arată că este nevoie să stea la fața locului un om devotat Societății, ca să se ocupe în deaproape de lucrările de consolidare. Roagă pe D-l N. Caragea să ia asupra-și această sarcină. Consiliul roagă să ia asupra-și pe timp de o lună efectuarea acestei lucrări.

Consiliul exprimă mulțumiri Comisiei Govora, care a depus o muncă deosebită pentru a face o lucrare de o mare importanță pentru vilă.

3. Vila dela Carmen Sylva.

Comitetul de Direcție a dat D-lui Butoi depline puteri în legătură cu administrarea și eventual evacuarea totală sau parțială a mobilierului.

D-l M. Minescu crede că nu sunt motive de evacuare.

4. Căminul din București.

În urma măsurilor luate, Căminul se prezintă mai bine. Se face acum o curățire generală.

Potrivit, dispozițiilor în vigoare, Societatea a amenajat în regle proprie, o parte din subsol, pentru apărarea pasivă.

5. Vila dela Govora.

Contractul cu arendașul restaurantului vilei dela Govora s'a modificat. Se dă pe preful de 5.000 lei (cinci mii), cu începere dela 20 Iulie a. c. Consiliul aprobă.

D-l N. Caragea dă referințe asupra impozitelor ce trebuiesc plătite pentru vila dela Govora. Impozitul pe clădiri trebuie plătit chiar dacă vila este închisă; impozitul profesional nu se percepe dacă vila este închisă.

Consiliul ia act.

D-l N. Caragea este rugat să ia asupra-și și administrarea vilei pentru sezonul în curs, precum și punerea în ordine a inventarului.

6. Lichidarea materialelor rămase dela construcția Sanatoriului dela Amara.

D-l C. Emanoil, invitat special în Consiliul, în numele Comisiei Amara, dă referințe asupra stadiului în care se găsește construcția, și asupra cheltuelilor făcute până acuma și cele necesare, pentru definitivare. S'a cheltuit circa 1.100.000 lei, mai este nevoie de aproximativ 1.000.000 lei. Citește apoi referatul întocmit privind materialele de construcție rămase.

Consiliul aprobă propunerile făcute în legătură cu depozitarea și desfacerea materialelor rămase.

În ce privește fondurile, Consiliul urmează să găsească soluțiile cele mai indicate.

7. Ajutorarea Basarabenilor și Bucovinenilor refugiați.

D-l Președinte arată sensul apelului făcut de Societate împreună cu capii de autorități. Societatea trebuie să-și dovedească existența și în momentele grele prin care trece Corpul. Fiecare din noi trebuie să subscriem pentru alinarea suferințelor celor ce s'au refugiat în cele mai

grele condițiuni. Consiliul ratifică apelul și roagă capii de autorități să dea concursul pentru strângerea fondurilor.

8. Diverse — Administrative.

Cererea de ajutor a D-nei Maria Mătăsaru soția fostului paznic al vilei dela Govora se repartizează D-lui D. Grozescu și N. Caragea cari sunt rugați s'o examineze și să facă propuneri.

D-l președinte citește scrisoarea de mulțumire a d-lui Dr. Fn. Müller atașat forestier al Germaniei pe lângă Legația din București, ales membru corespondent al Societății, prin care se mai arată că va căuta să colaboreze la atingerea scopurilor Societății. Consiliul ia act.

D-l Președinte ridică apoi chestiunea lipsurilor dela ședințele Consiliului, a onora din membrii din Consiliu. Face apel la toți să caute să răspundă convocărilor ce se fac. Se hotărăște ca ședințele să se țină la cel puțin 2 săptămâni interval una de alta, Luni seara, făcându-se convocarea din timp.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică la ora 24.
Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) I. Zeicu

PROCES-VERBAL Nr. 14 Ședința de la 12 Septembrie 1940

Prezenți d-nii: C. M. Bunesco, M. Drăcea, At. Haralamb, Horia Lazăr, V. Priboianu, D. Sburian, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, I. Zeicu.

Ședința se deschide sub președinția d-lui prof. M. Drăcea.

Luând cuvântul, d-l președinte spune următoarele:

Ne-am întrunit în această ședință să însemnăm în analele Societății noastre câteva fapte mari: unele triste, altele de natură să ne umple sufletul de bucurie.

Dureroasă este pentru noi hotărîrea dată la Viena de a se rupe din trupul țării o parte din Transilvania. Ardealul înseamnă pentru noi Români: luptă, martiri, luminători. Durerea despărțirii de frații noștri este copleșitor de mare. Cu toată această lovitură, noi suntem datori să mărturisim aci încrederea în destinul neamului nostru. Să credem în permanența unității sufletești a neamului românesc. Să năzuim spre refacerea țării noastre.

Deasemenea, împrejurări vitrege ne-a obligat să cedăm Bulgariei, Cadrilaterul. Și această desmembrare este pentru noi la fel de dureroasă.

E bine să se știe că în timpul cât acest colț de pământ a făcut parte din țara noastră, geniul creator al nației noastre a știut să se imprime în toate domeniile de activitate. Noi ca forestieri am pus ordine și am îndrumat spre propășire pădurile Cadrilaterului.

Azi avem un nou rege.

Un rege care a trăit între noi pădurarii, în pădure, care a purtat joagărul și toporul și care a plantat.

Îi exprimăm iubirea noastră, credință și devotament și afirmăm încrederea în viitorul țării, condusă de regele Mihai I.

Regele Mihai I va apăra și pădurile.

M. Sa Regina Mamă Elena a revenit printre noi. Prezența sa în țară sporește încrederea în zile mai bune ce vor veni pentru neamul nostru

Conducerea Statului o are bravul general Ion Antonescu. D-sa este chemat să readucă nădejdea și încrederea în sufletele românești și ca ocrotitor al tuturor ramurilor de activitate, să introducă o eră de prosperitate în viața țării.

Noi, ca cetățeni și ca ingineri silvici, să ne exprimăm tot devotamentul și să mărturisim că vom fi oameni de ordine pentru noua rânduială a Statului.

Consiliul hotărăște să se trimită telegrame de omagii.

Nemaifînd nimic la ordinea de zi, ședința se ridică.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) I. Zeicu

PROCES-VERBAL No. 15
Ședința dela 28 Octombrie 1940

Prezenți D-nii: Butoi Al., Demetrescu C. I., Florescu P. M., Grozescu D., Haralamb At., Ionescu Andrei, Lazăr Horia, Năstăsescu Gh., Nedelcovici At., Rădulescu Marin, Rodoteatu St., Sburlan D., Stinghe V., Zeicu Ion.

Ședința se deschide la ora 21 sub președinția d-lui Vice-Președinte V. N. Stinghe.

D-sa citește demisia D-lui prof. M. Drăcea dela președinția Societății „Progresul Silvic“.

Consiliul de Administrație ia act de această demisie și constată că aparține Adunării Generale să hotărască asupra ei. Consiliul a exprimat D-lui prof. M. Drăcea grațitudinea sa pentru munca asiduă depusă în vederea atingerii scopurilor urmărite de Societate.

Deoarece numai Adunarea Generală este îndreptățită să hotărască asupra demisiei D-lui prof. M. Drăcea dela președinția Societății, Consiliul decide să se înglobeze în corpul procesului verbal, textul demisiei D-lui președinte, care este următorul:

Onorat Consiliu,

În două rânduri Adunarea generală a Societății noastre „Progresul Silvic“, prin aclamații și unanimitate mi-a încredințat mandatul de Președinte în vremuri grele și de prefaceri.

Din liniile mari pe cari a evoluat Societatea noastră, putem desluși acum, între altele, trei.

În primul rând, după încetarea „Domniilor streine“ față de cari am tot respectul, trebuia instaurat și desăvârșit înăuntrul Societății principiul conducerii proprii, principiu plin de primejdii în începutul în-

făptuirii sale — priviți istoria tuturor popoarelor și în deosebi dramatica istorie a poporului nostru — dar care principiu, el singur odată instaurat definitiv poate face popoarele și grupările sociale tari și stăpâne pe propriul lor destin.

Având intuiția viitorului și a greutăților, am năzuit ca această evoluție să se facă pe o linie dreaptă, să scoată la suprafață valorile reale fără pasiuni, fără pierderi de forțe, cari în orice picătură a lor ne sunt așa de necesare pe alte câmpuri de luptă.

În al doilea rând Societatea noastră trebuia să-și urmeze un program moștenit de la înaintași, măreț prin preciziunea și forma lui lapidară, prin nobleța și altruismul său, prin simțul solidarității sociale între generații.

Și în această privință Societatea noastră a lucrat consecvent, tăcut și metodic în vremuri în cari dușmanii eterni ai ideii forestiere: capitalismul, demagogia, falsă democrație și politicianismul își dau ultima dată mâna spre a lovi în apărătorii pădurilor. Dar Societatea cu tactul impus de împrejurări, dărz și tăcut și-a urmat calea sa, îndepărtând loviturile.

În deosebi, în această ultimă ordine de idei, Societatea prin toți membrii săi și în deosebi prin acei soldați necunoscuți, depărtați și izolați, a lucrat la instaurarea și desăvârșirea unui alt principiu: înscăunarea radicală, totală și definitivă a neamului nostru în drepturile sale și în cea ce privește pădurile și folosirea rațională a acestora.

O singură metodă am socotit eficientă în această privință: pregătirea metodică a poporului fără de care elementele străine nu sunt îndepărtate, ci numai se schimbă luptându-se peste capetele noastre, angajându-ne chiar în luptă unii contra altora.

Aceasta este calea pe care am înțeles să o urmez în această privință.

Aceasta pentru trecut.

Azi, o nouă întocmire socială, mișcarea legionară, cu abnegație și cu jertfă de sine ia în mâna sa viguroasă îndrumarea neamului nostru.

Nu este în căderea mea să judec cu cât s'a apropiat Societatea noastră de idealurile sale cât timp am fost președintele ei. Dar am intuiția că nici o altă Societate în țara românească nu a anticipat atât de mult asupra viitorului și nu este mai bine încadrată în noua întocmire socială.

Azi, când o mare parte din dușmanii ideii forestiere pier; azi când Societatea poate fi mai tare ca oricând pe destinele sale, socotesc că a venit momentul să trec altor mâni conducerea.

Am convingerea că pe drumul pe care am mers și voi merge și în viitor, vom fi întotdeauna alături, în năzuința noastră spre același ideal.

Ca atare, vă rog să luați act de demisiunea mea din Președinția Societății noastre și să binevoiți a o prezenta adunării generale, acelei adunări generale care prin prezenții cât și prin absenții săi înfățișează așa de precis ce voește, ce poate și ce năzuește în adevăr Corpul Silvic.

Iar Domniilor Voastre iubiți camarazi de lucru, ca și tuturor foștilor mei colaboratori în Consiliul de administrație, cum și fiecărui

membru al Societății noastre în parte, vă mulțumesc pentru o colaborare, în care fiecare în felul său am convingerea că nu a năzuit decât un singur lucru: „Progresul silvic”.

Marin D. Drăcea

*

D-l Ilie Demetrescu cere să se cheme, cu anticipație, în sânul Consiliului, D-nii C. Emanoil, Tr. Heroiu și N. Ghelmeziu, aleși de Adunarea Generală din vara acestui an, cari în mod obișnuit ar fi trebuit să intre în Consiliu la 1 Ianuarie 1941. Statutele ne îndreptățesc să facem o astfel de chemare.

D-l prof. V. N. Stinghe, relevând schimbările profunde produse în structura Statului, arată că este bine venită propunerea D-lui Ilie Demetrescu, cei trei noi aleși de Adunarea Generală fiind legionari.

Consiliul aprobă propunerea și roagă pe D-nii C. Emanoil, Tr. Heroiu și N. Ghelmeziu, să vie în Consiliu cu anticipație să colaboreze la lucrări.

D-l Anastase Nedelcovici prezintă demisia din Consiliul de Administrație a D-lui C. Bunescu, care în mod normal urma să iasă din Consiliu la 1 Ianuarie 1941. Consiliul mulțumește D-lui C. M. Bunescu pentru munca depusă și serviciile aduse Societății.

Ca urmare D-l C. Emanoil urmează să intre de drept în Consiliu dela data demisiei D-lui C. M. Bunescu.

D-nii Andrei Ionescu, M. P. Florescu și Dem. Grozescu dau relațiuni asupra noului program de lucru al CAPIR-ului, în ce privește raporturile cu mișcarea legionară.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ședința se ridică la ora 22.

p. Președinte, (ss) V. N. STINGHE

Secretar General, (ss) I. Zeicu

PROCES-VERBAL Nr. 16

Ședința din 17 Decembrie 1940.

Prezenți D-nii: Al. Butoi, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Harașamb, Tr. Heroiu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stinghe, I. Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreședinte.

Ordinea de zi:

Cooptări în Consiliul de Administrație.

Diverse — Administrative.

Comunicări.

Se citesc procesele verbale Nr. 12, 13, 14, 15 ale ședințelor din 24 Iulie, 29 Iulie, 12 Septembrie și din 28 Octombrie 1940 și se aprobă.

Deasemenea se citesc procesele verbale ale Comitetului de Direcție No. 6 din 22 Oct., No. 7 din 13 Noembrie, No. 8 din 12 Decembrie 1940 și se ratifică.

1. — Se citește demisia din Consiliu a D-lui C. Alimănișteanu. Consiliul ia act de această demisie și aduce mulțumiri D-lui Alimănișteanu pentru serviciile aduse Societății. În locul D-sale Consiliul cooperează pe D-1 Ing. N. Smărăndescu, secretar general al Ministerului Agric. și Domeniilor.

2. — Se citește demisia D-lui Ing. Eug. Vâlceanu, care fiind prea ocupat și lipsind des din București nu poate lua parte la lucrările Consiliului. Consiliul ia act și mulțumește D-lui Vâlceanu pentru activitatea depusă. Mandatul d-sale expirând la 1 Ianuarie 1941, locul urmează să fie ocupat cu anticipație de D-1 Tr. Heroiu ales de adunarea generală din 1940.

3. — În legătură cu distrugerea acoperișului localului Societății prin căderea calcanului localului Soc. de gaz și electricitate cu ocazia cutremurului, Consiliul roagă Casa Pădurilor să ne acorde în vederea unei eventuale acțiuni în justiție, asistență prin contenciosul său.

4. — Se aprobă funcționarilor Societății, cu prilejul sărbătorilor, o gratificație egală cu salariul pe una lună, socotit jumătate gratificație și jumătate ca completare a salariilor cari trebuiau să fie majorate de la 1 August 1940.

5. — Se acordă o gratificație de 3.100 lei personalului notat în referatul casieriei Jr. No.

6. — Se informează Consiliul că, Comisariatul general al refugiaților a aprobat ca suma de circa 500.000 lei colectată de Societate printre membrii Corpului silvic să se distribue de Societatea Progresul Silvic. Se hotărăște ca din acest fond să se ajute refugiații din toate teritoriile cedate.

O comisie compusă din D-nii C. Emanoil și Tr. Heroiu urmează să întocmească o fișă, care va fi trimisă tuturor celor ce vor să solicite ajutor. Termenul pentru complectarea acestei fișe se fixează până la 18 Ianuarie 1941.

7. — Se hotărăște ca Societatea să subscrie la Ajutorul Legionar suma de zece mii lei.

8. — Se aprobă suma de 12.000 lei drept recompensă celor ce au scris, în anul 1940, articole de popularizare și propagandă silvică.

9. — Se admit următorii noi membri în Societate: Doamna Aurora Gruescu, D-nii: M. Bobei, Romeo Râșcanu, Gh. Dascălu și Gh. N. Dancu.

10. — Se remarcă absența continuă și nemotivată dela ședințe a unora dintre membrii Consiliului. Se hotărăște să se aplice prevederile statutare, după ce vor fi întrebați cei vizați, dacă înțeleg ca pe viitor să vie la ședințele Consiliului.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică la orele 22, anunțându-se o nouă ședință pentru ziua de 23 Dec. 1940.

p. Președinta,

(ss) V..N. Stinghe

Secretar General,

(ss) I. Zeicu

PROCES VERBAL No. 17.

Ședința din 23 Decembrie 1940

Prezenți D-nii: Demetrescu C. I., Emanoil C., Florescu P. M., Georgescu P. C., Ghelmeziu N., Heroiu Tr., Lazăr H., Minescu G., Priboianu N. V., Sburian D., Smărăndescu N., Stinghe N. V., Zeicu Ion.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreședinte.

D-l Stinghe salută prezentarea la ședințele Consiliului a D-lui Ing. Smărăndescu și a celorlalți membri cooptați și invitați.

D-l M. P. Florescu salută, deasemenea, pe D-l Ing. Smărăndescu, arătând în puține cuvinte lupta și străduințele Societății noastre până la cucerirea actualei poziții materiale și morale.

D-l Smărăndescu mulțumește pentru cooptarea sa în Consiliu și pentru bunele cuvinte cu care este întâmpinat. Făgăduiește tot concursul pentru bunul mers al Societății, în calitatea d-sale oficială și de membru al mișcării legionare.

D-l Consilier C. P. Georgescu își oferă locul D-sale din Consiliu pentru a înlesni întinerirea Consiliului. Față de meritele deosebite pe care și le-a creiat ca vechiu și distins membru a Societății și al Consiliului, D-l Georgescu este rugat să revină asupra demisiei și să continue a ajuta Consiliul cu sfatul D-sale competent. Demisia nu e luată în considerare.

D-nii C. P. Georgescu și Minescu justifică neprezentarea la ședințele Consiliului prin neprimirea regulată a invitațiilor. Consiliul ia notă de motivarea absențelor D-lor Consilieri prezenți și invită Secretariatul Societății să depună toată vigilența la înmânarea convocărilor.

Ședința viitoare de constituire a biroului Consiliului se fixează pentru Joi 9 Ianuarie 1941 la orele 19 $\frac{1}{2}$. Secretariatul Societății va îngriji ca pe lângă invitațiile de participare către D-nii Consilieri, să se alăture și bilanțul anului trecut, ca și proiectul de buget pentru 1941.

Ședința se ridică la orele 20 $\frac{1}{4}$.

p. Președinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General, (ss) I. Zeicu

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunii Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Vaidei și Tomnatic, județul Hunedoara, proprietatea Comunei Vaidei, în suprafață de 663 Ha. 2200 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 30 ani și o serie de codru aflată în perioada de așteptare. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ungureni, județul Bacău, proprietatea Ștefan St. Sendrea, în suprafață de 526 Ha 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurei Comunale Bazoș, Județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Bazoș, în suprafață de 421 Ha 6000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurei Bălăceana, județul Suceava, proprietatea Obștei de pădure Bălăceana, în suprafață de 316 Ha 6600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive, Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Grădiștea și Greotîș, județul Brașov, proprietatea Comunei Moeciul de Jos, în suprafață de 302 Ha 2019 mp., grupată cu o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și una serie de protecție tratată în codru grădinărit. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurei Fondul Bazilitan din Blaj, județul Târnava Mică, proprietatea Fondului Bazilitan din Blaj, în suprafață de 213 Ha 6200 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 40 și 26 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Voroveni Huluba, județul Mușcel, proprietatea Maria Gr. V. Alexiu, în suprafață de 86 Ha 5500 mp.

Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

h) Amenajamentul pădurii Composesorale Suștiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial Suștiu, în suprafață de 54 Ha 4800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Ianuarie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.
No. 215/941.

a) Amenajamentul pădurii Mavrodin, județul Teleorman, proprietatea Anghel Capră, în suprafață de 431 Ha 9600 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Chiojdeni lotul III, județul R.-Sărat, proprietatea Constanța M. Pascal, în suprafață de 372 Ha 7100 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Drăgoi, județul Timiș-Torontal, proprietatea Statului dată în folosința Episcopiei Romano-Catolice din Timișoara, în suprafață de 300 Ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Găvănelul, județul Prahova, proprietatea moștenitorilor G. A. Bals și alții, în suprafață de 116 Ha 2000 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 15 și 3 ani și una serie de acrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea la finele revoluției pentru fiecare serie.

e) Amenajamentul pădurii Plăviceni, județul Olt, proprietatea Eforiei Bisericii Cretulescu din București, în suprafață de 490 Ha. 8000 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 10 și 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Brânoveanca și Zăvoiul Bra-nișteea, județul Prahova, proprietatea C. Turnescu, în suprafață de 364 Ha 6500 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 20 și 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii urbariale Ferice, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Ferice, în suprafață de 77 Ha 5900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Stei, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Steiu, în suprafață de 48 Ha 3300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Sub Piscul Priporului ș. a., județul Buzău, proprietatea Eufrosina Varlam ș. a., în suprafață de 32 Ha 5000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciurila, județul Mehedinți, proprietatea Dumitru Dăncău, în suprafață de 18 Ha 8400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Ianuarie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.
No. 214/941.

a) Amenajamentul pădurii Noaghea ș. a., județul Brașov, proprietatea Composesoratului urbarial Sohodel, în suprafață de 744 Ha 7328 mp., constituind două serii de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și

una serie de protecție tratată în codru grădinarit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Șotânga-Fotineaica, județul Dâmbovița, proprietatea Polizu Dragomirescu ș. a., în suprafață de 97 Ha 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Băduleasa jud. Dâmbovița proprietatea C. Fărtășescu în suprafață de 50,4200 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nogadia, județul Dâmbovița, proprietatea Ștefan Stirbulescu, în suprafață de 18 Ha 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

e) Amenajamentul pădurii urbariale Hotărel, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Hotărel, în suprafață de 31 Ha 3600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani pentru crâng și 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.

No. 33237/940.

a) Amenajamentul pădurii comunale Bicaciu, județul Bihor, proprietatea Comunei Bicaciu, în suprafață de 106 Ha 4400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 35 ani pentru elementul crâng și 70 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hârșă lotul II, județul Prahova, proprietatea Margareta Dănescu ș. a., în suprafață de 92 Ha 978 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dos, județul Alba, proprietatea Popa Filon și soția, în suprafață de 13 Ha 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.

No. 32257/940.

a) Amenajamentul pentru refacerea pădurii Crângul, județul Buzău, proprietatea Orașului Buzău, în suprafață totală de 189 Ha 400 mp. Se propune refacerea prin împăduriri artificiale în termen de 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Pentru porțiunile propuse la defrișare se va întocmi studiu de defrișare separat.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Mare Păuleasca, județul Argeș, proprietatea G. Dutescu, în suprafață de 167 Ha 5800 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cerașul, județul Prahova, proprietatea Simona Burcă și altul în suprafață de 141 Ha 2080 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Jariștea, județul Prahova, proprietatea Moșten. Manole Bonciu, în suprafață de 58 Ha 7754 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pârnești, județul Arad, proprietatea Comunei Pârnești, în suprafață de 54 Ha 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.

No. 31888/940.

a) Amenajamentul pădurii Opritura Făgetului. Mestecăniș, județul Alba, proprietatea Bisericii Unitare din Remetea, în suprafață de 241 Ha 5900 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani; o serie de crâng cu rezerve și revoluția 30 ani precum și o serie de protecție tratată în codru grădinarit și exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Căstrișoara Gioaga și Zăvoiul, județul Muscel, proprietatea C. Crăsnaru, în suprafață de 240 Ha 4300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Câlceasca Șipotul Lipianului, județul Muscel, proprietatea Elena și C. Ștefănescu, în suprafață de 20 Ha 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.

a) Amenajamentul pădurii Săliște, județul Sibiu, proprietatea Comunei Săliște, în suprafață de 2169 Ha 5100 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani; două serii de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și o serie de protecție tratată în codru grădinarit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.
No. 31892/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — I N D R U M Ă R I :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A
ÎMPĂDURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

A black and white photograph of a forest. The trees are tall and straight, with a dense canopy of leaves. In the lower center, a person wearing a hat and dark clothing is walking through the forest. The overall scene is a natural, wooded area.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P A D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53, Nr. 2.

FEBRUARIE 1941

S U M A R U L :

Studii:

Paul Cretzoiu: Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România — — — — — 65

Comentarii — Insemnări:

N. Rucăreanu: Exploatabilitate și revoluție — — — — — 70

S. Pașcovschi: Uscarea frunzelor din cauza secetei — — — — — 82

I. Filipovici: Un proiect de mașină pentru deșariparea semințelor forestiere 85

At. Haralamb: Două locuri cu *Sarothamnus scoparius* (L.) Wimm. în Transilvania — — — — — 87

N. Constantinescu: *Corylus colurna* în Oltenia — — — — — 89

Vânătoare și pescuit:

E. Pokorny: Căinii de vânătoare ai silvicultorului — — — — — 91

Cronica internă (p. 95). *Cronica externă* (p. 97). *Recenzii, cărți* (p. 101) *reviste* (p. 106). *Informații* (p. 113). *C.E.A.C.S.* (p. 115). *Soc. Progresul Silvic, procese-verbale* (p. 116). *Publicațiuni* (p. 121).

SOMMAIRE

Études:

Distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie — — — Paul Cretzoiu

Commentaires:

Exploitabilité et révolution — — — N. Rucăreanu

La chute des feuilles causée par la sécheresse — — — S. Pașcovschi

Projet d'une machine à désailler les semences forestières. I. Filipovici

Deux endroits, non cités jusqu'à présent, en Transylvanie, où se trouve *Sarothamnus scoparius* (L.) Wimm. At. Haralamb

Corylus colurna en Oltenie — — — N. Constantinescu

Chasse et pisciculture:

Les chiens de chasse du forestier — — E. Pokorny

Chronique (intérieure, extérieure), —

Les livres — Revue des revues —

Nouvelles — C. E. A. C. S. — Société Progresul Silvic.

INHALT

Abhandlungen:

Die rumänischen Holzpflanzen in Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung. Paul Cretzoiu

Mitteilungen:

Hiebsreife und Umtriebszeit — — N. Rucăreanu

Von der Dürre verursachte Blätteraus-trocknung — — S. Pașcovschi

Entwurf einer Entflügelungsmaschine für Forstsaamen — I. Filipovici

Zwei noch nicht angeführte Orte mit *Sarothamnus scoparius* (L.) Wimm. in Transilvanien — At. Haralamb

Corylus colurna in Oltenien — — N. Constantinescu

Jagdwirtschaft —

Fischerei:

Die Jagdhunde des Forstmannes — — E. Pokorny

Chronik — Bücherschau — Zeitschriften-schau — Nachrichten — C.E.A.C.S. — Verein Progresul Silvic.

S T U D I I

DISTRIBUȚIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR
LEMNOASE DIN ROMÂNIA

de PAUL CRETZOIU

III.

În continuarea celor publicate anterior¹⁾, dăm în cele ce urmează hărțile cu distribuția geografică a încă trei specii lemnoase din flora țării noastre: *Abies alba*, *Fagus silvatica* și *Hedera helix*.

9. *Abies alba* Mill. — Mattfeld, I, Die europaischen und mediterranen *Abies*-Arten, in „Pflanzenareale“ I, Heft 2, Karte 15, Jena 1926.

În România *Abies alba* Mill. ocupă o zonă destul de întinsă în întreg lanțul carpatic și în munții Apuseni, ca o prelungire a arealului său central-european.

În Europa, arealul bradului alb, oglindește, în afară de câteva insule izolate (Pyrinei, Franța centrală, Normandia și Corsica), aproape întocmai lanțurile muntoase din Europa centrală și meridională: Alpi, Jura, Vosgi, Schwarzwald, peste Germania centrală, Polonia, Carpații orientali și meridionali, lăsând un gol în șesul Dunărei, Tisei și Savei; spre Sud coboară în peninsula Balcanică până în Macedonia și Rodopi, iar prin Apenini coboară până în Calabria. (Fig. 9).

Bradul alb e un element central-european-montan. În regiunile limitei sale septentrionale, părăsește munții, pe când spre limitele sale meridionale ocupă dimpotrivă zonele mai înalte din munți (Pyrinei, Apenini, Balcani).

1) Partea I-a în Revista Pădurilor 1939, Nr. 11, pp. 897—902 și partea II-a în Revista Pădurilor 1940, Nr. 3, pp. 152—155.

Abies alba Mill. e singura specie a genului *Abies* în flora țării noastre; cele 40 specii ale genului sunt răspândite în Europa centrală și mediteraneană, în Asia centrală și Asia orientală temperată, în regiunea pacifică a Americii de Nord, și în fine o specie se află și în Mexico și Guatemala.

10. *Fagus silvatica* L. — Lämmermayr, L., *Fagus silvatica* L., Rotbuche, in „Pflanzenareale“ I, Heft 2, Karte 17, Jena 1926.

Fig. 9. — *Abies alba* Mill.

În România fagul are o largă răspândire în întreg lanțul carpatic, cu excepția zonei alpine, coborând și în regiunea dealurilor; limita nordestică ajunge aproape de Nistru în Basarabia de Nord, iar în Muntenia se află și într'o insulă izolată la Snagov-Țigănești; izolat de restul arealului său îl găsim în Nordul Dobrogei și în Estul Cadrilaterului.

Limita de Nord a fagului în Europa atinge 60° lat. N., în Scandinavia, trece cam la aceeași latitudine prin Anglia evitând Irlanda, înglobează în arealul său întreaga Europă centrală și vestică afară de Portugalia și Spania centrală meridională, de unde începe limita sa Sudică prin Europa meridională:

Alpi, Apenini, Corsica, Nordul Siciliei, Grecia cu excepția Peloponesului; de aci începe limita orientală înaintând spre Nord prin Bulgaria, Dobrogea, Basarabia, Podolia și Volhinia spre Marea Baltică. Prezență izolată în Est e insula din Sudul Crimei. (Fig. 10).

Fagus silvatica L. e o specie de climat oceanic, cu limita estică condiționată strict climaticește, cea meridională în parte condiționată edafic, iar cea nordică pare a fi numai istorică (rezultată numai în timpurile mai noi, în urma intervenției omului).

Fig. 10. — *Fagussilvatica* L.

Cea de a doua specie a genului *Fagus* din flora țării, anume *Fagus orientalis* Lipsky, a fost tratată în partea I-a (harta 1).

11. *Hedera helix* L. — L. Lämmermayr, Die Gattung *Hedera* L., in „Die Pflanzenareale“ 2, Heft 7, Karte 66, Jena 1930.

În România, *Hedera helix* L. se află cam în tot cuprinsul țării, cu excepția regiunilor subalpine și alpine.

Arealul său cuprinde întreaga Europă afară de Rusia

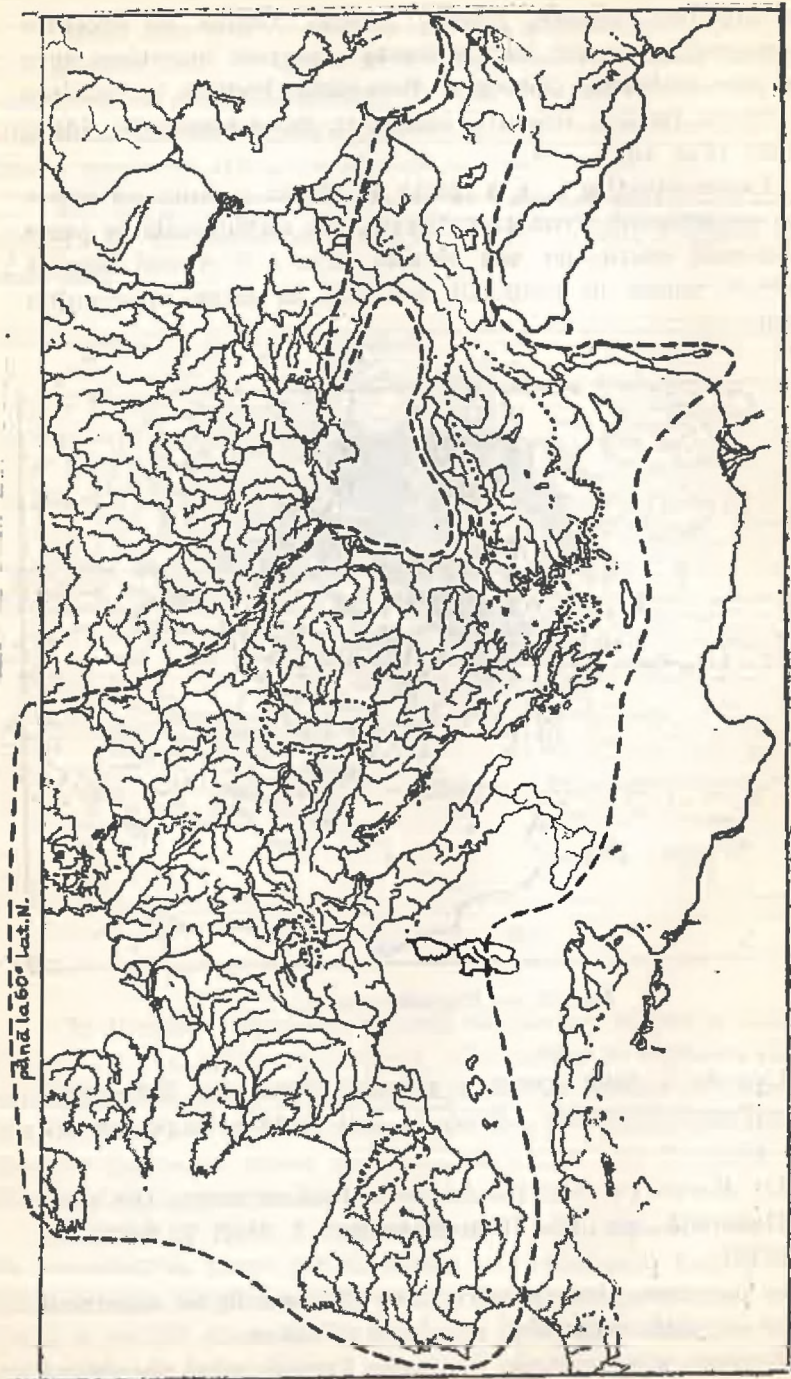

Fig. 11. — *Hedera helix* L. — In zonele punctate specia lipsește.

europăană, din Nord dela Bergen, insulele Britanice, Franța, peninsula Iberică, Baleare, Sardinia, Corsica, Sicilia, Italia, Grecia, Creta, Nordul și Vestul Asiei mici, Cyprul, Caucaz, Armenia și peste Palestina până în Nord-vestul Arabiei unde atinge punctul cel mai meridional. (Fig. 11).

În cuprinsul acestui areal aflăm câteva goluri mai importante: Pirineii, Alpii, câmpia ungară, Cicladele și centrul Asiei Minore.

Hedera helix L. e un element oceanic al florei noastre; aceasta se vede și din faptul că spre limita sa estică dinspre Rusia nici nu mai fructifică, iar în țările Baltice și spre limita sa nordică nici nu mai ajunge la înflorire. Limita estică a acestei specii e conformă de altfel cu linia care separă vestul Europei bogat în precipitațiuni (60—130 cm medie) de estul mai sărac în precipitațiuni (media 20—60 cm).

Genul *Hedera* L. cuprinde 9 specii proprii Europei și Asiei; din acestea trei specii sunt europene și vestasiatice (*H. helix* L., *H. poëtarum* Bert. și *H. canariensis* Willd.), iar restul în Asia între 20 și 40° lat. N. și din Kashmir până în Japonia.

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung.

Distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie.

Dans le présent travail, il s'agit de la distribution géographique des suivantes plantes ligneuses de la flore roumaine: *Fagus sylvatica* L., *Abies alba* Mill., et *Hedera helix* L.

COMENTARII — INSEMNAȚII

EXPLOATABILITATE ȘI REVOLUȚIE

de Ing. Dr. N. RUCĂREANU

În amenajarea pădurilor cu tăieri localizate revoluția constituie baza organizării în timp și un element hotărâtor pentru organizarea economică în general. De aceea de judiciozitatea cu care ea este stabilită atârnă în bună parte rezultatele gospodăriei.

Dar pentru o gospodărie forestieră organizată după principiul permanenței și al raportului susținut, în care deci exploatarea unui arboret implică regenerarea lui, revoluția nu este decât timpul mediu stabilit pentru o serie de exploatare, în care urmează să fie exploatare succesiv toate arboretele acesteia la vârsta exploatabilității lor. De unde rezultă că o judicioasă stabilire a revoluției este condiționată de exactitatea cu care se determină vârsta exploatabilității diferitelor arborete, în raport cu scopul urmărit de gospodărie. Între lungimea revoluției și scopul gospodăriei nu există un raport direct. Ea este influențată de acest scop numai în măsura în care el își găsește expresia în vârsta exploatabilității arboretelor. Iată de ce și diferitele concepții economice aplicate la gospodăria forestieră influențează în mod direct exploatabilitatea, nu revoluția, cum lasă să se înțeleagă o parte din literatura de specialitate.

Intr'adevăr, atitudinea adoptată de diferiți autori în această privință a fost diferită. Pe când școala franceză, de pildă, privește lucrurile sub raportul lor adevărat, cea germană se lipsește aproape complet de studiul exploatabilității, privind totul numai prin prisma revoluției. De fapt ceea ce școala germană a înțeles prin revoluție, într'un timp când gândirea economică forestieră era stăpânită de teoria rentei solului, era toc-

mai ceeace înțelegem noi prin vârsta (termenul) exploatabilității. Căci după această teorie fiecare arboret trebuie să fie privit individual, tratat ca atare și exploatat în momentul în care efectul său financiar este maxim; iar revoluția este „timpul cuprins între întemeierea și exploatarea împreună cu o nouă regenerare a unui arboret”¹⁾. Pentru concepția de azi, după care pădurea (seria) este privită ca o unitate economică, care trebuie să producă venituri permanente și cât mai susținute, definiția aceasta este lipsită de sens. Aplicată la o serie de exploatare ar rezulta, că aceasta ar fi compusă din arborete cu revoluții diferite, întrucât ele nefiind identice, efectul financiar se realizează pentru fiecare în alt moment²⁾. Acest moment este desigur termenul exploatabilității. Totuși amenajamentul german continuă să insereze cercetările ce se fac cu privire la exploatabilități în capitolul revoluției.

La noi, amenajamentul, urmând calea indicată de Franzezi, dă o atenție deosebită studiului exploatabilității, rezervând și revoluției partea ce i se cuvine. Estimația și Rentabilitatea, în schimb, bazate în special pe principiile economice ale rentei solului, pretind să determine „revoluția arboretelor”, când în fond e vorba de termenul exploatabilității lor. În practică, estimația găsește calea să rezolve problema revoluției, în limitele exactității permise de premisele metodei, prin cercetări întreprinse în arborete crescute în condițiuni variate de vegetație. Mai nesigură se prezintă situația în amenajament.

Aproape orice plan de amenajament (prin care înțeleg partea scrisă întregă, numită în mod curent „amenajament”), conține un capitol privitor la exploatabilitate și altul privitor la revoluție. Dar din felul cum se stabilesc acestea, se desprinde de cele mai multe ori o complectă lipsă de înțelegere atât în ceeace privește noțiunea de exploatabilitate, cât și cu privire la raportul dintre vârsta exploatabilității și revoluție. În locul cercetărilor reale se aduc de fiecare dată, pentru justificarea stabilirii acestor două baze de amenajare, tot felul de

1) „...der Zeitraum, welcher von der Begründung eines Bestandes bis zu seiner mit Wiederverjüngung verknüpften Ernte verstreicht”. Ju-deich, Die Forsteinrichtung, ed. 7, pag. 72.

2) A se vedea și Chr. Wagner, Lehrbuch der theoretischen Forsteinrichtung, pag. 16.

argumente, multe fără nici o legătură cu ideea urmărită, altele vagi, ceea ce dă întregii lucrări un caracter arbitrar.

Citez dintr'un plan de amenajament:

Exploatabilitatea. Având în vedere dispozițiile art. 2 și 3 din codul silvic, în ceea ce privește continuitatea tăierilor, condițiunile de exploatare, asigurarea regenerării pădurii cu specii de valoare proprii regiunii, producerea lemnului de construcție, având în vedere și înstucțiunile Ministeriale date în acest scop, având în vedere speciile ce formează pădurea, și care în cazul de față este molidul, având în vedere circumstanțele fizice, ca regiune muntoasă cu clima aspră, ținând seama și de starea de vegetație a arboretelor, luând în considerare și interesele proprietarului de pădure care este un posesor, ținând seama de venitul anual ce trebuie să-l aibă proprietarul dela această pădure, am admis ca exploatabilitatea să fie o exploatabilitate economică, arborii ajungând astfel dimensiuni care asigură cele mai multe întrebuințări.

Revoluția normală. Având în vedere natura proprietarului, care fiind un posesor, are tot interesul menținerii pădurii și pe viitor, având în vedere exploatabilitatea economică ce am admis pentru a obține din această pădure material necesar pentru cele mai multe întrebuințări, având în vedere regimul ce l-am ales precum și metoda de tratament, regimul codrului cerând implicit revoluții mai mari, ținând seama de natura esenței ce predomină pădurea și care este molidul, care pentru a ajunge să ne dea ceea ce dorim are nevoie de o viață mai lungă, ținând seama și de starea actuală a pădurii, de clase de vârstă, care nu sunt egale, am admis pentru această pădure o revoluție normală de 100 ani.

Ca să putem judeca mai bine valoarea argumentelor de mai sus, să precizăm mai întâi ce se înțelege prin exploatabilitate.

Cei mai mulți autori, care s'au ocupat până acum cu această chestiune, au evitat să dea o definiție, iar cele care s'au dat au nevoie, cred, de unele complectări. D-l prof. V. Stinghe înțelege prin exploatabilitate „calitatea de a fi exploatabil a unui arbore sau a unui arboret”³⁾, iar L. Pardé scrie în tratatul său de amenajament: „L'exploitabilité est la qualité d'un peuplement — ou d'un arbre — qui est exploitable”⁴⁾. În altă parte însă Pardé înțelege prin exploatabilitate „starea unui arbore sau a unui arboret exploatabil”⁵⁾. După Chr. Wagner

3) Amenajarea pădurilor, 1939, pag. 11.

4) Traité pratique d'aménagement des forêts, 1930, pag. 16.

5) Op. cit. p. 57. A se vedea și L. Tassy, L'aménagement des forêts, Ed. III, 1887, pag. 65.

exploatabilitatea (Hiebsreife, Haubarkeit) este „starea de împlinire a scopului gospodăriei prin diferitele obiecte economice — arbori sau arborete“⁶⁾.

A fi exploatabil nu este un atribut al arborelui sau arboretului; nu ține de ființa lor. A fi exploatabil devine o calitate numai în raport cu pretențiile noastre și numai din momentul când socotim că așteptările noastre au fost împlinite. Exploatabilitatea, prin urmare, este legată de o anumită stare a arborilor sau arboretelor. Faptul acesta a fost evidențiat desigur și de autorii de mai sus, dar nu toți l-au exprimat prin definiție. Dar exploatabilitatea nu poate fi însăși starea obiectelor, cum pretinde Pardé; starea aceasta constituie numai elementul în raport cu care ea se apreciază. Din definițiile de mai sus, mai complectă mi se pare aceea a lui Wagner. Starea de care vorbește el este concepută în abstract.

Păstrând termenul de calitate, definiția s'ar putea completa astfel: exploatabilitatea este calitatea de a fi exploatabil a unui arbore sau a unui arboret ajuns în starea la care scopul urmărit prin menținerea lor a fost atins.

În măsura în care starea aceasta este o funcție a vârstei, se poate vorbi de vârsta sau termenul exploatabilității. Acesta este cazul la arboretele regulate; nu însă și la arborii din codru grădinarit.

Vârsta exploatabilității variază în raport cu cerințele noastre și cu felul de dezvoltare al arboretelor. Pentru același scop ea va fi mai mare la o clasă de fertilitate inferioară; iar pentru arboretele crescute în condiții staționale identice, vârsta aceasta diferă după constituția lor.

Dacă un proprietar ar vrea (scop) să-și gospodărească pădurea sa în vederea obținerii unei cât mai mari cantități de lemn de cherestea, exploatabilitatea arboretelor acestei păduri s'ar judeca în raport cu acest scop. În cazul de față ea este calitatea de a fi exploatabile recunoscută arboretelor în momentul în care starea lor asigură proprietarului cea mai mare cantitate din sortimentul de cherestea cel mai căutat. Dacă se cunoaște vârsta respectivă pentru diferite arborete crescute în condițiuni

6) „Der Zustand der Erfüllung des (ökonomischen) Wirtschaftszwecks durch die einzelnen Wirtschaftsobjekte — Bäume oder Bestände“. Chr. Wagner, op. cit., p. 14.

de vegetație variate, se poate determina ca un termen mediu al acestei vârste, revoluția. Vârsta exploatabilității se stabilește prin cercetări și observațiuni directe în arborete. În cazul nostru se studiază variația procentuală a sortimentelor: în funcție de vârstă pentru arboretale crescute în condițiuni staționale identice și în funcție de clasa de fertilitate pentru arborete de aceeași vârstă dar crescute în condițiuni staționale diferite. Raportul cel mai favorabil dintre sortimente socotit în raport cu cel de cherestea indică exploatabilitatea, iar vârsta corespunzătoare, termenul exploatabilității.

Se înțelege că cercetările vor fi dirijate, în fiecare caz în parte, după scopul urmărit. Dar pentru că o cercetare unilaterală poate duce adesea la rezultate care să fie în desacord cu principiul productivității sau al rentabilității, un amenajament serios va studia chestiunea exploatabilității și a revoluției pe cât posibil ținând seama de mai multe elemente. În această privință instrucțiunile provizorii pentru executarea amenajamentelor în pădurile din Prusia ⁷⁾ prevăd în afară de studiul variației sortimentelor, cercetarea dezvoltării diametrului arborelui mediu în raport cu vârsta, stabilirea prețului sortimentului mediu pentru ultimele clase de vârstă, stabilirea producției totale și a producției la exploatabilitate pe hectar, în materie și valoare la diferite vârste, a valorii răriturilor pe hectar, stabilirea creșterii în valoare în decursul unui deceniu, și a variației rentei pădurii. Toate acestea pot da indicații prețioase asupra oportunității lăsării arboretelor în picioare peste o anumită vârstă. Dacă totuși condițiile pădurii, starea claselor de vârstă sau anumite considerente privitoare la ordinea în timp și în spațiu ar face ca revoluția să fie stabilită mai lungă sau mai scurtă decât indică vârsta exploatabilității, această abatere trebuie să fie justificată în planurile de amenajament, după cum trebuie să fie justificată și documentată însăși stabilirea termenului exploatabilității. Dacă acest lucru nu se poate face, e bine să se spună și să se motiveze de ce; să se arate care a fost criteriul de judecare al acestor elemente. Altfel înșiruirea de argumente fără nici o valoare poate fi interpretată cel puțin ca un semn al superficialității, dacă nu mai rău.

7) A se vedea: Vorläufige Richtlinien für die weitere Durchführung der Forsteinrichtungsarbeiten in den Preussischen Staatsforsten, Reichsministerialblatt der Forstverwaltung Ausgabe C., Nr. 15, 1938, pag. 100—101.

Revenim acum la citatul de mai sus.

Exploatabilitatea „admisă“ este cea economică. Calificarea aceasta ar trebui să rezulte din precizarea scopului gospodăriei: obținerea de material propriu pentru cele mai multe întrebuințări. Orice justificare în această privință este inutilă. Dar amenajistul pare a nu fi înțeles acest lucru, întrucât s'a simțit obligat să justifice exploatabilitatea cu o mulțime de argumente, iar scopul apare ca o concluzie. În schimb, nu se ocupă tocmai de ceea ce trebuia să constituie rostul acestui capitol, de vârsta exploatabilității. În loc să se fi arătat ce anume întrebuințări se pot da lemnului din pădure, care sunt sortimentele cele mai căutate și când, la ce grosimi, la ce vârstă, se realizează, un raport optim, din punct de vedere al necesităților și al posibilităților de desfacere, între diferitele sortimente; în loc să se fi studiat — dacă s'ar fi stabilit că valoarea de întrebuințare crește cu grosimea arborilor — până la ce vârstă pot fi conduse arboretele fără a se nesocoti principiul productivității sau al rentabilității, se invoacă articolele 2 și 3 din codul silvic, prin care se prevede obligativitatea întocmirii amenajamentelor pentru pădurile supuse regimului silvic, rostul acestora și măsuri pentru asigurarea regenerărilor; apoi se face apel la anumite instrucțiuni ministeriale, la specie, la circumstanțele fizice, la forma juridică a proprietarului, etc., care pot cel mult justifica scopul, dar nu ne pot da nici o lămurire cu privire la termenul exploatabilității (sau la diametrul mediu corespunzător), care trebuia să reiasă de aici.

Acelaș lucru se poate spune despre revoluție. Pe ce baze s'a fixat termenul de 100 ani? Căci de vreme ce revoluția este un compromis între vârsta medie a exploatabilității arboretelor și necesitățile organizării în timp și spațiu, — într'o pădure normal constituită fiind egală cu însăși această vârstă — este evident, că întrucât termenul exploatabilității este necunoscut, orice alt argument invocat pentru justificarea cifrei „admise“, este de prisos. Admiterea nu poate fi decât arbitrară.

Din cele discutate până aici s'a putut desprinde un lucru: că prin simpla enunțare a felului exploatabilității nu se spune nimic asupra vârstei la care ea se realizează, ci se precizează doar criteriul care se are în vedere la stabilirea acesteia. Astfel, când se spune, de exemplu, că pentru o pădure s'a adoptat exploatabilitatea financiară, se înțelege numai că vârsta se va sta-

bili în raport cu valoarea maximă de producție a solului, calculată cu ajutorul formulei lui Faustmann, pe baza unui procent fixat mai dinainte.

Dintre diferitele criterii care pot fi avute în vedere, unele sunt mai precise, altele mai vagi. Și cum de gradul de precizie se leagă greutatea mai mari sau mai mici, la determinarea vârstei exploatabilității și a revoluției, se impune să se dea termenilor și definițiilor, din acest punct de vedere, o deosebită atenție. Dar pentru că tocmai în acest domeniu se observă oarecari desorientări, mă opresc puțin asupra lor.

Exploatabilitățile a căror vârstă se determină prin calcul [a celei mai mari producții lemnoase (absolută), a celei mai mari rente a solului (financiară), a celei mai mari rente forestiere], sunt clare și nu lasă nici o posibilitate de interpretare. Precizia cu care se stabilește epoca respectivă depinde numai de exactitatea elementelor de calcul. De altfel importanța unei exploatabilități pentru amenajament, dacă se poate vorbi de așa ceva, nu o dă precizia cu care se poate stabili această epocă, ci măsura în care criteriul ales satisface principiile ce stau la baza gospodăriei. Apoi, faptul că exploatabilitatea nu se realizează la un moment bine determinat nu trebuie considerat numai ca un dezavantaj; el constituie, din contră, pentru gospodărie un foarte mare avantaj. Datorită lui cultivatorul este liber, ca fără pierderi, să poată exploata un arboret, în limitele unui interval de timp oarecare, dând întâietate acelorora la care necesitatea de tăiere și regenerare este mai urgentă.

Celelalte feluri de exploatabilitate [fizică, industrială, (tehnică), economică], la care vârsta se determină mai mult prin observație, sunt considerate mai puțin precise și deci mai puțin importante pentru amenajament. Este adevărat că atâta vreme cât gospodăria forestieră constituie o organizare de producție, valoarea economică a anumitor criterii care stau la baza exploatabilității fizice și tehnice, întrucât ele nu respectă punctul de vedere economic, poate fi discutată. Aceasta însă nu înseamnă că unele din ele nu pot fi luate uneori cu folos ca bază de organizare. În ceea ce privește lipsa de precizie, o cercetare mai amănunțită a chestiunii dovedește, că în realitate situația e mai puțin gravă decât poate apărea la prima vedere.

Exploatabilitatea fizică este o noțiune încă nesigură. Unii consideră drept criteriu pentru aprecierea ei limita

longevității arborilor, alții maturitatea arboretelor, adică epoca la care se pot regenera singure din sămânță în bune condițiuni, etc. Desigur că, așa privită chestiunea, termenul la care se realizează este atât de neprecis, încât pe baza lui nu se poate clădi nimic temeinic. În practică însă, amenajistul care ar fi nevoit să adopte acest fel de exploatabilitate va trebui să fie, fără îndoială, lămurit despre ce anume este vorba. În felul acesta precizia termenului exploatabilității crește. La crâng, de exemplu, epoca la care puterea de a se regenera din lăstari începe să scadă poate fi determinată cu destulă aproximație; și tot așa epoca maturității arboretelor de codru. În ceea ce privește longevitatea arborilor, ea nici nu poate reprezenta un scop propriu zis, nici din punct de vedere economic, nici din punct de vedere cultural. De aceea nici nu poate constitui baza unei exploatabilități.

Dacă observăm însă că toate criteriile care au fost considerate de unii sau de alții pentru indicarea exploatabilității fizice sunt de natură fiziologică, nesiguranța dispăre, de îndată ce în loc să privim exploatabilitatea aceasta ca una singură, cu un criteriu bine determinat, o considerăm, așa cum este, o noțiune complexă, a cărei caracteristică nu o formează nici numai epoca maturității, nici numai începutul descreșterii puterii de lăstărire, sau alt moment asemănător, ci în general un fenomen fiziologic. În felul acesta, după fenomenul considerat, putem avea mai multe exploatabilități fizice. Dacă e vorba de facultatea de a produce sămânță a unui arboret, așa ca regenerarea naturală să fie asigurată, avem de a face cu exploatabilitatea (fizică a) maturității; dacă este vorba de epoca la care puterea de lăstărire începe să descrească, avem de a face cu exploatabilitatea (fizică a) puterii de lăstărire, etc. Astfel pusă chestiunea noțiunea exploatabilității fizice (sau fiziologice) câștigă în precizie. Se cere numai, ca ori de câte ori se face uz de ea, să se arate ce anume fenomen a fost considerat drept criteriu de apreciere.

Exploatabilitatea tehnică (industrială), nu este nici ea considerată mai precisă decât cea fizică. Cauza este aceeași; nici aici nu e vorba de un singur criteriu, ci de o sumă de criterii, a căror notă comună o constituie accentul ce se pune pe o anumită întrebuintare a lemnului, precum și faptul că ele au în vedere în primul rând interesul consumatorului. După de-

finiție, exploatabilitatea tehnică se realizează când un arboret poate da cantitatea maximă de material lemnos propriu pentru o anumită întrebuințare. Se înțelege că valoarea de întrebuințare este considerată în raport cu dimensiunile arborilor, nu cu cantitatea de materie lemnoasă. E vorba de cazurile în care arborii pentru a fi folosiți trebuie să aibă anumite dimensiuni. Lemnul de foc este prin urmare exclus.

Ideia exploatabilității tehnice datează încă din timpul când, din lipsa mijloacelor de transport, cultura pădurilor era obligată să se adapteze strict necesităților locale⁸⁾. Ea își găsește și astăzi o justă aplicare la pădurile aservite unor întreprinderi industriale. În cazul acesta însă exploatabilitatea tehnică se poate aprecia cu destulă precizie. Pentru înlăturarea îndoielilor, în vorbire trebuie să se specifice și aici condiția specială care se are în vedere la determinarea vârstei. Exploatabilitatea (tehnică) a producției parilor de mină, a producției lemnului de celuloză sau lemnului de cherestea, etc., se realizează la epoci relativ ușor de determinat.

Pentru că e vorba de păduri aservite în general unor întreprinderi industriale, termenul de „exploatabilitate tehnică“, pe care-l socotesc cu totul nepotrivit, ar putea fi înlocuit cu acela de exploatabilitate industrială.

Noțiunea cea mai vagă însă mi se pare aceea a exploatabilității economice sau sociale, întrucât lasă loc la interpretări. Insuși numele de economic nu este prea fericit, căci caracterul acesta nu este specific numai acestui fel de exploatabilitate, ci tuturor, în măsura în care fiecare ține seama de satisfacerea unor necesități. Dacă, după cele ce se vor arăta, se va mai socoti necesară menținerea acestei noțiuni, întrucât ea se sprijină pe ideea satisfacerii cât mai complete a necesităților sociale, cu privire la materialul lemnos, ar fi bine ca cel puțin termenul „economic“ să fie evitat și păstrat acela de exploatabilitate socială, pe care de altfel amenajamentul îl și indică.

După definiție, exploatabilitatea aceasta s'ar realiza în momentul în care materialul lemnos obținut este propriu pentru cele mai multe întrebuințări. Criteriul este fără îndoială neclar. Rămâne în orice caz la latitudinea celui care îl va

8) Endres M., Lehrbuch der Waldwertrechnung und Forststatik, 3. Aufl., Berlin, 1918, pag. 277.

adopta, să considere numărul întrebunțărilor în raport cu piața locală sau cu cea generală. Dacă nu se are în vedere un anumit sortiment, este sigur că cele mai multe întrebunțări le au arborii cei mai groși. Dar în acest caz, până când se pot lăsa arborii în pădure? Dacă pentru fixarea unei limite se va avea în vedere încetinirea creșterii (scăderea ei sub un anumit procent), sau începutul de degradare a arboretelor, începutul procesului de putrezire, criteriul hotărîtor este un fenomen fizic; am avea de a face mai degrabă cu o exploatabilitate fizică. Iar dacă s'ar lua drept criteriu valoarea maximă de vânzare a unui arboret, s'ar putea ajunge la o micșorare a veniturilor pădurii, întrucât dela un moment dat creșterea în valoare ar putea fi atât de mică (fără ca arboretul să fi atins valoarea maximă) încât nu ar mai putea acoperi nici cheltuelile ce se fac pentru întreținerea pădurii. Un astfel de criteriu nu ar putea fi adoptat în nici un caz de un proprietar care ar avea în vedere și venitul personal. Exploatabilitatea economică sau socială, prin urmare, nu are un criteriu caracteristic și bine definit. Noțiunea devine astfel inutilă.

În cele de mai sus am căutat să precizez anumite lucruri cu privire la exploatabilități și revoluție, atât în vederea unei exacte înțelegeri a noțiunilor, cât și pentru aplicarea lor corectă în practică. Am arătat care este raportul dintre exploatabilitate și revoluție, modul de determinare a lor și în cele din urmă am arătat cum se pot înlătura inconvenientele legate de lipsa de precizie a termenilor de exploatabilitate fizică, tehnică și economică.

Ca o concluzie a celor discutate în urmă rezultă următoarea clasificare a exploatabilităților, în raport cu criteriile de determinare a vârstei lor.

I. Criterii fiziologice.

1. Exploatabilități fizice.

- a) exploatabilitatea maturității.
- b) exploatabilitatea corespunzătoare scăderii puterii de lăstărire.
- c) exploatabilitatea corespunzătoare începutului de degradare a arboretelor, etc.

II. Criterii economice.

A. Element determinant interesul consumatorului.

1. Exploatabilități industriale (tehnice).

- a) exploatabilitatea producției de pari de mină.
- b) exploatabilitatea producției maxime de lemn pentru celuloză,
- c) exploatabilitatea producției maxime de lemn de cherestea.
- d) exploatabilitatea producției maxime de araci de vie, etc.

B. Element determinant interesul proprietarului:

1. Exploatabilitatea producției medii maxime în cantitate (absolută).
2. Exploatabilitatea rentei maxime forestiere.
3. Exploatabilitatea rentei maxime a solului (finanțiară).

În practică, pentru determinarea vârstei exploatabilității, însă, nu este hotărâtor numai un singur criteriu. Amenajistul va trebui să țină seama de cât mai multe elemente, pentru ca opera pe care o săvârșește să satisfacă în mod cât mai perfect multiple interese legate de existența pădurii.

Exploitabilité et révolution.

Hiebsreife und Umtriebszeit.

Die zwischen Hiebsreife (Haubarkelt) und Umtriebszeit bestehende Beziehung ersieht man deutlich aus der Definition: *Die Umtriebszeit ist der durchschnittliche, für eine Betriebsklasse festgestellte Zeitraum, in dem alle Bestände nacheinander in ihrem Haubarkeitsalter zur Nutzung kommen sollen.* Die Umtriebszeit ist also eine Funktion des Hiebsreifealters. Sie ist nur mittelbar von Wirtschaftszielen beeinflusst, soweit diese das Hiebsreifealter bestimmen. Dieses Verhältnis scheint in der deutschen Literatur, im Gegensatz zu der französischen nicht genug betont zu sein, da man hier im allgemeinen die Umtriebszeit als direkte Funktion des Wirtschaftsziels, bezw. der verschiedenen Wirtschaftsauffassungen behandelt.

Verfasser versucht die Begriffe klar zu machen. Er behauptet, dass viele Autoren, die sich mit dieser Sache befasst haben, eine Begriffsbestimmung für die Hiebsreife vermieden haben, und dass bei den bestehenden, Ergänzungen nötig wären. So kommt er zur folgenden Definition: Die Haubarkeit ist die Eigenschaft haubar zu sein eines Baumes oder Bestandes, in dem Zustand, in welchem der durch ihre Beibehaltung verfolgte Wirtschaftszweck erfüllt ist.

Durch die einfache Erwähnung einer Art der Hiebsreife, z. B. der finanziellen Hiebsreife, wird über das Alter keinen Aufschluss gegeben; lediglich das Kriterium wird dadurch betont, das man bei ihrer Feststellung im Auge hat. Wenn man sagt, für einen Wald wurde die finanzielle Hiebsreife angenommen, so versteht man dadurch nichts anderes, als dass das entsprechende Alter im Vergleich zu dem höchsten Bodenwert festgestellt wird, berechnet nach der Faustmann'schen Formel, bei einem bestimmten Zinsfuß. Aber nicht alle Kriterien sind durch die einfache Erwähnung der Art der Hiebsreife so deutlich ausgedrückt wie dieses. So weisen die physische, und die technische Haubarkeit, wie auch der französische Begriff der ökonomischen Haubarkeit auf kein eindeutiges Moment hin. Man ist noch nicht im klaren, ob im Falle der physischen Hiebsreife, z. B., die natürliche Lebensdauer der Bäume, die Fähigkeit der Bestände sich in guten Bedingungen zu vermehren, oder ein anderes Merkmal als Kriterium für die Feststellung des Haubarkeitsalters betrachten soll. Und ebenso ist es mit den anderen zwei Begriffen.

Es werden darauf Vorschläge gemacht, zur Beseitigung dieser Unsicherheit.

Zum Schluss erfolgt eine Einteilung der Hiebsreifearten nach den kennzeichnenden Merkmalen. Eine erste Gruppe bilden die physischen Hiebsreifearten (physiologische Kriterien); die zweite, die ökonomischen Charakters, unter denen die industriellen (Technischen), bei welchen des Verbrauchers Interesse den bestimmenden Faktor ausmacht, und dann alle andere, für welche des Besitzers Interesse bestimmend ist, als zwei Untergruppen erscheinen

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră din România

USCAREA FRUNZELOR DIN CAUZA SECETEI

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

În legătură cu constatările D-lui Prof. C. Georescu („Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică semnalate în pădurile țării în anii 1934—1938” pag. 9—12, și „O adaptațiune a speciilor lemnoase mărginașe stepei pentru a rezista secetelor îndelungate”, Rev. Pădurilor, 1928, pag. 107), asupra ofilirii și uscării frunzelor la arbori din cauza secetei, vreau să comunic în cele de mai jos câteva observațiuni făcute de mine asupra acestui fenomen.

Este un fapt cunoscut că în pădurile noastre de câmpie părul pădureț (*Pirus communis* L.) în mod regulat își pierde frunzișul în a doua jumătate a verii, ca rezultat al căldurilor mari și al secetei; în regiunile mai înalte, din contra, frunzele persistă până toamna târziu, la fel cu celelalte esențe. Un drum prin pădurile dela Brănești sau Comana în luna August arată foarte lămurit acest lucru: toți perii sunt desgoliți de frunze, par'că ar fi uscați. Această reducere a aparatului foliaceu are desigur menirea să micșoreze transpirația, care n'ar mai putea fi recompensată din rezervele sărăcite în apă ale solului.

Consecințe mai interesante ale secetei de vară am observat mai de mult în antestepa din Sudul Basarabiei, anume în pădurea Ciobruciu din jud. Tighina. În Iulie-August 1928, când am lucrat pe acolo, domnea o secetă puternică. Câteva specii lemnoase s'au resimțit. La unele am observat chiar căderea frunzelor, ca și la păr pădureț. La arțarul tătaresc (*Acer tataricum* L.) frunzele întâiu se înroșiau toate odată pe în-

treaga tufă, apoi se uscau deasemenea toate odată. La migdalul pitic (*Prunus nana* Stokes) și păducel (*Crataegus monogyna* Jacq.) din contră se uscau numai o parte din frunze; fiecare ramură își păstra un număr destul de mare, peste 1/2; la prima din aceste specii înainte de a se usca frunzele deasemenea se înroșiau puternic. Vișinul pitic (*Prunus fruticosa* Pall.) și-a păstrat numai câte un smoc de frunze în vârful ramurilor, iar cele mai dela bază toate erau uscate și cădeau; tulpinile apăreau pe jumătate desgolite.

Alte specii n'au pierdut din frunziș, totuși se vedea că și asupra lor seceta a avut influență. Scumpia (*Cotinus coggygria* L.) în general rezistă bine, dar la câteva exemplare am observat înroșirea prea timpurie a frunzișului.

La stejari (*Quercus robur* L. și *Q. lanuginosa* Lam.) n'am văzut să cadă vre'o frunză. Se vedea totuși un început de uscare datorit desigur pierderii de apă din țesuturi: frunzele se scofălciau și suprafața lor se acoperia cu riduri. Cred că tot secetei se datora lipsa desăvârșită a lujerilor de vară la stejari; n'am văzut nici un exemplar, care să fi dat al doilea rând de lujeri. Majoritatea nici lujerii de primăvară nu-i aveau prea dezvoltăți, abia de 1—3 cm, prea rar de 5—10 cm.

Pe lângă speciile spontane menționate mai sus, erau în această pădure foarte multe plantații, mai ales de frasin. Acesta în general vegeta foarte prost. Se zicea că s'a făcut greșala de a se cultiva frasin din semințe culese în lunca apropiată a Nistrului, unde această specie crește în abundență. Provenit dintr'un mediu atât de diferit frasinul plantat a dat greș. Se vedea că între altele suferea mult și de secetă, anume i se usca și lui frunzișul. Dar era o deosebire bătătoare la ochi între el și speciile spontane. La acestea din urmă uscarea frunzelor avea acelaș aspect ca și uscarea normală de toamnă, doar că era prea timpurie. La frasin se vedea cu totul altceva: frunzele lui verzi și pline de sevă odată se ofiliau, exact așa cum se ofilesc florile de grădină, dacă nu sunt udate la timp. Aceste frunze ofilite atârnav în smocuri fără viață pe lujeri, dar nu se uscau definitiv, nu-și schimbau nici culoarea. Se vedea ime-

diat că este o plantă neobişnuită cu condiţiunile locale şi suferind din cauza lor. La speciile spontane din contra era vorba de o adaptare la climă şi planta nu se resimţea prea mult în urma pierderii frunzişului.

La chute des feuilles causée par la sécheresse.

Von der Dürre verursachte Blätter austrocknung.

In der rumänischen Ebene fallen die Blätter des Birnbaumes regelmässig in der zweiten Sommerhälfte ab, eine Erscheinung, die die Transpiration vermindern soll. Bei grösserer Dürre verlieren aber während des Sommers auch andere Holzarten ihre Blätter. So wurde 1928 in Süd-Bessarabien Laubabfall bemerkt bei *Acer tataricum* L., *Prunus nana* Stokes, *Crataegus monogyna* Jacq., und *Prunus fruticosa* Pall. Bei anderen Holzarten, wie *Cotinus coggygria* L., *Quercus robur* L., *Q. lanuginosa* Lam., *Fraxinus excelsior* (nicht standortsmässig) liess die Dürre verschiedene Verwelkungserscheinungen beobachten.

UN PROIECT DE MAȘINĂ PENTRU DESARIPAREA SEMINTELOR FORESTIERE

de Ing. I. FILIPOVICI

Există multe procedee pentru separarea seminței de glu-mela care o înconjoară; unele simple și la îndemâna oricui, altele mai sistematice, cu cari sunt înzestrate stațiunile de re-coltarea și comercializarea semințelor.

O mașină sistematică trebuie să aibă următoarele însușiri:

- a) Să curețe bine semințele.
- b) Să nu vătăme germinația.
- c) Să selecționeze semințele desaripate.

Natural că economicul, în executarea lucrării, joacă un rol important.

Prin procedeul de față, am tins la realizarea cât mai de-plină a ideilor expuse.

Din desenul alăturat se poate vedea construcția și modul de funcționare al mașinii.

Desariparea semințelor, care se pun în coșul din partea de sus a mașinii, se face prin frecarea periiilor metalice fixate pe cei doi cilindrii, cu periiile fixe din jurul lor, în urma în-vârtirii cilindrilor în sensurile arătate în figură. Periiile se aleg prin încercări.

Învârtirea cilindrilor se face manual, prin intermediul unui angrenaj cu roți dințate și al unei curele.

Semințele cu pleavă cad dintre perii într'un ciur așezat orizontal, care are o mișcare de dute-vino cu ajutorul unei pârgii prinsă la una din roțile angrenajului.

Separarea semințelor de pleavă se face în acest ciur da-torită unui curent de aer produs de învârtirea a 4 aripi așezate

pe un
motor

fiind
margin
duce
scând

astfel

DOUĂ LOCURI CU SAROTHAMNUS SCOPARIUS (L.) WIMM. ÎN TRANSILVANIA

de At. M. HARALAMB

Determinați de unele dispozițiuni privind nevoia extinderii acestei specii la noi în țară, cu scopuri cinegetice, în 1935 am publicat un articol¹⁾, în care, în afară de caracterele de determinare, arătam răspândirea lui la noi și aiurea. Constatam cu acel prilej că *Sarothamnus scoparius* este o specie sud-vest europeană (legată de climatul atlantic), la noi atingând limita sa sud-estică. În ce privește densitatea lui de răspândire în România, arătam că în literatură s'au semnalat doar trei locuri (și acestea cu origină nesigură): a) Cosmești lângă Tecuci; b) sub Piatra Corbului lângă Brașov; c) în Valea Gâldei (jud. Alba). Adăogam apoi că d-l I. Prodan o citează, vag însă, „în Vechiul Regat, Transilvania și în părțile nord-vestice”²⁾.

A urmat după aceea o altă contribuție în legătură cu prezența acestei specii în Banat³⁾, în care se arată că acolo se găsește „în multe locuri” pe teritoriul proprietatea Societății Reșița, mai cu seamă pe izlazuri și poieni mai sărace, ca de pildă în hotarele comunelor Biniș, Forotic, etc. Se stăruie însă asupra a două stațiuni mai importante, unde este instalată „într-o măsură bătătoare la ochi”: a) La locul numit Bocșița pe izlazul comunei Bocșa Română, întinzându-se pe mai multe hectare; b) în Valea Nerei la locul numit Fața Luncii pe cel puțin 10 ha din izlazul comunei Slatina-Nera.

Autorul precizează însă că peste tot *Sarothamnus* a fost introdus; pentru cele două puncte mai de seamă indică și anii: în primul loc prin 1865 cu scopuri cinegetice, iar în al doilea loc prin 1883—1884.

În afară de aceste semnalări, nu am cunoștință să se fi mai publicat ceva în această privință. Doar în ediția a II-a din 1939, D-l I. Prodan, în *Flora* sa (pag. 508) aduce o osrecare modificare textului pri-

1) At. Haralamb și P. Cretzolu: Lămuriri asupra răspândirii și culturii lui *Sarothamnus scoparius* (L.) Wimm.

2) I. Prodan: *Flora* pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România. Ed. I, 1923; pag. 609.

3) F. Pall: *Sarothamnus scoparius* (L.) Wimm. în jud. Caraș. Rev. Păd., 1936, pag. 142—146.

vitor la *Sarothamnus scoparius*: „In Vechiul Regat, Transilvania în Sălaj la Crasna și Șimleul-Silvaniei; jud. Arad (Șoborșin) și în părțile nord-vestice, cultivat pentru iepuri“.

În cele de mai jos vom cita două locuri unde am întâlnit această specie, ambele în Transilvania.

1. La Baia-Mare. Se găsește în partea de Sud a orașului, lângă fabrica Phoenix, de o parte și de alta a liniei de cale ferată care duce dela gara Tăuții de Sus spre Firiza și anume în partea de Sud a șoselei Baia Mare-Baia Sprie. Planta este instalată în special dealungul unei viroage, care nu are apă decât atunci când plouă. Albia acestei scurgeri este pietroasă. Terenul din jur este orizontal, din care cauză e puțin apăsos. Planta se găsește sub formă de tufișuri, împreună cu bogați rugi de mure. În apropiere: spre Est, sunt terenuri agricole și primele case ale satului Tăuții de Sus; spre Vest, terenuri virane printre casele mărginașe ale orașului Baia-Mare. Cine poate ști dacă este spontan, evadat dintr'o cultură sau chiar resturile unei culturi speciale?

L-am văzut la 10 Aprilie 1939; nu era înfrunzit și nici semne nu prezenta.

2. În județul Ciuc, pe linia ferată care duce dela Ciceu (Petru Rareș) la Ghimeș, anume în apropiere de gara Ciumani — imediat după trecerea marelui pod (unde se lucra o variantă de cale ferată). Am văzut câteva exemplare (la 30 August 1940) la poalele unei coaste de deal, unde mai dăinuiau încă resturile unei păduri brăcuite.

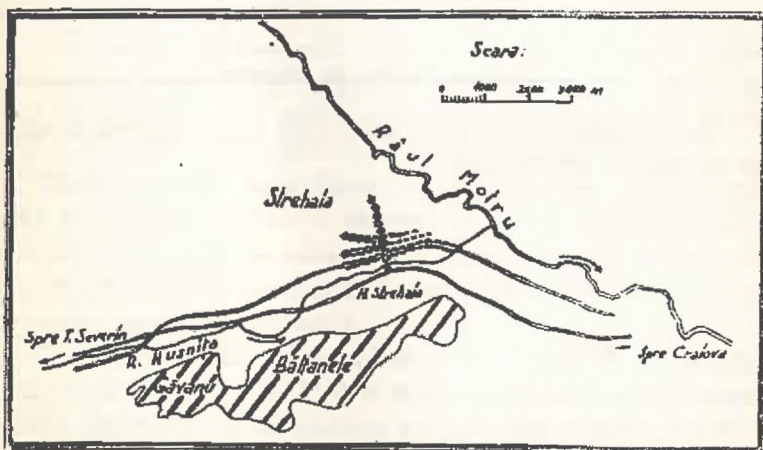
Deux endroits, non cités jusqu'à présent, en Transylvanie, où se trouve Sarothamnus scoparius (L.) Wimm.

Zwei noch nicht angeführten Orte mit Sarothamnus Scoparius (L.) Wimm., in Transilvanien.

CORYLUS COLURNA ÎN OLTENIA

de Ing. NAE CONSTANTINESCU

Prezența alunului turcesc (*Corylus colurna*) în Oltenia a fost semnalată până acum, după cunoștințele noastre, numai în pădurile dela Nord și Vest de Tr. Severin, în aceeași regiune unde se găsește și *Syringa vulgaris* și *Carpinus duinensis*, protejate contra crivățului de lanțul Carpaților.

Planul de situație al pădurii Găvanul.

În vara anului 1940 am găsit această specie aproape de centrul Olteniei, departe de stațiunea unde fusese semnalată până acum. Punctul unde am descoperit-o se găsește în pădurea Găvanele, proprietatea Statului, pe malul drept al văii Hușița, în raza ocolului silvic Strehaia.

În acelaș punct se întâlnesc diseminate pe câteva mii de metri pătrați, mai multe exemplare dintre care unul, cel mai

bătrân, a fost tăiat acum 20—25 ani. Din tulpina sa au dat mai mulți lăstari, cari acum au diametru de 15—20 cm. și înălțimi de 16—18 m. Celelalte exemplare sunt din sămânță, n'au fost tăiate niciodată și au 4—8 m. înălțime.

Terenul unde se găsește alunul turcesc are expoziția generală nordică, dar este puternic frământat, prezentând numeroase și mari găuri, numite găvane, care modifică expoziția generală. Intr'unul din aceste găvane bine adăpostit contra crivăului rece din timpul ernii, se găsește alunul turcesc.

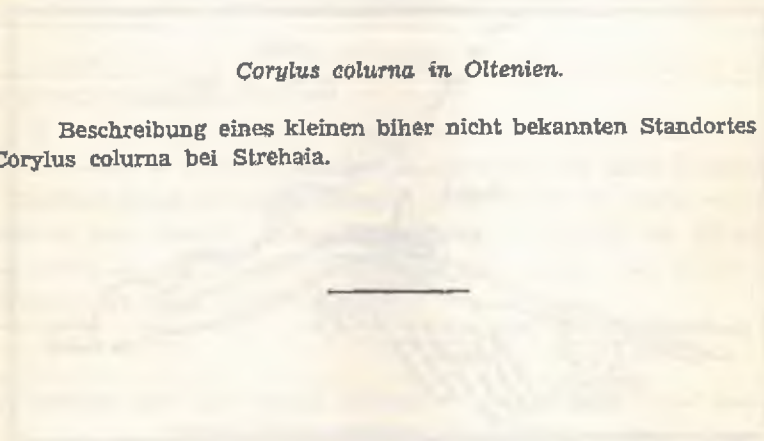
Altitudinea acestui loc este de 260 m.

Arboretul, în mijlocul căruia este diseminat, este caracterizat prin prezența unui foarte mare număr de specii: gorun, cer, carpin, tei, paltin, jugastru, plop tremurător, fag și numeroși arbuști.

Corylus colurna en Olténie.

Corylus colurna in Oltenien.

Beschreibung eines kleinen biher nicht bekannten Standortes von *Corylus colurna* bei Strehai.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CĂINII DE VÂNĂTOARE AI SILVICULTORULUI

de Ing. E. POKORNY

Valoarea economică a vânatului din România în granițele ei actuale, a fost apreciată la suma de 201.713.400 lei. Această sumă se referă numai la carnea și blățile recoltate într'un an. Dar veniturile și valorile puse în circulație provenite din diverse taxe și diferite industrii speciale ca industria armelor, echipajul, etc.?

Nu punem în socoteală valorile neexprimabile în cifre ca cele etice și estetice ale vânatului, nici nu ne referim la ade-vărul că în angrenajul naturii orice ființă are dreptul la existență și rostul ei bine definit de predestinație.

Important este apoi faptul că vânatul bine cultivat poate forma în timp de războiu o rezervă de carne care nu consumă stocurile de nutreț necesare întreținerii animalelor domestice, ci se mulțumește în majoritatea cazurilor cu nutreț inaccessibil sau neapț pentru consumația vitelor.

În timpurile de astăzi când fiecare țară se străduiește a folosi bunurile existente în cele mai bune condițiuni economice, suntem datori ca administratori ai unui bun obștesc foarte important, să folosim toate produsele lui, deci și stocurile de vânat care uneori sunt privite ca cifră neglijabilă.

Pentru exploatarea acestui produs al pădurii, fără pierderi și în condițiuni umane (căci avem deaface cu vietăți) nu ne putem lipsi de câinele de vânătoare, ajutorul credincios și indispensabil vânătorului corect.

În cercurile vânătorilor diletanți sau fără un pic de dragoste pentru făpturile naturii, se neagă necesitatea câinelui, justificând această părere prin tirul excepțional de eficace al armelor noastre moderne. Tirul armelor depinde însă de o mul-

țime de circumstanțe cunoscute și necunoscute; este deci ceva nesigur și datorită vânătorului uman este de a reduce cât de mult acești factori nesiguri, folosind arme bune, trăgând la distanțe normale și întrebuițând acolo unde n'a reușit să doboare vânatul, ajutorul firesc în forma câinelui de vânătoare.

În rândurile următoare vom semnala câteva rase de câini cu cari s'ar putea exercita vânătoarea în condițiuni demne pregătirii noastre profesionale și cu pierderi minimale pentru economia națională.

Dintre rasele cele mai comune și crescute în special de silvicultori sau vânători, vom descrie numai rasele: prepelicar german, baset-copoi și limier bavarez.

1) **Prepelicarul german.** Acest câine inteligent și cu multiple însușiri vânătorești a fost și va rămâne cel mai îndrăgit câine al silvicultorului sau vânătorului profesionist, care nu-și poate permite întreținerea unei haite de câini specialiști. Câinele acesta se poate folosi cu bun succes la câmp, baltă și la pădure. Noi avem nevoie de un câine cu însușirile câinelui de pădure, să stârnească vânatul din desișuri, să urmărească dâra de sânge, să aporțeze vânatul mic, să apere stăpânul în caz de pericol etc.

Prepelicarul german oferă aceste posibilități deoarece mulți crescători și dresori au prăsit tocmai în această direcție, obținând rezultate foarte bune. Vom alege deci un câine care arată însușirile specificate mai sus. Dintre varietățile prepelicarului german, recomandăm în special pe cel cu păr dur sau țepos, fiind cel mai rezistent față de intemperiele atmosferice și suportă condițiunile cele mai grele de lucru.

Culoarea câinelui este de mare importanță, căci aceasta trebuie să se adapteze complet mediului în care lucrează. De aceea sunt de preferat culorile amestecate ca de exemplu: castaniu cu pete cenușii.

Prepelicarul german este cel mai potrivit câine pentru terenurile situate în regiunile șese sau în regiunea dealurilor populate cu vânat mic. Având o întrebuițare aproape universală, reclamă însă un timp relativ mai lung pentru dresarea lui completă.

2) **Basetul-copoi.** Acest câine foarte răspândit în ținuturile muntoase ale Austriei și Bavariei, se prăsește mai ales de vânători profesioniști sau silvicultori, fiind cel mai po-

trivit pentru terenurile de vânătoare accidentate și populate cu vânat ca de pildă epuri, vulpi, mistreți.

Basetul-copoi stârnește vânatul din râpile cele mai prăpăstioase și din desișurile cele mai spinoase, urmărește vânatul rănit pe dâra de sânge, scoate vulpea din vizuină, aporțează destul de bine, se poate dresa ușor la mistreț; cu un cuvânt este câinele ideal pentru coclaurile noastre carpatine. La toate acestea se mai adaugă calitatea că nu reclamă un dresaj complicat, executând aproape totul din ereditate.

Din cauza conformației corpului nu prezintă dezavantajul copoiului care mână vânatul stârnit la depărtări mari, neliniștind toată pădurea, ci caută să îndrepte cu orice preț vânatul stârnit spre stăpân.

3) *Limierul bavarez*. Prepelicarul german și basetul-copoi sunt câini cu însușiri vânătoarești universale, limierul însă este specialist.

Căinele acesta se întrebuințează în ținuturi cu vânat nobil la urmărirea cerbului rănit pe dâra de sânge până ce-l găsește. Urmărirea aceasta a vânatului rănit se face ținând câinele legat de o curea specială sau lăsându-l să caute liber. Din cele două varietăți de limieri: hanoveran și bavarez, — recomandăm pentru terenurile noastre accidentate pe cel bavarez, obișnuit să caute liber vânatul rănit retrăgându-se de multe ori pe locuri unde vânătorul nu poate pătrunde ținând câinele de curea.

Dresajul acestui câine nu reclamă prea mult timp, lucrând mai mult pe baza însușirilor ereditare; are însă nevoie de ocazii dese de lucru.

În general, un limier bun trebuie să fie ascultător, să meargă liniștit legat de curea, să deosebească urma vânatului rănit de cel sănătos, să nu părăsească locul unde l-a lăsat vânătorul până ce nu-l cheamă, să urmărească sigur dâra de sânge și să nu doboare vânatul rănit.

Întreținerea acestui specialist este justificată numai în terenuri bogate în vânat nobil. Dealtfel, în cazuri mai rare și mai simple urmărirea cerbului rănit se poate face și cu basetul-copoi sau prepelicarul.

Credem însă că suprafața pădurilor noastre carpatine unde vânatul nobil ar putea trăi în perfectă concordanță cu ce-

rințele silvice, este încă destul de mare, oferind limierul ocazii dese de lucru.

*

În rândurile de mai sus am schițat însușirile raselor de câini mai potrivite pentru personalul silvic care într'un viitor apropiat, datorită noilor împrejurări, se va putea ocupa și de această ramură a activității pădurărești, ocrotind și exploatând vânatul în condițiunile absolute ale vânătoarei corecte spre binele gospodăriei naționale.

Les chiens de chasse du forestier.

Die Jagdhunde des Forstmannes.

Es wird die Eigenart von drei Jagdhundrassen beschrieben, die für den Forstmann besonders angezeigt wären: des deutschen Vorstehhundes, des Dachshundes, und des Bayerischen Schweisshundes.

C R O N I C A

INTERNĂ

UN ÎNCEPUT LĂUDABIL

Cu ocazia unor încercări pe care I.C.E.F.-ul le făcea în 1937, am vizitat în primăvara aceluși an, ocolul silvic Slobozia. Acest ocol este condus din anul 1929 de d-l Inginer C. Călinescu.

Pădurile ce alcătuiesc Ocolul Slobozia se găsesc în plin Bărăgan. Aci, condițiunile de vegetație pentru pădure nu sunt prea favorabile. Din această cauză multe din pădurile naturale, în decursul vremurilor au trebuit să dispară și multe din ele au fost reclamate de agricultură. Din pădurile naturale de odinioară au mai rămas puține. Dintre acestea multe sunt degradate așa de rău că a trebuit să fie complect refăcute, în ultimile decenii. Pentru refacere, de teama exproprierii, organele de conducere ale ocolului au folosit aproape numai salcâmul. Astfel se explică de ce procentul salcâmului se ridică la 60% în compunerea pădurilor Ocolului Slobozia.

Plecând dela constatarea că salcâmul începând din a doua revoluție crește mai prost din cauza epuizării solului, conducerea actuală a ocolului, abătându-se dela cele apucate de la înaintași, a hotărât să se întoarcă înapoi spre stejar. O problemă de mare importanță în cultura stejarului o constituie amestecul speciilor ajutătoare ce sunt necesare ca să crească așa fel încât lemnul să fie de calitate superioară.

Pătruns de greutatea pe care le prezintă cultura stejarului, d-l Călinescu n'a adoptat o formulă oarecare luată din literatura forestieră, după care trebuia să se facă substituirea salcâmului, ci a crezut că este mai bine să facă câteva încercări în mic.

După condițiile locale d'-sa și-a propus a întemeia câteva arborete mici de 2—4 ha fiecare. Alegerea speciilor s'a făcut ținând seamă de această situație locală. Pentru partea de luncă a Ialomiței s'a ales stejarul și frasinul ca specii principale, iar ca ajutătoare, jugastrul, arțarul, etc. Pentru partea de câmpie — mai uscată — s'au prevăzut specii mai de uscăciune. Nu pot intra în amănuntele de compunere ale acestor mici arborete, din lipsă de spațiu.

Această preocupare pentru găsirea unui tip de arboret cât mai potrivit pentru situația de acolo, locală, trebuie să devină o dogmă pentru toată lumea. Tendințele de astăzi ale silviculturii se accentuiază tot mai mult în a ține seamă de cele spuse mai sus. Amintim aici, descoperirea

raselor forestiere pentru a confirma tendințele de azi. Când se va cunoaște mai bine, ce înseamnă pentru silvicultură rasele forestiere, vom înțelege ce greșeli mari s'au făcut în trecut când se aducea sămânța din țări străine, sămânță care s'ar fi găsit la noi în suficientă cantitate.

Exemplul dela Slobozia merită să fie imitat de toate ocoalele care au de rezolvat probleme de asemenea natură. În acest fel se pot evita o mulțime de greșeli care în economia silvică, având în vedere timpul îndelungat, sunt așa de costisitoare. Mai bine să se înceapă lucrul cu 10—20 ani mai târziu, pe plan mare, decât să se adopte o soluție aplicată aiurea fără ca să fie mai înainte verificată într'un fel oarecare.

Anton V. Rădulescu

● Intensificarea culturilor cu plante de nutreț.

Creșterea vitelor este o veche ramură de bogăție a țării românești. Ca țară agricolă, ea continuă să rămână pe planul principal al activității poporului nostru rural. Oficialitatea, la rândul-i, îi acordă toată atențiunea.

Până acum însă, ea a intrat direct în conflict cu economia forestieră, datorită practicării intensive a pășunatului vitelor în păduri, obiceiului vechi înrădăcinat la noi.

Poziția noastră, a forestierilor, dărz protivnică, și acțiunea de lămurire asupra pagubelor ce aduce pădurii această practică înapoiată, acțiune de ani de zile dusă de noi pe planuri multiple, — au condus la o schimbare de atitudine, cel puțin a organelor diriguitoare, care și ele până acum, chiar dacă erau oarecum convinse de pacostea pășunatului în păduri, cedau an de an presiunilor și jelanilor.

În ultimii ani pășunatul în pădure a fost progresiv restrâns.

În acelaș timp, în acțiunea de lămurire, se arăta calea cea adevărată de urmat în viitor în ce privește creșterea vitelor: stabulație cât mai multă și suprafețe mari cultivate cu plante de nutreț.

Astfel, am putut lua anual cunoștință de atențiunea cât mai mare ce se acordă extinderii plantelor de nutreț de către organele respective din Ministerul de Agricultură și Domenii.

Acum, din ziare, aflăm că în planul agricol actual întocmit pentru 10 ani, extinderea culturii plantelor de nutreț ocupă un loc de seamă. Pentru anul în curs s'ar fi procurat: 440.000 kg sămânță de borceag de primăvară, 60.000 kg de lucernă, 40.000 kg de sfeclă de nutreț, 2.000 kg de ghizdeiu.

Așa cum am mai scris și cu alte împrejurări, noi ca silvicultori trebuie să sprijinim acțiunea întreprinsă: cu vorba și cu fapta. Cu vorba, indemnând lumea să cultive plante de nutreț. Cu fapta, cultivând noi înșine și subalternii noștri, ca prin exemplu să determinăm mai ușor și pe cei ce încă se mai îndoiesc.

At. Har.

● **Dela Centrul internațional de Silvicultură.**

Așa cum s'a mai arătat și în cronicile precedente, C. I. S.-ul își completează neîncetat organizarea, cu toate greutatețile vremurilor de față. Numărul membrilor alcătuitori ai noii instituții forestiere internaționale este în creștere. De curând, a aderat și Turcia, numind ca delegat în Comitetul Centrului pe D-1 Rahni Bük, Directorul general al Administrației forestiere.

(După comunicări oficiale).

(149)

● **In căutarea unei specii de ulm mai viguroase.**

Se știe că ulmul comun a suferit de o gravă epidemie în acești din urmă zece ani, fiind decimat mai peste tot. La noi, s'a vorbit în ultimul timp despre ulmul de Turchestan, care ar avea calitatea de a fi imun față de epidemia amintită. Institutul nostru de Cercetări și Experimentație forestieră a și făcut semănături în pepinieră cu această specie și-i urmărește vegetația în condițiunile noastre de câmpie.

În legătură cu problema aceasta, ne vine știrea că și Italienii au preocupări asemănătoare. Institutul Stațiunii regale de Patologie vegetală din Roma s'a ocupat de specia *Ulmus Buisman*, de origine spaniolă. S'a stabilit că acesta este imun față de epidemia ulmului, având și o creștere remarcabilă. Frunzele sale sunt mai mari decât acelea ale ulmului comun și pot fi folosite ca nutreț pentru vite. Pentru aceste motive, știrea respectivă merită luarea aminte.

(În parte, după Z. f. Wfw., VIII, 69).

(150)

● **Incadrarea producțiunii de lemn a Guvernământului general polonez în spațiul economic german.**

Avem la îndemână o pildă de organizare și dirijare unitară a economiei forestiere dintr'un ținut în vederea atingerii unui țel mai înalt: întărirea economiei de război a unei mari și puternice națiuni.

Cea mai mare greutate în lucrarea propusă a venit din partea pădurilor particulare, mai întâi, prin firea lucrurilor: diversitatea condițiunilor țărilor și a capacității de gospodărire. La aceasta se adaugă proporția ridicată a acestui fel de proprietate: cam 3/4 din suprafața pădurilor țării sunt în mâna proprietarilor particulari.

Punctul de plecare al lucrului a fost întocmirea unui plan unitar

de reorganizare, îmbrățișător al tuturor problemelor privind economia forestieră, economia lemnului, transportul lemnului și formația prețului.

În capul inspecțiilor forestiere regionale, având întinderi cam de 40—50.000 ha pădure, au fost puși funcționari germani. Pentru exploatarea și valorificarea produselor au fost folosite firme germane de încredere. Lucrătorii de pădure au fost înzestrați cu scule potrivite și îngrijiti cu plată în bani și în natură potrivit împrejurărilor. Pentru transportul lemnului s'a introdus serviciul obligatoriu al deținătorilor de vite de tracțiune, prin statornicirea unei anumite capacități normale de transport. Au fost folosite rațional deasemenența toate celelalte mijloace de transport.

Exploatarea de lemn au fost orânduite în funcțiune de nevoile economiei de război și de nevoile de reconstrucție ale țării. În anul 1940, au fost nevoi deosebit de imperioase în materie de lemn de mină (Silezia superioară), lemn de construcție și de cherestea pentru nevoile războiului și al țării, ca și lemn de traverse pentru refacerea căilor ferate deteriorate de război.

A fost luată în considerare și exploatarea intensivă a feluritelor produse forestiere accesorii: colofoniu, terpenină, tanin, coaje de tăbăcit. S'a dat atențiune și vânătorului, care a suferit foarte mult din pricina unei ierni grele.

(După Z. f. Wfw., VIII, pag. 67).

(151)

● Vânătoarea în Statele Unite ale Americii.

Suntem obișnuiți să vedem în americani numai mari întreprinzători, mari industriași, cu alte cuvinte, oameni de afaceri, ferți de mentalitatea, în multe privințe, romantică și tradiționalistă a europeanului. Pe măsură, însă, ce „lumea nouă“ se așează, se redecșteaptă instinctele, sentimentele și mentalitatea omului de pretutindenea. Că și americanul începe să devină mai altfel de cum suntem noi europenii obișnuiți să-l vedem, ne-o dovedește și mișcarea viguroasă care se manifestă în ultimul timp pentru vânat și pescuit. Potrivit stărilor actuale, se cheltuiesc peste un bilion de dolari anual de către vânători și pescari pentru cumpărarea de arme, alte obiecte de înarmare, pentru sportul tragerii la țintă, al pescuitului și pentru permisele de vânătoare. Cifra indicată este pur și simplu de necrezut.

În 1939, instituția Biological Survey a condus lucrarea de recensământ a vânătorului mare, fiind ajutată de toate organizațiile vânătoarești din Statele Unite. Țelul unei astfel de lucrări, foarte costisitoare și anevoioasă, este de a da o siguranță orientare asupra tendințelor de creștere sau de reducere a capitalului vânătorului. Rezultatul a fost că ucel vânat numără aproape 6 milioane indivizi, repartizați pe 15 specii și că se află în îmbucurătoare creștere, în părțile orientale și occidentale de mijloc ale țării.

Cerbul cu coada albă (White — tailed deer — *Odocoileus virginianus*) era socotit acum câteva decenii drept o mare raritate în Pennsylvania. Astăzi, s'au găsit acolo 773.000 bucați. În Statul Michigan, s'au

aflat peste un milion de indivizi din această specie de vânat, cu o creștere de 25.000 de bucăți față de anul 1938. În total, ar fi în U.S.A. 3.453.000 bucăți, cea mai mare parte revenind statelor Michigan, Wisconsin, Minnesota, Pennsylvania, New-York și Maine.

Ursul cenușiu (Grizzly bear — *Ursus cinereus*) era privit, în 1909, de către naturalistul Thomson, ca fiind pe cale de stingere. Prevederea nu s'a împlinit. După aprecierile actuale, s'ar afla peste 1.000 de bucăți în pădurile izolate din Montana, Colorado și Wyoming. Pentru apărarea sa împotriva distrugerilor și strâmtorărilor civilizației noastre, au fost luate măsuri drastice pe cale de lege.

Ursul negru (Black bear — *Ursus americanus*), manifestă pretutindenea o viguroasă tendință de înmulțire și cu deosebire în California, Oregon, Missouri. În total, s'ar afla astăzi, cam. 100.000 indivizi în U. S. A.

Biznul american (American buffalo — *Bos bison*), socotit ca aproape stins, se întemează, totuși datorită măsurilor energice de apărare. Un însemnat număr de indivizi se află în grădini zoologice și în ținuturi de protecție (monumente ale naturii). În stare liberă, se vorbește de o turmă, numărând cam 400 de indivizi, în Montana. În Alaska se semnalează, deasemenea, prezența însemnată a bizonului.

Cerbul canadian (Elk — *Cervus canadensis*) se află deasemenea în viguroasă înmulțire. Naturalistul Thomson apreciasă, acum 25 de ani, numărul acestei specii la 46.000 bucăți pentru întreaga America de Nord. Recensământul actual a dat că numai în Statele Unite, s'ar afla 228.000 de bucăți.

Caribu (Woodland Caribou: Rangifer caribou), o specie de ren de pădure, trăia altădată în turme nesfârșite între Atlantic și Pacific. Astăzi, mai viețuiesc numai 16 indivizi, dintre cari, 12 se află într'o rezervațiune din Minnesota și 4 în pădurile naționale din Washington.

Elanul american (Moose — *Alces alces* subsp.) se află ea și precedentul, într'o situație periclitată. Datorită măsurilor de apărare din partea autorităților, numărul indivizilor acestei specii se ridică, astăzi la cca. 16.000, din care 7.000 bucăți se față numai în Wyoming și 3.000 în Minnesota.

Gaia sălbatică (Rocky Mountain Bighorn sheep — *Ovis canadensis*), numără, astăzi, cam 11.000 de indivizi, aflându-se, totuși, în descreștere. Împarte aceiaș soartă cu capra sălbatică, exceptând Statul Washington. Pricina s'ar datora grelelor condițiuni de hrănire din timpul iernii. Pentru preîntâmpinarea stingerii acestor specii de vânat, sunt proiectate măsuri de apărare serioase din partea instituției Biological Survey și a Administrației forestiere (Forest Service).

Antilopele statelor occidentale, altădată pe cale de stingere, manifestă o înviorare serioasă. Numărătoarea arată, astăzi, cam 186.000 bucăți.

Cerbul catâr (Mule deer — *Odocoileus hemionus*), aflat numai în părțile occidentale, numără cam 1½ milioane de indivizi.

Cerbul cu coada neagră (Black-tailed deer — *Odocoileus columbianus*) trăiește în California, Oregon și Washington. Din totalul de 370.000 indivizi, 284.000 bucăți revin Californiei.

În afara măsurilor de apărare a vânatului național, s'a căutat și introducerea vânatului exotic. În această privință, se citează încetățenirea mistrețului. Niște vânători pasionați din Tennessee au pus în libertate, acum vre-o 50 de ani mistreți europeni. Aceștia au găsit condițiuni favorabile de dezvoltare, s'au înmulțit și s'au încrucișat cu porci de casă sălbăticiți, dând naștere la o rasă de mistreți proprie. Astăzi trăiesc în părțile muntoase din Tennessee și Carolina de Nord. Din Tennessee au fost introduși în Mississippi, New-Hampshire și California.

(După Z. f. Wfw., VIII, 73/74).

(152)

Ilie C. Demetrescu

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediție a „Agendei forestiere“ a d-lor prof. V. N. Stinghe și prof. D. A. Sburlan, în întregime revăzută și considerabil mărită.

Apariția va avea loc în primăvara anului 1941.

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

RUCĂREANU NICOLAE: *Der ökonomische Vorrat* (Capitalul lemn economic). Teză de doctorat, München, 1939.

Evoluția concepției despre starea ideală a unei păduri obligă și amenajamentul la unele revizuri și adaptări. În discuțiunile angajate în ultimul timp în această privință, noțiuni de bază ale amenajamentului, ca aceea de stare normală și cea de capital-lemn normal au fost considerate de unii drept păgubitoare pentru progresul economiei forestiere și s'a cerut îndepărtarea lor. Așa s'a ajuns la noțiunea de „capital-lemn economic”, care avea să înlocuiască pe aceea de capital-lemn normal.

D-l Rucăreanu își propune, în teza sa, să cerceteze raportul dintre aceste din urmă două noțiuni, privindu-le sub toate accepțiunile pe care literatura le-a indicat până acum și să lămurească cât mai de aproape pe cea de capital-lemn economic.

Lucrarea începe cu o discuțiune a bazelor de amenajare din vechea concepție și anume a stării normale și a capitalului-lemn normal.

Starea normală, după o veche caracterizare dată de C. Heyer, este aceea care trebuie „să asigure maximum de venit, anual și permanent”. Acest scop însă îl are și gospodăria silvică de azi. Ceea ce

diferă este numai concepția asupra structurii pădurii, care poate duce mai sigur spre scopul fixat. Această concepție este însă influențată de condițiunile economice și tehnice, ca și de stadiul științei la un moment dat, și ca atare este supusă la modificări. Când Heyer a enunțat printre condițiunile stării normale „succesiunea normală de vârste”, nu se aprecia îndeajuns superioritatea din punct de vedere cultural a arboretelor amestecate și de vârste multiple, față de cele echene și pure, dar se aprecia valoarea ordinii în pădure și marea superioritate a înfățișării pe care a numit-o „normală”, față de aceea a pădurilor brăcuite din trecut. Experiența și cercetările științifice au dovedit însă că pentru a ajunge la maximum de venit anual și permanent, starea pădurii trebuie să satisfacă alte condițiuni. După autorul lucrării pe care o recenzăm, condițiunile stării normale, potrivit concepției, de azi, ar fi:

1. Maximum (relativ) de creștere, prin
2. întrebunțarea unei tehnici silviculturale raționale și
3. Adaptarea mijloacelor de producție (a capitalului-lemn, N. R.), la scopul gospodăriei (ceea ce revine la a constitui capitalul-lemn economic).

Aceasta presupune:

a) O potrivită grupare după factorul timp a capitalului lemn pentru a asigura un venit susținut,

b) ordine în spațiu.

Capitalul-lemn, care corespunde condițiilor de mai sus, are o structură diferită de aceea a capitalului lemn normal după definiția lui Heyer. Această nouă structură a făcut pe Biolley și pe Chr. Wagner să-l denumească altfel decât l-a denumit Heyer, să nu-i mai zică „normal”, ci „rațional”, respectiv „economic”.

Incidental, d-l Rucăreanu se ocupă și de alte denumiri și definiții, cum este aceea a lui Abetz, de „capital final” *) (Zielvorrat), pe care acesta a lansat-o pentru a aduce un corectiv la ceea ce se pare că s'ar putea obiecta noțiunii creată de Wagner: că anume, capitalul-lemn economic s'ar putea folosi numai în cazul codrului grădinarit. Totuși d-l Rucăreanu nu insistă și nu se oprește la propunerile lui Abetz.

Concluzia la care ajunge este interesantă. Autorul arată, că, după D-sa, ambele noțiuni și denumiri pot avea egală îndreptățire, dacă nu se are în vedere forma sub care se realizează în pădure, ci scopul urmării. În aceste condițiuni ele se pot aplica fiecare la oricare pădure, indiferent de modalitatea de tratament. Totuși pentru că se cere insistent revizuirea termenului de capital-lemn normal, „pentru a se evita neînțelegeri” (Biolley), d-l Rucăreanu acceptă denumirea de capital-lemn economic. Și pentru a stabili apropierea sau diferențierea celor două noțiuni, D-sa, într-o a doua parte a studiului, supune unei cercetări critice aspectul sub care

urmează să se înfățișeze capitalul-lemn economic în cele două forme: grădinarit și tăieri localizate.

Fiindcă din elaborarea „metodei controlului”, aplicată în grădinarit, s'a născut ideea „capitalului-lemn rațional” (Biolley) identică cu aceea a „capitalului-lemn economic” (Wagner), autorul studiază în partea a doua a lucrării sale, aspectul acestuia din urmă în pădurea grădinarită.

Faptul care caracterizează în modul cel mai pregnant constituția capitalului-lemn este repartitia acestuia pe clase de diametre. În ce măsură mărimea absolută a volumului lemnos constituie și ea o caracteristică, rămâne să se cerceteze. Până acum nu s'a putut stabili o lege precisă cu privire la raportul dintre cantitatea de material lemnos și clasa de fertilitate.

Francezii Schäffer, Gazin, d'Alverny și mai apoi elvețianul A. Meyer au stabilit că în codrul grădinarit ideal numărul arborilor de același diametru descrește cu cât crește diametrul, și anume după o progresie geometrică. Pentru fiecare pădure se poate stabili curbă sau ecuația repartitiei arborilor în raport cu clasele de diametre. Această curbă sau ecuație reprezintă pentru silviculor idealul spre care, prin tratament, trebuie să-și conducă pădurea.

În codru cu tăieri localizate noțiunea de capital-lemn economic trebuie judecată numai în raport cu scopul fiecărei gospodării forestiere. Scopul acesta determină alegerea speciilor, influențează asupra alegerii revoluției, în raport cu el se fac operațiuni culturale mai intense sau mai puțin intense. Toate acestea

*: În sensul de „potrivit unui scop”.

insă influențează atât mărimea cât și structura capitalului-lemn. De aceea d-l Rucăreanu, referindu-se la rezultatele de până acum ale diversilor cercetători, caută să scoată indicațiuni practice pentru judecarea în diverse cazuri a măsurilor trebuincioase în vederea apropierii capitalului-lemn real, de cel economic. Iată în această privință câteva concluzii interesante:

1. Arboretele de specii amestecate sunt indicate pentru gospodărie atât din punctul de vedere biologic, cât și din cel economic. Dar proporția esențelor în amestec trebuie să rezulte dintr'o judicioasă examinare a necesităților economice și biologice. În anumite cazuri această examinare ar putea totuși duce la concluzia că arboretele pure sunt din punct de vedere economic mai potrivite cu scopul urmărit, de cât cele amestecate.

2. Pentru rentabilitatea unei gospodării forestiere, adică pentru îmbunătățirea raportului dintre creștere și capitalul lemn, îmbunătățirea metodelor de cultură este mai importantă decât stabilirea precisă a revoluției. Căci pentru o revoluție dată, raportul dintre creștere și capitalul-lemn poate fi îmbunătățit prin aplicarea unor metode de cultură mai bune, și invers. De aceea modificarea revoluției este numai atunci îndreptățită, când o ameliorare prin măsuri culturale nu mai este posibilă.

3. Operațiunile culturale sunt absolut necesare pentru realizarea capitalului economic. Ele influențează nu atât asupra creșterii, cât mai mult asupra calității arborilor și arboretelor.

Calculul mărimii capitalului-lemn economic se poate face ca și până acum, cu ajutorul tabelor de producție, dar trebuiesc luate în seamă câteva măsuri de prevedere: Tablele de producție să fie aplicabile pădurii în speță (mersul creșterii pădurii să fie identic cu cel al tabelor); la arboretele amestecate să se țină seama de proporția amestecului în fiecare clasă de vârstă.

Pentru a se vedea cum variază mărimea capitalului-lemn economic cu esența, stațiunea, cu intensitatea răriturii, și cu revoluția, autorul a calculat mărimea capitalului-lemn la diferite revoluții pentru fag, stejar, molid, pin și brad, după diferite table de producție. Rezultatele sunt arătate într'un tablou.

Lucrarea D-lui Rucăreanu are meritul de a fi atacat una din cele mai gingașe probleme ale amenajamentului și de a fi adus o lumină în chestiunea așa de nebuloasă încă a capitalului-lemn economic. Ideea a fost lansată în amenajamentul modern, dar nici sfera, nici conținutul ei, nu sunt precizate cu claritate la nici un autor. Citind lucrarea D-lui Rucăreanu, începe să se definească sfera noțiunii și limitele până la care se poate întinde. Autorul doboară credința ce părea a-și face drum în doctrină, că noțiunea de capital-lemn economic ar fi utilizabilă numai în codru grădinarit și reușește, în același timp, să lămurească și conținutul noțiunii, când ne prezintă felul în care capitalul lemn economic se poate determina ca mărime și compoziție.

V. Stinghe

Prof. Dr.-Ing. F. KOLLMANN: *Die mechanischen Eigenschaften verschieden feuchter Hölzer im Temperaturbereich von -200° bis $+200^{\circ}$ C.* (Insușirile mecanice ale lemnului de diferite umidități pentru temperaturi dela -200° la $+200^{\circ}$ C). VDI — Forschungsheft 403, Juli-August 1940, VDI-Verlag.

Asupra modului de comportare a lemnului la temperaturi joase, atât în arborele în picioare, cât și ca material de construcție pentru poduri, case, avioane, articole de sport, etc., se știe foarte puțin. Cu deosebire interesantă pentru practică este cunoașterea influenței umidității lemnului la temperaturi scăzute.

Lucrarea prof. F. Kollmann aduce lumini noi tocmai în acest domeniu foarte puțin cercetat. Încercările s'au făcut cu lemn la temperaturi dela -200° C la $+200^{\circ}$ C. În felul acesta problema cunoașterii însușirilor lemnului sub influența temperaturii și umidității este pusă aproape în întregul ei.

Cuprinsul lucrării este împărțit în următoarele capitole:

1. Generalități.
2. Planul de lucru, materialul folosit și organizarea cercetării.
3. Modulul de elasticitate la lemnele înghețate.
4. Influența temperaturii asupra coeziunii, rezistenței și dilatării.
5. Rezistența la compresiune a lemnului înghețate.
 - a) Influența umidității.
 - b) Influența greutatei specifice.
6. Rezistența la încoavire a lemnului înghețate.
7. Rezistența la izbire a lemnului înghețate.
8. Concluziuni.
9. Literatură.

Lemnul folosit pentru încercări a fost, în majoritate, din speciile: fag, molift, pin, frasin, nuc, balsă și lemn lamelat (Schichtholz) TVBu 20.

Pentru obținerea temperaturilor scăzute s'a întrebuințat un răcitor cu reglare electrică automată a temperaturii dela -5° la -60° și aer lichid.

Un dispozitiv nou de măsurat efortul dinamic pe lagăre la ciocanul pendul — un indicator piezo-electric, — a fost folosit în această lucrare. El constă dintr'un element de presiune — un cristal de cuarț — cu ajutorul căruia impulsul pe lagăr se transformă în încărcare electrică — care trecută printr'un oscilograf se poate înregistra pe o hârtie sensibilă la lumină. Dispozitivul reprezintă un deosebit progres în tehnica încercării la izbire cu ciocanul pendul.

Din foarte interesante rezultate la care ajung încercările făcute, se remarcă următoarele:

Modulul de elasticitate practic nu diferă la lemnul cu temp: de $+20^{\circ}$ până la -8° . La temperaturi mai joase scăderea modulului de elasticitate cu umiditatea este mai mică decât la $+20^{\circ}$.

Între temperatură și rezistența la compresiune a lemnului complex uscat este o relație liniară, care dispare abia peste $+160^{\circ}$. Relația aceasta este influențată și de greutatea specifică a lemnului.

Curba relației dintre umiditate și rezistența la compresiune pentru diferite temperaturi prezintă două vârfuri: unul la limita între adsorpția superficială și condensarea capilară și altul la acea umiditate, la care se formează pentru prima dată o rețea de gheață în lemnul înghețat.

Rezistența la încoavire a lemnului

lui îmbibat cu apă este dublă la lemnul înghețat ca a aceluia la temperatura camerei.

Deasemenea rezistența la izbire, în domeniul higroscopicității, scade cu creșterea umidității la lemnul înghețat.

Aceste câteva concluziuni sunt în măsură a ne clarifica modul de comportare a lemnului în special la temperaturi joase.

Cartea deschide drum într'un domeniu din studiul lemnului până acum puțin cercetat. Grija cu care sunt conduse lucrările și noutatea încercărilor fac din noua publicație a prof. F. Kollmann o extrem de interesantă contribuție la cunoașterea lemnului atât pentru cei ce studiază aceste material cât și pentru practica întrebuințării lui.

N. Ghe'meziu

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”.

Dr. GR. ELIESCU :

Protecția pădurilor
București, Tip. „Bucovina”; 275 pagini.

Prețul 270 lei. Membrii Societății au reducere adresându-se la Societate.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.

Caietul 11, Noembrie 1940.

Marion Loebel:

*Ein Kleiner Aufbewahrungsversuch
mit Nadelholzsamen in Humus.*

O încercare mică de păstrare a semințelor de rășinoase în humus.

Păstrarea în humus (litieră) a semințelor se credea că ar menține facultatea germinativă mai mulți ani. Cercetând germinarea semințelor păstrate în sticle închise cu și fără litieră, la pin, molift și larice, s'a observat că semințele păstrate în sticle fără litieră au dat rezultate mai bune după 10 ani. Numai la molift se constată o păstrare mai bună în humus.

Julius Fröhlich:

Der Prügelweg als Holzbringungsanlage in den Ostkarpathen.

Drumul podit ca mijloc de transport în Carpații de Est.

În multe părți unde se practică tăerile rase pe suprafețe întinse lemnul se folosea ca să se podească drumul spre a ușura târâtul buștenilor. Azi, când lemnul s'a împușinat, folosirea unui astfel de mijloc de transport nu mai este deloc recomandabil, din cauză că se sacrifică cantități mari — aproape 1 mc. de fiecare metru liniar.

Antonin Nemeč:

Über Ernährungsstörungen eines absterbenden Tannenbestandes.

Asupra deranjamentelor în hrănirea unui arboret de brad pe cale de uscare.

Uscarea bradului începe să apară și în Boemia. În Apus este cunoscută de câțiva ani fiind chiar cercetată mai de aproape. Cei mai mulți cercetători au atribuit această uscare insectelor sau unor boale. Autorul caută să analizeze din punct de vedere al prezenței sau absenței unora din substanțele minerale. Astfel s'a cercetat, acele, crăcile, scoarța și lemnul trunchiului în privința azotului, potasiului, sodiului și cenușa, la un arbore sănătos și la unul bolnav. La unele minerale se constată diferențe la arborele bolnav față de cel sănătos, la altele neînsemnate. Autorul crede că uscarea s'ar datora lipsei unora din aceste minerale.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 3 (1940). Caietul 11 (Noembrie).

A. Frey-Wyssling:

Die Ursache der anisotropen Schwindung des Holzes.

Cauzele contragerii anisotrope a lemnului.

Umflarea și contrageria lemnului sunt în strânsă legătură cu structu-

ra fină a pereților celulari. Fenomenul se produce în mod deosebit în cele trei direcțiuni principale ale lemnului, longitudinal, radial și tangențial.

Autorul trece în revistă ipotezele ce s'au făcut asupra cauzelor contragerii și umflării diferite după cele trei direcțiuni și arată rezultatele măsurătorilor de până acum.

Deasemenea se demonstrează că umflarea și contragerea anisotropă a lemnului sunt funcție de ceea ce se petrece în lamela mijlocie a pereților celulari și nu de structura lamelei secundare.

G. A. Kienitz și W. Klauđitz:

Über die anatomisch bedingte unterschiedliche chemische Zusammensetzung des Buchen-Sulfitzellstoffes.

Asupra compoziției chimice diferită a celulozei-sulfit de fag datorită structurii anatomice a lemnului.

Se arată cum structura anatomică diferită a lemnului de fag aduce cu sine neuniformități în constituția chimică a celulozei-sulfit. Această neuniformitate se face cu deosebire simțită în fabricarea celulozei pentru fibrele vegetale artificiale.

Bruno Schulze:

Vergleichende Untersuchung von Leichtbauplatten und anderen Dämmstoffen auf Fäulnis-, Schimmel- und Insektenbeständigkeit.

Încercări comparative cu plăci ușoare de construcție și alte materii izolante asupra durabilității față de atacul ciupercilor, mușcăturilor și insectelor.

Plăcile ușoare de construcție, care se fabrică azi în foarte multe feluri,

s'au introdus în practică pe scară mare. Ele se întrebuințează, în majoritatea cazurilor, tocmai în medii (subsoluri, bucătării, pivnițe, etc.) unde condițiunile sunt proprii atacurilor de ciuperci, mușcăturilor și insecte.

Date asupra durabilității acestor materiale nu sunt decât foarte puține. Articolul cuprinde metoda de lucru și rezultatele încercărilor făcute în Institutul biologic din Berlin-Dahlem pentru determinarea durabilității noilor materiale de construcție din lemn.

S'a constatat astfel că plăcile din lână de lemn se comportă foarte bine față de atacurile ciupercilor, bacteriilor sau insectelor.

E. Voigt, O. Krischer și H. Schauss.

Sonderverfahren der Holzrocknung.

Procedee extraordinare de uscarea a lemnului.

Articolul este continuarea aceluia apărut în caietul trecut sub titlul „Die Feuchtigkeitsbewegung bei der Verdunstungstrocknung von Holz“.

După ce se tratează teoretic problema uscării lemnului fără să se producă crăpături, autorii expun rezultatele încercărilor făcute prin procedeele extraordinare ale uscării electrice și în vid.

Un foarte interesant articol.

O. Kraemer:

Klimaanlagen in Sperrholzwerken.

Instalațiuni climatizate în industria placajelor.

Se descriu câteva instalațiuni cu temperatură și umiditate reglabile pentru uscarea, prelucrarea și păstrarea furnirelor și placajelor.

Mici comunicări:

Norme noi.

Congresul Asociației inginerilor și chimistilor din industria celulozei și hârtiei.

Uscarea electrică a lemnului.

Incercări comparative asupra consumului de lemn pentru construcția fermelor de poduri de case.

Reîntrebuințarea stâlpilor scoși din pământ.

Saboți de frână din lemn.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 72 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

W. Wegelt: Handbuch der Deutschen Holzwirtschaft.

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche Monatsblätter.

O. Graf: Erläuterungen zu DIN 4074.

B. Thunell: Einfluss der Temperatur auf die Biegefestigkeit schwedischen Kiefernholzes.

J. Winckelmann: Blüchers Auskunftsbuch für die chemische Industrie.

E. Wagner und P. A. Koch: Die textilen Rohstoffe.

Holz-Berufsgenossenschaft: Sicherheit ist Leistung.

F. Fonrobert: Regeln und Erläuterungen für die Verwendung von Nägeln bei Nägelverbindungen im Holzbau nach DIN 1052.

F. Boerner: Statische Tabellen. Amtliche Vorschriften, Belastungsangaben und Formeln zur Aufstellung von Berechnungen für Baukonstruktionen.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de fag.

Anul 3 (1940), Caetul 12 (Dec.).

R. Trendelenburg:

Über die Abkürzung der Zeitdauer von Pilzversuchen an Holz mit Hilfe der Schlagbiegeprüfung.

Asupra micșorării duratei încercărilor lemnului atacat de ciuperci cu ajutorul încercării la izbire.

Autorul critică procedeul de încercare a puterii fungicide a substanțelor pentru impregnat lemnul și pentru măsurat durabilitatea lemnului atacat cu diferite ciuperci. Acuzația principală este durata foarte mare a încercării — 4 luni maximum — după care prin diferența de greutate nu se poate caracteriza precis efectul atacului ciupercilor.

De aceea autorul propune să se încerce cu un ciocan pendul de 2 kg piese de 8,5×8,5×120 mm atacate de ciuperci timp de 1 lună.

Justificarea constă în faptul că rezistența la izbire scade după acest timp de atac cu cca. 80%, pe când greutatea specifică cu max. 10%. Prin acest fel de încercare se evidențiază, într'un timp mai scurt, mult mai clar, urmările atacului de ciuperci asupra lemnului.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute după această metodă.

Herald Ditges:

Der Einsatz von Altpapier bei der Herstellung von Papier und Pappe.

Contribuția hârtiei vechi la fabricarea hârtiei și cartonului.

Se arată modul cum este organizată adunarea hârtiei vechi, sortarea și distribuția ei fabricanților de hâr-

tie în Germania, economisirea lemnului realizată și posibilitățile de viitor.

Bruno Schulze:

Vergleichende Untersuchung von Leichtbauplatten und anderen Dämmstoffen auf Fäulnis-, Schimmel- und Insektenbeständigkeit.

Încercări comparative cu plăci ușoare de construcție și materiale de izolație asupra durabilității față de atacul ciupercilor și insectelor.

Este partea a doua a studiului apărut în caetul din Noembrie al acestei reviste.

Se arată rezultatele încercărilor cu materiale de izolație pentru căptușit spre a se stabili durabilitatea lor față de atacul ciupercilor, mușgaiurilor, bacteriilor și insectelor.

Autorul propune o metodă de făcut încercările de laborator cu aceste materiale.

Este un foarte interesant articol.

W. Beck:

Neuartige Maschinen für die Herstellung von Tischlerplatten.

Mașini noi pentru fabricarea panzelor.

Descrierea unui fierăstrău circular cu mai multe pânze pentru tăierea lănteșilor cu care se face partea oarbă a panzelor și a unei mașini de reunit acești lănteși. Modul de lucru. Randament. Economisirea lemnului.

Georg Finck:

Ein Beitrag zur Erhaltung und Ersparnis von Schalbrettern im Betonbau.

O contribuție pentru păstrarea și economisirea

scândurilor de cofraje în construcțiile de betan.

Cantitatea de scânduri care se consumă pentru cofraje devine din ce în ce mai mare, odată cu dezvoltarea construcțiilor din beton. Între mijloacele de conservare a acestor scânduri autorul recomandă ca foarte avantajoase uleiurile hidrofile. Se arată însușirile acestor uleiuri.

Mici comunicări:

Dare de seamă asupra celui de al 9-lea congres al lemnului.

Activitatea în construcții pe anul 1939 și primele 8 luni din 1940.

Norme noi.

Însușirile care diferențiază plăcile dure din fibră, de plăcile de izolație din fibre.

Construcția unei fabrici de zahăr din lemn în Elveția.

Procedeu de curbare și răsucire a lemnului.

Puterea de fixare pe lemn a grunzului de aluminiu.

Cercetarea stâlpilor de telegraf cu raze Röntgen.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 49 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

*: Teorica della cellulosa.

H. Pfanner: Flammschutz.

Tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de ulm.

Anul 4 (1911), Caetul 1 (Ian.).

V. Dieterich:

Zur Sicherung des Einklangs von Holz zu wuchs, Holzeinschlag und Holzverbrauch.

Pentru asigurarea acor-
dului dintre creșterea, ex-
ploatarea și consumarea
lemnului.

După discutarea punctelor de ve-
dere ale cultivatorului, exploatatoru-
lui și consumatorului în economia
forestieră și a lemnului, se arată
care ar fi măsurile prin care s'ar
putea asigura un acord între crește-
rea, exploatarea și consumarea lem-
nului.

Günther Becker:

*Prüfung der vorbeugenden Wir-
kung von Holzschutzmitteln gegenü-
ber Eiablage und Eientwicklung so-
wie als Berührung- und Atmungs-
gift gegen Eilarven des Hausbockkä-
fers.*

Încercarea acțiunii pre-
ventive a substanțelor pre-
zervative pentru lemn con-
tra depunerii și desvol-
tării ouălor precum și ca
otravă, prin contact sau
respirație, a larvelor din
ouăle de cariu.

Articolul tratează problema, ne-
cercelată până acum, în ce măsură
materile prezervative pentru lemn
împiedcă femela de cariu să de-
pună ouăle sau opresc dezvoltarea
embrionului în ou.

Se expune metoda de lucru și re-
zultatele încercărilor, din care se
vede că, în general, substanțele în-
troduse până acum au o acțiune
preventivă redusă. Uleiurile sunt
cele mai eficace.

Bertel Thunell:

*Über die Elastizität schwedischen
Kiefernholzes.*

Asupra elasticității lem-
nului de pin suedez

După unele considerațiuni gene-
rale asupra modului de elasticita-
te, pe baza încercărilor lemnului de
pin din Suedia, se arată care sunt
influențele direcției fibrelor, umi-
dității, greutateții specifice, tempera-
turii și duratei încărcării asupra
modului de elasticitate al lemnului.

Interesant este faptul că lemnele
înghețate, îmbibate cu apă, au mo-
dulul de elasticitate cu cea. 50% mai
mare ca la temperatura camerei.

Deasemenea defectele de structură
și o prea lungă încărcare a piese-
lor micșorează modulul de elastici-
tate al lemnului.

A. v. Wacek și A. Schön:

*Untersuchungen zur Frage der
Zusammensetzung von Baumrinden.*

Cercetări asupra compo-
ziției coajei arborilor.

Se expune metoda de descompu-
nere a coajei arborilor. Soluția al-
coolică de acid azotic s'a dovedit a
fi foarte bună pentru această ope-
rațiune. Din coaja de pin s'au obți-
nut cca. 21% fibre, care nu se deo-
selesc principial de acelea din lemn.

Substanțele nehidrolizabile care se
obțin dela descompunerea coajei de
molid conțin cel puțin parțial ligină,
deoarece prin oxidare sub
presiune se ajunge la vanilină.

Articolul cuprinde rezultatele în-
cercărilor în acest sens.

A. Ugrenović:

Untersuchungen über die Spalt-

festigkeit und ihren Zusammenhang mit dem Bau der Markstrahlen.

Incercări asupra rezistenței la despicare și legăturii sale cu construcția razelor medulare.

Cercetările s'au făcut asupra lemnului de fag.

S'au obținut următoarele rezultate:

— rezistența la despicare crește cu creșterea greutatei specifice, scade cu creșterea înălțimii razelor medulare și micșorarea inelelor anuale.

— rezistența la despicare crește pe măsură ce crește și rezistența la compresiune.

Mici comunicări:

— Economia forestieră și a lemnului în Olanda, Belgia și colonii.

— Industria chibriturilor în Statele Unite ale Americii.

— Fabricarea celulozei pentru furaje în Finlanda.

— Prezervarea lemnului prin fumigat.

— Aparat de tăiat furnirul cu mâna.

— Darea de seamă asupra congresului tehnicii coloniale.

— Darea de seamă asupra congresului Asociației chimiștilor și inginerilor din industria celulozei și hârtiei.

Revișta patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 58 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

B. Platzer: Das Herstellen von Kieferngruben- und Faserholzsorten.

J. Grant: Wood pulp.

O. Mecheels: Fraktikum der Textilveredlung, Verfahren, Untersuchungs-methoden, Anleitungen zu Versuchen.

Bittner-Klotz' Furniere, Sperrholz, Schichtholz 2. Tl.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de salcâm.

N. Ghelmezii

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1941.

Aug. Barbey:

Sur les traces des chevreuils.

Pe urmele căprioarelor. (4 pag.).

Intr'o pădure căprioarele caută ceea ce este rar ca specie. Dacă este o pădure de rășinoase cu puține foioase, preferă pe acestea din urmă. Dacă din contră rășinoasele sunt cele mai puțin numeroase, atunci, acestea cad victimă. Când este vânat mult, atacă orice specie, arătând preferințe pentru larice și douglas. Dintre pini, preferă pinul cembra și pinul Banksian.

Se arată apoi cum putem să ferim arborii pe care vrem să-i protejăm, împotriva căprioarelor.

H. Badoux:

Propos au sujet de modifications à introduire dans l'économie nationale suisse. (3 pag.).

În legătură cu modificările de adus economiei naționale elvețiene.

Ținând seama de circumstanțele economice de azi, s'a emis ideea de a căuta să se mărească producția agricolă elvețiană. În acest scop s'a preconizat defrișarea a circa 500 ha pădure în special din Cantonul Argovie. În schimb s'a propus să se împădurească o suprafață egală în regiunea de munte.

Autorul arată tentativele asemănătoare ce s'au mai făcut de când s'a introdus codul silvic, cu rezultatele lor. Crede că nu este cazul să se micșoreze procentul forestier, care și așa este insuficient, Elveția trebuind să importe lemn.

J. P. C.:

Hygromètres naturels. (2 pag.).

Higrometre naturale.

S'a observat în pădure că arborii rășinoși uscați în picioare au pe timp uscat ramurile lăsate în jos. Din contră când este timp umed ramurile aceluiași arbori se ridică. Se dă și două fotografii foarte edificatoare.

Schgr.:

Dispenses militaires en faveur du personnel forestier et de bûcherons. (1 pag.).

Dispense militare pentru personalul silvic și pentru lucrătorii de pădure.

Ca urmare a conferinței ținută de d-l H. Tanner la reuniunea forestieră dela Zürich, despre „Armată și serviciul forestier“, s'a emis dezideratul de a se cere pentru personalul silvic și tăetorii de lemne o largă dispensă de serviciul militar, pentru a putea face față cerințelor economiei generale. Exponenții economiei forestiere au găsit la organele militare o completă înțelegere.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 11/12, (Aug./Sept.
1940).

Prof. Dr. P. Vageler:

Die Vegetationszonen Zentralbrasiliens als Ergebnis von Klima, Boden und Geschichte.

Zonele de vegetație ale Braziliei de Mijloc ca rezultat al climei, pământului și istoriei.

Înfățișarea și distribuția actuală a vegetației în țările de veche cultură de pe pământ nu sunt condiționate numai de așa ziișii factori naturali: clima și pământul. La aceștia, trebuie adăugate multele înrâuriri, directe și indirecte, venite din partea omului în decursul istoriei. Ținuturile tropicale și subtropicale, foarte slab populate, erau privite ca având forme de vegetație corespunzătoare factorilor naturali. Ultimile cercetări au dus, însă, la încheierea, că și în aceste cazuri, vegetația naturală a suferit însemnate influențe din partea omului: incendieri, pășunări. Multe din actualele forme de vegetație sunt, în fapt, forme secundare de vegetație pe locuri părăsite de foștii locuitori. Un exemplu foarte interesant de această natură, îl înfățișează vegetația Braziliei de mijloc dela Atlantic și până la granița Boliviei, a cărei distribuție clară este condiționată de înrâuririle omului în unire cu împrejurările naturale.

Studiul este interesant din punct de vedere științific.

Cronica forestieră internațională.

Cuprinde multe date și știri despre fapte și stări din feluritele țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Urmare a constituirii guvernului din 27 Ianuarie 1941, noii demnitari ai Ministerului de Agricultură și Domenii sunt:

1) General Ion Sichițiu ca ministru secretar de Stat;

2) Aurel Pană, ca subsecretar de Stat;

3) Ing. Consilier silvic Horia Lazăr ca Secretar general pentru Secorul pădurilor.

— D-l Manfred von Killinger, ministrul Reichului la București, însoțit de d-l Dr. Fr. Müller, atașat forestier al Germaniei pe lângă legația din București, au fost primiți la Soc. Progresul Silvic, de către conducătorii destinelor noastre forestiere, pentru a li se arăta trofeul de cerb, record mondial, realizat de d-l Ing. Romeo Stănescu în pădurea Statului Sboina Neagră din Ocolul silvic Soveja, arendată societății de vânătoare A.V.I.S.-București.

— D-l George Minescu ing. insp. g-ral silvic a fost numit director general al Institutului Național al Cooperăției. (Mon. Of. 27/941).

— Prin dec. min. Nr. 3012 din 29.I. 1941, D-l Horia Lazăr, inginer consilier silvic, a fost delegat să îndeplinească funcția de Secretar general al Ministerului de Agricultură și Domenii. În această calitate d-sa este

autorizat să examineze, să rezolve și să aprobe lucrările privind: Administrația Casei Pădurilor Statului, Direcția Silvică, Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice, Direcția vânătoarei și pescuitului în apele de munte, Institutul de cercetări și experimentație forestieră, cu toate serviciile exterioare depinzând de ele, afară de cele rezervate Ministerului prin legi și regulamente. (Mon. Of. 27/941).

— D-l Hehn Francisc ing. șef silvic din Direcția silvică Bacău, repatriindu-se în Germania, se consideră demisionat din serviciul silvic al Statului. (Mon. Of. 26/1941).

— Prin dec. min. 3574 din 1.II.1941 d-l I. Seceleanu, ing. insp. g-ral silvic detașat la Eforia mănăstirilor înzestrate, revine în Adm. Casei Pădurilor Statului, iar d-l Poclitaru Iancu ing. insp. silvic dela Dir. Silvică se detașează la această Eforie. (Mon. Of. 31/941).

— D-l Gh. Stamatescu ing. insp. silvic dela Inspectoratul de regim silvic Constanța a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie pe data de 1 Mai 1941. (Mon. Of. 28/941).

— D-l Truia Simion, ing. silv. stag., rămânând în teritoriul cedat

U. R. S. S., a fost pus în disponibilitate pe data de 1.7.1940. (Mon. Of. 33/941).

— Postul de comisar al guvernului pe lângă Direcția Vânătoarei, în care fusese numit d-l Manole Stroi-ci, a fost suprimat.

— D-l Ing. Dr. Rădulescu Teodor dela Serv. pentru protecția plantelor pendinte de Dir. Producției Vegetale, a fost detașat în Centrala Direcției Silvice ca șef al Biroului de Protecția Pădurilor. (Mon. Of. Nr. 19/1941).

— S'a revenit asupra transferării d-lui Ing. Vasile Paladian dela

C.A.P.S. la Inspectoratul de regim silvic București. (Mon. Of. 19/941).

— D-l I. Gheorghiu, Ing. șef silvic a fost transferat dela Serviciul silvic al jud. R.-Sărat la Inspectoratul de regim silvic București. (Mon. Of. 19/941).

— Pentru anul în curs, noul comitet de conducere al Soc. de științe agricole a fost constituit astfel: Președinte: d-l prof. Iuliu Voicu; vicepreședinți, d-nii: prof. I. Teodorescu și prof. H. Vasiliu; membri d-nii: prof. G. Ionescu-Șișești, prof. M. Drăcea, prof. I. Sterian, prof. V. N. Stinghe, conf. I. Borcilă, conf. O. Vlăduțiu; secretar g-ral d-l C. Sandu-Ville.

Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm
anunțați-ne imediat schimbările de adresă.

C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic — „C. E. A. C. S.” — sunt convocați în Adunare Generală Ordinară pentru ziua de 6 Aprilie 1941, orele 10 în localul Societății „PROGRESUL SILVIC” din București, B-dul Tache Ionescu Nr. 31.

Ordinea de zi:

1) Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra activității anului 1940;

2) Raportul Cenzorilor;

3) Discutarea și aprobarea bilanțului, Contului de Profit și Pierdere, precum și repartizarea beneficiului anului curent și anului trecut;

4) Aprobarea bugetului pe 1941;

5) Dispozițiuni pentru plasarea Fondului de Rezervă;

6) Alegerea a trei membri în Consiliul de Ad-ție în locul D-lor C. P. Georgescu, I. Popescu-Salcie și St. Rodoteatu, al căror mandat a expirat;

7) Alegerea a trei Cenzori în locul D-lor Gh. Avram, I. Nițescu și Gr. Vasilescu, al căror mandat a expirat, precum și alegerea a trei Cenzori supleanți.

8) Chestiuni în legătură cu transformarea Casei.

Membrii al căror mandat a expirat precum și Cenzorii pot fi realeși.

Membrii Consiliului aleși trebuie să posede 30 acțiuni iar Cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 și 82 din Statute.

Potrivit art. 76 din statute, dacă în ziua de 6 Aprilie 1941 nu se va întruni numărul de acționari cerut de Statute, Adunarea se amână pentru ziua de 13 Aprilie 1941 în același local și la aceeași oră, fără nici o altă convocare sau publicație, când se va ține cu orice număr de membri.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Societatea «Progresul Silvic»

PROCES VERBAL Nr. 1.

Ședința din 9 Ianuarie 1941.

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Chiriță, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Herofu, Horia Lazăr, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe, N. Smărăndescu, Ion Zeicu, Andrei Ionescu.

Ședința se deschide la orele 20, sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreședinte.

Se citește procesul verbal No. din și se aproacă

Ordinea de zi:

1. Constituirea biroului Societății pe 1941.
2. Numirea comisiunilor și delegațiilor pe 1941.
3. Darea de seamă asupra situației financiare la finele anului 1940.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Se intră în ordinea de zi.

1. Constituirea biroului Societății.

Se propune pentru Comitet următoarea listă:

Vicepreședinți D-nii: V. N. Stinghe și N. Smărăndescu.

Secretar General: C. Emanoil.

Secretari de ședință: At. Haralamb și N. Ghelmeziu.

Cassier: Marin Rădulescu.

Se votează în unanimitate, renunțându-se la vot secret.

2. Numirea comisiunilor și delegațiilor pe 1941.

Semnătura socială se încredințează, conform art. 37 din Statute, D-lor Prof. V. N. Stinghe, vicepreședintele Societății și Ing. C. Emanoil, secretar general.

Pentru Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor în locul D-lui Petre Ioan, se alege D-l Gr. Eliescu.

În comisiunile speciale se delegă D-nii:

a) Comisiunea Govora: D. Grozescu, N. Caragea, D. Sburlan, Ilie Demetrescu și Sim. Ghica din R. Vâlcea.

b) Comisiunea Carmen Sylva: Al. Butoi, Tr. Heroiu și Al. Chirițescu, Directorul Reg. Silv. Constanța.

c) Comisiunea Amara: M. Rădulescu, C. Emanoil, At. Haralamb și C. Călinescu, șeful Ocolului silvic Slobozia.

d) Căminul Societății: N. Ghelmeziu.

e) Delegați la C. A. P. I. R.: Tr. Heroiu, D. Sburlan, C. Emanoil, C. Chiriță, V. Sabău.

Secțiunile se constituiesc astfel:

Secția I Social culturală: Președinte Tr. Heroiu, Secretar N. Ghelmeziu, Membri: C. P. Georgescu, O. Rădescu, At. Haralamb, G. Nicolau-Bărlad, A. Constantinescu-Fălcu.

Secția II-a profesională: Președinte Andrei Ionescu, Secretar C. Chiriță, Membri: M. Burculeț, I. Paladian, I. Vlad, Gr. Andreescu.

Secția III-a economică: Președinte V. Sabău, Secretar I. Popescu-Zeletin, Membri: C. Emanoil, Al. Butoi, R. Vlad-Liteanu.

3. Darea de seamă asupra situației financiare la finele anului 1941.

D-l Președinte V. Stinghe spune că o dare de seamă și un bilanț exact nu s'a putut face pentru această ședință. În ședința viitoare se va prezenta un bilanț și proiectul de buget pe 1941, cari se vor trimite din vreme membrilor Consiliului spre a le studia înainte de ședință.

Se cere autorizarea ca până la noul buget să se lucreze după prevederile celui vechiu.

Se aprobă.

Se citește apoi o sumară dare de seamă pe 1940.

4. Diverse — Administrative.

5. Comunicări.

D-l Andrei Ionescu dă explicații asupra modului cum s'a modificat Regulamentul Legii Corpului Technic și spune că în curând se va face o nouă lege a Corpului Technic, la elaborarea căreia trebuie să conlucreăm. Când va fi de actualitate această chestiune, îl va ține în curent pe D-l Secretar General N. Smărăndescu.

D-l Grozescu spune să facem și noi un proiect de modificare a Legii Corpului Silvic în sensul modificărilor făcute Legii Corpului Technic până acum.

La această propunere se rialază D-nii C. P. Georgescu, C. Emanoil, V. Stinghe.

D-l At. Haralamb propune ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a ședinței viitoare.

D-1 D. Grozescu cere urgența, pentru că până la ședința viitoare se poate să fie prea târziu.

D-1 N. Smărăndescu întreabă cari sunt avantajile Legii Corpului Silvic și cari ar fi ale Corpului Technic pentru noi.

D-1 Tr. Heroiu propune ca să se treacă Secțiunii Profesionale studierea acestei chestiuni. Secțiunea să se completeze cu D-nii: D. Grozescu și C. Emanoil pentru această chestiune.

D-1 C. Emanoil aduce la cunoștință că a lucrat un proiect pentru modificarea Legii Corpului Silvic spre a o pune la nivel cu aceea a Corpului Technic după nouile modificări.

D-1 V. Stînghe cere ca D-1 Andrei Ionescu să se sesizeze de această chestiune, să convoace comisiunea profesională, să lucreze repede și să prezinte la ședința viitoare, convocată numai pentru aceasta, un referat asupra lucrărilor ce se vor face.

Consiliul fixează ședința specială pentru Marți 14 Ianuarie 1941, ora 19,30 cu ordinea de zi: Modificarea Legii Corpului Silvic.

Ședința se ridică la orele 21,50.

Vice-Președinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General (ss) C. Emanoil

PROCES VERBAL Nr. 2.

Ședința din 14 Ianuarie 1941.

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Chiriță, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Mîrcea Manoilescu, A. Nedelcovici, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, V. Sa-bău, D. Sburlan, N. Smărăndescu, V. N. Stînghe și I. Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui Prof. V. N. Stînghe, vicepreședinte.

Ordinea de zi: Discuțiuni asupra modificării Legii Corpului silvic.

D-1 D. Grozescu prezintă un proiect de modificare a Legii Corpului silvic (ingineri silvici, conductori și brigadieri silvici).

După ample discuțiuni la cari au luat parte toți membrii prezenți ai Consiliului, se hotărăște să se continue discuțiile în ședințele următoare spre a se putea redacta propuneri cu vederile Societății.

Ședința se ridică la orele 21.

Vice-Președinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General (ss) C. Emanoil

PROCES VERBAL Nr. 3.

Ședința din 18 Februarie 1941.

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Chiriță, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Mîrcea Manoilescu, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stînghe.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreședinte.

Ordinea de zi:

1. Bugetul Societății pe 1941.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se citesc procesele verbale No. 16 din 17 Decembrie, No. 17 din 23 Decembrie 1940 și No. 1 din 9 Ianuarie 1941 și se aprobă.

Deasemenea procesul verbal al Comitetului de Direcție No. 1 din 7 Februarie 1941, care se aprobă.

D-l C. P. Georgescu propune să se arate Conducătorului Statului că Societatea Progresul Silvic înfierează actele de răsvrătire petrecute în ultimul timp în țară.

După discuții se hotărăște să se trimită D-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, următoarea telegramă:

„Consiliul Societății „Progresul Silvic“ a inginerilor silvici din „România, întrunit în primă ședință după tristele evenimente dela „21—23 Ianuarie, condamnă acțiunea furburătorilor ordinei și stă la „datorie, în serviciul țării atât de greu încercată“.

D-l Președinte V. Stinghe arată că, în conformitate cu art. 29 din Statutele Societății, Președintele Consiliului Technic fiind de drept membru al Consiliului, propune să fie cooptat.

Se hotărăște convocarea D-lui M. St. Suhățeanu începând din prima ședință.

Se intră în ordinea de zi.

1. Proiectul de buget pentru 1941.

După discuțiuni la cari iau parte membrii Consiliului bugetul se aprobă astfel:

- 1) Bugetul ordinar cu 2.750.000 lei la venituri și 2.750.000 lei la cheltuieli.
- 2) Bugetul extraordinar cu 802.768 la venituri și 802.768 lei la cheltuieli.
- 3) Bugetul fondurilor culturale cu 40.300 lei la venituri și 40.300 lei la cheltuieli.

Consiliul aprobă referatul serviciului casleriei din 8 Ianuarie 1941 prin care se propune ca să se radieze datoriile D-lor Ing. I. Botescu de 17.000 lei și Gh. Iorgala de 26.000 lei ca fiind nerealizabile.

Radieră s'a aprobat în următoarele condițiuni speciale:

- a) Pentru cazul Ing. I. Botescu:

Suma de 17.000 lei datorată de D-l I. Botescu, reprezintă dobânda ce s'a calculat la o datorie pe care D-l Botescu o avea la Societate și pe care d-sa a restituit-o Societății. D-l Botescu a fost absolvit numai de plata dobânzilor la suma datorată.

- b) Pentru cazul Gh. Iorgala:

Suma de 26.000 lei reprezintă o parte din chiria restaurantului la

Vila din Govora pe anul 1936. Restauratorul a plătit o primă rată de 10.000 lei și deoarece afacerile nu i-au mers, a părăsit restaurantul, neputând să-și scoată cheltuelile.

Deasemenea aprobă ca suma de 10.000 lei donată de Doamna Caliopei Demetrescu-Vergu pentru ajutorarea membrilor Societății lipsiți de mijloace, să fie acordată astfel: 4000 (patru mii) lei D-lui Ing. pensionar I. Lăzurianu și lei 6000 (șase mii) D-lui Ing. pens. Th. Spîrescu.

Ședința se ridică la orele 21.

Vice-Președinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General (ss) C. Emunoi

FUNDAȚIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I”

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUȚ și D. SBURLAN :

Arborii și pădurile

1940. București, M. O. Imprimeria Națională

240 pagini, cu numeroase desene și figuri; 30 Lei.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii **Țigănești**, județul Tecuci, proprietatea **Moștenit, Nestor Cincu**, în suprafață de 790 Ha 6145 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Rușețu**, județul Brăila, proprietatea **Domeniului Coroanei**, în suprafață de 781 Ha 6600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea în anul 1954.

c) Amenajamentul pădurilor **Munții Cozla și Petricica**, județul Neamț, proprietatea orașului **Piatra Neamț**, în suprafață de 216 Ha 5400 mp., tratată în o serie de protecție cu exploatabilitate fizică și o serie de codru cu tăieri rase și revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei **Toaca**, județul Muscel, proprietatea **N. Manolescu**, în suprafață de 187 Ha 7000 mp., prevăzând exploatarea rasă în vederea refacerii arboretelor cu specii de valoare. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Valea Strâmbei (Ghimbavul)**, județul Muscel, proprietatea **N. Gh. Vorovenci și Moșten. Gh. N. Vorovenci**, în suprafață de 70 Ha 7800 mp., tratată în o serie de protecție cu exploatabilitate fizică și una serie de codru cu tăieri rase și revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **N. Măreș**.

No. 31884/940.

a) Amenajamentul pădurii **Popești la Față ș. a.**, județul Ilfov, proprietatea Alexandrina Em. S. Miclescu, în suprafață de 107 Ha 8008 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Piteasca Pasărea**, lotul II, județul Ilfov, proprietatea Alexandru Podgoreanu, în suprafață de 31 Ha 2699 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Mareș*.
No. 31894/940

a) Amenajamentul pădurii **Zăvoiu Călinești ș. a.**, județul Prahova, proprietatea Irina Sarafide și A. Lazaris, în suprafață de 85 Ha 600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Vădișorul**, județul Muscel, proprietatea Maria Tănăsescu Moșandrei, în suprafață de 66 Ha 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 26 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Zăvoiu Turbatu**, județul Prahova, proprietatea Irina Sarafide și A. Lazaris, în suprafață de 55 Ha 840 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Ruda**, județul Muscel, proprietatea Nic. I. B. Costescu, în suprafață de 45 Ha 3220 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Teiul**, județul Argeș, proprietatea Ioana Constantinescu, în suprafață de 40 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 16 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Găvănelul**, județul Prahova, proprietatea Gh. Predescu, în suprafață de 15 Ha 6100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Mareș*.
No. 31886/940.

a) Amenajamentul pădurii **Tăcuta Bumbătești**, județul Vaslui, proprietatea Moștenitorilor D. Dobrescu, în suprafață de 642 Ha 8374 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Burda**, județul Bihor, proprietatea Comunei Burda, în suprafață de 221 Ha 2400 mp. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Sâc**, județul Bihor, proprietatea Comunei Sâc, în suprafață de 220 Ha 3700 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 35 ani, pentru crâng și 105 pentru elementul codru. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Fântânele**, județul Alba, proprietatea Bisericii ortodoxe române din Geomal, în suprafață de 12 Ha 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Mareș*.
No. 31895/940.

a) Amenajamentul pădurei Cojașca, județul Dâmbovița, proprietatea Anastasia Ghiță, în suprafață de 117 Ha 3456 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojașca, județul Dâmbovița, proprietatea N. N. Ghiță, în suprafață de 23 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 9 Decembrie, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Mareș.

No. 32256/940.

a) Amenajamentul pădurilor Turcinești, Stănești ș. a județul Gorj, proprietatea Băncii Comerțului din Craiova, în suprafață de 174 ha. 600 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 10 ani Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Comunale Saca, județul Bihor, proprietatea Comunei Saca, în suprafață de 109 ha. 3500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii urbariale Briheni, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Briheni, în suprafață de 53 ha. 2200 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Mareș.

No. 880/940.

a) Amenajamentul pădurii comunale Vașcău, județul Bihor, proprietatea comunei Vașcău, în suprafață de 349 ha. 2100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Mareș.

No. 891/941.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecărui. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

**PROTEȚIA
PADURILOR**

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:
Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA
ÎMPADURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei
E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Prof. V. N. SÎNGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN
INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE
UN VOLUM DE 304 PAGINI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P Ă D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53, Nr. 3

MARTIE 1941

S U M A R U L :

Studii:

Al. Săvulescu: Tarife de cubaj pentru molift — — — — — 125

Comentarii — Insemnări:

Fr. Hafner: Întâmpinare la articolul „supraînălțarea șinelor exterioare în curbe” — — — — — 136

D. A. Sburlan: Răspuns la întâmpinarea de mai sus — — — — — 139

S. Pașcovschi: Asupra pagubelor produse de vânat în parcuri și pepiniere 146

T. Cernescu: Reflexiuni asupra normelor germane pentru încercarea lemnului — — — — — 152

Vânătoare — Pescuit:

N. A. Constantinescu: O sinteză românească de istoria vânătoarei — — — 158

E. Pokorny: Terenul de vânat mic — — — — — 163

E. Pokorny: Binoclul de vânătoare — — — — — 167

Cronica internă (pag. 169), *Cronica externă* (pag. 181), *Recenzii* (pag. 185), *Informațiuni* (pag. 187), *Decizii ministeriale* (pag. 192).

SOMMAIRE:

Études:

Tarif de cubage pour l'épicéa provenant de l'éclaircie — — — — Al. Săvulescu

Commentaires:

Réplique à l'article „Surhaussement du rail extérieur dans les courbes” de M. Sburlan et la réponse de l'auteur:
Fr. Hafner; D. A. Sburlan

Dégats produits par le gibier dans les parcs et pépinières — — — S. Pașcovschi

Reflexions sur les normes allemandes pour la recherche du bois — T. Cernescu

Chasse et pisciculture:

Une synthèse roumaine sur l'histoire de la chasse — — N. A. Constantinescu

Sur le terrain propre pour le gibier — — E. Pokorny

Chronique (intérieure et extérieure) —
Livres — Informations.

INHALT:

Abhandlungen:

Massentafeln für Fichte aus der Durchforstung, Al. Săvulescu

Mitteilungen:

Entgegnung zum Artikel „Schienenüberhöhung in Kurven” von Prof. D. A. Sburlan und die Antwort des Verfassers: — — Fr. Hafner; D. A. Sburlan

Wildschaden in den Parkanlagen und Baumgärten — — — S. Pașcovschi

Betrachtungen über die deutschen Normen für die Holzforschung — T. Cernescu

Jagd und Fischerei:

Eine rumänische Synthese der Jagdgeschichte

N. A. Constantinescu

Über das Jagdterrain — E. Pokorny

Chronik — Bücherschau — Nachrichten.

S T U D I I

TARIFE DE CUBAJ PENTRU MOLIFT
ARBORI DIN RĂRITURĂ

de Ing. AL. SĂVULESCU

De pe proprietățile Casei Regale situate în valea Azugei, începând de acum 40 de ani s'au exploatat arboretele de rășinoase în vederea alimentării cu lemn de celuloză a fabricii de hârtie de la Bușteni. În locul acestora s'au făcut plantațiuni (mai târziu și semănături) cu molift, într'un dispozitiv destul de des

Nr. 1. Tarif de cubaj pentru arborele fără crăci.

Înălțimi m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
	V o l u m i n d m c.													
8	20	23	25											
9	22	29	36											
10	24	33	39	50										
11	27	35	42	53	62	72								
12	28	37	46	56	68	76	86	100						
13		43	50	60	72	85	98	113	124	135				
14		47	56	68	79	92	104	119	130	142				
15				71	84	97	110	128	139	154				
16				76	92	109	124	139	152	168	186	202		
17							131	148	164	183	198	218	242	277
18								163	179	194	211	232	262	305

(1×1 m, adică 10.000 puiți la hectar). Cele mai bătrâne arborete create în aceste condițiuni se găsesc pe muntele Ritivoiu, unde plantațiile au împlinit 40 de ani. Poziția foarte îndepărtată a acestui munte nu a permis multă vreme să se facă ope-

rațiuni culturale. În timpul din urmă, însă, când arborii au atins dimensiuni care îi fac utilizabili, s'a ajuns la ideea de a se folosi pentru celuloză materialul care ar putea să rezulte din aceste arborete, în urma unor tăieri de ameliorare, mai

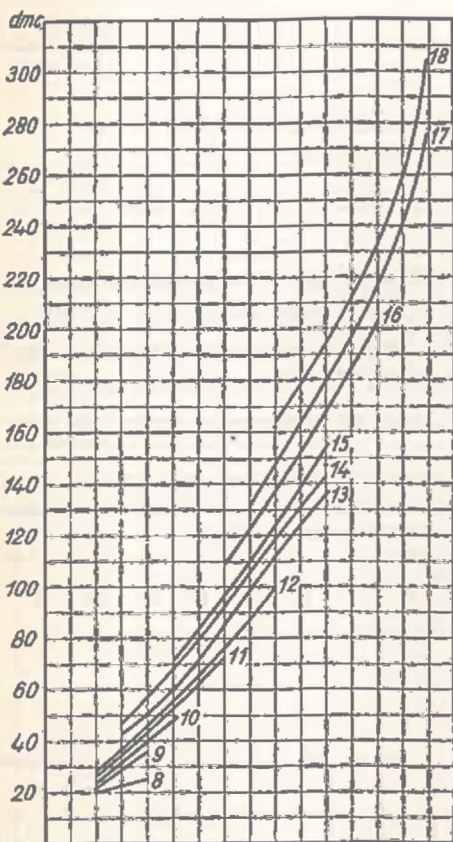

Fig. 1. Volumul fusului în funcție de diametru.

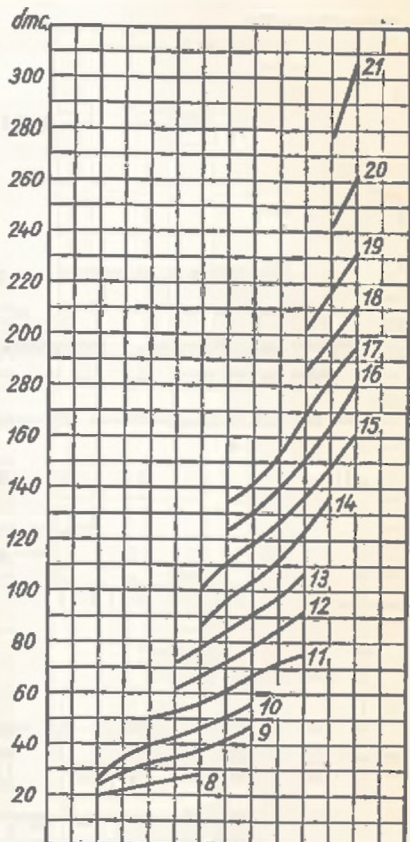

Fig. 2. Volumul fusului în funcție de înălțime.

ales că aprovizionarea fabricilor de hârtie cu material lemnos s'a îngreuiat. Lucrările au început în anul 1929. Se fac rărituri slabe, prin care se extrage aproape exclusiv material dominat.

Dat fiind că în general tabelele de cubaj dau cifre pentru materialul din arboretul principal (arbori dominanți și codominanți), am socotit interesant să stabilesc un tarif de cubaj

special pentru arborii din răritură. Se înțelege, el are un scop direct utilitar, putând servi administrației pentru evaluarea materialului de extras prin asemenea operațiuni; dar poate constitui și punctul de plecare al unui studiu tinzând să lămurească în ce raporturi se află dimensiunile, volumul și forma celor două categorii de arbori dintr'un arboret, cei dominanți și cei dominați. Această idee m'a determinat să public cifrele la care am ajuns. (Tab. 1 și 2).

Nr. 2. Tarif de cubaj pentru lemnul mare (de celuloză).

Înălțimi	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
m.	V o l u m i n d m c													
8	16	18	20											
9	17	24	31											
10	20	27	34	45										
11	20	28	36	48	57	68								
12	22	30	40	50	62	72	82	96						
13		34	42	53	65	79	92	108	119	130				
14		40	49	61	72	85	97	113	127	137				
15				64	78	90	102	119	131	149				
16				70	85	102	117	132	148	163	180	196		
17							124	143	158	176	192	212	238	272
18									172	183	205	225	255	298

Procedeele urmate la întocmirea acestor tarife, în ce privește compensările aritmetice și grafice, întocmirea graficelor și a tablourilor, este cel descris în lucrarea „Tarife de cubaj pentru salcâm” a d-lor Prof. V. N. Stinghe și Ing. G. T. Toma, publicată în anelele Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră, vol. III, 1937. În ce privește însă culegerea datelor de pe teren, am de făcut următoarele precizări:

S'a cubat un număr de 605 arbori. Tăietura s'a făcut de jos, adică dela o înălțime ce nu depășește o treime din grosimea trunchiului. La cubare, partea din fusul arborilor mai groasă de 7 cm în diametru s'a considerat secționată în piese de câte 1 metru, cărora li s'a măsurat diametrul la mijloc.

Volumul porțiunii dinspre vârf, mai subțire de 7 cm în diametru, s'a determinat însă prin înmulțirea suprafeței secțiunii dela jumătatea piesei, cu lungimea ei.

Parcela care a servit pentru adunarea materialului are altitudinea cuprinsă între 1250—1300 m.

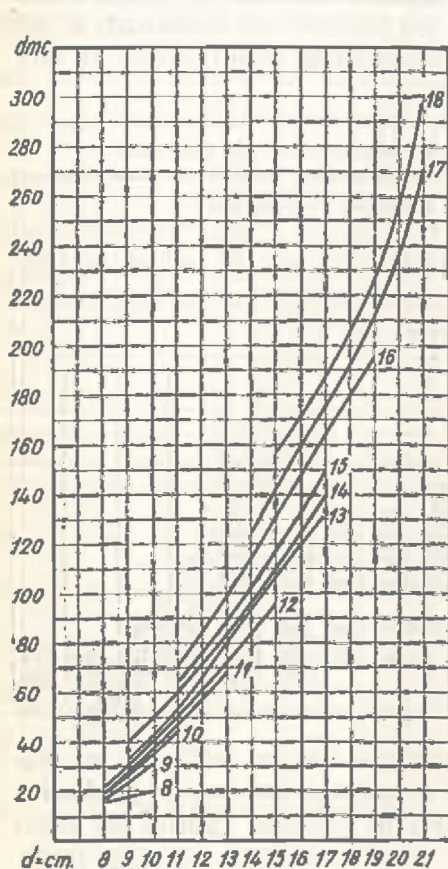

Fig. 3. Volumul lemnului mare în funcție de diametru.

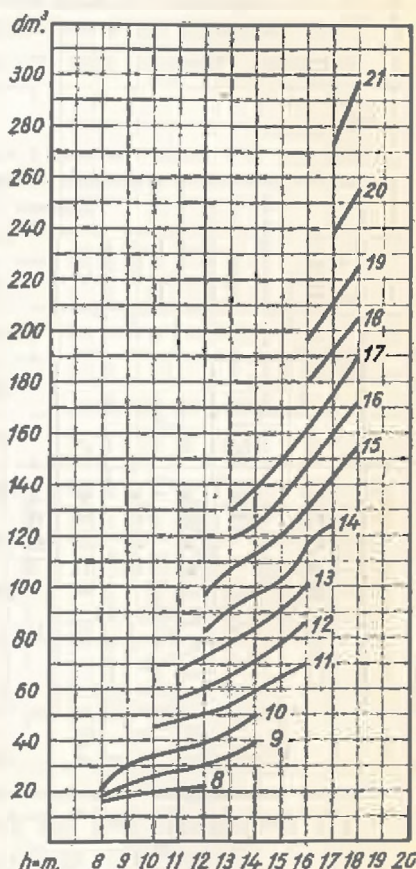

Fig. 4. Volumul lemnului mare în funcție de înălțime.

Înălțimea medie a arborilor doborâți este de 13 m. După tabelele Prof. Dr. Schwa pp a ch arboretul ar intra în clasa a II-a de fertilitate (vârsta 40 de ani). Cum însă arborii măsu-rați fac parte din etajul dominant, media găsită este mai mică decât înălțimea medie a arboretului. Clasa de fertilitate reală este prin urmare superioară clasei a II-a.

Tarifele dau două rânduri de cifre: unele pentru volumul întreg al fusului (fără crăci) și altele numai pentru volumul lemnului mare (peste 7 cm diam.). Curbele compensate ale volumelor în raport cu diametrul și cu înălțimea, din care s'au dedus cifrele înscrise în tarife, sunt arătate în fig. 1 și 2 pentru fusul întreg și fig. 3 și 4 pentru lemnul mare.

Precizia cifrelor înscrise la diferitele categorii de diametre și înălțimi este desigur în raport cu numărul de arbori mă-

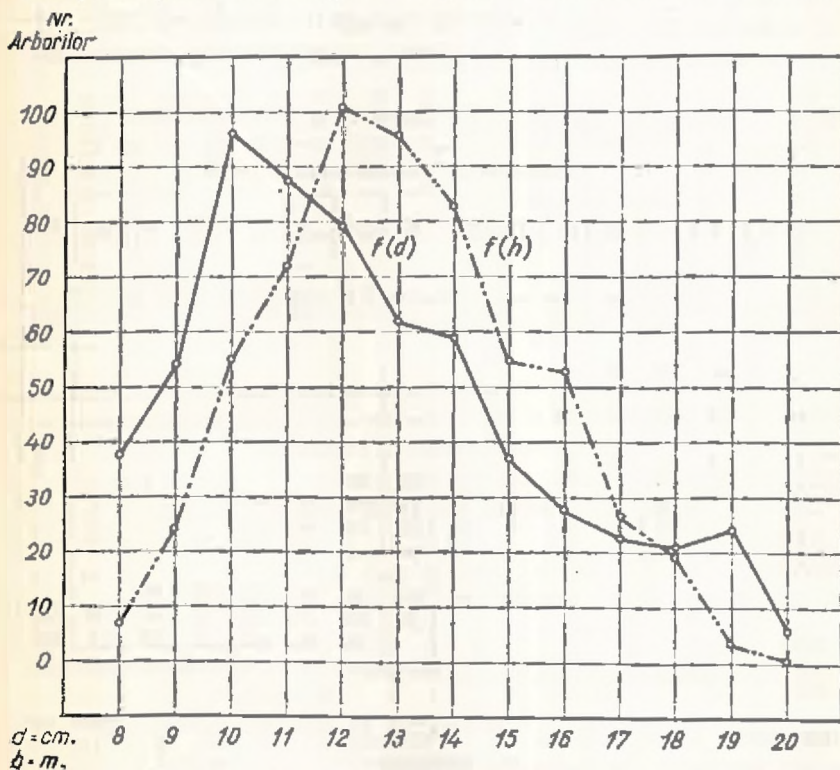

Fig. 5. Repartiția pe categorii de diametre și de înălțimi a arborilor măsurati.

surați de fiecare categorie. Cifrele înscrise la categoria de diametru 10 cm și de înălțime 12 m sunt cele mai sigure, fiind deduse din media celui mai mare număr de măsurători. Pentru categoriile mai mici și mai mari decât aceasta, precizia scade treptat, cu cât depărtarea este mai mare, întrucât și numărul arborilor măsurati scade progresiv, după cum se vede din curbele distribuției arborilor măsurati (fig. 5). Cifra volumu-

lui corespunzător diametrului de 20 cm a fost dedusă pe baza numai a 6 măsurători, pe când acelea corespunzătoare categoriei de diametru 10 pe baza a 96 de măsurători. Un alt considerent care ne face să atribuim rezultatelor bazate pe măsurători puține, o precizie mai mică este faptul că forma arborilor este foarte variabilă. Acest lucru s'a putut deduce din observarea diferențelor destul de importante dintre volumele arborilor dintr'o aceeași categorie. Depărtarea mijlocie a volumelor arborilor mășurați la diferite categorii, față de volumul mediu respectiv variază între $\pm 1,37\%$ și $\pm 20,4\%$, depărtările cele

Nr. 3. Procentul lemnului mare raportat la arborele întreg.

Înălțimi	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
m.	Lemn mare exprimat în procente din volumul arborelui fără crăci													
8	80	78	80											
9	77	83	84											
10	83	82	87	90										
11	74	80	86	91	92	94								
12	79	86	87	89	91	95	95	96						
13		79	83	88	90	93	94	96	96	96				
14		85	88	90	91	92	93	95	96	96				
15				91	92	93	94	95	96	97				
16				92	92	94	94	95	96	97	97	97		
17							95	95	96	96	97	97	98	98
18								96	96	97	97	97	97	98

mai mari observându-se de regulă la arborii subțiri; spre cei groși ele au o tendință de scădere.

Comparându-se rezultatele noastre cu datele tarifelor decubaj bavareze pentru molid neexploatabil de 60—90 ani, se constată că cifrele date de noi sunt cu 3—17% mai mici. Aceasta dovedește fără îndoială, o formă mai conică a arborilor care au stat la baza întocmirii tarifelor prezentate aici, dar din aceasta nu se poate trage o concluzie asupra formei molidului nostru în raport cu cel bavarez și nici asupra formei arborilor dominați față cu cei dominanți, date fiind condițiile cu totul diferite în care au fost întocmite aceste două tarife.

Nr. 4. Procentul de lemn mărunt raportat la lemnul mare (de celuloză).

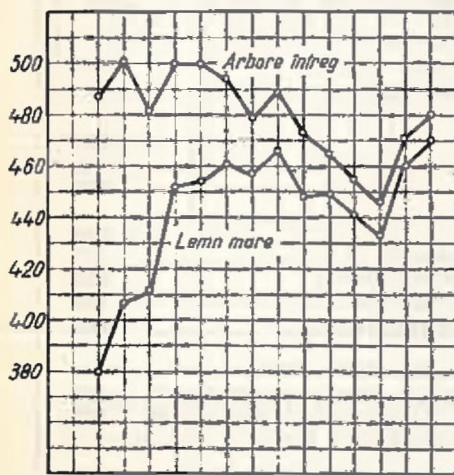
Înălțimi *m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
	Vârfurile exprimate în procente din lemnul mare.													
8	31	28	25											
9	29	21	16											
10	20	22	15	11										
11	35	25	17	10	9	6								
12	26	23	15	12	10	7	5	4						
13		18	19	13	10	8	7	5	4	4				
14		17	14	11	10	8	7	5	4	4	3			
15				9	9	8	7	5	4	4	3			
16				9	6	7	6	5	4	4	3	3		
17							6	5	4	4	3	3	2	2
18								4	4	3	3	3	3	2

Nr. 5. Coeficienți de formă pentru arborele fără crăci.

Înălțimi m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													Coeficienți de formă medii pe categorii de înălțimi	
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		21
	Coeficienți de formă în miimi,														
8	500	451	397												449
9	489	509	507												502
10	490	516	494	521											505
11	491	500	489	505	500	493									495
12	477	487	490	491	500	474	431	472							477
13		518	490	484	490	491	490	491	476	458					488
14		528	509	511	497	495	481	482	454	447					489
15				490	500	493	470	472	454	453					476
16				500	508	515	504	491	472	471	458	441			484
17							500	500	480	474	446	448	463	470	473
18								513	500	409	461	449	480	490	483
Coeficienți de formă medii pe categorii de diametri	487	501	482	500	500	494	479	489	473	465	455	446	471	480	

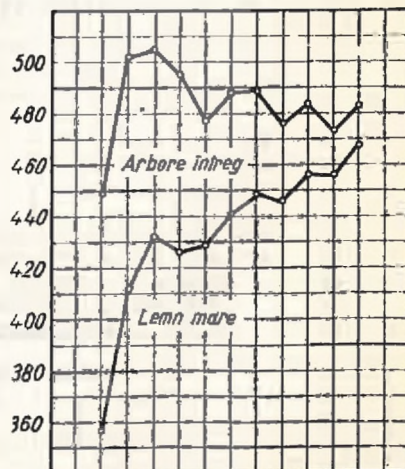
Nr. 6. Coeficienți de formă pentru lemnul mare.

Înălțimi m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													Coeficienți de formă medii pe categorii de înălțimi		
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		21	
	Coeficienți de formă în miimi															
8	400	352	318												357	
9	378	421	437												412	
10	400	422	431	474											432	
11	354	400	418	457	459	456									426	
12	367	395	426	439	456	453	443	453							429	
13		410	411	427	442	456	460	470	456	441					441	
14		450	446	459	456	457	449	458	431	431					449	
15				448	459	452	442	449	434	438					446	
16				461	470	481	476	467	423	455	442	428			456	
17							473	477	459	456	432	436	453	462	456	
18									490	481	474	448	435	468	478	468
Coeficienți de formă medii pe categorii de diametri	380	407	412	452	454	461	457	466	448	449	441	433	460	470		

d-cm 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Fig. 6. Variația coeficientului de formă în funcție de diametru.

h-m: 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

Fig. 7. Variația coeficientului de formă în funcție de înălțime.

Nr. 7. Înălțimi reduse pentru arborele întreg (fără crăci).

Înălțimi m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)												Înălțimi reduse medii pe categ. de înălțimi				
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19		20	21		
8	3,98	3,62	3,18														3,59
9	4,36	4,56	4,58														4,51
10	4,78	5,19	4,96	5,23													5,05
11	5,38	5,51	5,35	5,58	5,48	5,43											5,45
12	5,57	5,82	5,86	5,89	6,01	5,73	5,59	5,67									5,77
13		6,77	6,37	6,31	6,37	6,41	6,37	6,40	6,17	5,95							6,35
14		7,40	7,13	7,16	6,98	6,93	6,78	6,74	6,47	6,26							6,87
15				7,46	7,42	7,31	7,19	7,25	6,91	6,78							7,18
16				8,00	8,13	8,21	8,05	7,87	7,56	7,40	7,31	7,12					7,74
17							8,83	8,38	8,16	8,06	7,39	7,69	7,70	8,00			8,03
18								9,22	8,90	8,55	8,29	8,18	8,34	8,81			8,61
Inalț. reduse medii pe cat. de diametre	4,82	5,55	5,35	6,52	6,73	6,67	7,12	7,36	7,36	7,17	7,66	7,66	8,02	8,40			

Pentru interesul pe care îl pot avea mai mult pentru studiu decât pentru aplicarea în practică, am calculat din cifrele date în tabelele 1 și 2 procentul lemnului mare în raport cu volumul fusului întreg (tabela 3), procentul lemnului mărunț (fără crăci) în raport cu lemnul mare (tab. 4), apoi coeficienții de formă ai fusului (tab. 5) și ai lemnului mare (tab. 6), precum și înălțimile reduse (hf) pentru arborele întreg (tab. 7) și pentru lemnul mare (tab. 8).

Din reprezentarea grafică a coeficienților de formă medii (fig. 6 și 7, cifrele din rândul ultim și coloana ultimă din tab. 5 și 6) se pot observa ușor următoarele caracteristice: variația coeficienților de formă are în general acelaș aspect ca și a celor corespunzători din tabelele bavareze: coeficientul de formă al fusului întreg în raport cu diametrul descrește cu creșterea diametrului până la categoria de 19 cm, dela valoarea de aprox. 0,500 până la 0,446, rămânând tot timpul inferior celor din tabelele bavareze; crește apoi pentru diametrul 20 și 21 cm, până la 0,480, apropiindu-se de cei bavarezi. Creșterea aceasta,

Nr. 8. Înălțimi reduse pentru lemnul mare.

Înălțimi m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)												Înălțimi reduse medii pe categ. de înălțimi			
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19		20	21	
	Înălțimi reduse exprimate în metri															
8	3,18	2,83	2,55													2,85
9	3,38	3,77	3,95													3,70
10	3,98	4,24	4,33	4,74												4,32
11	3,98	4,40	4,58	5,05	5,03	5,12										4,69
12	4,38	4,72	5,09	5,26	5,48	5,42	5,33	5,43								5,14
13		5,34	5,35	5,58	5,75	5,95	5,98	6,11	5,92	6,73						5,75
14		6,29	6,24	6,42	6,37	6,40	6,30	6,39	6,12	6,04						6,29
15				6,73	6,90	6,78	6,63	6,73	6,52	6,56						6,69
16					7,37	7,52	7,68	7,60	7,47	7,36	7,18	7,07	6,91			7,35
17								8,05	8,09	7,86	7,75	7,55	7,48	7,58	7,85	7,78
18									8,83	8,55	8,28	8,06	7,94	8,12	8,60	8,34
Înălț. reduse medii pe cat. de diametri	3,78	4,51	4,59	5,88	6,18	6,23	6,65	7,00	7,05	6,92	7,56	7,44	7,85	8,22		

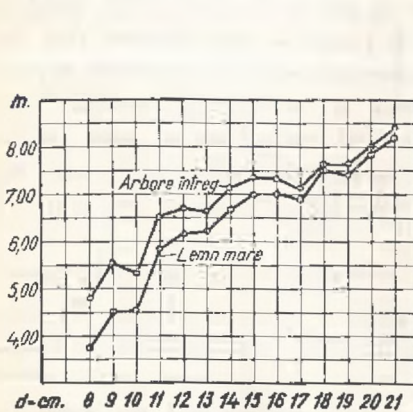

Fig. 8. Înălțimea redusă, în funcție de diametru.

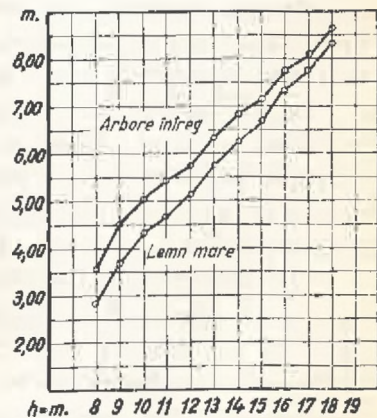

Fig. 9. Înălțimea redusă, în funcție de înălțime.

indicând o formă mai cilindrică a arborilor celor mai groși, aparținând în parte etajului dominant din arboret, ar putea îndreptăți poate concluzia asupra formei mai conice a arbo-

rilor dominați. Coeficientul de formă al lemnului mare în funcție de diametru crește până la categoria de 15 cm, la început foarte repede, atingând valoarea 0,466, scade apoi până la categoria de 19 cm și urmează mai departe mersul celui corespunzător fusului întreg. În funcție de înălțime coeficientul de formă atât al arborelui întreg, cât și al lemnului mare are la început o creștere foarte repede, cel dintâi atingând maximum (0,506) la înălțimea de 10 metri și luând apoi un mers descendent, pe când cel de al doilea prezintă o creștere continuă. Coeficienții de formă bavarezi ai fusului întreg cresc în general cu înălțimea (numai pentru dimensiuni mici, 8—10 cm diam. descresc).

Înălțimile reduse (tab. 7 și 8 și fig. 8 și 9) au fost calculate din cifrele volumelor date în tarife (tab. 1 și 2) prin împărțirea lor cu suprafața secțiunii la 1,30 m a categoriei respective. Atât cele referitoare la arborele întreg cât și cele referitoare la lemnul mare cresc în general atât cu diametrul cât și cu înălțimea arborilor.

Massentafeln für Fichte aus der Durchforstung.

Tarif de cubage pour l'épicéa provenant de l'éclaircie.

En appliquant le procédé exposé par prof. V. N. Stinghe et Ing. G. Toma dans les annales de l'Institut de Recherches et Expérimentation Forestière roumain, T. III, 1937, on établit un tarif de cubage pour les arbres dominés d'épicéa qui, en règle générale font l'objet des éclaircies par le bas. Les tabelles 1 et 2 donnent le volume du fût entier (non comprises les branches) et du gros bois, et les fig. 1—4 les courbes compensées des volumes par rapport au diamètre et à la hauteur, qu'on a pris pour base dans le calcul des chiffres inscrites dans ces tabelles. On a calculé ensuite le % du gros bois (dépassant 7 cm en diamètre) par rapport au fût entier (tab. 3) et du menu bois du fût par rapport au gros bois (tab. 4); puis les coefficients de forme du fût (tab. 5, fig. 6) et du gros bois (tab. 6, fig. 7); enfin pour les mêmes éléments les hauteurs réduites (tab. 7 et 8, fig. 8 et 9). La variation du coefficient de forme est semblable à celle des coefficients des tables bavaroises, mais ses valeurs restent toujours inférieures.

COMENTARII — INSEMNAȚII

INTÂMPINARE

LA ARTICOLUL:

„SUPRAINĂLȚAREA ȘINELOR EXTERIOARE ÎN CURBE“ *)

de Dr. FRANZ HAFNER-Viena

Articolul menționat mai sus, apărut în „Revista Pădurilor“, anul 1939, caetul nr. 10, în afară de unele greșeli strecurate în calcul din nebagare de seamă, se bazează în critica formulelor stabilite de Prof. L. Hauska, cu privire la calculul suprainălțării în curbe la căile ferate forestiere, pe presupuneri, ce nu pot fi considerate drept cunoscute.

Să ne oprim mai întâi asupra greșelilor de calcul strecurate:

Mărimea suprainălțării (h^{mm}), după procedeul de calcul anterior, este indicată nu prin expresia:

$$h^{mm} = \frac{V^2 - 127 \mu R}{127 R - \mu V (\text{km/oră})^2} (s + s_b), \text{ ci prin formula:}$$

$$h^{mm} = \frac{V^2 - 127 \mu R}{127 R + \mu (V^{\text{km/oră}})^2} (s + s_b)$$

Ținând seama mai departe, că mărimea ecartamentului, inclusiv supralărgirea căii — care după formula: $e^{mm} = \frac{140}{R^{0.1}}$, în care $R=100$ m, este de 14 mm — trebuie introdusă în formulă cu $760 + 14 = 774$ mm, iar nu cu valoarea 0,94 m, ca la Sburian, atunci calculul din exemplul lui Sburian, luând

*) Articolul a fost scris în limba germană și tradus de redacție

raza $R = 100$ m și viteza $V = 25$ km/oră și păstrând valoarea $\mu = 0,15$, ar da pentru suprainălțare:

$$h^{mn} = \frac{625 - 1905}{12700 + 93,75} \quad (760 + 14) \text{ mm}^*$$

adică o valoare negativă.

Dar dacă, trecând peste aceste erori, concluzia trasă asupra inaplicabilității formulelor stabilite de Prof. H a u s k a nu este încă infirmată, o analiză mai amănunțită arată, că nici procedeul principal de calcul aplicat nu poate fi considerat ca incontestabil.

Pe când L. H a u s k a nu precizează valoarea u a coeficientului frecării ce survine, A. S b u r l a n introduce ca mărime a acesteia, pentru demonstrația sa $0,15$, deși arată că valori exacte lipsesc.

Frecarea ce se produce în curbe, nu poate fi totuși considerată ca o simplă frecare de alunecare, ci ceva mijlociu, între frecarea de alunecare și aceea de rostogolire. După formula empirică a lui H a a r m a n n, mărimea valorii rezistenței la frecarea de rostogolire, de ex. la ecartamentul 600 mm, este dată de:

$$(2,2 + 0,0017 V^2) \text{ kg}$$

ceea ce, la o viteză de 25 km face rotund 3,26 kg/t. Dacă, pentru a obține o valoare aproximativă pentru frecarea transversală ce ia naștere în curbe, se mărește această valoare cu 100 la sută, rezultă, pentru raza cea mai mică, pentru care mai este încă necesară o suprainălțare, după formula Prof. H a u s k a, următoarele:

$$R_{h=0}^m = \frac{(V_{\text{max.}}^{\text{km/oră}})^2}{127 \mu^{**}} = \frac{625}{127 \times 0,00652} = 755 \text{ m}$$

Raza de 755 m este deja de așa natură, încât o neglijare a suprainălțării ar fi cu puțință fără periclitarea exploatării. Pe baza formulei empirice (106) dată în lucrarea Prof.

Din efectuarea calculului se obține $h = -77,4$ mm. (N. R.).

***) În formula scrisă în manuscrisul D-lui Hafner lipsește μ de la numitor, desigur din greșală de transcriere. (N. R.).

Hauska, la această rază ar rezulta prin calcul următoarea supraînălțare:

$$h^{mm} = \frac{5 (V^{km/oră})^2}{R^{mm}} = \frac{5 \times 625}{755} = 4,1 \text{ mm}$$

Această supraînălțare neînsemnată este în orice caz încă prea mult dimensionată, deoarece această valoare a fost stabilită fără considerarea frecării reducătoare, în direcție transversală, asupra căreia Hauska insistă în mod precis.

La raza de 100 m, viteza de 25 km/oră, luând valoarea $\mu = 0,00652$, cum s'a arătat mai sus, și la un ecartament sporit de $600 + 10 = 610$ mm supraînălțare se calculează, după cum urmează:

$$h^{mm} = \frac{(V^{km/oră})^2}{127 R + \mu (V^{km/oră})^2} (s + s_b)$$

$$h^{mm} = \frac{625 - 12700 \times 0,00652}{12700 + 0,00652 \times 625} (610)^{mm} = 26 \text{ mm}$$

Acest rezultat se apropie deasemenea de valoarea pentru supraînălțare calculată cu formula empirică:

$$h^{mm} = \frac{5 (V^{km/oră})^2}{R^{mm}} = \frac{5 \times 625}{100} = 31,25 \text{ mm}$$

În special dacă se are în vedere neglijarea frecării la formula empirică.

Examinările de mai sus vor să arate, că dacă nu există date absolute pentru valoarea frecării în curbe și de aceea nu se pot încă deduce valori absolut certe pentru supraînălțare, se pot totuși obține rezultate, ce pot fi puse întru totul în concordanță cu experiențele practice, dacă se iau valori apropiate pentru mărimea frecării transversale.

Stabilirea acestor relații nu a avut nicidecum drept scop determinarea unei valori absolut exacte pentru mărimea supraînălțării, ci numai să arate, că diferitele formule empirice care neglijează frecarea transversală dau pentru supraînălțare valori, ce pot fi încă diminuate, întrucât o supraînălțare

prea mare are drept urmare și consecințe dăunătoare, prin frecare la bărbia roții interioare.

Ar fi fost desigur nimerit, ca înaintea redactării criticei sale, Prof. S b u r l a n, să se fi informat la autor asupra scopului ecuațiilor stabilite.

R Ă S P U N S LA INTÂMPINAREA DE MAI SUS

de D. A. SBURLAN

Unul din colegii ing. silvici, utilizat la construirea de căi ferate forestiere ale Caps.-ului, mi-a atras atenția prin 1939, că aplicând o formulă teoretică dată în carea D-lui Prof. H a u s k a : „Waldeisenbahnbau“ din 1937 pentru calculul supraînălțării șinelor exterioare în curbe, a găsit valori, ce nu pot fi utilizate în practică.

Examinând la rândul meu această chestiune, am găsit nimerit să public observațiunile din articolul ce face obiectul întâmpinării D-lui Dr. F. H a f n e r.

De la început țin să remarc, că în multe tratate de căi ferate sunt date formule teoretice, asemănătoare celei stabilite de D-l H a u s k a, însă se arată, că diversele administrații feroviare utilizează anumite formule empirice, care dau mai bune rezultate pentru practică.

Formula despre care e vorba, e dată în cartea D-lui Hauska sub n-rul (103) în felul următor:

$$h^{mm} = \frac{(V^{km/oră})^2 - 127 \mu R}{127 R + \mu (V^{km/oră})^2} (s + s_t) \quad (1)$$

în care V = viteza vehiculului în km/oră, R = raza curbei în metri, $s + s_t = s_e$ = lărgimea de reazim a căii, adică lărgimea ecartamentului plus lățimea căpățânei șinei (relația 98 la D-l H a u s k a).

Dacă în formula de mai sus se exprimă viteza în m/sec și se ține seama, că $h/s_e = \operatorname{tg} \alpha$, înclinarea transversală a căii se poate scrie astfel:

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{v^2 - \mu g R}{g R + \mu v^2} \quad (2)$$

formă sub care se dă de regulă înclinarea virajelor la șosele.

Singurul element din formulă, asupra căruia nu se dau indicațiuni mai precise este coeficientul μ . Despre acesta, D-l Prof. Hauska spune la pag. 77 a tratatului D-sale, că este coeficientul de frecare în sens transversal (—unter μ den Reibungskoeffizienten in der Querrichtung verstanden —), fără a se preciza însă, ce valoare are, în cazul căilor ferate forestiere.

După modul cum sunt stabilite relațiile de echilibru între forțele ce lucrează asupra vehiculului, când acesta parcurge curba, am găsit, că se poate considera acest coeficient, ca fiind un coeficient de frecare la alunecare (Gleitreibung) și am luat pentru el valoarea coeficientului de frecare la alunecare al bandajului roții pe șină, în medie $\mu = 0,15$.

Intrucât nici în tratatele clasice de căi ferate și nici în „Hütte“ n'am găsit nici-o indicație mai precisă cu privire la valoarea acestui coeficient de frecare în curbă, am cercetat să văd, prin analogie, cum e considerat acesta la șosele, unde, după cum se știe, se dă deasemenea o pantă transversală plat-formei șoselei în curbă (viraj).

La cap. „Gleitgefahr“ din tratatul „Strassenbau“ de Heeb-Kölmel, panta transversală a căii e indicată printr'o formulă analoagă celei din cartea D-lui Prof. Hauska :

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{v^2 - fgR}{gR + fv^2} = \frac{v^2}{gR} - f \quad (3)$$

în care se spune precis despre f , că este un coeficient de frecare la alunecare între partea carosabilă și obada vehiculului („ $f =$ der Gleitwiderstandbeiwert zwischen der Fahrbahn und der Bereifung des Wagens ist 0,2“; Aufgabe 19, S. 59) și mai departe (Aufg. 20, S. 61: „der Widerstandbeiwert der gleitenden Reibung $f = 0,2$ beträgt...“).

În Hütte XXVI, vol. III nu se dă o formulă pentru calculul lui h la șosele, ci se prescrie, ca viteza vehiculului în curbă să nu depășească valoarea:

$$v = \sqrt{gR(f + \operatorname{tg} \alpha) / (1 - f \operatorname{tg} \alpha)} \quad [\text{m/sec}]$$

relație din care se poate scoate însă aceeaș expresie pentru $\operatorname{tg} \alpha$, ca aceea dată sub n-rul (3) de mai sus:

$$v^3 - g R (f + \operatorname{tg} \alpha) / (1 - f \operatorname{tg} \alpha), \text{ de unde, } \operatorname{tg} \alpha = \frac{v^3 - f g R}{g R - f v^3}$$

Și aici se dă pentru f valoarea $f = 0,2$, ceea ce arată că este un coeficient de frecare la alunecare.

În întâmpinarea D-sale, D-l Hafner spune că „frecarea ce se produce în curbe nu poate fi totuși considerată ca o simplă frecare de alunecare, ci ceva mijlociu între frecarea de alunecare și cea de rostogolire” și cu acest corectiv, D-sa arată cum se poate utiliza formula menționată, pentru aflarea supraînălțării, în cazul căilor ferate.

Pornind probabil de la rezultatul dat de una din formulele empirice pentru h , D-sa stabilește valoarea coeficientului de frecare în sens transversal care introdusă în formula (106) să dea valori acceptabile pentru practică. Pe această cale a ajuns la concluzia că μ trebuie să aibă o valoare dublă (D-sa spune cu 100% mai mare, ceea ce e acelaș lucru dar mai impresionant) cât valoarea coeficientului de frecare la rostogolire, determinat prin formula empirică a lui Haarmann.

Acest mod de procedare e însă arbitrar și experiența cred că n'ar confirma, că μ , coef. de frecare transversal e tocmai dublul celui de rostogolire. Pe de altă parte, coef. de frecare la rostogolire calculat prin formula Haarmann, e mult mai mic decât cel găsit de pildă de Dr. Witthoff, în lucrarea: „Über Versuche mit schmalspurigen Eisenbahnbetriebsmitteln” (circa 9 kg/t, față de 3,26 kg/t, cât a calculat D-l Hafner).

Față de această valoare de 3 ori mai mare, s'ar mai putea susține că μ este exact dublul coef. de frecare la rostogolire? Și în acest caz, valoarea razei limită, de la care înainte nu mai e necesară supraînălțarea ($R = 625/127 \times 0,018 = 273$ m) mai este verificată de datele din practică?

În articolul meu am arătat o parte din motivele care fac, ca formulele teoretice să nu dea rezultate aplicabile în toate cazurile ce se ivesc în practică, atât pentru supralărgire cât și pentru supraînălțarea căii în curbă. Ca o confirmare în plus a celor spuse acolo, dau mai jos considerațiile ce se fac asupra

acestor formule teoretice în „Handbuch der Ing. Wiss. V, Der Eisenbahnbau, II. Berechnung des Oberbaues“, de F. Loewe și Dr. H. Zimmermann :

„In afară de cele arătate, deducțiile teoretice ale formulilor pentru supralărgire suferă însă și de neajunsul, că ele consideră numai un vagon izolat, pe când în exploatarea căilor ferate se mișcă trenuri întregi. Prin forțele ce acționează la cuplaje, poziția reciprocă și aceea în curbă a vagoanelor pot fi deasemenea influențate“ (pag. 89). Iar cu privire la formula teoretică pentru supraînălțare se spune:

„Această formulă e valabilă însă numai pentru o osie ce se mișcă liberă și se aranjează după direcția centrului curbei, caz care nu survine în exploatarea căilor ferate, mai ales la osiile conducătoare, dinainte, ale vehiculului, de oare ce acestea pot converge cu atât mai puțin către centrul curbei, cu cât raza e mai mică și distanța între osii mai mare. Chiar la vehicule cu scaune rotitoare nu se poate realiza o convergență exactă a osiilor anterioare ale scaunelor (a se vedea cele spuse în această privință la supralărgire) și de aceea pentru calculul supraînălțării de bază a căii, utilizarea formulei teoretice nu se va face oricum și oricând“ (pag. 94).

Am lăsat la urmă chestiunea greșelilor ce s'au strecurat în calculele, de altfel foarte simple, ce însoțesc articolul meu, deoarece ele nu prezintă o importanță de principiu. Mai întâi, greșeala de semn din formulă, datorită culegerii la tipografie, este destul de evidentă pentru cititor, deoarece pe acelaș rând se află relația, din care ea a fost dedusă, și în care semnele sunt redate corect.

Cât despre greșelile făcute în calculul numeric al supraînălțării, e adevărat că lărgimea de reazem a căii trebuia să fie: $l = s + s_b + \epsilon = 760 + 14 + 35 = 809 \text{ mm} = 0,81 \text{ m}$, iar nu $0,94 \text{ mm}$, cum din greșală s'a scris, dar nici 774 mm , cât arată D-l Hafner. În acest caz, rezultatul calculului ar fi fost:

$$\frac{12\,700 - 93,75}{625 - 1905} \times 809 = -0,1 \times 809 = -81 \text{ mm}$$

iar nu $-0,094$ mm, cât s'a arătat în articolul meu și nici $77,4$ mm, cât rezultă din cifrele date de D-l H a f n e r. Rezultatul corect, nu contrazice, ba chiar-întărește și mai mult concluziile la care ajungeam în acel articol.

Asemenea erori se pot strecura în lucrările cele mai serios controlate. Bunăoară, chiar una din formulele redată în articolul meu, e scrisă la D-l H a u s k a :

$$R = V/127 \mu, \text{ în loc de } R = V^2/127 \mu$$

Eroarea nu e indicată în erata cărții, dar aceasta nu m'a împiedecat, ca descoperind-o, să aplic în articolul meu formula corectă.

Găsesc deci, că rău a făcut D-l H a f n e r începând în-tâmpinarea D-sale cu menționarea erorilor de transcriere și de aplicare a formulelor. Fiindcă și în calculul redat de D-sa se află o eroare, pe care aş putea-o califica mai gravă, decât cele comise de mine.

Astfel, în formula (103), pentru aflarea lui h se multiplică fracția cu $(s+s_0)$, în care s =ecartamentul căii (760 mm), iar s_0 =lățimea căpățanei șinei (Schienenkopfbreite; la c. f. forestiere s_0 =aprox. 35 mm). D-l H a f n e r spune însă că s_0 este supralărgirea căii în curbă, lucru care nu se află scris nici în cartea D-lui H a u s k a, nici în alte tratate de căi ferate (de ex. în Loewe-Zimmermann).

Ca încheere, țin să remarc încă odată, cât de departe de mine a fost gândul, de a face prin articolul meu o critică rău voitoare, tratatului de căi ferate forestiere și meritului ei autor, Prof. H a u s k a. Acest lucru reiese clar, atât din cuprinsul articolului, cât și din recenziile, totdeauna elogioase, ce am făcut prin revista noastră, numeroaselor publicații ale acestui neîntrecut autor de manuale tehnice forestiere. Aș fi deci foarte fericit, dacă menținând discuțiunea într'un curat și obiectiv spirit științific, am putea stabili pentru calculul suprainălțării în curbă la căile ferate forestiere, unde se lucrează cu raze de curbură mici și cu viteze reduse, o formulă, care să dea completă satisfacție pentru toate cazurile, ce se ivesc în practică.

Réplique à l'article „Surhaussement du rail extérieur dans les courbes“ de M. Sburlan, (Rev. Pădurilor Nr. 10/939) et la réponse de l'auteur.

Entgegnung zum Artikel „Schienenüberhöhungen in Kurven“ von Prof. D. A. Sburlan (Rev. Pădurilor Nr. 10/939) und die Antwort des Verfassers.

Dr. Franz Hafner-Wien hebt einige in die Rechnung untergelauene Fehler hervor, und zeigt, dass man durch die Anwendung der von Prof. Hauska aufgestellten theoretischen Formeln zu brauchbaren Ergebnissen kommen könnte. Prof. Sburlan bringt in seiner Antwort zur Unterstützung seiner Behauptung, nämlich dass die theoretischen Formeln, besonders wenn es um Kleinbahnen handelt, zu unsicheren Werten führen, neue Beweise vor.

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră din România

ASUPRA PAGUBELOR PRODUSE DE VÂNAT ÎN PARCURI
ȘI PEPINIERE

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

Iarna grea 1939—40 a făcut ca în multe părți vânatul să atace arborii cultivați. În parcul și pepiniera școlii silvice Casa Verde în special căprioarele au atacat rășinoasele cultivate, mai ales puietii tineri. La puietii mici de brad comun au fost roși cu desăvârșire toți mugurii și parte din frunziș; acești puietii s'au și uscat mai târziu. A fost ros și frunzișul

Tufă de Tisă roasă de vânat (căprioare, eventual și iepuri).
Casa Verde.

exemplarelor tinere de *Thuja occidentalis* L. și *Th. plicata* Don.; la unele din acestea, care din toamnă au fost învelite în coceni de porum, căprioarele au reușit să rupă acest înveliș ca să poată ajunge la cetină. Am găsit apoi și câteva exemplare de pin negru tânăr cu mugurii roși; au fost însă puține.

Au fost atacate și unele exemplare mai mari. Astfel la câteva tufe de tisă au ros complet frunzișul și lujerii tineri până la o înălțime cât au putut ajunge. Au mai fost roase și câteva exemplare tinere de *Pinus banksiana* Lam., deasemenea ramurile inferioare cu tot frunzișul și toți mugurii. Dintre foioase căprioarele au ros numai frunzele persistente de *Mahonia aquifolium* Nutt. din garduri vii.

Tufă de *Laburnum vulgare* roasă de iepuri. Gurghiu.

Iepurii au ros în schimb coaja tinerilor foioase, ca salcâm, ulm, oțetar, precum și câțiva arbuști ornamentali — *Laburnum vulgare* Gris, *Colutea arborescens* L. și *Caragana arborescens* Lam. Multe tulpini au fost roase de jur-împrejur, încât s'au uscat mai târziu. Menționez că roaderea lui *Laburnum*

vulgare am observat-o și în 1936—37 la Gurghiu, de unde provine fotografia de mai sus. În ce privește rășinoasele se pare că iepurii au luat parte la roaderea tisei, dar sigur nu sunt.

În Parcul dendrologic Bazoș din apropierea Timișoarei iepurii și căprioarele au ros complet toate tufele de drobmătură (*Sarothamnus scoparius* Wimm.), ce au existat pe acolo. Nu degeaba deci această plantă se recomandă pentru hrana vânatului. M'a surprins faptul următor: constatând că scoarța tuturor tulpinilor este roasă de jur-împrejur până la bază, le-am recepat de jos fiind sigur că vor lăstări; n'a lăstărit însă nici una, astfel încât această specie a dispărut complet din parc.

Pueț de brad roșu de căprioare.
Casa Verde.

Pueți de oțetar roși de iepuri.
Casa Verde.

În pepiniera Ocolului silvic Țigănești s'au observat în iarna trecută deasemenea multe pagube produse de căprioare. Notez că pepiniera era bine împrejmuită. Dar s'a depozitat atât de multă zăpadă pe lângă gard, încât s'au format nămeți foarte înalți. Căprioarele se urcau pe acești nămeți și de acolo săriau ușor ce a mai rămas neacoperit din gard. Până ce s'a observat și s'au luat măsuri, s'au și produs pagube destul de

grave. A fost atacat în primul rând molidul, de 4—5 ani vârstă. Se poate spune că din câteva tarlale n'a scăpat nici un puiet neatins. Au fost roşi toţi mugurii, atât terminali cât şi pe lujerii laterali. Au scăpat numai cei de jos care erau acoperiţi cu zăpadă. Au mai fost vătămate tarlalele cu Thuja occidentalis, căreia i s'au ros complect tulpinile şi frunzişul, tot ce era deasupra zăpezii. Cum zăpada era destul de groasă, puietii respectivi au rămas cu destul frunziş şi n'au pierit; dar au fost ciunţiţi urât, ceace la această specie, destinată tocmai scopurilor ornamentale, trebuie privit ca o vătămare destul de serioasă.

Aş prefera să evit discuţia dacă aceste pagube provocate de vânat nu prezintă nici o importanţă, cum susţin unii, sau din contra constituie un adevărat prăpăd pentru culturi, cum încearcă să demonstreze alţii. S'a scris destul în ultimul timp asupra acestui punct şi trebuie să recunoaştem că de multe ori s'a pus prea multă patimă în discuţie şi s'a ieşit din limitele obiectivităţii. Mă mulţumesc să constat numai atât: pentru un cultivator pasionat de plante (fie el silvicultor, horticultor, pomicultor sau ce o mai fi) pagubele provocate de vânat sunt totdeauna foarte supărătoare, chit că apreciate în bani nu s'ar urca la cine ştie ce cifre mari. Şi par'că ar fi un făcut: vânatul de prea dese ori alege tocmai plantele exotice, tocmai acele exemplare rare, pe care ai vrea să le vezi crescute cât mai frumos! Trebuie să fie la mijloc şi o curiozitate, care îl împinge să guste din ce nu prea vede des. Şi aceasta o face chiar având la dispoziţie altă hrană destulă. Tot în iarna trecută am putut observa la Casa Verde, din fereastra biuroului meu, un ţap care s'a plimbat nepăsător pe lângă o clăiţă de fân, special pentru el şi tovarăraşii lui aşezată, apoi a venit la o tufă de Magnolia stellata, mândria parcului nostru, şi s'a pornit să-i ciupească mugurii.

Afirmaţia deseori exprimată şi verbal şi în scris, că vânatul nu se atinge de esenţe valoroase, dacă are la dispoziţie altă hrană, mai ales esenţe moi, — îmi pare cel puţin exagerată. În privinţa aceasta îmi permit să aduc două exemple, cu toate că voi ieşi puţin din tema ce mi-am propus să tratez aci. În Martie 1936 am găsit în parchetele curând plantate din jurul Lăpuşnei (Gurghiu) destui puietii de molid cojiţi de cerbi, iar alături, la 2—3 paşi uneori, tufe de salcie

căprească rămase neatînse. Altădată tot pe acolo, la poalele muntelui Seaca, am văzut un larice, cam de 15—20 ani, pe care se vedea lămurit că era cojit regulat în fiecare an, timp de 5—6 ani consecutivi, rămânând cu o rană pe care nu reușia s'o acopere. Prin apropiere era pădure de molid tânără destulă și cu ceva esențe moi; dar cerbul a ales să cojească tocmai pe acel larice plantat.

În această ordine de idei îmi permit să citez o singură frază din cartea unui specialist: „n'a crescut încă nici o buruiană bună contra pagubelor de cojire cauzate de cerbi, și nici nu s'a găsit vre'un alt mijloc ca să facă să dispară cu totul această cojire...” (H. Bruns, „Aesungs- und Reviervverbesserung“, Hannover, 1938, pag. 93).

Notez că este o carte vânătoarească, nu una de silvicultură. Recomand să se uite prin ea toți care ar vrea să intre în discuție pe chestia pagubelor cauzate de vânat.

Se vede treaba că întreaga chestiune nu este așa de simplă. Pentru mine lucrul este foarte natural. Vânatul în general, vânatul nobil mai ales, este doar reprezentat prin ființe vii, destul de bine înzestrate. De multe ori nu vrea să se încadreze în

Puet de Thuja occidentalis ros de căprioare. Casa Verde.

reguli precise, ci se conduce ca și omul după capricii și poftă de moment, pe care nu ni le putem explica. Exemple de felul acesta se cunosc destule, și nu numai în ce privește alegerea hranei, dar și în alte manifestări. Ori astfel fiind lucrurile totdeauna se va vorbi de pagube cauzate de vânat în diferite culturi și totdeauna se vor arunca tot felul de blesteme în capul lui.

căprească rămase neatînse. Altădată tot pe acolo, la poalele muntelui Seaca, am văzut un larice, cam de 15—20 ani, pe care se vedea lămurit că era cojit regulat în fiecare an, timp de 5—6 ani consecutivi, rămânând cu o rană pe care nu reușia s'o acopere. Prin apropiere era pădure de molid tânără destulă și cu ceva esențe moi; dar cerbul a ales să cojească tocmai pe acel larice plantat.

În această ordine de idei îmi permit să citez o singură frază din cartea unui specialist: „n'a crescut încă nici o buruiană bună contra pagubelor de cojire cauzate de cerbi, și nici nu s'a găsit vre'un alt mijloc ca să facă să dispară cu totul această cojire...” (H. Bruns, „Aesungs- und Re-

vierverserung“, Hannover, 1938, pag. 93). Notez că este o carte vânătoarească, nu una de silvicultură. Recomand să se uite prin ea toți care ar vrea să intre în discuție pe chestia pagubelor cauzate de vânat.

Se vede treaba că întreaga chestiune nu este așa de simplă. Pentru mine lucrul este foarte natural. Vânatul în general, vânatul nobil mai ales, este doar reprezentat prin ființe vii, destul de bine înzestrate. De multe ori nu vrea să se încadreze în

Puet de Thuja occidentalis ros de căprioare. Casa Verde.

reguli precise, ci se conduce ca și omul după capricii și poftede moment, pe care nu ni le putem explica. Exemple de felul acesta se cunosc destule, și nu numai în ce privește alegerea hranei, dar și în alte manifestări. Ori astfel fiind lucrurile totdeauna se va vorbi de pagube cauzate de vânat în diferite culturi și totdeauna se vor arunca tot felul de blesteme în capul lui.

Pentru a nu fi greşit înţeles ţin să mai fac o precizare: scriind ce am scris nu am vrut de loc să mă încadrez în rândurile celor care propovăduiesc măsuri de represalii în contra vânatului, până la stârpirea desăvârşită. Din contra m'ar bucura să-l văd peste tot în ţară tot atât de abundent ca şi în câteva regiuni mai fericite, unde am trăit şi am putut observa viaţa lui. Am vrut numai să fac o constatare obiectivă asupra unor anumite obiceiuri ale acestui vânat, obiceiuri ce pot deveni supărătoare pentru noi. Imi place să protejez vânatul, dar nu vreau nici să ascund păcatele lui. Cred că numai prin astfel de observaţiuni obiective am ajunge să strângem materialul pentru a lămuri cel puţin această latură din problema devenită azi atât de spinoasă a raporturilor dintre silvicultură şi vânătoare.

Wildschaden in den Parkanlagen und Baumgärten.

Dégats produits par le gibier dans les parcs et pépinières.

Quelques observations faites dans l'hiver 1939'40.

REFLEXIUNI ASUPRA NORMELOR GERMANE PENTRU INCERCAREA LEMNULUI

de TIBERIU CERNESCU
Inginer Inspector Silvic

Varietatea factorilor ce pot influența rezultatele ce se obțin la cercetarea unui material, prin cunoașterea proprietăților sale, pe baza încercării unei epruvete, impune executarea încercărilor după norme bine stabilite, spre a obține rezultate comparabile. În cazul lemnului, la acești factori se mai adaugă și inconvenientele ce decurg din caracterul organic al acestui material.

Clasificarea lemnului după diferite categorii s'a făcut la început, pe baza unor criterii subiective cum ar fi numărul nodurilor pe metru liniar, mărimea nodurilor, creșterea mai mult sau mai puțin regulată a fibrelor, uniformitatea grosimei inelelor anuale, poziția de unde erau tăiate profilele de lemn, etc. Cu timpul, necesitatea întrebuintării raționale a lemnului a făcut ca aceste criterii pur subiective să devină insuficiente, simțindu-se nevoia unor criterii mai riguroase. Acest fapt a format piatra fundamentală a introducerii normelor pentru clasificarea lemnului.

Se pare că prima încercare serioasă pentru introducerea unor norme de încercări mecanice pentru lemn, bine definite — în Germania — s'au făcut de către Profesorul M. R u d e l o f f, fost Director al Institutului de Incercări de Stat din Berlin. În 1910 a prezentat un referat Comitetului Asociației Internaționale pentru Incercări de Materiale. Acest referat cuprindea metodele unitare pentru încercarea lemnului admise de către asociație la Congresul din Bruxelles 1906, ocupându-se cu problema utilității unor probe mari, cu defecte și cu variațiuni de structură inerente acestui material. Aceasta drept ob-

servațiune la prevederile metodelor unitare de a se folosi probe mici și lipsite de noduri.

* * *

Referentul a accentuat că valoarea rezistențelor admisi-bile alese de constructor trebuie să depindă mai mult de proprietățile fiziologice ale lemnului, decât de rezultatele obținute la încercarea unor probe alese, cu o creștere mai mult sau mai puțin ideală. Nici compararea rezultatelor obținute asupra probelor mici lipsite sau nu de noduri, nu ne poate lămuri complet, cel mult ne arată în ce măsură influențează un nod, într'o pozițiune oarecare în corpul probei, rezistența unei probe mici. Intrebuințarea economică a lemnului cere studierea proprietăților cu ajutorul unor probe mari tăiate din trunchiuri judicios și sistematic alese, ținându-se cont de toți factorii silvici, ce pot influența calitatea lemnului. Trunchiurile alese după criteriile staționale ar reprezenta calitatea medie a lemnului din arboretele la care se referă proba. Iar probele mari ar avea avantajul că ne dau rezultate cât mai apropiate de cele ale diferitelor profile scoase din trunchiuri. Un inconvenient al acestor încercări este costul lor ridicat.

Alegerea trunchiurilor este foarte importantă, căci ele trebuie să reprezinte calitatea medie a unor arborete sistematic create, tratate și exploatate. Rezultatele încercărilor obținute pe această cale ne permit a cunoaște influența stațiunii, a epocii de tăere, a diferitelor operațiuni aplicate pentru înlăturarea nodurilor aderente, etc. Ele mai pot clarifica și influența depozitării trunchiurilor, tăerea probelor, precum și a mediului în care sunt păstrate. Aceste rezultate trebuiesc să fie apreciate atât de constructor cât și de silvicultor. Încercările cu probe mari, referentul nu le consideră curente, ci drept probe ce se fac o singură dată spre a da constructorului datele necesare. Rămânând valabile până ce rezultatul altor încercări nu cere completarea lor.

Contra folosirii trunchiurilor sistematic tăiate se poate observa că încercarea trunchiurilor luate din comerț are avantajul că rezultatele ne arată proprietățile materialului folosit în practică, considerat de către practicieni potrivit în construcții.

Cu privire la felul încercărilor Profesorul Rudeloff este

de părere că ele pot fi reduse la încercări la încovoere, compresiune și flambaj, completate eventual cu încercări asupra îmbinărilor de lemn solicitate la întindere.

Lemnul de construcție ar urma să se încerce, potrivit felului uzual al debitării, cu probe de o secțiune dreptunghiulară, sau patrată, de o mărime optimă, determinată de diametru trunchiului sau din trunchiuri mai mari, cu probe obținute prin două tăeturi perpendiculare.

În privința luării probelor din trunchiuri, face o deosebire între lemnul de construcție și lemnul folosit în mine. La încercarea lemnului folosit în mine a accentuat importanța influenței impregnării asupra rezistenței mecanice.

O atenție cuvenită trebuie dată și pozițiunii nodurilor față de mijlocul probei încercate la încovoere, cu o sarcină concentrată. Din această cauză crede, că încărcarea simetrică a probei rezămată, supusă la două forțe egale și simetric aplicate ar fi mai favorabilă dând naștere la un moment încovoetor constant între cele două forțe. În acest caz influența pozițiunii nodurilor față de mijlocul probei s'ar elimina.

Nodurile influențează atât rezultatul încercărilor la încovoere cât și rezultatul încercărilor la compresiune și flambaj. Pentru aprecierea justă a rezultatelor obținute găsește necesară specificarea scurtă a pozițiunii și a stării nodurilor existente indiferent dacă ruperea s'a produs în nod sau nu.

Pentru a putea defini proprietățile mecanice ale lemnului folosit în diferite domenii se cere examinarea acestui material, în stare naturală, în aceea uscată și în stare saturată cu apă. Se mai cere specificarea conținutului de umezeală la care s'au făcut încercările. Pentru scopuri speciale se cer încercări cu lemn aburit. Propune și în astfel de cazuri încercări paralele cu probe mici și probe mari.

Pe lângă determinarea conținutului de umezeală, starea lemnului trebuie caracterizată cu privire la: 1) Vârsta lemnului, 2) Grosimea medie a inelelor anuale, 3) Proporția între duramen și alburn în secțiune, 4) Greutatea volumului, 5) Rezistența la încovoere, 6) Creșterea deformațiunii în funcțiune de sarcină, până la rupere, la încercări la încovoere, 7) Încercarea la compresiune sau flambaj, 8) Specificarea flexiunii laterale, 9) Scurtarea în funcțiune de forța de compresiune.

Cele arătate la punctele 1—4 influențează rezultatele atât

la probele mici, cât și la probele mari și nu este exclus ca esențele de aceeași calitate să trebească să fie clasate după aceste patru criterii.

La caracterizarea rezistenței la încovoere se cere specificarea, atât a forței la rupere, cât și a rezistenței la rupere. Cu privire la calcularea rezistenței la încovoere se observă următoarele: Rezistența calculată pe baza formulei lui Navier

$\sigma'_B = \frac{M}{W}$ nu este deloc exactă. Despre această nepotrivire a

prezentat Profesorul Fuji Tanaka, Tokio, o comunicare Congresului Internațional din Copenhaga din 1909, accentuând că acest mod de calcul presupune o proporționalitate între rezistență și deformațiune până la rupere. Acest autor a recomandat calcularea rezistenței din formula $\sigma'_B = \frac{3 P \cdot b}{2 b \cdot h^2} \cdot R_a$

Ra-

portul Profesorului Tanaka a fost însoțit de o serie de rezultate și a dovedit că înălțimii „h” variabile — pentru una și aceeași esență, — valorile „n” rămân constante. După Rudeloff este regretabil că Tanaka n'a comunicat caracteristicile referitoare la locul din care s'au tăiat probele. Astfel nu se poate ști care este proporția între duramen și alburn și cum a lucrat forța de încovoere față de inelele anuale. În vederea acestui fapt, crede că ar fi foarte surprinzător și important dacă influența acestor factori n'ar apărea în formula dată de Tanaka. Crede că ar fi utilă reexaminarea formulei lui Tanaka, folosind probe mari ¹⁾.

* * *

Observațiunile și constatările făcute de Rudeloff în anul 1909 au rămas de o valabilitate indiscutabilă până astăzi.

Ele au format ideea conducătoare a tuturor normelor Germane, până la apariția Normelor Germane pentru încercarea lemnului din 1939.

Normele Germane din 1939 cuprind următoarele:

D I N 2180 Generalități

„ 2181 Determinarea proprietăților de creștere

„ 2182 „ greutateii volumului

1) Chestiunea calculului rezistenței la încovoere s'a reluat mai târziu de către Monnin.

DIN 2181	Determinarea	conținutului de	umiditate
„ 2184	„	contractiunii și	umflării
„ 2185	încercări la	compresiune	
„ 2186	„	„ încovoere	
„ 2187	„	„ forfecare	
„ 2188	„	„ întindere	
„ 2189	„	„ încovoere	dinamică
„ 2190	„	„ torsiune	

Prelucrarea acestor norme s'a făcut de către un comitet prezidat de Profesorul Dr. O. Graf ajutat de Prof. Dr. Kollmann, Dr. Trendelenburg și Dr. Ing. Egner, având însărcinarea de a cerceta, cari sunt normele ce pot fi fixate definitiv și dacă mai sunt necesare și alte norme de încercare.

Noua redactare a acestor norme face o deosebire fundamentală între încercările în care se examinează proprietățile lemnului ca material și încercările ce se fac asupra profilelor uzuale debitate, la cari se examinează proprietățile lemnului de construcție.

În DIN 2180 se indică criteriile după care urmează a se alege probele pentru a ține seamă de factorii staționali.

În cadrul noilor norme s'a admis o încercare foarte importantă aceea a determinării nodorozității și creșterii fibrelor precum și a grosimii inelelor (DIN 2181). Prin aceste determinări s'a dat o importanță caracteristicilor de creștere a lemnului, recunoscând însemnătatea acestor factori, ce depind în mare măsură de regimul și tratamentul aplicat arboretelor, asupra rezistenței mecanice a lemnului.

Rezultatele determinării după DIN 2181 pot fi folosite atât de către specialiștii silvici pentru a judeca efectul diferitelor tratamente aplicate cu scopul înobilirii arboretelor, cât și de către constructori la judecarea calității fizice și mecanice ale lemnului, prin aceste înobiliri a arboretelor.

În DIN 2184 se cere determinarea rezistenței la compresiune cu ajutorul probelor prismatice cu baza patratică de o înălțime $(1,50-3,00) \times h$. S'a trecut dela probele cubice la cele prismatice, căci cele din urmă se apropie mai mult de întrebuințările din practică și apoi datorită faptului că în străinătate cele mai multe încercări se fac cu astfel de probe. La încercarea la compresiune perpendiculară pe fibre se cere în

primul rând încercarea cuburilor și numai în al doilea rând încercarea traverselor.

Umiditatea probelor la care urmează să se execute încercările de lemn, s'a modificat admitând gradul de umiditate 12% în loc de 15%. S'a mai modificat și temperatura la care trebuiesc uscate probele de lemn: dela 98° la 100°—103° (DIN 2183).

Încercarea la încovoare după normele din trecut s'a făcut cu o sarcină concentrată la mijlocul probelor. Normele din 1939, DIN 2186, prevăd la încercări la încovoare executate asupra lemnului ca material de construcție două sarcini egale și simetric egale și simetric aplicate. Această modificare s'a adus, pentru înlăturarea inconvenientului amintit pe care îl prezintă încercarea cu o singură sarcină la care rezultatele sunt supuse la dispersiuni mari. La încercarea profilelor debitate, supunându-le la două sarcini, proba este supusă la un moment încovoe-tor constant, iar ruperea se produce în secțiunea cea mai slabă și nu într'o secțiune bine definită, singură în care momentul încovoe-tor e cel mai mare, cum este în cazul unei sarcini aplicate la mijlocul probei. Aceste inconveniente le întâlnim dacă și nu în măsuri egale, atât la încercarea profilelor debitate, cât și la încercarea lemnului ca material cu probe mai mici. Ar fi recomandabil să se lucreze și aceste încercări din urmă cu două sarcini. Cu toate acestea, la insistența Profesorului Kollmann, s'a păstrat încărcarea cu o singură sarcină, la încercarea lemnului ca material, cu probe mici.

Dimensiunile epruvetelor pentru încercarea la întindere, DIN 2188, s'a schimbat pe baza numeroaselor încercări executate în laboratorul de încercări de materiale al Școlii Politehnice din Stuttgart.

Ca o încercare mecanică nouă s'a introdus încercarea la torsiune: DIN 2190.

În schimb, încercarea la uzură cu ajutorul suflătorului cu nisip nu s'a păstrat, căci rezultatele acestor încercări nu par a fi concludente. Nici determinarea durității lemnului nu s'a mai menținut drept încercare normalizată.

*

Prin redactarea nouă a normelor se vede că s'au realizat în mare parte principiile preconizate de Rudeloff. S'a ajuns la recunoașterea unanimă a importanței pe care o au aceste elemente asupra proprietăților mecanice ale lemnului.

Aceste norme judicios aplicate vor da un material statistic foarte valoros, din care se vor putea trage concluzii deosebit de importante. Credem că, până la introducerea unor norme, cari să se adapteze împrejurărilor noastre locale, folosirea normelor germane nu poate fi decât bine venită; întâi din punct de vedere științific, pentru a obține rezultate comparabile cu încercările germane și apoi din punct de vedere economic pentru a avea date asupra lemnului indigen cerut din ce în ce mai mult pe piața acestei țări, care formează unul din debușeele noastre cele mai de seamă.

Betrachtungen über die deutschen Normen für die Holzforschung.

Rellexions sur les normes allemandes pour la recherche du bois.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

O SINTEȘĂ ROMÂNEASCĂ DE ISTORIA VÂNĂTOAREI

de N. A. CONSTANTINESCU

I.

Printre cărțile de valoare apărute în cursul anului trecut, „Istoria Vânătoarei“ de Gh. Nedici, Consilier la Inalta Curte de Casație și profesor de economia vânătoarei la Politehnică, ocupă de sigur un loc de frunte, atât prin adâncă pătrundere a tehnicei și economiei acestei ramuri de activitate omenească, cât și prin larga înțelegere a legăturilor ei cu întreaga dezvoltare istorică a omenirii, de la origini până la astăzi. Se poate afirma pe bună dreptate că în această riscată întreprindere autorul a folosit cu multă îndemânare cea mai largă bibliografie, dovedind și o perfectă pregătire în științele necesare unei astfel de sintese istorice, și că impunătoarea lucrare, produs al multor ani de studii, de peste 750 pagini condensate, dintre care două cincimi privesc România, îmbrățișează problema cu deplină competență în toate laturile ei, dintre care cea juridică trece în timpurile noi pe primul plan. Cartea se distinge și printr'o aleasă expunere, sobră dar curgătoare. În afară de interesul istoric ea este menită și unui scop național practic.

Dacă este adevărat că suntem în urma altor țări mai slab înzestrate de natură sub raportul acesta și că „vânătoarea nu are la noi încă însemnătatea economică și culturală cuvenită, cu toate că România posedă... bogății și posibilități nesfârșite“ — cum ne spune autorul — atunci de sigur că sinteza de față este menită a da un și mai larg impuls unei ramuri neglijate a economiei naționale pentru care d-l profesor Nedici a luptat cu succes de mult timp. Notăm că

informația autorului în științele reconstituirii vieții preistorice, în zoologie și cultura materială este uimitoare, iar sensul epocilor istorice și al Statelor este bine stăpânit.

II.

Sintesa are șase secțiuni, care se puteau numi cărți ¹⁾, privind vânătoarea în Preistorie, în cele patru evuri ale Istoriei și în România.

Rolul vânătoarei în epocile din Paleolitic este prezentat sistematic și cu bogată informație, nu ca o simplă incursiune în domeniul Preistoriei. Grupele umane care depășiseră stadiul de „culegători“, găsiu în vânătoare nu numai ocupația capitală pentru agonisirea hranei dar și „continua perfecționare a mijloacelor (arme și procedee de vânat), impusă de apriga luptă pentru existență“, care era „principalul mobil al progresului speciei omenști. Căci din acest moment vânătoarea nu face altceva de cât să evolueze continuu dealungul veacurilor, determinând evoluția și progresul paralel al celorlalte ramuri de activitate spirituală și materială“ (p. 5).

Vânătoarea preistorică va fi înfățișată deci numai după o inițiere bogată în succesiunea epocilor din Paleolitic și până în timpurile Protoistoriei diverselor țări; în partea a doua se dă analiza metodelor de vânat, armelor și a diverselor specii vânat. Problema dispariției unor specii e pusă și cercetată metodic, încă din ultimele epoci Paleolitice și până în sec. XIX al erei noastre, nu numai în raport cu acțiunea omului ci și cu agenții climaterici. Proveniența speciilor și în deosebi a raseilor la diverse animale domesticate (cai, câini, boi) ca și la fiarele rămase sălbatice este urmărită cu multă grijă.

Chestiunea domesticirii calului (de adăogat la bibliografie „Caii“ de N. Filip, 1925), realizată în Eneolitic și dovedită în Egipt după alungarea Hicsoșilor (greșită datarea cu sec. XVIII la p. 120—121), ar trebui de pus în legătură mai degrabă cu apariția și dezvoltarea popoarelor arice, căci ele intrau și în alcătuirea hordelor de Hicsoși-păștori cari au în-

1) Din punct de vedere tehnic era de dorit a se fixa o normă a gradății titlurilor prin caractere tipografice.

trodus de sigur calul în Egipt: Asiria, mai nouă în civilizație a primit dela Egipteni arta înhămării calului, iar nu invers, dacă nu o va fi moștenit direct dela Mitanieni de rasă ariană cari au întemeiat în Nordul Asiriei (Naharina) prima civilizație istorică. Cred și sper a demonstra într'un viitor studiu că: folosirea carelor de luptă și, mai târziu, a cavaleriei a fost de fapt arma cea nouă care înlesni expansiunea uimitoare a popoarelor arice (indo-europene), biruința lor în lumea egeeană și în Asia anterioară, cum și întemeierea marilor imperii, al Sciților și al Medo-Persilor.

Încă din Neolitic vedem că „aspectul general al vânătoarei“ se schimbă prin introducerea arcului și preferința dată la vânat animalelor mijlocii și mici, iar creșterea vitelor și începuturile agriculturii aduc o însemnată scădere în rostul vânătoarei ca factor de progres (pp. 125—7). Unele popoare renunță cu totul la ea, pe când altele își fac din vânătoare un titlu de noblețe, interzicând-o raselor subjugate. Din acel moment vânătoarea începe a fi un privilegiu al claselor războinice, fenomen social ce se va desvolta cu amploare crescândă până în secolul trecut.

În Evul antic, când, în special la Greci și la Romani, vânătoarea devine o artă destul de complicată prin metodele, cunoștințele ce se cereau ca și prin armele folosite — apanagiu al claselor bine situate — autorul exploatează cu succes bogata literatură cynegetică greco-latină. Acum se desvoltă „dreptul de vânătoare și ocrotirea vânatului“ (cap. IV), organizația complicată a ei, profesioniștii și amatorii (cap. V). Era mai bine ca Mesopotamia și Egiptul să fie prezentate cum o cere desvoltarea istorică, înainte de Greci și Romani.

Pentru Evul Mediu specialistul ne aduce fapte noi din domeniul său pentru înțelegerea ordinii sociale de atunci: regimul juridic se răstoarnă, vânătoarea devenind un drept exclusiv al claselor stăpânitoare (p. 217) și luând un caracter dinamic, în loc de static, cum fusese până atunci, din cauză că scopul ei este altul: nu profitul material ci desvoltarea calităților de vânător și ostaș, gloria, „arta pentru artă“; dar, sub raportul tehnicii și armelor se arată că Evul Mediu n'aduce nici un progres de seamă. Noul „aspect juridico-social al vânătoarei medievale“ (cap. III) devine însă un fenomen generator de noi instituții feudale și de mijloace pentru

opresiunea claselor rurale: regimul pădurilor interzise (*foresta, Bannforst, varenne* sau *garene*) la care s'ar putea alătura *Branîştea de la noi*. Pe măsură ce ne apropiem de timpurile noastre interesul lecturii sporeşte prin lumina tot mai deplină ce se aruncă asupra unor chestiuni obscure, cum era aceea a distincţiei dintre *bour* şi *zimbru*, cercată pe baza izvoarelor istorice, vânătoarea cu şoimi, cercetând în special „originea şi răspândirea şoimăritului” din India şi China, până în America — cum şi aceea a existenţei cerbului-dama (*lopătarul*) şi a elanului în Evul Mediu şi modern, instituţia *Louvetorie* din Franţa, pentru distrugerea lupilor, de unde vine probabil numirea „*Louvre*”.

În Evul Modern probleme noi se pun: aceea a ocrotirii juridice în scop politico-economic a multor specii pe cale de dispariţie. Pentru lămurirea armelor noi, autorul expune pe larg rezultatele cercetărilor privitoare la descoperirea prafului de puşcă şi armelor de foc, a căror răspândire va avea de efect democratizarea vânătoarei, iar în ce priveşte vânătoarea de mare aparat, aristocratică, se va distinge vânătoarea franceză de cea germană. Dar măsurile excesive de ocrotire a vânatului ar fi produs şi unele efecte de importanţă istorică mondială: deposedarea obştiilor ţărăneşti de pădurile comunale în Apus, şi desfiinţarea însăşi a comunităţilor agrare, apoi, în consecinţă, emigrarea în masă a ţărănimii spre noile continente şi îndrumarea proletariatului spre alte ocupaţiuni.

În epoca contemporană vânătoarea capătă aspectul cunoscut de astăzi: speciile interesante stârpite, dreptul de vânătoare strict legiferat, măsuri felurite pentru protecţia vânatului. Expunerea se încheie cu prezentarea „regimului legal al vânătoarei” în toate ţările europene (pp. 387—445).

III.

A şasea secţiune a lucrării tratează pe larg, în 300 pagini, după aceeaşi metodă şi cu o impunătoare bibliografie de izvoare şi studii, istoria vânătoarei în România, acordând un spaţiu larg descoperirilor arheologice, încă din Paleolitic, la fauna căruia ni se dă un lung tablou de fosile găsite în judeţele transilvane, apoi un capitol special pentru *bouri* şi *zimbri*, urmăriţi şi în toponimie, la care se poate adăoga localitatea Turia

din jud. Trei Scaune. În a doua parte, privind timpurile istorice, fără a se mai opri la epoca romană, se face istoricul vânătoarei pe provincii: vechiul regat deoparte și Transilvania de alta — dar e greșită data 900 (la p. 497) pentru cucerirea Ardealului — pentru Bucovina și Basarabia dându-se numai legislația impusă de stăpânirea străină.

Se lămurește, printr'o iscusită analiză, confuzia ce s'a făcut la noi, încă din sec. XVII, între bour și zimbru. De sigur însă că, pentru a fixa definitiv rolul pe care l-a avut vânătoarea în viața poporului român există în arhivele noastre și în colecțiile de documente, ca și în literatura populară, un imens și prețios material ce așteaptă să fie pus în valoare prin laborioase cercetări parțiale. Multe se vor ști atunci cu privire la ocupația, metodele, armele și răspândirea speciilor; dovada ni-o dă chiar faptul că Transilvaniei i se acordă aici un spațiu dublu față de cel dat vechiului regat, tocmai grație literaturii abundente în studii și izvoare tipărite — există și un tratat bun de „Istoria dreptului de vânătoare în Transilvania“, 1936 de O. Witting, tipărit de Academia Română. Pe baza acestora autorul expune mult mai sistematic speciile de vânat, șoimănitul și alte metode de vânătoare privind județele transilvane.

Cartea se încheie cu un larg studiu propriu asupra organizării vânătoarei în România întregită de la 1918 până la 1938. Bine tipărită și bogat ilustrată cu hărți și figuri alese — era bine a se reproduce, alături de fig. 48, scena similară a „fugii lui Mavrogheni“ în caleașca trasă de cerbi (s'a dat și în „Albumul Istoriei Românilor“ al meu, din 1927) — cartea d-lui consilier Gh. Nedici, prin bogăția materiei sistematizate în jurul problemei vânătoarei și prin chestiunile pe care le ridică, se poate socoti ca o isbândă a culturii noastre și un serios îndemn pentru adâncirea multor probleme în atingere cu Istoria Neamului.

Elne rumänische Synthese der Jagdgeschichte.

Une synthèse roumaine sur l'histoire de la chasse.

On fait une analyse de l'ouvrage de M. Gh. Nedici: „Histoire de la chasse et du droit de chasse“ (Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare) publié l'année précédente. Il est apprécié comme représentant un grand mérite pour la culture roumaine.

TERENUL DE VÂNAT MIC

Cercetări premergătoare înființării unui teren de vânat mic

de Ing. E. POKORNY

Pădurile noastre din regiunea șesului și a dealurilor cu arborete compuse din diverse foioase, ca stejar, fag, carpen, frasin, salcâm, ulm etc. se pot amenaja ușor ca terenuri de vânat mic, iepuri, sitari, căprioare, etc.

Pentru noi silvicultorii, amenajarea unui astfel de teren nu prezintă greutăți prea mari, deoarece împreună cu exercitarea pazei pădurei și a diferitelor lucrări silvice, se pot rezolva și o mare parte din chestiunile vânătoarești.

Ocrotirea vânatului este o datorie de onoare a personalului silvic, chiar dacă din cauza vitregiei naturei sau a diferitelor împrejurări nenorocite nu putem conta pe o înmulțire satisfăcătoare a stocului existent. Vânatul se poate desvolta la optimul posibil numai dacă și mediul în care trăește îi oferă condițiuni vitale optime, de aceea, când vrea cineva să înființeze un teren de vânătoare, trebuie să cerceteze și să cunoască condițiunile pe care acesta le oferă vânatului pentru traiu.

Factorii climatici cari pot cauza pierderi foarte mari vânatului sunt: zăpezile mari, gerurile târzii și ploile torențiale în timpul clocitului și fătatului. Este cunoscut că o primăvară rece și umedă poate periclita existența puilor de iepuri fătați în cursul lunii Martie. Zăpada mare în timpul iernei duce de multeori la distrugerea unei mari părți din stocul de căprioare, prin aceea că după îngheț, când se formează deasupra zăpezii o coajă tare, ele nu-și pot găsi hrana necesară, căzând în acelaș timp din cauza slăbirii și oboselii permanente, ușor victimă lupilor și câinilor hoinari. În general vânatul suportă mult mai ușor gerul uscat decât frigul umed.

Solurile cele mai potrivite pentru gospodăria vânatului sunt, ca și pentru agricultură și silvicultură, cele argilono-nisipoase. Acestea sunt fertile și calde. Permeabilitatea lor asi-

gură în acelaș timp, debitul necesar existenței apelor curgătoare fără a provoca în timpul desghețului sau al ploilor de primăvară, formarea torenților sau inundațiilor nimicitoare de vânat. Solurile nisipoase sunt sărace în substanțe nutritive, pătura erbacee monotonă și slab dezvoltată nu oferă vânatului hrana suficientă. Aceleași desavantajii le prezintă și cele calcaroase. Solurile argiloase, foarte bogate în substanțe nutritive, fiind însă puțin permeabile, expun terenurile la inundații și ușurează în acelaș timp formarea locurilor smârcoase sau mlăștinoase, cari sunt focare de infecție pentru gălbează și care în anii umezi face adevărate ravagii printre căprioare și iepuri.

Terenurile înclinate sunt mai sigure față de inundații, se usucă mult mai repede și oferă vânatului mic culcușuri uscate.

Din punct de vedere al compoziției arboretelor, terenul apt pentru cultura vânatului este caracterizat prin variația esențelor și arbuștilor existenți. Monocultura forestieră, în special aceea a rășinoaselor nu oferă vânatului hrana necesară și din această cauză acesta este silit să vatăme culturile agricole sau silvice. Foarte avantajoase sunt pădurile de amestec supuse regimului crâng, crâng compus sau codru cu tăeri succesive sau progresive. Din punctul acesta de vedere cerințele cinegetice se suprapun cu tendințele moderne ale silviculturii care cere evitarea, pe cât se poate, a monoculturii. Pădurile bogate în tufe sau plante erbacee, cari produc diverse fructe, ca lemnul căinesc, cornul, măceșul, smeurii, murii, etc., sunt o adevărată comoară pentru vânat. Prin măsurile silvice nu trebuie să înlăturăm tufele existente dela marginea arboretelor sau a pădurii, acestea formând perdele naturale și oferind în acelaș timp un supliment foarte prețios de hrană, ascunzișuri și locuri de cuibărit pentru păsările folositoare. O zicătoare germană spune că atâta timp cât vânatul mai găsește în timpul iernei o frunză verde de mură, nu duce lipsă, ceea ce nu este exagerat, cunoscut fiind cât de mult le place căprioarelor iarna să caute frunzele de pe rugii de mure. Pădurile în care primele clase de vârstă sunt bine reprezentate, sunt mai prețioase din punct de vedere cinegetic, decât pădurile formate din arborete bătrâne, lipsite de desigurile și tufișurile atât de necesare vânatului.

Silvicultorul poate ușura foarte mult traiul vânatului, lăsând să se desvolte în arborete și „buruienile forestiere“, ca sal-

cie căprească, plop, teiu, păr și măr pădureț, sorb, cireș etc. Ramurile și coaja acestor esențe completează nutrimentul de iarnă al vânatului mic păros.

Poenile, râpile și locurile agricole sau netrebnice din cu-prinsul pădurii trebuie să se cerceteze, dacă nu s'ar putea folosi pentru cultura diferitelor plante de nutreț, ca napi porcești, lucernă, trifoi, porumb etc., în cazul când capacitatea de hrănire a terenului nu poate satisface complet cerințele stocului viitor de vânat.

Așezămintele lui Homo sapiens și manifestațiunile lui vitale au și ele o mare influență, de multe ori chiar hotărâtoare asupra înmulțirii și dezvoltării vânatului. Din punct de vedere cinegetic, așezămintele omenești constituite pe sate sau comune compacte, între cari se găsesc întinderi mari de culturi diferite, sunt mai avantajoase decât gospodăriile izolate, ai căror proprietari sunt foarte greu de supravegheat, să nu se aprovizioneze clandestin cu carne din pădurea vecină.

Foarte multe neajunsuri pentru paza pădurii și a vânatului provoacă și enclavele de proprietăți străine din cu-prinsul perimetrului pădurii. Iar dacă între săteni se găsesc specialiști în prinderea vânatului mic cu lațul, — „artă“ care se răspândește foarte repede — aceștia pot periclita chiar existența vânatului, în special aceea a iepurilor, mai ales dacă un astfel de specialist a găsit elevi „talentați“ și pasionați.

Culturile agricole variate și cari nu reclamă prea multă muncă în timpul anului sunt de preferat culturilor monotone și cari necesită lucrări repetate de întreținere. Unele culturi agricole sunt chiar periculoase. Rapița, de ex., provoacă primăvara, mai ales după o iarnă grea, epidemii de diaree, cari pot lua proporții dezastruoase dacă vânatul nu-și poate completa acest nutriment cu plante bogate în substanțe tanice.

În regiunile unde populația se ocupă mai ales cu creșterea vitelor și unde întinse terenuri sunt afectate pășunatului, cheștiunea câinilor hoinari poate procura vânatului ocrotitor foarte multe supărări.

Nu este indiferent dacă dreptul de vânătoria de pe terenurile de culturi agricole învecinate cu pădurile noastre se află în mâini străine. De multe ori chiar suntem siliți a ține în arendă aceste terenuri, știut fiind că vânatul mic, în special

iepurele, iese foarte des la câmp și cade victimă vecinilor „binevoitori“.

După studiul condițiilor staționale și ecologice trebuie să stabilim ce fel de specii de vânat populează terenul respectiv. Cu ocazia vânătorilor cu gonași, la pândă, ne putem edifica asupra speciilor și stocului de vânat existent, după urmele lăsate de acestea (cojiri de tufe sau arbori, „inele de vrajă“, culcușuri, excremente etc.) sau după informațiunile culese de la personalul silvic inferior. Aceasta este de mare importanță pentru proporția cheltuelilor de investiție, căci un teren populat cu puțin vânat are nevoie de un timp mai lung de ocrotire absolută, deci necesită și un termen de arendare mai îndelungat, și deci cheltueli de multe ori foarte importante. Cunoașterea speciilor de răpitoare cari există pe teren este indispensabilă. Trecând prin pădure, vânătorul expert găsește multe semne cari trădează prezența răpitoarelor. Natural că nu vom încerca distrugerea lor complectă, cunoscând rolul sanitar ce-l îndeplinesc; vom căuta însă a reduce numărul lor la o cifră suportabilă.

Cu ocazia studiului terenului vom înregistra și instalațiunile necesare unei exploatare raționale și anume adăposturi pentru personal, poteci de vânatoare, posturi de pândă, hrănitore, remise etc.

După ce am cercetat toate cele arătate mai sus, ne vom putea face o idee generală asupra capacității de exploatare, asupra investițiilor necesare și cheltuelilor anuale de întreținere. Înființarea unui teren de vânatoare model care necesită cheltueli simțitoare nu este justificată, dacă nu produce o rentă oarecare sau dacă nu servește unor scopuri bine determinate, de ex. ca teren de studiu. Datoria noastră de silvicultori este protecția, ocrotirea și înmulțirea vânatului existent, fără însă a face investiții importante în împrejurări unde condițiile staționale sau cele economice nu admit un stoc mai mare de vânat, cum ar fi pădurile de pe soluri extrem de sărace și cari s'au plantat pentru ameliorarea sau consolidarea acestor soluri, unde vânatul nu și-ar găsi nutrimentul strict necesar, fiind silit din această cauză a vătăma culturile.

Sur le terrain propre pour le gibier.

Über das Jagdterrain.

BINOCLUL DE VÂNĂTOARE

Pentru exploatarea rațională a vânatului, în special în cazul selecționării cu arma, când determinarea prealabilă a piesei în privința desvoltării, vârstei, conformației coarnelor etc., este o condiție esențială, nu trebuie să lipsească din echipamentul vânătoresc un binoclu oun. cu care suntem în stare a observa vânatul fără a-l neliniști. și a identifica piesele care trebuie neapărat împușcate, fiind neapte pentru prăsilă.

Un binoclu de vânătoare trebuie să îndeplinească câteva condițiuni esențiale și anume: să aibă un câmp mare de observație, luminozitate puternică, imaginea clară până la marginea câmpului de observație, plasticitate suficientă și o luminozitate puternică în timpul amurgului. Aceste condițiuni le îndeplinește însă numai binocluul cu prisme; cele simple au un câmp de observație foarte redus, în schimb ele au o luminozitate destul de puternică.

Pentru a cunoaște mai bine valoarea unui binoclu ne vom ocupa în cele ce urmează cu aceste condițiuni.

Dacă privim într'un binoclu cu prisme ținut la depărtarea de 40 cm dela ochi, vedem în ocular un punct luminos al cărui diametru diferă după mărirea binocluului respectiv. La un binoclu de 6×30 acest punct are un diametru de 5 mm, dacă obiectivul are un diametru de 30 mm. Punctul luminos din ocularul binocluului, reprezintă cantitatea reală de lumină care a trecut prin obiectiv, prisme și ocular și se numește luminozitate.

Diametrul punctului luminos din ocular depinde de mărirea binocluului și de diametrul obiectivului. Luminozitatea se calculează după formula:

$$\left(\frac{\text{diametrul obiectivului}}{\text{mărire}} \right)^2$$

În cazul binocluului de 6×30, luminozitatea este de 25 (30 : 6=5)². Dacă diametrul obiectivului rămâne constant și mărirea crește, luminozitatea se micșorează. Luminozitatea este deci de 9 adică (30 : 10=3)² la un binoclu de 10×30. Luminozitatea ochiului nostru diferă după puterea de extindere și contragere a pupilei care variază între 3—7 mm. Ochiul cu extinderea maximă de 5 mm are o luminozitate de 25. Cantitatea de lumină mai mare, care trece printr'un binoclu cu luminozitate mai puternică de 25, poate fi folosită numai în parte de ochi cu luminozitatea de 25, întrucât numai fascicolul de raze luminoase cari trec prin deschizătura pupilei sunt percepute de retină, restul razelor nu este utilizabil. Pupila oamenilor mai în vârstă are o putere mai mică de extindere, ceea ce se poate însă rectifica folosind un binoclu cu o mărire mai puternică. Binocluurile cu mărimi mai mari decât de 10× nu sunt recomandabile din cauza imaginii foarte neliniștite în cazul observației libere.

O calitate foarte importantă, fără de care un binoclu are o valoare cu mult mai redusă pentru scopurile vânătoarești, este coeficientul de luminozitate în amurg (Dämmerungsleistungswert). În practică s'a

observat că coeficientul de 1600 este suficient pentru a putea observa destul de clar în timpul amurgului.

Coeficientul se calculează după formula: mărirea \times luminozitatea. Binoclul de 6×30 are deci o luminozitate de amurg de $6^2 \times 25 = 900$, cel de 8×40 de 1600, deci pentru scopurile noastre vom prefera un binoclu de 8×40 sau pentru ochi presbiți de 10×50 .

Pe teren binoclul se poartă scos din cutie, legat de curea și pus după gât. Cureaua nu trebuie să fie prea lungă ca binoclul să fie la înălțimea pieptului. Fabrica Zeiss-Iena a construit o cutie care permite scoaterea rapidă a binoclului, evitând prin aceasta deteriorările eventuale în cazul purtării fără invelitoare.

Câteva binocluri foarte recomandabile sunt:

Zeiss Debrintem (8×30), Binoctem (7×50), Dekarem (10×50), Hensoldt Jagddialyt 6×42 , 7×42 , 8×50 , 7×56 , 8×56 , 10×56 (ultimele 3 pentru noapte).

Leitz: 7×50 , 8×60 , 10×50 , 10×60 .

Busch: Ultra lux $6\times$, Heliux $6\times$, Marlux $7-10\times$.

Ing. Ervin Pokorny

C R O N I C A

INTERNĂ

PLANUL DE LUCRU AL CASEI PĂDURILOR STATULUI PENTRU DECENIUL 1941—1950

Conducătorul Statului împreună cu guvernul țării au luat hotărîrea să se întocmească pentru fiecare din sectoarele vieții noastre economice, programe de lucru și de investițiuni pentru un deceniu. În acest interval de timp, administrațiile respective urmează să realizeze o valorificare integrală și cât mai rațională a bunurilor ce posedă. Casa Pădurilor Statului a întocmit un vast program de lucru, pe care l-a înaintat organelor superioare și din care extragem cele ce urmează:

I. Importanța și necesitatea planului decenal de lucru.

După cesiunile teritoriale din 1940 pădurile Statului au suprafața de 1.464.239 ha ceea ce reprezintă, ca întindere, 1/3 din pădurile țării; ca producție însă, pădurile Statului dau 45% din producția lemnoasă anuală a țării și anume circa 5.900.000 m³ lemn de lucru, construcție și foc.

Valorificarea pădurilor Statului, făcută în trecut în antrepriză, a dat rezultate puțin favorabile: prețuri mici, însemnate suprafețe rămase neîmpădurite. Refacerea acestor suprafețe, a costat în unele cazuri, aproape tot atât cât și sumele încasate din exploatare.

Prin legea pădurilor din 1930, gospodărirea domeniului forestier al Statului a fost așezată pe baze comerciale noi: exploatarea în regie și autonomia.

Srijinită pe aceste principii, Administrația Pădurilor Statului (CAPS.) a reușit să înregistreze în deceniul 1930/1940, realizări mulțumitoare.

Pentru sporirea producției pădurilor Statului, cerută de nevoile țării și pentru extinderea activității sociale și economice a CAPS.-ului, se impune întocmirea și aplicarea unui plan de lucru decenal. Întrucât executarea acestui program nu se poate face prin mijloacele bugetare obișnuite, va trebui să se recurgă la aranjamente financiare speciale.

II. Organizarea și căile de acțiune.

Gospodărirea pădurilor Statului prin Administrația Casei Pădurilor Statului constă în:

a) Administrarea, conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor Statului;

b) Exploatarea (recoltarea), industrializarea și valorificarea producției lemnoase.

c) Prin exercitarea funcțiunilor de mai sus, CAPS. mai urmărește, pe de o parte creierea de posibilități remuneratorii și echitabile de lucru, muncitorilor și populației rurale, iar pe de altă parte, prin aprovizionarea cu lemne a autorităților și a consumului intern, îndrumarea și regularea pieții lemnului.

CAPS.-ul are un buget propriu care, pe exercițiul în curs, prevede la cheltueli și venituri suma de 2.400.000.000 lei.

Acțiunea pentru sporirea producției lemnoase, pentru o mai rentabilă valorificare a ei și pentru o bună gospodărire a patrimoniului forestier, se va executa direct de Casa Pădurilor Statului, în cadrul programului decenal de față.

Pe principalele sectoare de activitate, ce alcătuiesc economia forestieră la pădurile Statului, se urmăresc obiectivele arătate mai jos:

A. Sectorul tehnic.

1. Ridicări în plan.

Situația pădurilor Statului în privința planurilor topografice ce posedă pentru proprietățile sale este următoarea:

păduri cu planuri exacte și complete	325.000 ha
păduri cu planuri exacte dar fără curbe de nivel și cu detalii insuficiente	500.000 „
păduri fără planuri sau cu planuri neexacte și incomplete.	598.239 „
Total	1.464.239 ha

În cadrul programului pe 10 ani, se vor efectua anual următoarele lucrări:

completarea cu detalii și curbe de nivel	50.050 ha
ridicări în plan, cu detalii și curbe de nivel	59.824 „
Total	109.874 ha

ceea ce în deceniul 1941/2—1951 va însuma: 1.098.740 ha.

Prin ridicarea în plan a celor 1.098.740 ha valoarea patrimoniului forestier se mărește cu suma ce ar costa aceste măsurători, (lucrându-se prin antreprenori) adică cu: $1.098.740 \text{ ha} \times 150 \text{ lei ha} = 164.811.000 \text{ lei}$.

Aceleași lucrări de ridicări în plan (cu detalii și curbe de nivel), dacă se fac în regie de către personalul tehnic al C.A.P.S.-ului necesită în total numai 41.000.000 lei.

2. Amenajarea patrimoniului forestier.

Se știe, că orice acțiune de gospodărie forestieră, care urmărește valorificarea pădurii, se bazează pe un plan economic, denumit amenajament. Stadiul în care se găsește amenajarea patrimoniului fo-

restier al unei instituții proprietare de păduri, constituie și un criteriu de judecată asupra nivelului acelei gospodării.

Datorită eforturilor făcute în ultimii 10 ani, domeniul forestier al Statului, prezintă din acest punct de vedere aspectul următor:

amenajamente definitive în vigoare	750.000 ha
amenajamente sumare	11.900 „
amenajamente în curs de definitivare	308.800 „
amenajamente în lucru (campania 1939/41)	153.600 „
amenajamente definitive, venite la revizuire în 1941/42	108.100 „
fără nici un fel de studiu	131.139 „
Total	1.464.239 ha

În deceniul 1941/42—1950/51 urmează să se întocmească amenajamente definitive la pădurile cu studii sumare sau fără nici un studiu și să se revizuiască amenajamentele definitive ajunse anual la revizuire, circa 125.000 ha. anual, astfel că, în zece ani se vor revizui și amenaja 1.250.000 ha.

Plusul de valoare pe care îl câștigă patrimoniul forestier al Statului este egal cu costul lucrărilor, care făcându-se numai în regie, de către personalul C.A.P.S., necesită pe întregul deceniu, suma de 29.000.000 lei.

La finele deceniului, vom avea așa dar întreg domeniul forestier amenajat, iar lucrările de revizuire la curent.

3. Instalațiuni de transport și fabrici de cherestea de construit.

În perioada 1930/1940 în teritoriul actual al țării, rețeaua de căi ferate silvice, proprietatea Statului, a crescut dela 247 km. la 767 km. adică cu 520 km.

În ce privește fabricile de cherestea, C.A.P.S. folosește astăzi 10 fabrici proprietatea Statului, 2 fabrici în arendă și 2 fabrici în asociație, pentru prelucrarea unei părți din lemnul de lucru ce recoltează din domeniul său forestier.

Capacitatea actuală de debitare a acestor 14 fabrici este 265.000 m³ lemn brut anual, reprezentând o producție de 150.000 m³ cherestea, în valoare de 316.000.000 lei.

În deceniul 1941/42—1950/51, activitatea de investiții a Casei Pădurilor urmărește trei scopuri:

- Să deschidă restul masivelor păduroase, ce se găsesc încă nepuse în exploatare (272.000 ha.), legându-le cu căile publice de comunicație, prin construirea instalațiilor de transport necesare;
- Să construiască noi fabrici de cherestea și să se completeze utilajul la cele existente.
- Să construiască în interiorul pădurilor rețeaua de drumuri necesare pentru exploatarea și scoaterea materialelor lemnoase de mai mică valoare, rezultate din operațiuni culturale, lucrări care vor avea ca rezultat o mărire a producției la hectar.

Aceste investiții fiind imediat productive prin sporirea volumului materialelor recoltate, mărirea capacității de debitare a fabricelor de cherestea, reducerea cheltuelilor de exploatare, etc. s'a prevăzut din această cauză concentrarea executării lor în primii cinci ani ai decenului.

Investițiile de făcut și fondurile trebuitoare în acest scop sunt:

Felul lucrării	Materiale metalice și mașini lei	Manoperă și alte mater. lei	Total lei
353 km. căi ferate silvice cu o val. de investiție de	285.800.000 (șine, mat. rulant)	234.000.000 (manoperă)	519.800.000
5 fabrici de cherestea cu o val. de investiție de	52.635.000 (maș. și mașini unelte)	43.065.000 (manoperă și mat. constr.)	95.700.000
500 km. drumuri, șosele și procurarea a 100 autocamioane	80.000.000 (autocamioane)	342.600.000 (manoperă)	422.600.000
Total pe deceniu:	418.435.000	619.665.000	1.038.100.000

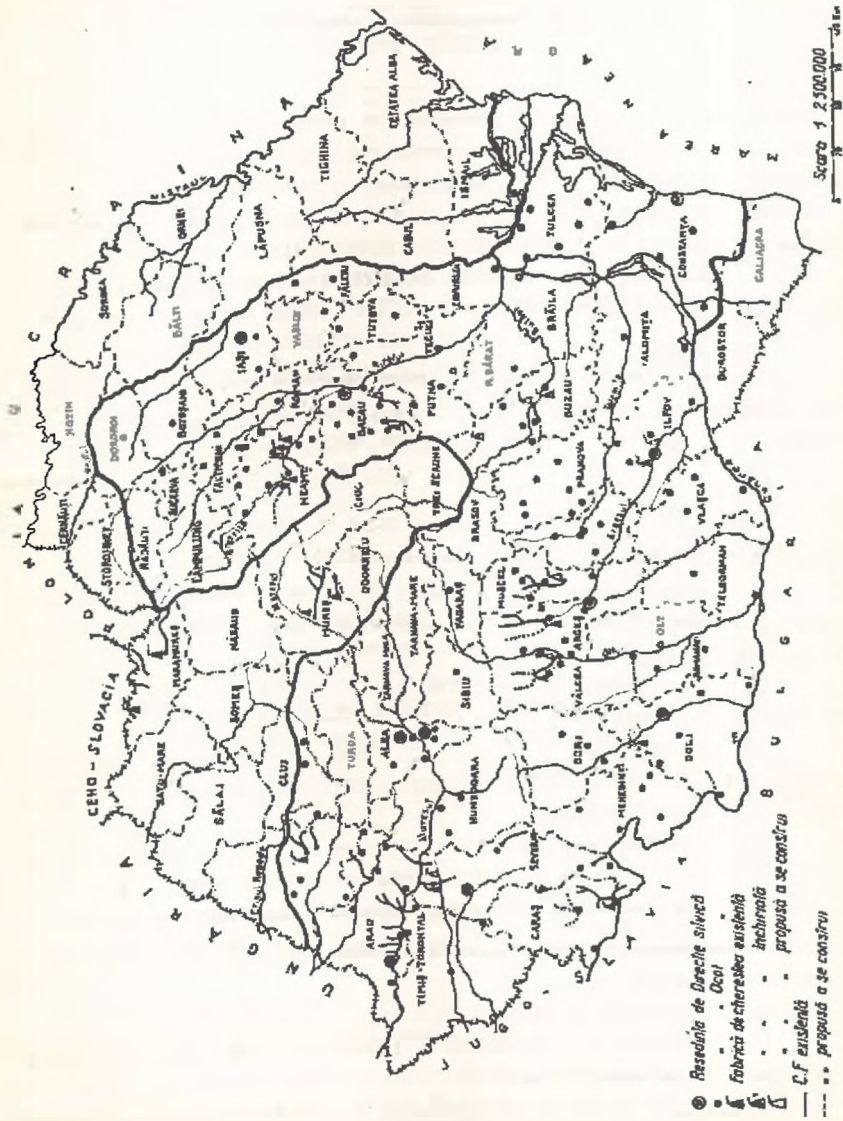
Prin executarea lucrărilor specificate mai sus valoarea patrimoniului forestier va spori cu suma de 1.038.100.000 lei, iar producția lemnoasă efectivă a pădurilor Statului se va mări, după un interval de 5 ani, cu 1.470.000 m³ anual, ceea ce reprezintă o valoare, socotită loco pădure, de 150.000.000 lei. Din acest material 900.000 m³ sunt produse secundare. Transportul materialelor se va putea face la timp, și astfel se vor îmbunătăți condițiunile de valorificare; iar cheltuelile de transport se vor reduce cu circa 25.000.000 lei.

4. Refacerea și construirea de noi clădiri.

La acest capitol ale cărui lucrări au fost continuu amânate din „lipsă de fonduri”, se propune realizarea unui program eşalonat, pe 10 ani, care constă din:

construirea a 6 reședințe de Direcții regionale silvice	30.000.000 lei
construirea a 32 reședințe de ocoale silvice	82.000.000 „
construirea a 40 localuri de cancelarie	20.000.000 „
construirea a 140 cantoane de conductori, brigadieri și pădurari, a 11 locuințe pentru lucrători și a 50 case	

pentru adăpost și instruirea profesională a lucră-	
torilor, în valoare totală de	121.000.000 lei
reparații curente la clădirile existente	30.000.000 „
<hr/>	
Total pe deceniu	233.000.000 „
ceea ce revine la 23.300.000 lei anual	

Harta României indicând fabricile de cherestea și căile ferate existente ale CAPS.-ului și cele propuse a se construi în deceniul 1941—1950.

Valoarea construcțiilor proiectate a se executa în cei 10 ani, în sumă de 233.000.000 lei, se adaugă deasemenea la valoarea patrimoniului forestier.

În plus, se ridică prestigiul instituției și al slujitorilor ei și se asigură mai bune condițiuni de gospodărie.

B. Sectorul exploatărilor și valorificărilor..

1. Exploatarea.

Cantitatea recoltată în prezent din pădurile Statului este după cum am scris, de 5,9 milioane m³ lemn de lucru, construcție și foc, cu o valoare de rentă de lei 600 milioane.

Din aceste materiale 3.950.000 m³ se valorifică în regie, iar 1.950.000 m³ se exploatează în antrepriză.

Prin investițiile prevăzute în program se va realiza, după scurgerea a 5 ani, un spor de 1.470.000 m³ anual, astfel că după acest interval se vor recolta în fiecare an 7.370.000 m³ materiale lemnoase.

Ca modalitate de valorificare, după 10 ani de activitate comercială, s'a făcut dovada că regia este mult mai rentabilă decât antrepriza. Ca urmare, țelul de atins în acest domeniu este regia integrală.

2. Industrializarea.

Capacitatea actuală de lucru a celor 14 fabrici de cherestea exploatare în prezent de C.A.P.S., este de 265.000 m³ lemn brut anual.

Prin construcția a încă 5 fabrici și utilizarea cu mașini moderne a celor existente, C.A.P.S. va debita în fabricile sale, pe viitor 365.000 m³ lemn brut anual.

La plusul de bușteni industrializați în cherestea se contează pe un beneficiu de aproximativ 20 milioane lei anual.

Din surplusul rezultat și printr'o rațională utilizare a materialului lemnos, se vor putea confecționa anual 1.000.000 traverse, față de 500.000 cât se prelucrează astăzi.

Evaluăm beneficiul respectiv la 10 lei de bucată, ceea ce face, la cele 500.000 traverse un plus de 5.000.000 lei anual.

Prin aplicarea regiei, C.A.P.S.-ul mai urmărește:

— să aprovizioneze armata, autoritățile și populația cu materiale lemnoase necesare;

— să contribuie la export și

— să colaboreze la controlul și îndrumarea pieței lemnului în cadrul politicii de guvernământ.

— să pregătească și să introducă în această importantă ramură a economiei naționale, conducători, muncă și capital românesc.

C. Sectorul culturii pădurilor.

Programul de realizat în deceniul 1941/42—1950/51, cuprinde:

1. Impăduriri.		
a. Impăduriri pe suprafețele exploatare		
ras, în parchetele scadente (1938/1940) . . .	10.000 ha	
Idem, în parchete restante (rămase		
neimpădurite în trecut	3.000 „	
Idem, în poieni și goluri destinate îm-		
pădurilor	12.000 „	
Idem, pe terenuri degradate	4.800 „	
Idem, prin completări la împăduririle		
nereușite (cca. 20%)	6.200 „	36.000 ha
b. Completări la suprafețele împădu-		
rite în ultimii 3 ani și în arboretele rege-		
nerate natural, dar incomplet reușite . . .		20.000 „
Impăduriri la suprafețele ce se vor ex-		
ploată prin tăeri rase în deceniul 1941/42—		
1950/51		50.000 „
Arborete degradate de refăcut		20.000 „
Operațiuni de întreținerea și îngrijirea		
plantațiilor și semănăturilor prin lucrări		
de mobilizarea solului, recepări și degajări .		50.000 „
		<hr/>
Total general		176.000 ha

Revine deci anual de împădurit, completat prin plantațiuni și semănături și ameliorat arborete tinere, o suprafață totală de 17.600 ha.

Fondul anual necesar pentru împăduriri, pepiniere, culegere de semințe se ridică la suma de lei 50.000.000, ceea ce în 10 ani înseamnă 500.000.000 lei, cu care se majorează și valoarea pădurilor Statului.

Relevăm că pe ultimii 10 ani s'au împădurit și ameliorat în total 160.000 ha, cheltuindu-se suma de 288.000.000 lei, revenind în mediu anual la 16.000 ha și 28.800.000 lei.

2. Îngrijirea arboretelor tinere.

Pentru ameliorarea arboretelor existente ca volum și calitate, se vor face operațiuni de curățiri și degajări pe suprafața medie anuală de 80.000 ha.

Executarea acestor lucrări este condiționată de efectuarea drumurilor prevăzute în programul de investiții respectiv.

Pentru efectuarea operațiunilor culturale urmează a se cheltui anual 15.000.000 lei, adică în total, pe deceniu, 150.000.000 lei.

În ultimii cinci ani s'au făcut asemenea lucrări pe suprafața de 311.000 ha, cheltuindu-se în total suma de 45.300.000 lei, rezultând o medie anuală de 62.000 ha. și lei 9.076.000.

3. Combaterea insectelor.

Pentru prevenirea calamităților produse de insecte, se vor continua în fiecare an lucrările necesare de combatere.

În această privință va fi nevoie de circa 1.000.000 lei anual, iar pentru întregul deceniu de 10.000.000 lei.

4. Ameliorarea golurilor de munte.

Pentru sporirea puterii de producție a celor 21.000 ha goluri de munte proprietatea Statului, trebuie anual câte 3.000.000 lei, adică pentru întregul deceniu 30.000.000 lei.

Prin efectuarea acestor lucrări, venitul anual se va spori dela un milion la cinci milioane lei, în afară de opera socială ce se înfăptuiește și contribuția ce se aduce la ameliorarea creșterii vitelor.

D. Sectorul administrativ.

Cu toată complexitatea lucrărilor ce decurg din exploatarea în regie a domeniului forestier al Statului și din intensificarea lucrărilor tehnice (construcții c. f. s., drumuri, etc.) ca și a lucrărilor de industrializare și comercializare, conducerea C.A.P.S. a căutat să împiedice sporirea excesivă a cadrelor personalului său.

În viitor însă, prin introducerea regiei integrale și a intensificării gospodăriei, C.A.P.S. va trebui să-și completeze, în anii ce urmează, nevoile în personal de specialitate.

Paralel, se va urmări ridicarea nivelului de pregătire a întregului personal folosit, și mai ales a lucrătorului de pădure, de a cărui educație profesională se va ocupa în mod special.

Unitățile C.A.P.S., sunt încadrate cu următorul personal tehnic, specialist și administrativ: 434 ingineri silvici, 186 conducători silvici, 854 brigadieri silvici, 2926 pădurari, 304 funcționari ad-tivi bugetari, 294 funcționari diurniști și 1400 lucrători specialiști.

Pentru completarea cadrelor este nevoie de următorul personal tehnic: 184 ingineri, 90 conducători, 320 brigadieri și 850 pădurari. Surplusul de personal este reclamat pe de o parte de creierea de noi unități, ca rezultat al deschiderii și exploatarei pădurilor azi neproductive, de creierea de noi fabrici și c. f. s. precum și de micșorarea suprafețelor actuale a ocoalelor în vederea unei mai intensive gospodăririi.

E. Sectorul măririi patrimoniului forestier al Statului.

Fără de reducerea suprafețelor pădurilor Statului, provocată de exproprierea făcute pentru creierea de izlazuri comunale, conducerea C.A.P.S. a dus o politică de mărirea patrimoniului forestier, prin cumpărări de păduri dela proprietarii particulari.

În acest scop s'a creat prin bilanț, un fond special de 350.000.000 lei. Administrația C.A.P.S. fiind încă lipsită de un fond de rulment,

acest fond a fost afectat pentru exploatare și cumpărarea de materiale necesare regiilor, astfel că scopul urmărit nu a putut fi atins.

Dacă Ministerul de Finanțe va lichida în numerar debitul de 600 milioane lei, ce are față de C.A.P.S., fondul de 350 milioane lei creat prin bilanț va putea fi întrebuințat pentru cumpărări de păduri.

III. Recapitularea

rezultatelor ce se vor obține prin aplicarea planului decenal.

Ridicarea valorii patrimoniului		Sporirea producției pădurilor Statului și beneficii	
Natura lucrărilor	Valoarea lei	Natura lucrărilor Vol. m ³	Val. lei
1. Ridicarea în plan a 1.098.740 ha . . .	164.811.000	1. Prin deschiderea de noi masive și aplicarea de operațiuni culturale 1.470.000	150.000.000
2. Amenajări și revizuirii de amenajamente a 1.250.000 ha	50.000.000	2. Reduceri de chelt. de transp.	25.000.000
3. Investiții: 353 km. c. f. s. 500 km drumuri și șosele, 5 fabrici de cherestea și 100 autocamioane	1.038.000.000	3. Beneficiul din industrializarea surplusului de lemn brut 100.000	20.000.000
4. Construcțiuni: 6 reședințe de Direcții silvice, 32 reședințe de Ocoale silvice, 40 localuri de cancelarie, 11 locuințe de lucrători, 50 case pt. adăpostul lucrătorilor și instruirea lor, 140 cantoane de pădurari	233.000.000	4. Beneficiul realizat prin debitarea unui surplus de 500.000 trav.	5.000.000
5. Impăduriri	50.000.000	5. Beneficiul din ameliorarea golurilor de munți	4.000.000
Totaluri	1.535.811.000		204.000.000
Valoarea inventarului patrimonial în 1940	14.000.000.000		
Valoarea inventarului patrimonial la finele deceniului	15.535.811.000		

Ca urmare a lucrărilor preconizate mai sus, cifra bugetului C.A.P.S. va crește la finele deceniului 1941/42—1950/51 dela 2.400.000.000 lei, cât este astăzi, la suma totală de 3.000.000.000 lei, deci cu un spor de

600.000.000 lei, reprezentând prețul de vânzare al sporului de producție arătat în tabloul de mai sus.

Redevența pe care o varsă Casa Pădurilor, inclusiv subvențiile impuse prin legi, se cifrează astăzi la o sumă totală de 420 milioane lei, în afară de suma de 70 milioane lei, reprezentând valoarea investițiilor ce se execută anual din veniturile C.A.P.S.-ului, investiții care măresc valoarea inventarului patrimonial și contribuie la sporirea producției și veniturilor.

În caz contrar, această ultimă sumă s'ar vărsa Ministerului de Finanțe și ar majora redevența la 490 milioane lei.

Prin aplicarea programului decenal, redevența efectivă ce se varsă Statului se va ridica de la 420 milioane lei la 624 milioane lei, adică cu valoarea loco-pădure a sporului de producție și a beneficiilor arătate în tablou.

Acest spor de redevență va acoperi capitalul cu dobânzile respective ale investițiilor prevăzute în planul de lucru, investiții care însumează 1.038.000.000 lei, în aprox. 5 ani.

IV. Finanțarea lucrărilor și investițiilor

1. Fondul de rulment.

Pentru exploatarea pădurilor Statului, industrializarea și comercializarea produselor, Ad-ția Casei Pădurilor Statului, are nevoie de un fond de rulment de 1.200.000.000 lei

Până în prezent și-a constituit din beneficiile sale un fond de 614.000.000 „
care este investit în materiale lemnoase exploatate, industrializate și vândute pe credit autorităților de Stat.

Pentruca executarea lucrărilor să nu fie stânjenită din cauza lipsei de numerar, fondul de rulment trebuie completat de Stat cu restul sumei de . . . 586.000.000 „.

2. Finanțarea investițiilor.

Recapitulând lucrările propuse și anume:

a. pentru lucrări de ridicări	41.000.000 „
b. „ „ „ amenajeri	29.000.000 „
c. „ construcții de c. f. s. drumuri, fabrici și cumpărări de autoc.	1.038.000.000 „
d. ptr. construcții de reședințe, cantoane, case de lucrători și lucrări de întreținere	233.000.000 „

e. ptr. lucrări de împăduriri și ameliorări de arborete	690.000.000 lei
f. pt. cumpărări de păduri	350.000.000 „
Se ajunge la suma totală de	2.381.000.000 lei

Din această sumă lucrările arătate la alin. a, b, d, e și f în valoare totală de 1.343.000.000 lei se execută din bugetul ordinar anual al C.A.P.S.-ului iar suma prevăzută la alin. c și anume 1.038.000.000 lei urmează să fie procurată prin Ministerul de Finanțe și anume, în primii 5 ani ai deceniului, adică între 1941 și 1946.

Red.

PROBLEMA COMBUSTIBILILOR

Este desbătută adesea în cotidienele noastre.

De pildă, Universul, în numărul său din 15 Decembrie 1940, în articolul de cap intitulat: „Punerea în valoare a surselor noastre de energie“, arată necesitatea utilizării bogățiilor noastre (petrol și derivatele lui, gazele naturale, cărbunele, lemnul, căderile de apă), „pe baza unui plan tehnic, economic și financiar“. Relevând hotărârea Consiliului de Miniștri de a se studia introducerea gazului metan în Capitală, pentru încălzitul locuințelor spre a se înlocui lemnele și cărbunele, — arată avantajile care ar decurge de aici: ieftinătate și căldură suficientă „în-deosebi pentru familiile cu venituri modeste“. În plus se spune: „înlătură celelalte inconveniente ale transporturilor și depozitării ce le prezintă lemnele de foc și cărbunii“.

De curând (la 5 Martie 1941), același ziar, sub titlul: „Problema combustibililor“, și tot ca articol de cap, relevă din nou „necesitatea unei politici de Stat a combustibililor în genere“. În tratarea subiectului, se arată că „cruțarea patrimoniului nostru forestier nu mai poate fi considerată ca o problemă minoră, a cărei rezolvare ar mai putea fi lăsată pe planul al doilea“. În continuare se adaugă următoarele: „Sistemul pustiitor de exploatare practicat de zeci de ani, mergând mână în mână cu o întrebuințare neeconomică și nerațională a esențelor lemnoase cele mai nobile (stejarul, coniferele, fagul, nucul) a condus fatal la o scădere vertiginoasă a acestui atât de prețios izvor de bogăție națională, scădere agravată prin pierderile teritoriale din vara și toamna anului trecut. De aceea problema cruțării capitalului nostru forestier se conjugă azi nu numai cu necesitatea unui program viguros de refacere a masivelor păduroase, dar și cu necesitatea unei politici de Stat“. Drept urmare, se cere „răspândirea folosirii acelor combustibili ale căror rezerve sunt foarte mari (cărbunii, gazele) și la un preț foarte mic“ recomandând să se dea lemnului și petrolului o valorificare mai bună în alte direcțiuni, tinzând la „limitarea treptată — până la eliminare“ a consumului acestora drept combustibili.

Suntem întru totul de acord în ce privește afirmația privitoare la împuținarea rezervelor noastre forestiere și la „sistemul pustiitor“ de exploatare practicat până acum. Suntem deasemenea de părere că trebuie

să se impună pe viitor o politică de folosire rațională și economică a lemnului. Am discutat și noi silvicultorii, mai în amănunt, problema lemnului de foc, în coloanele acestei reviste. S'a arătat cu acel prilej că încă pentru multă vreme, pădurea românească va continua să dea o cantitate apreciabilă de lemn de foc. Aceasta chiar în cadrul unei politici de rațională folosire a lui. Căci nu va fi simplu să se treacă dela pădurile brăcuite și secătuite, la masive pline producătoare de mari cantități de lemn de construcție și de lucru. Aceasta va necesita timp.

Prin urmare, nu se poate cere înlăturarea totală a lemnului de foc. Aceasta trebuie să se știe. De altfel, nici nu va fi cu putință curând și deodată, căci și introducerea gazelor va necesita timp și capitaluri. În sfârșit, chiar folosirea gazelor nu va fi lipsită de inconveniente, cari după cât s'a arătat în coloanele acestei reviste, nu sunt mici.

At. Har.

◆ Dela Comisiunea pentru semințe forestiere și rasele de arbori.

Însemnătatea deosebită pe care chestiunile legate de semințe forestiere și rasele de arbori o prezintă pentru foarte multe țări a dus la întemeierea unei Comisiuni speciale și permanente în cadrul Uniunii internaționale a Institutelor de Cercetări forestiere. Punerea problemelor respective pe plan internațional a izvorit din nevoia câștigării unui cuprinzător material comparativ. Spre acest sfârșit, se desfășoară și frumoasa acțiune de conlucrare pe temeuri uniforme. Astfel, s'au formulat reguli unitare pentru întemeierea de locuri de încercare și conducerea lucrărilor. Numeroase locuri de observație au și fost organizate aproape în întreaga Europă și America de Nord.

În împrejurările internaționale actuale luorările Adunării Generale a Uniunii sunt, practic, cu neputință de ținut. Pentru a se împlini, în parte, acest neajuns, Comisiunea amintită desfășoară, în schimb, o lucrare deosebită. Cu tot războiul, s'au putut ține conferințe, și anume, una în Copenhaga, în Ianuarie 1940 și alta în Viena în zilele de 15—17 Octombrie 1940, având drept țintă, în primul rând, să păstreze continuitatea lucrului început.

La Copenhaga, s'au examinat, cu deosebire diferitele rezultate obținute din cercetarea pueților de rase europene de pin, repicați de doi ani, în cultura mare. Cu acest prilej, s'a luat poziție critică față de tehnica cercetărilor în materie de rasele arborilor.

În conferința dela Viena, chestiunile discutate sau numai antamate au fost reluate și împinse mai departe cu un pas bun. Pentru informațiuni mai cuprinzătoare a se vedea art.: Wiener Herbstkonferenz der Kommission für Forstsaatgut und Baumrassenfragen des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, de Werner Schmidt, în Der Deutsche Forstwirt. 22, pag. 813. (153)

● Câștigul forestier al Sovietelor în 1940.

Ținuturile ocupate de Rusia sovietică, în anul trecut, reprezintă nu numai o creștere teritorială oarecare a nesfârșitei noastre vecine dela răsărit, dar — mai ales — o însemnată fortificare a economiei sale forestiere.

În afară de Basarabia, care este un ținut deficitar în materie de lemn, celelalte erau așezate printre cele mai împădurite țări ale Europei. Industria și exportul lor de lemnărie cântăreau greu în socotelile europene.

Suprafața pădurilor respective se repartizează astfel:

1. Basarabia și Bucovina		0,5 Mil. ha.	
2. Istmul Căreliei (Finlanda)		2,5 „ „	
3. Estonia	0,9 Mil. ha.	}	3,5 „ „
4. Letonia	1,7 „ „		
5. Lituania	0,9 „ „		
6. Polonia răsăriteană		5,5 „ „	
Total		12,0 Mil. ha.	

Fată de întinsele ținuturi păduroase ale Rusiei, noile cuceriri nu înseamnă mare lucru, reprezentând numai cam 1,5% din suprafața totală.

Din punctul de vedere al forței lor economice actuale, înseamnă, însă, foarte mult. Pădurile respective sunt înzestrate cu mijloace de transport lesnicioase, sunt organizate pentru producțiune, pe când, din cele ale Rusiei, mare parte este fără însemnătate economică actuală, nefiind încă orânduită pentru producțiune.

Producțiunea lemnoasă actuală a pădurilor cucerite este estimată astfel:

1. Basarabia și Bucovina		2,0 Mil. m ³	
2. Istmul Căreliei		5,5 „ „	
3. Estonia	2,5 Mil. m ³	}	10,2 „ „
4. Letonia	5,4 „ „		
5. Lituania	2,3 „ „		
6. Polonia răsăriteană		10,4 „ „	
Total		28,1 Mil. m ³	

Aceasta înseamnă ceva peste 10% din producțiunea lemnoasă totală actuală a pădurilor Rusiei, care se ridică la rotund 280 milioane m³.

Așa dar, suprafața pădurilor Uniunii a crescut cu 1,5%, iar producția lor lemnoasă, cu 10%. Însemnătatea noilor cuceriri este cu atât mai mare pentru economia sovietică, cu cât, deocamdată, economia respectivă este deficitară în materie de lemn și cu cât noile ținuturi aduc, totdeodată, o deosebit de înaintată industrie a lemnului. Dintre cele mai mari instalațiuni industriale de acest fel, se enumără: 7 fabrici de cherestea mari; 4 fabrici de celuloză cu sulfat; 2 fabrici de celuloză cu sulfat; 3 fabrici mari pentru pastă de lemn; 2 mori pentru hârtie; 2 fabrici de furnir și 1 fabrică de cutii de lemn. Cam 20% din industria de celuloză a Finlandei, și care era foarte puternică și reputată în Europa, a trecut sub stăpânirea Sovietelor.

Intr'adevăr, datorită admirabilelor căi de comunicație pentru lemn numeroase lacuri și canale), cât și așezării priincioase a portului Wy-

borg, a găsit loc de așezare, în Ismul Coreliei, o foarte înfloritoare industrie având ca materie primă lemnul. Enumărăm dintre fabricile mari câștigate de Soviete, în acel singur loc:

1. Fabrica de celuloză prin sulfat dela Kenholm, cu o capacitate de producțiune anuală de 100.000 t. celuloză.
2. Fabrica de celuloză prin sulfat dela Enso, cu o capacitate de producțiune anuală de 90.000 t. celuloză;
3. Fabrica de celuloză prin sulfat dela Pitkerant, cu o capacitate de producțiune anuală de 40.000 t. celuloză înalbită;
4. Fabrica de hârtie dela Ilchevaara, cu o capacitate de producțiune anuală de 110.000 t. celuloză și hârtie.

La acestea, se adaugă o mulțime de alte fabrici mai mici.

(După Z. f. Wfw., VII, 873 și 880). (154)

● Căile ferate suedeze revin la încălzirea cu lemn.

Imprejurările de față, fac ca încălzirea cu lemn a locomotivelor să apară ca mai potrivită, în unele regiuni. Căile ferate suedeze dezvoltă neconținut un program de revenire la lemnul de foc pentru motivul că acest material a devenit mai ieftin decât cărbunile și se găsește mai la îndemână, într'o țară atât de împădurită. Până acuma, s'a ajuns ca aproape 10.000 km zilnic să fie parcurși de trenuri mișcate prin încălzire cu lemn. În curând se va ajunge la 13—14.000 km zilnic.

(După D. D. Fw. 23, 102). (155)

● Gazogenele cu lemn sau cărbune de lemn câștigă teren și în Norvegia.

Imprejurările internaționale de față inlesnesc răspândirea tracțiunii automate prin gazogene alimentate cu lemn sau cărbune de lemn în țările lipsite de izvoare petrolifere. Astfel, în Norvegia s'au eliberat permise pentru construirea a 5.000 de generatoare pentru automobile. Din acestea, 3.000 se și află în funcțiune. Consumul anual mijlociu al unui automotor este cam de 1.000 hl cărbuni de lemn sau lemn; iar costul la producător al hectolitruului de astfel de material, în mijlociu, de 2,50 coroane.

(După D. D. Fw. 32, 50). (156)

● Unificarea chestiunilor forestiere în Norvegia.

Cu prilejul reformelor administrative și în general, de Stat în curs de îndeplinire în Norvegia, chestiunile de economie forestieră, economia lemnului și de vânatoare au fost întrunite, în ce privește conducerea, în cadrul Ministerului de Agricultură. Indrumarea chestiunilor de această natură către Ministerul de Comerț și Aprovizionării a fost suspendată.

(După D. D. Fw. 23, 50). (157)

● von Tubeuf †

Profesorul Freiherr von Tubeuf a murit, de curând, la München, în vârstă de 79 ani. A fost o personalitate cu mare vază în cercurile învățaților naturaliști. Numeroasele sale lucrări în materie de Patologie vegetală constituie un capital de preț al științei respective. Deasemenea, a dat un viguros impuls cercelărilor, în general, în direcția acelei științe, căreia i-a dăruit o îndelungată viață de muncă entuziastă. Amintim, între altele, că a fost, mulți ani redactorul publicației, cu renume mondial: „Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten und Pflanzenschutz“.

Ca profesor de Patologie vegetală s'a remarcat printr'o expunere sistematică și clară. (158).

Ilie C. Demetrescu

CĂRȚI NOI:

I. MOLDOVANU-JUNIOR:

Polemici vânătoarești

1940, Tip. Bucovina, 25 pagini.

R E C E N Z I I

C Ă R T I

OTTORINO FOGLI: *Stime agricole forestali: conteggi, misurazioni e cubature dei legnami in bosco, abbattuti e lavorati*, (Evaluări agricole și forestiere: evaluări, măsurători și cubaje la lemnele din păduri, doborâte sau prelucrate). Milano: Hoepli, 300 p. cu 176 tabele, 25 lire it.

Această agendă tehnică silvică scoasă în a 2-a ediție de marea casă de editură Ulrico Hoepli din Milano, cuprinde în cele 11 capitole ale sale, cele mai de seamă date tehnice, de care face uz silvicul italian, în viața practică.

Primul capitol cuprinde o serie de date cu privire la unitățile de măsură: topografice, geografice, industriale etc.

Capitolul următor dă formule și tabele pentru calculul dobânzilor rentelor, anuităților, amortismentelor.

Un alt capitol, de aritmetică uzuală, cuprinde tabele de patrate, cuburi, rădăcini, lungimea cercului etc.; apoi tabele de suprafețe, table de cubaj, reducerea unghiurilor centezinale la sexagesimale, etc.

Din geometrie, se dă calculul ariilor și al volumelor uzuale.

Din fizica industrială se dau greu-

tățile tehnice ale diverselor substanțe și ale lemnului, greutate specifică, rezistența materialelor, căldura și combustibili.

Un capitol special e consacrat datelor practice utile în culturile agricole: suprafața diverselor culturi în Italia, date meteorologice; semănături, lucrări, recolte; piscicultură, zootehnie, mecanică agricolă etc.

Urmează apoi o serie de tabele și date în legătură cu cultura pădurilor: speciile forestiere din Italia, semințe, plantațiuni, calendar forestier pe luni, utilizarea și transportul produselor forestiere.

Partea cea mai importantă a manualului o formează datele și tabelele în legătură cu estimarea pădurilor (pag. 153—288) unde se găsesc descrise pe scurt metodele de estimare a solului și arboretului, creșteri, table de producție, tarife de cubaj, diverse formule și metode de cubaj pentru arbori și arborete etc.

Alte tabele înlesnesc cubajul trunchiilor, al scândurilor traverselor etc.

Lucrarea e prezentată în excelente condiții tehnice, pe hârtie de bună calitate și legată în pânză. Poate figura cu mult folos în biblioteca inginerului silvic român.

D. Șburan

„WALDHEIL“, 1941.

În limba germană apar multe calendare forestiere, care pe lângă partea calendaristică, propriu zisă, cuprind și o serie întreagă de date practice utile pentru gospodăria silvică de toate zilele.

Între ele „Waldheil“ ocupă o poziție specială, prin aceea că apare fără întreruperi de peste 50 ani și pentru că este cel mai complet și mai mult răspândit printre silvicultorii germani.

Calendarul pe 1941 se prezintă, ca și până acum, în 2 părți: Partea I mai portativă și bine legată în pânză (370 pag.), spre a putea fi dusă pe teren, cuprinde, ca și în anii precedenți, o serie de tabele de cubaj și de producție; apoi dispozițiile referitoare la sortare și comercializare a lemnului, cunoscute sub numele de „Homa“, tabla de salarizare, date practice asupra muncii la pădure, date vânătoarești, având anexate și mai multe serii de foi albe, perforate, cadrilate pentru note, însemnări, ordine, schițe, etc.

Partea II: „Călăuza forestieră“ (780 pag.) a mers în continuare dezvoltare, an de an, ajungând astfel a fi o mică enciclopedie a silviculturii practice. În afară de partea tabelară, găsim în această călăuză: I. Legislație generală: flămuri, semne, muncă națională, circulație, im-

pozite; planul național de 4 ani și apărarea națională.

II. Silvicultură și economia lemnului; vânătoare și protecția naturii: Controlul pieței lemnului în Germania, Protectorat și guvernământul general; Științele silvice și educația forestieră; Dispoziții de serviciu, tarife, muncitori; Tăieri; „Reichshoma“, prelucrare, scoatere; Plata lemnului la vânzare; Controlul și dirijarea comerțului și industriei forestiere.

Date asupra semințelor, plantelor și îngrijirii arboretelor, Incendii în pădure; Produse accesorii, pomi de Crăciun; Protecția pădurii; Diverse legi, ordonanțe și date referitoare la vânat și vânătoare. Instrucțiuni și regulamente de serviciu, uniforme, echipament etc.

Noi și interesante sunt datele privitoare la învățământul silvic superior, așa cum e organizat azi.

După cum se vede, războiul pe care îl duce Germania de mai bine de 1½ ani, nu a redus capacitatea de producție, în domeniul literar al silvicultorilor ei și în această privință, ca și în multe altele merită întreaga noastră admirație.

Edițiile calendarului „Waldheil“ din ultimii ani ies sub îngrijirea D-lui Dr. R. Müller, atașat forestier al Germaniei în București.

D. Sburian

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediție a „Agendei forestiere“ a d-lor prof. V. N. Stinghe și prof. D. A. Sburian, în întregime revăzută și considerabil mărită.

Apariția va avea loc în primăvara acestui an.

I N F O R M A Ț I U N I

TABLOURI

de terenuri comunale de vânătoare, păduri ale Statului și fonduri
de pescuit, ce urmează să se arendeze pentru dreptul de vânătoare,
de către Direcțiunea Economiei Vânătorului

Comuna (pădurea, fondul)	Județul	Suprafața	durata	Estimația	data
			maximă		
1. Hodora	Iași	2480 Ha	7 ani	1.000 lei	8 Mai 1941
2. Lazu	Dolj	2491 „	Idem	1.300 „	Idem
3. Certege	Turda	5487 „	„	2.700 „	„
4. Popânzălești	Romanași	2945 „	„	1.500 „	„
5. Pleșcuța	Arad	991 „	„	700 „	„
6. Aciuța	„	1082 „	„	600 „	„
7. Gura Văii	„	700 „	„	400 „	„
8. Talagiu	„	1857 „	„	900 „	„
9. Poșaga de Sus	Turda	10350 Jugăre	„	2.000 „	„

P ă d u r i :

1 Păd. Drăcșani-Cozancea					
Ocol silvic: Coșula		792,40 Ha	5 ani	4.000 lei	8 Mai 1941
5. Păd. Câineanca					
Ocol silvic: Coșula		812,30 „	Idem	4.000 „	Idem
2. Păd. Drăcșani-Poenița					
Oc. silv.: Băile Herculane		6810 „	„	5.000 „	„
3. Păd. Iardoștița-Sarcastița					
Oc. silv.: Băile Herculane		6717 „	„	5.000 „	„
4. Păd. Fundul Cernei					
Ocol silvic: Nucet		502,87 „	„	3.000 „	„

Fonduri de pescuit:

1. Lucăcești	Jud. Bacău	10 ani	1.500 lei	8 Mai 1941
2. Voineasa	„ Vâlcea	Idem	1.500 „	Idem

Comuna (pădurea, fondul)	Județul	Suprafața	Estimația	Durata	Data
Rudari	Dolj	3194 Ha.	1.600 lei	7 ani	26.IV.1941
Fondul { Bilcești					
Bilcești: { Valea mare					
Voineasa	Muscel	2328 „	2.000 „	Idem	Idem
Călui	Romanați	907 „	500 „	„	„
Oboda	Romanați	1200 „	700 „	„	„
Sâncraia	Hunedoara	1772 jug.	2.000 „	„	„
Nădaștia Super	Hunedoara	1496 „	1.200 „	„	„
Morunglav	Romanați	1114 Ha.	700 „	„	„
Corni	Botoșani	1683 „	2.200 „	„	„
Goldghilești	Hunedoara	1397 „	1.800 „	„	„
Diniaș	T.-Torontal	3958 Ha.	6.200 lei	7 ani	26.IV.1941
Golfin	Romanați	1339 „	1.000 „	Idem	Idem
Leotești	„	700 „	1.000 „	„	„
Voineasa	„	555 „	1.300 „	„	„
Alunu	Vâlcea	676 „	500 „	„	„
Slăvești	„	832 „	800 „	„	„
Carol I	Roman	1584 „	3.000 „	„	„

Fonduri de pescuit

„Orșova“	Severin	—	1.200 lei	10 ani	26.IV.1941
„Igeag“	„	—	500 „	Idem	Idem
„Cugir II“	Hunedoara	—	1.800 „	„	„
„Coșna“	Câmpulung	—	600 „	„	„
„Cerna“	Severin	—	3.000 „	„	„

Păduri

Pădurea Gâlmeele					
Ocolul silvic: Slatina		457 Ha.	16.00 lei	5 ani	26.IV.1941
Pădurea Bucu					
Ocolul silvic: Slatina		334 „	2.600 „	Idem	Idem
Pădurea Zăvoiuil-Babicu					
Ocolul silvic: Slatina		71 „	250 „	„	„
Terenurile inundabile cuprinse între Borcea și Dunăre, re- giunea Dichiseni-Pietroiuil jud. Ialomița					
		10.525 Ha.	5.000 lei	5 ani	Idem

Direcția Vânătoarei adresează următorul apel:

Măsurile luate de către noua conducere a Direcției Economiei Vănatului, tind spre o utilizare integrală a cunoștințelor și posibilităților de afirmare a membrilor corpului silvic, în domeniul cinegetic. Era logică dorința noastră de a ne spune cuvântul în treburile vânătoarești, iar măsura de mai sus este de natură de a satisface această năzuință.

Se impune deci, mai ales din partea organelor de conducere din exterior, o deosebită atenție problemelor vânătoarești și o cât mai grabnică și totală soluționare a tuturor lucrărilor cerute de către Direcția Economiei Vănatului.

Credem, că este cazul să atragem atenția tuturor membrilor corpului silvic, asupra necesității de a se trata problema vânătoarească la justa valoare și deci cu deosebită atenție, demonstrând în felul acesta, avantajele rezultate pentru economia vănatului, prin utilizarea organelor silvice.

Intârzierea răspunsurilor sau insuficienta soluționare, în afară de faptul că ar aduce pagube în ce privește dreptul de arendare, ar îndreptăți pe acei interesați, într-o critică astăzi neverificată.

Totodată, apelăm la bunăvoința și priceperea D-Voastră pentru îndrumarea și strânsa colaborare cu arendașii dreptului de vânătoare în pădurile statului, controlând și luând cele mai severe măsuri pentru aplicarea dispozițiilor Legii Vănatului, reprimarea braconajului și mai ales încercările de abateri ale subalternilor.

Șeful de ocol, nu este însă numai un organ de control și de șicane pentru arendaș; el este în primul rând un organ de producție în materie cinegetică ca și silvică și este deci obligat a acorda arendașilor toate înlesnirile legale posibile.

Idealul ar fi ca silvicultorul să producă vânatul, după cum produce și lemnul, arendașul având numai sarcina să achite o contra valoare echitabilă. Neglijența sau dorința de a fi comod, nu ar justifica sub nici un caz abandonarea unui teren, câștigat cu atâta trudă.

— Printr'un Decret Lege, publicat în M. O. Nr. 50 din 28 Febr. 1941, Serviciul Vânătoarei din Ministerul Agric. și Domeniilor se transformă în „Direcțiunea Economiei Vănatului”, organ unic prin care Ministerul va executa Legea pentru Protecția Vănatului și reglementarea vânătoarei.

Conducerea Direcțiunii trebuie să fie încredințată, conform Decretului, unui tehnician, „recunoscut drept

specialist în materie, între studiile sale academice trebuind să figureze și vânătoarea ca atare”.

Articolele 103 și 104 din legea pentru protecția Vănatului și reglementarea Vânătoarei au fost abrogate. Atribuțiunile Consiliului Permanent și Inspectorului General al Vânătoarei au trecut în întregime asupra Conducătorului Direcțiunii Economiei Vănatului.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 3655 din 15 Martie 1941, s'a dispus următoarele:

Prinderea lostriței nu se poate face decât pe bază de autorizație specială, eliberată de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor — Direcția Economiei Vănatului.

Pentru fiecare lostriță prinsă fără autorizație sau în epocă nepermisă, Stătul sau proprietarul dreptului de pescuit, va cere o despăgubire civilă de 5.000 lei, în afară de pedepsele prevăzute în Legea Pescuitului în Apele de Munte, art. 66—86 inclusiv.

Ministerul, Direcția Economiei Vănatului, va plăti descoperitorului sau denunțatorului care va conduce la descoperirea cazului de braconaj sau vânatoare ilicită, un premiu de 3.000 lei, contra actelor legale ce se vor prezenta, fără a mai aștepta hotărîrea judecătorească.

— Domnii: Ing. Pârvulescu Gr. Constantin și Ing. Marcu Gh. Ioan, din serviciul Casei Pădurilor au fost admiși ca membri în Societatea „Progresul Silvic”, pe data de 1 Ianuarie 1941.

— D-nii: Ing. Constantinescu St. Ionel, șef al Serviciului silvic Romani, Ing. Zdetovetschi Alex., șef c. f. s. Onești-Scutaru și Ing. Ervin Pokorny, au cerut înscrierea în Societatea „Progresul Silvic”. Se publică aceasta potrivit art. din statutele societății.

— Prin D. M. 13281/941, D-1 Ing. Consilier silvic Tedor Păiș a fost repus în funcțiunea de Director administrativ la Caps., pe ziua de 25 Febr. 1941, în locul D-lui Ing. șef silvic A. Constantinescu-Fălciu, trecut în cadrele I. C. E. F.

— D-1 Ing. cons. silvic Petre Ioan dela CAPS. a fost detașat pe ziua de 22 Febr. 1941 pe lângă cabinetul D-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor, de unde va primi diverse însărcinări de serviciu.

— D-1 Ing. insp. silvic Mavrodin Eremia se transferă din serviciul Direcției silvice, la Caps., Dir. reg. silvică Constanța în funcțiunea de subdirector, urmând a gira și direcția respectivă, până la numirea unui titular.

— D-1 Ing. Petrescu Gh. subinsp. silvic din centrala Direcției reg. silvice Constanța a fost transferat în comisia de amenajări de pe lângă Dir. silvică Arad, pe data de 25/II 1941.

— D-1 Ing. subinsp. silvic Munteanu Victor de la Ocolul silvic Cerna, jud. Tulcea, a fost transferat ca șef al Ocolului silvic Brașov.

— D-1 Ing. șef silvic Munteanu Radu din serv. central al Direcției regionale silvice Constanța a fost transferat ca șef al Ocolului silvic Cerna, jud. Tulcea.

— D-1 Ing. șef silvic Ciobotaru T., din serv. central al Direcției Constanța a fost numit șef al Ocolului silvic Pipirig-Neamț.

— D-1 Ing. subinsp. silvic Dogaru Nicolae dela Ocolul silvic Brașov, a fost transferat în centrala Direcției silvice Craiova, în Comisia de Amenajări.

— D-1 Ing. șef silvic Coban Diomid a demisionat din serviciul Caps. pe ziua de 1 Ian. 1941 pentru motive de sănătate.

- D-1 Ing. silvic Antonescu P. Jean din serv. central al Direcției București a fost numit șef al Ocolului silvic Mitreni-Ilfov pe ziua de 1 Ian. 1941.
- D-1 Ing. Paly Em. subinsp. silvic a fost numit ajutor la Ocolul silvic Coșula-Botoșani, pe data de 15 Febr. 1941.
- D-1 Ing. insp. silvic Ardețeanu Ion din serv. central al Dir. Arad a fost numit șef al Ocolului silvic Vărădia de Mureș pe ziua de 1 Martie 1941.
- D-1 Ing. șef silvic Păcuraru Ion de la Ocolul silvic Varadia de Mureș a fost transferat în Comisia de Amenajări a Dir. reg. silvice Arad pe ziua de 1 Martie 1941.
- D-1 Ing. insp. general silvic Nicolae N. Caragea a fost transferat în interes de serviciu din centrala CAPS. și numit director al Dir. reg. silvice IV Constanța pe data de 1 Aprilie 1941.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”.

Dr. GR. ELIESCU:

Protecția pădurilor

București, Tip. „Bucovina”; 275 pagini.

Prețul 270 lei. Membrii Societății au reducere adresându-se la Societate.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Zimbru, județul Arad, proprietatea Composesoratului Zimbru, în suprafață de 526 Ha. 8950 mp. conversiune la codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăpozi Dălmăului Balmuș, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Cănașa, în suprafață de 332 Ha. 3800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Suseni Bogați, județul Dâmbovița, proprietatea V. Vanghelescu în suprafață de 163 Ha. 2300 mp., Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

d) Amenajamentul pădurii Leprozeria Tichilești, județul Tulcea, proprietatea Ministerului Sănătății și Ocrotirilor Sociale, în suprafață de 100 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mănăstirei Sf. Gheorghe, județul Timiș-Torontal, proprietatea Mănăstirei Gr. Ortodoxă Sărbă din Mănăstirea, în suprafață de 88 Ha. 6500 mp. Conversiune la codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Livada Fata Pietrii, județul Prahova, proprietatea V. Manolescu în suprafață de 62 Ha. 6836 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pand

No. 3391/941.

a) Amenajamentul pădurii Ciorani, județul Prahova, proprietatea Eforiei Bisericii Kretulescu, a suprafeței de 96 Ha. 6900 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 20 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Groseni, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Groseni, în suprafață de 66 Ha. 4700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Poiana Târgului, județul Alba, proprietatea Crișan Partenie, în suprafață de 25 Ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrăvița, județul Mehedinți, proprietatea Ștefania N. Dima, în suprafață de 25 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bârzești, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial din Bârzești în suprafață de 21 Ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Vlădeni-Valea Hotarului, județul Muscel, proprietatea Gh. I. Cârнару, în suprafață de 15 Ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 3392/941.

a) Amenajamentul pădurilor Poiana Feții, Clăbucetul, Găinașul Mare ș. a., județul Muscel, proprietatea Obștea Moșnenilor Nă-măești și moștenitorilor N. Pr. Cornățeanu în suprafață de 3417 Ha. 6000 mp. tratată în 3 serii de codru cu tăeri rase și revoluția 96 ani; o serie de conversiune la codru prin exploatarea actualelor arborele în 24 ani, și trei serii de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 12 ani, în anul 1950.

Data astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 3393/941.

a) Amenajamentul pădurilor Poneasca și Gura Columbului din Ocolul Silvic Bozovici, județul Caraș, proprietatea Statului în suprafață de 5567 Ha. 3100 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani și una serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hoceni, județul Fălciu proprietatea Statului, în suprafață de 1214 Ha. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hălărești Seria V Muncelul din Ocolul silvic Florești, județul Tutova, proprietatea Statului, în suprafață de 366 Ha. 9100 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Prislava, județul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață de 192 Ha. 8700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 3394/941

a) Amenajamentul pădurei Cioara, județul Alba, proprietatea Composesoratului din Comuna Cioara, în suprafață de 264 Ha. 3800 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 40 și 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 4200/941.

a) Amenajamentul pădurii Dösul Ursului, Pojorâta Mică ș. a. județul Muscel, proprietatea Maria Dr. Gh. Severeanu, în suprafață de 802 Ha. 9500 mp. tratată în o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică și una serie de crâng cu perioada de exploatare 20 ani în vederea refacerii arboretelor de codru. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 4201/941.

a) Amenajamentul pădurii Sotânga Dobrogeanca ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Ana C. Costescu, în suprafață de 218 Ha. 3900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 4208/941.

a) Amenajamentul pădurii Tilișca, județul Sibiu, proprietatea Comunei Tilișca, în suprafață de 794 Ha. 7500 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 96 ani; o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 96 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Voroveni-Huluba, județul Muscel, proprietatea Maria V. Focheanu în suprafață de 79 Ha. 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii urbariale Gurani, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Gurani, în suprafață de 34 Ha. 7100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ghiocel, lot 1), județul Ilfov, proprietatea Ecaterina Gh. Adamescu, în suprafață de 16 Ha. 8733 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

e) Amenajamentul pădurii Coșuleni Motoac județul Botoșani, proprietatea Mihail Boacă, în suprafață de 14 Ha. 8437 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 25 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 1436/941.

a) Amenajamentul pădurii Slatina, ș. a., județul Câmpulung, proprietatea Obștei Stulpicani, în suprafață de 723 Ha. 2600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani, Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Covăsintzi, județul Arad, proprietatea Comunei Covăsintzi, în suprafață de 336 Ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea în anul 1941.

c) Amenajamentul pădurii Heveș, județul Târnava Mică, pro-

prietatea Comunei Cetatea de Baltă, în suprafață de 243 Ha. 5700 mp. Regimul crâng. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Colibi, județul Târnava Mică, proprietatea comunei Blăjel, în suprafață de 228 Ha. 7500 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 8 și 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Schiau sau Negovani, județul Argeș, proprietatea Elena M. Cristea, în suprafață de 100 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

f) Amenajamentul pădurii Armășeni, județul Vaslui, proprietatea Statului cedată în folosința Schitului Mălinești, în suprafață de 30 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 1501/941.

a) Amenajamentul pădurii Ursoaia Țigănești ș. a. județul Buzău, proprietatea Statului, în suprafață de 5594 Ha. 5700 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 96 și 100 ani și o serie de crâng simplu cu revoluția 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Văleni Tâlhărești, județul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafață de 575 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani pentru elementul crâng și 120 ani pentru codru. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 1502/941.

a) Amenajamentul pădurii Mănești, județul Dâmbovița, proprietatea Barbu Grăjdănescu în suprafață de 796 Ha. 850 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 1503/941.

a) Amenajamentul pădurilor Brânzea Groșet ș. a., județul Prahova, proprietatea Statului cedată în uzufruct Sf. Mănăstiri Brâncoveanu și Schitului Păltiniș, în suprafață de 1100 Ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive și revoluția 100 ani, iar pentru Zăvoiu regimul și tratamentul crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Călugăreni, județul Vlasca, proprietatea Alexandrina Vartiade, în suprafață de 97 Ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Gepiș, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Gepiș, în suprafață de 68 Ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nișcovelul, județul Buzău, proprietatea Constanța Cincu și Lucia Băicoianu, în suprafață de 55 Ha. 1486 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Stănești, județul Dâmbovița, proprietatea G. Iordanide, în suprafață de 45 Ha. 3410 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Bodiu, județul Bihor, proprietatea

Composesoratuului urbarial din Bodiu, în suprafață de 36 Ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 60 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurei urbariale Forosig, județul Bihor, proprietatea Composesoratuului urbarial din Forosig în suprafață de 25 Ha. 4800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Plantația de salcâmi Cârcea, județul Dolj, proprietatea N. D. Băncioiu, în suprafață de 21 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Calea Mare, județul Bihor, proprietatea Composesoratuului urbarial Calea Mare, în suprafață de 47 ha. 628 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 de ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Ianuarie 1941, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 1504/941.

a) Amenajamentul pădurii Fiziș, județul Bihor, proprietatea Comunei Fiziș, în suprafață de 182 Ha. 9400 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hodiș, județul Bihor, proprietatea Composesoratuului din Hodiș, în suprafață de 26 Ha. 600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Aluniș, județul Dâmbovița, proprietatea D-tru I. Florea, în suprafață de 13 Ha. 7039 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Februarie 1941, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 4203/941.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm
anunțați-ne imediat schimbările de adresă.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTEȚIA
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA
ÎMPADURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

A black and white photograph of a dense forest. The trees are tall and slender, with a canopy of leaves. A person is visible in the distance, walking through the forest. The overall scene is a natural, wooded area.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P Ă D U R I L O R P R O P R I E T A T E A S O C I E T Ă T I I „P R O G R E S U L S I L V I C”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53 — Nr. 4

APRILIE 194

S U M A R U L :

Studii:

C. C. Georgescu: Considerațiuni asupra răspândirii cerului și efectele gerurilor în cereturi — — — — —	19
Artur Coman: Genul Euphrasia în Maramureș — — — — —	20

Comentarii — Insemnări:

Șt. Bărbulescu: Aprovizionarea cu lemne de foc — — — — —	20
--	----

Vânătoare — Pescuit:

Otto Witting: Contribuții la istoria vânătorii cu pene în Transilvania — —	21
--	----

Cronica internă (pag. 229); *Cronica externă* (pag. 233); *Cronica cinegetică* (pag. 236); *Recenzii* (pag. 237); *Informații* (pag. 241); *Legi* (pag. 243); *Necrolog* (pag. 248); *Soc. Progresul Silvic* (pag. 250); *Publicații* (pag. 258).

SOMMAIRE:

Études :

Considérations sur la distribution du chêne chevelu et sur les effets des gelées dans ces peuplements — — —	C. C. Georgescu
Le genre Euphrasia en Maramureș — — —	Ar. Coman

Commentaires :

L'approvisionnement en bois de chauffage — — —	Șt. Bărbulescu
--	----------------

Chasse et pisciculture:

Contributions à l'histoire du gibier à plume en Transylvanie — — —	Otto Witting
--	--------------

Chronique (intérieure, extérieure, cynégétique); *Nouvelles*; *Revue des revues*; *Lois*; *Nécrologie*; *Soc. „Progresul Silvic”*; *Publications*.

INHALT:

Abhandlungen:

Betrachtungen über die Verbreitung der Zerreiche und über die Fröste in des Zerreichenwälder — — —	C. C. Georgescu
Gattung Euphrasia in Maramureș — — —	Art. Coman

Mitteilungen :

Versorgung mit Brennholz — — —	Șt. Bărbulescu
--------------------------------	----------------

Jagd und Fischerei :

Beiträge zur Geschichte der Vogeljagd in Transylvanien — — —	Otto Witting
--	--------------

Chronik; *Zeitschriftenschau*; *Nachrichten*; *Nachruf*; *Verein „Progresul-Silvic”*.

Pieznituri ale scoartei la baza tulpinilor de cer produse de ghişa în
micile ochiuleţe de apă, la sfârşitul iernii.

Strammitrosirea a) der Stelle der a) troenenen Wassertempel auf
Zerreißung

REVISTA PADURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I. comercială, sub Nr. 26/322

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — București

ANUL 5° — Nr. 4

APRILIE 1941

SUMARUL:

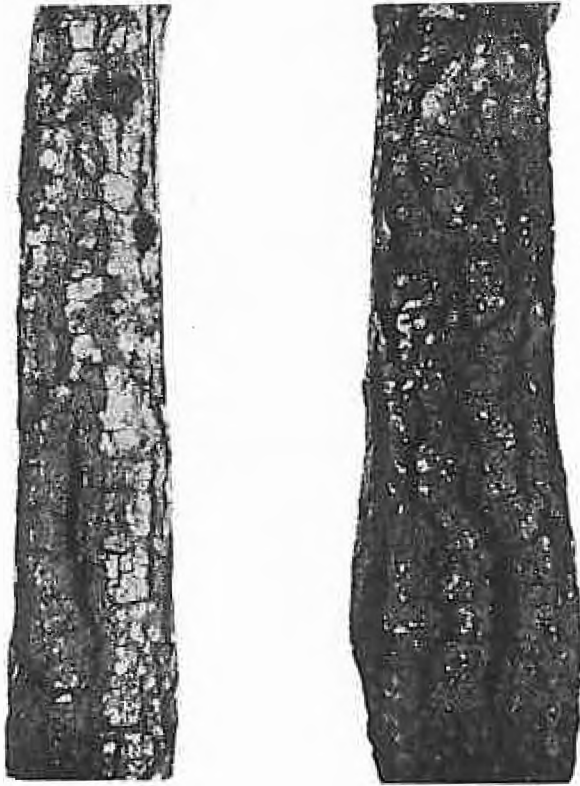
<i>Studii:</i>	
C. C. Georgescu: Considerațiuni asupra răspândirii cerului și efectele ge- rurilor în cereturi	197
Artur Coman: Genul Euphrasia în Maramureș	205
<i>Comentarii — în domeniul:</i>	
Șt. Bărbulescu: Aprovizionarea cu lemne de foc	209
<i>Vânătoare — Pevuh:</i>	
Otto Wittling: Contribuții la istoria vânătorii cu peno în Transilvania	214
Cronica internă (pag. 229); Cronica externă (pag. 233); Cronica cinegetică (pag. 236); Recenzii (pag. 241); Informații (pag. 241); Legi (pag. 243); Necrolog (pag. 248); Soc. „Progresul Silvic” (pag. 250); Publicații (pag. 258).	

SOMMAIRE:

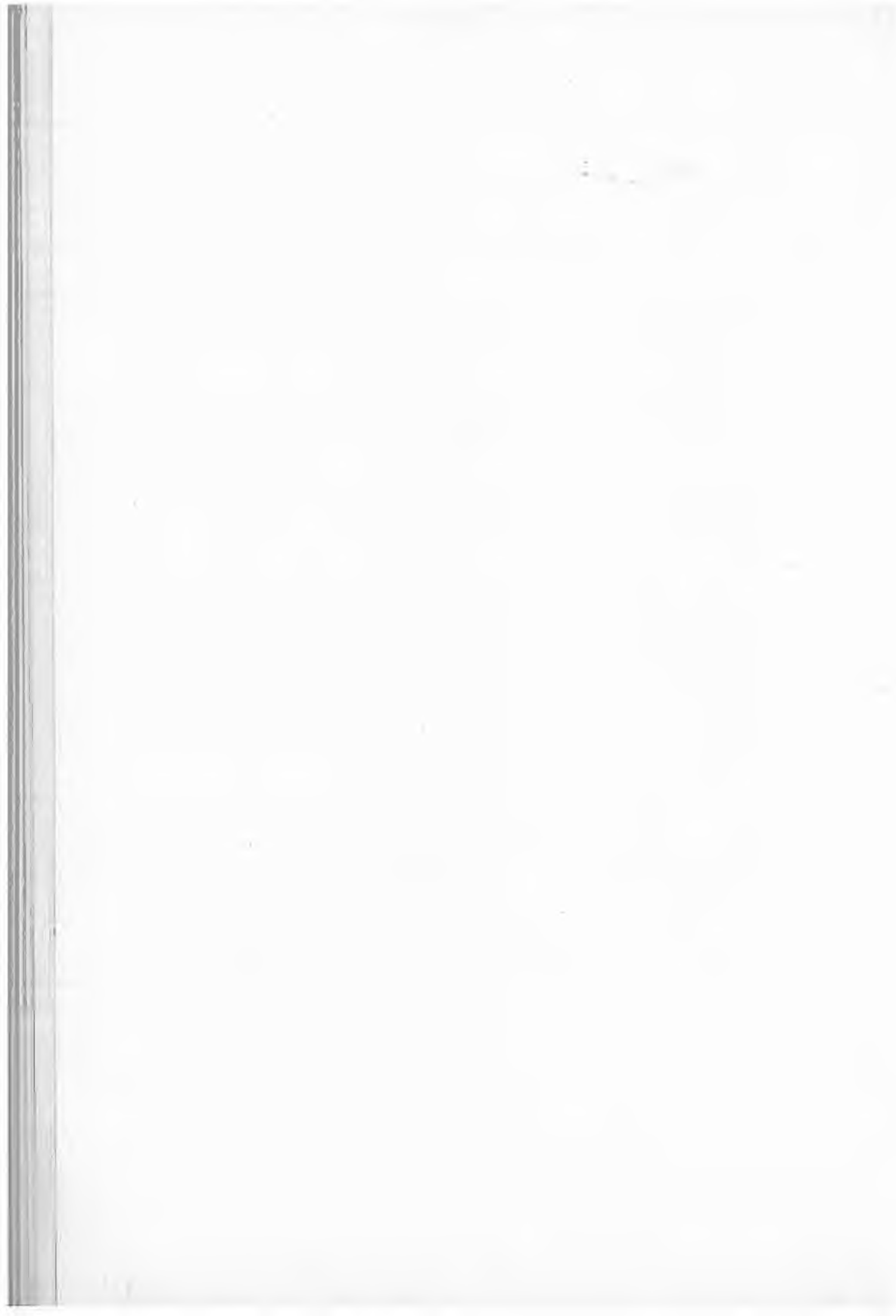
<i>Etudes:</i>	
Considerations sur la distribution du chène- chevelu et sur les effets des gelées dans ces peuple- ments	C. C. Georgescu
Le genre <i>Euphrasia</i> en Maramureș	Art. Coman
<i>Commentaires:</i>	
L'approvisionnement en bois de chauffage	Șt. Bărbulescu
<i>Chasse et pisciculture:</i>	
Contributions à l'his- toire du gibier à plume en Transsyl- vanie	Otto Wittling
Chronique (interieure, exterieure, cyne- gétique); Nouvelles; Revue des revues; Lois; Necrologie; Soc. „Progresul Silvic”; Publications.	

INHALT:

<i>Abhandlungen:</i>	
Betrachtungen über die Verbreitung der Zerreiche und über die Fröste in des Zerreichenwälder	C. C. Georgescu
Gattung <i>Euphrasia</i> in Maramureș	Art. Coman
<i>Mitteilungen:</i>	
Versorgung mit Bren- holz	Șt. Bărbulescu
<i>Land und Fischerei:</i>	
Beiträge zur Ge- schichte der Vogel- jagd in Transsyl- vanien	Otto Wittling
Chronik; Zeitschriftenschau; Nachrichten Nachricht; Verein „Progresul-Silvic”.	

Pleznituri ale scoarței la baza tulpinilor de cer produse de gheață în micile ochiulețe de apă, la sfârșitul iernei.
Strammfrostrissen an der Stelle der angefrorenen Wassertümpel auf Zerreiche.

S T U D I I

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA RĂSPÂNDIREI CERULUI
ȘI EFECTELE GERURILOR ÎN CERETURI

de prof. CONST. C. GEORGESCU

La limita dintre subzona stejarului și subzona antestepei ¹⁾ în Dobrogea de Sud, în Muntenia, la Vest de Bărăgan, și în Oltenia se intercalează sub forma unei bande mai înguste sau mai late arborete pure de cer, — cereturi ²⁾. Această bandă de cereturi separă brusc pădurile de stejar ³⁾ în amestec cu alte foioase — șleau — din subzona stejarului, de pădurile poenite de stejar brumăriu ⁴⁾ — „gârneață“ —, din subzona antestepei.

Banda cereturilor se întinde, cu întreruperi în dreptul luncilor râurilor sau vâlculelor cu sau fără apă, pe marea parte a platformei prebalcanice din Dobrogea de Sud, pe teritoriul păduros al platourilor Comanci și Găvanul-Burdea și mai în continuare la extremitatea sudică a platformei oltene deoparte și de alta a râului Olt până la altitudinea de 140 m. Ea este foarte lată în Dobrogea de Sud, destul de lată pe platoul Comanei, de unde apoi se îngustează treptat de la Est spre Vest. În afara acestei bande se mai găsesc în regiunea de câmpie ⁵⁾

1) P. Enculescu, Harta zonelor de vegetație Ins. Geologic al României, Atlas fizic. Foaia Nr. 3, ed. 1938.

2) C. C. Georgescu, Contribuțiuni la studiul pădurilor dintre Comana și Dunăre, Rev. Pădurilor, 1930, pg. 565.

C. C. Georgescu, Pădurile Cadrilaterului, Analele Dobrogei, XIX. 1933, vol. I.

3) *Quercus robur* L.

4) *Quercus pedunculiflora* C. Koch.

5) În această notă nu s'au luat în considerare arboretele de cer din regiunea de dealuri.

și unele insule, cum este cazul cereturilor de pe terasa situată pe fostul con de dejecție al râului Prahova în jurul localității Buda (jud. Prahova).

În Oltenia și Vestul Munteniei mai aflăm o altă bandă cu păduri pure de gărniță. Acest tip de pădure are o mare dezvoltare pe platforma olteană între altitudinile de 140—240 m. Păduri de gărniță curată se găsesc în mod exclusiv pe platforma dintre râurile Jiu și Desmățui la Vest de Craiova; ele se întind pe o mare întindere pe terasa dintre râurile Olt și Argeș în cuprinsul unui teritoriu în formă de triunghi limitat la Nord de localitatea Stoicești pe Topolog și la Sud de o linie care unește localitățile Slatina și Corbu (jud. Argeș). În comparație cu banda de cer, — de care se alătură pe ultima terasă —, putem spune că pădurile de gărniță formează o bandă discontinuă, care se îngustează și se pierde de la Vest către Est. În adevăr, pădurile de gărniță se prelungesc, pe deoparte, de la linia râului Argeș spre Est pe platforma Căndeștilor sub forma unei fășii înguste, care ajunge până aproape de râul Dâmbovița; pe de altă parte, ele se rezolvă în buchete mai mici sau mai mari, care se înșinuiază în banda cereturilor din câmpia Munteniei până la limita vestică a Bărăganului. Harta reliefului câmpiei Dunărci de Jos⁶⁾ ne explică prezența celor două bande de păduri semnalate mai sus, precum și forma pe care o iau aceste bande. Astfel, arboretele pure de gărniță ocupă terasele, care se găsesc astăzi în regiunea de dealuri situate pe vechi conuri de dejecțiune, cu un sol lemos, lipsit de calcar⁷⁾ și foarte compact. Cereturile s'au instalat la câmpie pe platouri joase, terase, pe vechi și largi conuri de dejecțiuni (ex. terasa Prahovei) și rareori pe lunci cu soluri de variație tipuri, greu permeabile, destul de compacte și cu orizontul calcaros la adâncimi mai mult sau mai puțin mici⁸⁾.

Solurile cereturilor pot fi de mai multe tipuri și anume brun-rășcate de pădure, soluri aluvionare în evoluție de tipul branciocurilor sau chiar cernoziomuri degradate. Caracteristica solurilor cereturilor este compacitatea lor pronunțată. Datorită

6) Vintilă Mihăilescu, „România”, București 1936, pg. 114.

7) Materialul depus pe aceste terase provine din șisturi cristaline sărace în calcar.

8) Materialul din care s'a format aceste soluri a conținut și roci calcaroase.

acestei proprietăți, ele rețin la suprafață un timp oarecare apă provenită din topirea zăpezilor sau din ploii abundente, care se poate strânge în mici ochiulețe și care la o vedere de sus a arboretelor la începutul primăverii le dă un aspect particular. Stagnarea apei însă nu este atât de îndelungată încât să împiedece dezvoltarea vegetațiunii lemnoase, spre deosebire de depresiunile fără scurgere ale câmpiei, în care apa se menține toată primăvara și o parte de la începutul verei. Aceste depresiuni sunt în regiunea păduroasă poeni naturale, prezintă o floră de mlaștină sau chiar aninișuri și sunt înconjurate de buchete de plop tremurător. În timp ce depresiunile fără scurgere se găsesc în tot cuprinsul câmpiei, cereturile sunt localizate în apropiere de antestepă⁹⁾.

Trecând la alte proprietăți ale solurilor de ceret mai putem adăuga că în timpul verei sufăr efectele secetelor prelunge și se pot usca puternic. Compacitatea acestor soluri, în fine, mai determină ca apa din precipitațiuni să se scurgă cu încetul și prin aceasta dobândește o mare putere de dizolvare producând o acțiune de podzolire a orizontului A. în stratul imediat de sub humus. Înregistrăm, atât la solurile de ceret, cât și la cel din depresiuni același fenomen curios și anume, ca într'o regiune săracă în precipitațiuni să se producă o podzolire, care ia forme înaintate la podzolul de depresiuni¹⁰⁾. Stagnarea apei de la începutul primăverii în mici ochiulețe mai are de efect că aduce și o înămolire a solurilor, în urma cărui îndelungat proces s'a produs compacitizarea lui¹¹⁾.

Delimitarea bruscă a cereturilor care se manifestă de cele mai multe ori față de tipurile de pădure, cu care se mărginesc, adică față de șleau și de gârneață, este un fapt, care ne conduce să afirmăm, că apariția bandei cereturilor este în legătură cu formarea unei bande de ușoară tasare a terenului și care ar provoca fenomenul de stagnare periodică a apei amintit. Asemenea slabe și largi tasări ale terenurilor au apărut la limita

9) Insula de cer de pe terasa dela ieșirea râului Prahova din regiunea de dealuri corespunde cu o insulă de antestepă (vezi harta Enculescu, op. cit., 1938).

10) P. Enculescu, Zonele de vegetație lemnoasă din România. Mem. Inst. Geolog. al României, vol. I. Buc. 1924, pg. 154.

11) După evaporarea apei, solurile acestea descoperite capătă o crută și apoi pe timp secetos se produc crăpături profunde.

Mulțumim D-lui E. Protopopescu-Packe pentru unele indicațiuni asupra solurilor.

dintre actuala subzonă a stejarului și subzonă a antestepei; prezența unor ușoare adâncituri ale terenurilor nu s'ar putea pune în evidență decât prin un studiu al micoreliefului regiunilor cereturilor și a teritoriilor vecine ocupate de alte tipuri de păduri.

Cereturile dezvoltate în această bandă de țesături ale platourilor limitrofe antestepei nu sunt o asociațiune climax. Ele s'ar asemăna cu ceea ce R. Tuxen¹²⁾ numește „paraclimax“, adică asociațiuni, care nu reprezintă faza finală de evoluție a arboritelor în o anumită regiune climatică, ci ele sunt condiționate de anumite proprietăți ale solurilor. Cereturi din banda arătată se găsesc în o regiune climatică a cărei asociație — climax — este șleaul, iar sol-climax brun-roșcatul de pădure; configurația terenului a produs particularitățile arătate ale solurilor și acestea apoi au determinat apariția cereturilor.

În afara bandei menționate, cereturile pot înainta înspre șleau, în anumite condițiuni edafice sau ca urmare a unor influențe biologice. Cerul arată în regiuni limitrofe bandei cereturilor o viguroasă vitalitate; el poate fi o esență de împădurire a locurilor desvelite și necultivate, pe care se instalează împreună cu păducelul, porumbarul și ulmul de plută. În acest mod au apărut cereturi pe soluri tipice brun roșcate de pădure, unde ele au o dezvoltare luxuriantă. În asemenea locuri nu se mențin și ele sunt năpădite cu timpul de esențele șleaului, în special de carpin, teiu alb și jugastru și cu timpul se transformă în cero-șleau sau șleau-cer¹³⁾; pâlcurile de cer se retrag pe micile ridicături ale solurilor¹⁴⁾, pe care cerul putând suporta efectele secetelor prelungi de vară, este în avantaj în lupta pentru cucerirea solului față de esențele șleaului.

În teritoriul șleaului, pe solurile brun-roșcate de pădure, ccereturile se instalează sub forma de insule, în unele locuri, în care solul din o cauză oarecare devine compact.

Astfel, se găsesc pâlcuri mai mari sau mai mici de cer în unele depresiuni ușoare, fără scurgere și care în centrul

12) R. Tuxen, Klimaxprobleme des NV-Europaischen — Festlandes der Nederlandsch Kruidkundig Archief 43 Amsterdam 1933, pg. 314.

13) Asupra acestor tipuri de păduri vom avea prilejul să revenim în o altă notă ce va urma.

14) Aceste mici mameloane se ridică uneori cu foarte puțin, de ex. o jumătate de metru deasupra nivelului general al terenului.

lor prezintă o poiană chiar cu un mic ochiuleț de apă; aceste locuri cu cer li se spune adeseori lacuri. Apariția cerului aci este în legătură cu compactizarea solului din depresiuni.

Alte exemple le putem lua de pe pantele lin înclinate, care sunt situate deasupra versanților vălcelor, ce brăzdează câmpia (fig. 1). În dreptul acestor pante, cereturile pot înainta sub forma unor înguste înspre șleau. Instalarea cerului aci este favorizată de două cauze. În unele locuri, de pe solurile despădurite apele au spălat pe aceste pante orizontul A și au desvelit orizontul de acumulare B, foarte compact; acest fenomen, care se produce pe anumite direcții de eroziune, a înlesnit instalarea

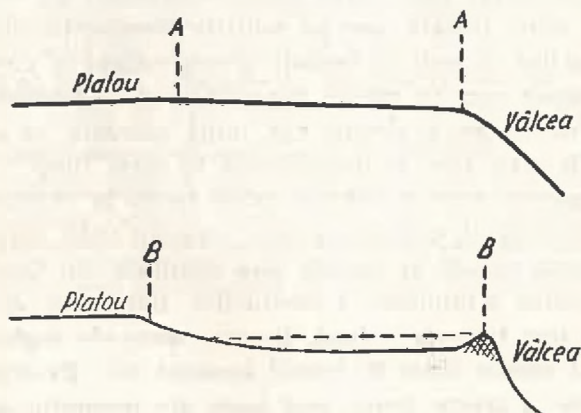

Fig. 1. — Bande de teren cu soluri compacte ocupate adesea de cereturi.
 A.A. Sol lin înclinat, în care orizontul A poate fi spălat de ape.
 B.B. Idem, cu mici adâncituri în formă de farfurie.

cereturilor, iar solul compact a împiedecat ca acestea să mai poată fi înlocuite de șleau. În alte locuri s'a format pe coama versanților o mică ridicătură în forma unui val și astfel s'a delimitat o ușoară depresiune (fig. 1 II), în interiorul căreia solul a putut suferi o compactizare treptată; asemenea depresiuni, dacă sunt desvelite pot fi invadate în măsură egală de cereturi sau de ulmeturi. În teritoriul, care corespunde cu banda de cereturi din Câmpia Dunărei de Jos, pe care am amintit-o mai înainte, pe terenurile slab înclinate arătate în fig. 1, s'a găsit instalate arborete pure de gârniță tot așa după cum în teritoriul șleaului s'au instalat în situații asemănătoare cereturile. Aceasta ne arată că pădurea de gârniță reprezintă tipul

de pădure adaptat pe soluri și mai compacte decât solurile cereturilor.

Compacitatea mare a solurilor din cereturi are unele efecte, care vor trebui studiate, din care vom cita mai jos câteva. În cereturi flora erbacee de primăvară este foarte puțin dezvoltată, din cauza solului rece și stagnării în ochiuri mai mari sau mai mici a apei provenite din topirea zăpezii; maximum de dezvoltare al păturei solului este în Mai, când aflăm cel mai mare număr de plante înflorite.

În cuprinsul cereturilor aflăm adeseori pălcuri de ulm (mai ales ulm de plută), care ocupă micile depresiuni ale terenurilor. Ulmul se poate instala ușor pe solurile descoperite din cuprinsul cereturilor, în anii cu destule precipitațiuni în cursul lunii Mai; în acest caz, în micile depresiuni se îngrămădește apă, solul se înămoleşte și devine apt, după svântare, să primească fructele de ulm, care se diseminează în acest timp¹⁵⁾.

Stagnarea apei în ochiuri poate cauza în cereturi numeroase prejudicii. În primăvara rece a anului 1940, care a urmat după o iarnă bogată în zăpadă, apa rezultată din topirea zăpezilor a produs o inundare a cereturilor. Băltoacele de apă s'au menținut mai bine de o lună, în care timp ele înghețau și se desghețau adesea chiar în cursul aceleași zile. Exemplarele de cer situate în aceste locuri mai joase ale terenului au căpătat de la nivelul pojghiței de ghiață în sus crăpături longitudinale în scoarță (fig. din față). Deoparte și de alta a crăpăturilor scoarța este desprinsă de pe lemn, și a luat naștere o rană largă, acoperită ca o boltă de scoarță moartă de deasupra. Rupturile scoarței au putut lua naștere în timpul proceselor de înghețare și desghețare; ghiața formată pe deasupra apei băltoacelor a aderat intim de suprafața rugoasă a scoarței și s'a putut rupe antrenând și scoarța aderentă. Mai sigur este însă că ruperea scoarței se datorește înghețării liberului și cambiului în dreptul unei crăpături mai profunde a ritidomului. Dacă cercetăm cu atențiune scoarța desprinsă, vedem că liberul său este transformat în o masă, care în stare uscată ne apare brună închisă și

15) Asemenea pălcuri de ulm mai apar și în cuprinsul altor tipuri de pădure, de ex. în șleaul de luncă, sau zăvoaie evolute: apariția lor în cereturi este în legătură cu compacitatea solului, pe când în alte tipuri de pădure ele se ivesc și din alte cauze.

prăfoasă; aceasta ne arată că scoarta vie a degerat și corpul celulelor vii s'a transformat în o masă gelatinoasă, care după uscare prezintă aspectul arătat. În cursul lunii Iunie, când s'a vizitat arboretul ¹⁶⁾, la care s'a observat fenomenul semnalat, rănilile prezentau suprafețele uscate, iar cicatrizarea se făcea după un proces normal prin valuri de acoperire, care se insinuiază sub scoarța boltită moartă de deasupra rănililor.

Cu acest prilej, vom mai arăta că cerul este o specie cu o predispoziție deosebită la acțiunea dăunătoare a gerurilor de iarnă; în arboretele de cer bătrâne mai ales din locuri reci, aflăm frecvent gelivuri, care apar ca niște ridicături în lungul tulpinelor. Formarea gelivurilor are loc pe partea de tulpină acoperită de ritidom. Spre deosebire de degerăturile arătate mai sus, gelivurile își au origina în lemn; în timpul marilor geruri de iarnă lemnul plesnește în direcția radiară pe lungimi variabile, din cauza inegalei solicitări la care este supus în timpul înghețării sale, fapt îndeajuns de cunoscut.

În expunerea noastră am căutat să trecem în revistă câteva considerațiuni asupra cereturilor, care vor putea forma puncte de plecare în cercetarea acestui tip de pădure, care interesează atât de mult silvicultura în câmpia dunăreană.

Quelques considérations sur la distribution du chêne chevelu et sur les effets des gelées dans ces peuplements.

Einige Betrachtungen über die Verbreitung der Zerreiche und über die Fröste in den Zerreichenwäldern.

În dem Gebiet der unteren Donau befinden sich zwei interessante Waldtypen, nämlich die Zerreichenwälder und Frainetto-Eichenwälder.

Die reinen Zerreichenwälder bilden einen bis 140 m S. H. steigenden, an der Grenzlinie zwischen der Eichenunterzone und der Vorsteppenunterzone eingeschalteten Streifen; dieser Waldstreifen trennt die der Eichenunterzone angehörigen Stieleichenmischwälder von den Pedunculiflora-Wäldern der Vorsteppenunterzone. Der Zerreichenwaldstreifen erstreckt sich von der vorbalkanischen Hochebene der Süddobrogea, durch das Waldgebiet der Walachei bis in der Kleinen Walachei, indem er in der Süddobrogea am breitesten, in der Walachei noch ziemlich breit ist, aber sich gegen Westen verschmälert.

¹⁶⁾ Pădure de cer deasupra satului Floru pe Vedea (jud. Olt).

Die reinen *Quercus-Frainetto*-Waldtypen, parallel mit den obenwähnten *Zerreichenwaldstreifen* verlaufend, befinden sich auf der sogenannten *Präoltenischer Terasse* zwischen 140 und 240 m S. H.; dieser *Waldstreifen* ist im Westen am breitesten und verschmälern sich gegen Osten. Östlich vom über *Argeş-Fluss* erstrecken sich diese *Frainetto-Wälder* als schmale *Streifen* über die *Cândeşti-Terasse* bis nahe dem *Dâmboviţa-Tale*, oder lösen sich allmählich in der Ebene in kleine *Horste* auf, in den *Zerreichenwälder* der *Walachei* bis zur westlichen Grenze des *Bărăgans*.

Die reinen *Frainetto-Wälder* besiedeln die *Terassen* der alten *Abschüttungskegeln* die heute dem *Hügellande* angehören; der Boden dieser *Terassen* ist lehmig, sehr kalkarm und sehr kompakt. Die *Zerreichenwälder* besiedeln in der Ebene die niederen und trockenen *Terassen*, die kompakten und wasserschwerlässigen, verschiedenartigen Boden haben. Dieser Boden der *Zerreichenwälder* behält \pm längere Zeit das Wasser aus der *Verschmelzung* der *Schnee* an der Oberfläche, trocknet dagegen aber in der *Trockenzeiten* stark aus. Als Folge der im *Frühjahrsich* bildenden *Wassertümpel* in solchen *Wäldern*, verschlämmt sich \pm der Boden; gleichzeitig hat auch die *mässige podsolisierung* des *Horizonts A* unter der *Humusschicht* dieselbe Ursache.

Die *Zerreichenwälder* erscheinen in die Ebene dort, wo das *Kleinrelief* des *Terrains* solche *Wasseransammlungen* zulassen. Demzufolge gehören die *Zerreichenwälder* der *Paraklimax-Assoziation*, da ihre Entstehung durch *edaphische Faktoren* bedingt ist.

Die *Zerreiche* kann auch in *Horsten* inmitten der *Stieleichenmischwälder* vorkommen: solche *Standorte* sind ältere offene Stellen, kleine *tellerartige Austiefungen* des *Terrains* oder leicht geneigte *Flächen* (fig. 1).

Das *Ansammeln* des *Wassers* im *Frühjahre* in den *Zerreichenwäldern* hat eine *Verspätung* der *Entwicklung* der *Kräutervegetation* zur Folge. Im *Frühjahre 1940* bemerkte man als Folge des *Gefrierens* und des *Auftauens* der erwähnten lang andauernden *Tümpel* bei den unter *Wasser* stehenden *Zerreichenstämmen*, *Frostwunden* oberhalb des *Eisbildungsniveaus*.

GENUL EUPHRASIA ÎN MARAMUREȘ

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeul de Jos — Maramureș

Speciile din genul *Euphrasia* se împart în două grupe ¹⁾: Din prima grupă aparțin speciile ale căror frunze și bractee au trichomi articulați și glanduloși. Din a II-a grupă fac parte acelea ale căror frunze și bractee au trichomi simpli și nearticulați. Trichomi articulați, însă neglanduloși, sunt pe tulpină.

Din grupa I-a, în Maramureș am găsit următoarele specii:

1. *Euphrasia Rostkoviana* Hayne. Floarea de 11-12 mill. lungă. Frunzele și bracteele cu dinți lungi, acumițați și puțin aristați. Au trichomi rari și câteodată scurți. Caliciul cu trichomi glanduloși și cu trichomi simpli. Dinții caliciului cu aristă lungă și mai lungi, sau numai cu ceva mai lungi decât capsula, când e aproape a fi coaptă. Capsula cordată la vârf, cu rostru și cu trichomi simpli, mulți și deși. Tulpina bogat ramificată și cu trichomi simpli, și articulați neglanduloși. Intre aceștia, rar presărați, se găsesc și trichomi articulați și glanduloși. Cel mai înalt exemplar, pe care-l posed în erbarul meu, e de 29 cm și de 4 ori ramificat. Ramificațiile cele mari (de regulă sunt primele și cele de al doilea de la rizom) se ramifică câte odată din nou. Ramificația primă de la rizom e la 45 mill. înălțime. În Maramureș este comună pe dealuri și câmpuri.

2. *Euphrasia montana* Jord. Floarea este de 11—12 mill. lungă. Frunzele și bracteele sunt cu dinți obtuzi și cu trichomi lungi și deși. Caliciul cu trichomi articulați și glanduloși. Dinții caliciului aproape fără aristă și cu mult mai lungi de cât capsula. Capsula cordată cu rostru și cu trichomi lungi,

1) După Dr. Jávorka, Flora Hungarica.

GENUL EUPHRASIA ÎN MARAMUREȘ

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeul de Jos — Maramureș

Speciile din genul *Euphrasia* se împart în două grupe¹⁾: Din prima grupă aparțin speciile ale căror frunze și bractee au trichomi articulați și glanduloși. Din a II-a grupă fac parte acelea ale căror frunze și bractee au trichomi simpli și nearticulați. Trichomi articulați, însă neglanduloși, sunt pe tulpină.

Din grupa I-a, în Maramureș am găsit următoarele specii:

1. *Euphrasia Rostkoviana* Hayne. Floarea de 11-12 mill. lungă. Frunzele și bracteele cu dinți lungi, acumițați și puțin aristați. Au trichomi rari și câteodată scurți. Caliciul cu trichomi glanduloși și cu trichomi simpli. Dinții caliciului cu aristă lungă și mai lungi, sau numai cu ceva mai lungi decât capsula, când e aproape a fi coaptă. Capsula cordată la vârf, cu rostru și cu trichomi simpli, mulți și deși. Tulpina bogat ramificată și cu trichomi simpli, și articulați neglanduloși. Între aceștia, rar presărați, se găsesc și trichomi articulați și glanduloși. Cel mai înalt exemplar, pe care-l posed în erbarul meu, e de 29 cm și de 4 ori ramificat. Ramificațiile cele mari (de regulă sunt primele și cele de al doilea de la rizom) se ramifică câte odată din nou. Ramificația primă de la rizom e la 45 mill. înălțime. În Maramureș este comună pe dealuri și câmpuri.

2. *Euphrasia montana* Jord. Floarea este de 11—12 mill. lungă. Frunzele și bracteele sunt cu dinți obtuși și cu trichomi lungi și deși. Caliciul cu trichomi articulați și glanduloși. Dinții caliciului aproape fără aristă și cu mult mai lungi de cât capsula. Capsula cordată cu rostru și cu trichomi lungi,

1) După Dr. Jávorka, Flora Hungarica.

dar simpli. Tulpina cu puțini trichomi simpli și cu mulți trichomi articulați. De regulă simplă. Rar se ramifică odată, și mai rar de două ori. Cel mai înalt exemplar pe care îl posed în erbar este înalt de 23 cm. Ramificația e la 95 mill. înălțime de la rizom. În toi, înflorește la mijlocul lunii Iunie. Se găsește la Vișeu de Sus Frasine pe exp. N și alt. 781 m.

3. *Euphrasia brevipila* Burn. et Greml. Floarea este lungă de 7—8 mill. Frunzele superioare și bracteele lungi acuminate și aristate, cu trichomi scurți și rari. Caliciul cu trichomi glanduloși și simpli. Dinții caliciului cu aristă lungă și mult mai lungi decât capsula, care este aproape necordată cu trichomi simpli. Câteodată aproape fără trichomi. Rostrată. Tulpina simplă și cu trichomi simpli. Când se ramifică, de multe ori la prima ramificație are numai o cracă în loc de două. Două ramificații are rareori. Cel mai înalt exemplu pe care-l posed în erbar are 26 cm înălțime cu prima ramificație dela rizom care e la 66 mill. Se găsește în Vișeu de sus Prislopași. Exp. E. Alt. 1081 m.

4. *Euphrasia hirtella* Jord. Floarea lungă de 8—9 mill. Frunzele superioare și bracteele acuminate, însă nearistate. Trichomi lungi și deși. Dinții caliciului cu aristă scurtă, sunt (în majoritate) cu ceva mai lungi sau cu ceva mai scurți decât capsula. Caliciul cu trichomi deși articulați și glanduloși. Capsula cordată, cu trichomi simpli. Rostrul mai înalt decât înălțimea curbei cordului. Tulpina de regulă simplă uneori odată, rareori de două ori ramificată și cu trichomi lungi articulați și glanduloși, precum și cu trichomi simpli. Am găsit-o în două localități din hotarul comunei Borșa. Primul a fost în mocișla Runcu-Pietrosului, la exp. N și alt. 1215 m. Aici cel mai înalt exemplar pe care-l am în erbarul meu e lung de 37,5 cm. Ramificația e la 71 mill. înălțime de la rizom. Al doilea loc a fost la Preluca Mărului, la exp. S. și alt. 1007 m. De aici cel mai înalt exemplar pe care-l posed în erbar e lung de 33 cm. Ramificația e la 82 mill. înălțime de la rizom. În ambele locuri înflorește la mijlocul lunii August.

Din grupa II-a, în Maramureș am găsit următoarele specii:

5. *Euphrasia salisburgensis* Funck. Floarea lungă de 6—7 mill. Frunza, imediat de-asupra cotylelor — mică, rotundă fără dinți. Apoi urmează mai mare cu 1—2 dințișori în

sus și așa succesiv mai mare până la frunza superioară care are 8—9 mill lungime și 1,75—2 mill lățime. Dintele cel de lângă pețiol e de 1,5—2,25 mill lung. Dintele din sus ceva mai scurt. De regulă are 2—3 dinți pe una lature. Toți sunt lungi acumi-nați. Trichomii sunt rari. Caliciul aproape fără trichomi. Dinții caliciului lung aristați și cu mult mai lungi decât capsula. Capsula puțin cordată. Rostrul mai lung decât înălțimea curbei cordului. Capsula cu trichomi scurți și rari. Tulpina cu trichomi simpli și articulați. Cea mai înaltă plantă pe care o posed în erbar e lungă de 9 cm și de 2 ori ramificată. Prima ramificație e la 37 mill înălțime de la rizom. În general, cele mai multe exemplare sunt simple și mai mici ca cele ramificate. În erbarul meu cea mai mare neramificată e de 75 mill înaltă. Am găsit-o în hotarul comunei Borșa pe muntele Izvoru Cailor, la exp. E și alt. 1753 m pe stânci calcaroase.

6. *Euphrasia Kernerii* Wettst. Floarea lungă de 11—12 mill. Frunzele superioare, bracteele și dinții caliciului cu aristă lungușoară. Dinții sunt înalți. Bracteele au formă palmată. Trichomii sunt mici și rari. Caliciul cu trichomi, simpli, scurți și rari. Dinții caliciului sunt mai lungi decât capsula. Capsula cordată cu trichomi lungi. Rostrul mai înalt decât înălțimea curbei cordului. Tulpina cu trichomi simpli și cu trichomi articulați. Tulpina de regulă cu 3—4 ramificații. Cea mai înaltă plantă pe care o posed în erbar e de 37 cm lungă și are 7 ramificații. Prima ramificație e de la rizom la 37 mill. înălțime. De multe ori ramificațiile cele din jos au câte 2—3 ramificații noi. Foarte comună. Pe toate dealurile se găsește, chiar și pe prunduri de lângă apă.

7. *Euphrasia picta* Wimm. Floarea lungă de 10—11 mill. Frunzele superioare obtuze. Bracteele cu dinții obtuz sau puțin acumi-nați. Frunzele cu trichomi destul de deși. Bracteele și caliciul cu trichomi mai rari. Dinții caliciului cu ceva mai lungi sau cu ceva mai scurți decât capsula. Capsula e cordată și cu trichomi lungi. Rostrul înalt cât înălțimea curbei cordului. Tulpina cu trichomi simpli și trichomi articulați. Planta cea mai înaltă pe care o am în erbar e lungă de 16,5 cm. Rar se ramifică, și atunci, ramificațiile sunt scurte. Ramificația e la 90 mill. înălțime de la rizom. Am găsit-o la Vișeu de sus în gura văii Știopului, la exp. W și alt. 526 m precum și alte-locuri mai înalte.

8. *Euphrasia stricta* Host. Floarea 6—7 mill. lungă. Frunzele superioare, cu dinți puțin acumițați și cu trichomi rari de tot. Bracteele cu trichomi rari și mici. Dinții sunt lungi sau foarte lungi și puțin aristați. Caliciul aproape fără trichomi. Dinții caliciului cu mult mai lungi decât capsula. Capsula puțin cordată cu rostrul mic și cu trichomi rari și lungi. Tulpina cu trichomi simpli și cu trichomi articulați. Planta cea mai înaltă pe care o posed în erbar e lungă de 57 cm. De 6 ori ramificată. Unele ramificații se ramifică de 2 ori. Prima ramificație e la 26 cm înălțime de la rizom. Comună pe șesuri.

9. *Euphrasia Tatrae* Wettst. Floarea de 5—6 mill lungă. Frunzele sub inflorescență sunt pețiolate și dintele terminal rotund. Trichomi rari și scurți. Dinții bracteelor numai cei de lângă bază sunt puțin acumițați. Capsula cordată cu rostrul mai înalt decât înălțimea curbei cordului și aproape fără trichomi. Dinții caliciului de regulă mai scurți decât capsula. Tulpina cu trichomi simpli și trichomi articulați. Cea mai înaltă plantă ce o posed în erbar e lungă de 128 mill. Numai un exemplar am de pe muntele Farcău, de 110 mill înalt, care la 39 mill înălțime de la rizom, are una cracă de ramificație de 11 mill lungă. Comună pe cei mai înalți munți ai Maramureșului.

Notez că ramificațiile totdeauna sunt opuse și numai rareori lipsește câte o cracă. Sttilusu la toate speciile e mai lung decât capsula, însă cade repede jos.

Le genre Euphrasia en Maramureș

Gattung Euphrasia in Maramureș.

COMENTARII — INSEMNAȚII

APROVIZIONAREA CU LEMNE DE FOC

de Ing. ȘT. BĂRBULESCU

Mijloacele de acțiune în vederea atingerii unui scop sunt: informația, laboratorul și coordonarea.

Esențialul producției este laboratorul, iar informația și coordonarea completează acțiunea, formând împreună un circuit închis.

Pornind de la acest raționament, mergem pe calea cea dreaptă și clară, numai când ne fixăm de la început scopul de atins, ca apoi prin arta organizării, să creem cele trei organe de acțiune amintite mai sus, în proporție și cu utilajul corespunzător.

În serviciile publice sunt două categorii de întreprinderi:

1. Direct producătoare,
2. Indirect producătoare.

În întreprinderile direct producătoare, al căror prototip este Regia Autonomă Comercială, cele trei organe de acțiune funcționează sub directă conducere a organului suprem; scopul material este o producere de bunuri, iar cel superior, ideal, este împlinirea unei lipse de ordin public.

În cele indirect producătoare, la care de obicei laboratorul este proprietatea particulară, cu dispozitiv anex propriu, statul își asumă numai scopul superior, ideal, pentru împlinirea unei lipse de ordin public, sau ocrotirea unor interese publice.

*

În problema ce ne preocupă, scopul statului este să asigure complet, la timp și cu preț rezonabil, aprovizionarea cu lemne de foc a populației și instituțiilor publice din centrele lipsite de combustibil.

În acest sens, față de problemele presante puse de apro-

vizionarea cu lemne de foc. îmi permit a face propunerea, ca în locul sistemului de informare practicat anul trecut, în care șeful serviciului silvic județean e pus a alerga la stațiile C.F.R., șosele, etc., pentru a obține date asupra cantităților transportate, sistem care a dat roade sub așteptări, să se adopte un sistem nou, potrivit nevoilor reale și vremurilor, care să permită:

a. — O identificare complectă a tuturor disponibilităților: exploatate și de exploatat.

b. — O îndrumare a exploatărilor organizată în timp și spațiu potrivit unui program de aprovizionare și transport.

c. — O coordonare a transportului astfel ca intemperiiile să nu mai constituie obstacol în calea continuității aprovizionării.

d. — O împărțire zonală a regiunilor producătoare de lemn, astfel ca fiecare centru de consumație să-și aibă asigurat bazinul de aprovizionare la cea mai mică distanță, iar transporturile mai ales pe C. F. R., să nu se mai încrucișeze și nici să se mai întâlnească în sens opus în cale.

e. — O informare complectă și automată a mersului aprovizionărilor și posibilitatea materială de a influența direct asupra lor.

*

Pentru îndeplinirea acestor deziderate, este necesar să se reorganizeze următoarele:

A. — Biurul lemnului depe lângă Direcția Silvică din M. A. D. să se transforme în „Serviciul aprovizionării cu lemne de foc“.

B. — Pe lângă fiecare Serviciu Silvic Județean să se înființeze un biuro al aprovizionărilor.

C. — Actuala lege pentru poliția transportului lemnelor pe căile publice, să fie eventual complectată cu dispoziția îndrumării obligatorii a lemnelor către anumite centre.

*

Metoda de lucru ar fi următoarea:

I. Spre a obține evidența materialelor necesare:

a) Fiecare primărie va arăta necesarul, care va fi verificat de Serviciul silvic județean, astfel ca să nu întrecă cantitățile obișnuite;

b) Necesitățile armatei vor fi clasificate în trei categorii:

prima pentru necesitățile cazărmilor, trupei sedentare și trupelor de instrucție cari stau permanent în garnizoană; secunda, pentru trupa activă eventual în mișcare, pentru care necesarul va fi ținut la dispoziție și predat treptat în localitatea unde se află succesiv, fie dela sursa inițială de aprovizionare, fie dela sursa în zona căreia ajunge; terța, pentru trupele depe anumite zone, stabilite în acord cu M. St. M..

Acest sistem ar permite, ca fiecare comună, instituție și unitate militară, să fie aprovizionate dela cea mai mică distanță și să scutească în același timp armata, de a purta, sau transporta, cantități enorme de lemne pe C. F. R. în urma unităților în mișcare, mai ales în vremuri de neconținută circulație, corespunzătoare mișcărilor de trupe.

*

II. Spre a obține situația furnizărilor:

a) Fiecare proprietar de pădure, inclusiv C.A.P.S.-ul, ca și fiecare antreprenor anunță la Serviciul silvic județean în cursul lunii Aprilie:

- 1) Ce cantități fasonate au la pădure, ori în depozite.
- 2) Ce cantități au de exploatat ca produse principale în anul 1941/1942.
- 3) Ce cantități au de exploatat ca produse secundare.
- 4) Ce cantități de produse accidentale ar putea fi eventual realizate în acest an.
- 5) De câtă mână de lucru este nevoie în localitate, de unde aduc de obicei acești lucrători și dacă se mai poate conta pe acești lucrători în anul curent.
- 6) Ce mijloace de scoatere poate realiza singur și ce instalații de scoatere ar fi necesare de construit, cu specialiști aduși din altă parte, dacă pot angaja singuri acești specialiști și eventual ce ajutoare publice ar fi de obținut în vederea scosului.
- 7) Ce mijloace proprii de transport posedă.
- 8) Ce mijloace de transport se pot găsi în jurul pădurii.
- 9) Ce mijloace de transport ar fi necesar de organizat în mod public.

III. — Serviciul silvic județean și organele superioare de control, vor identifica aceste situații și vor întocmi programul de lucru, care să cuprindă:

— Stabilirea bazinelor naturale de exploatare, în funcție de căile de scoatere și transport.

— Stabilirea cantităților totale de lemnărie de foc ce se pot realiza în fiecare bazin, pe categorii de produse.

— Stabilirea deficitului de mână de lucru, cu propuneri eventuale pentru aducerea lucrătorilor, procurare de inventar, ori adoptarea secționatului cu ferăstrae cu motor, etc.

— Stabilirea deficitului mijloacelor de scoatere, propunând sistemele și numărul echipelor de lucru necesare.

— Stabilirea deficitului în mijloacele de transport, propunând numărul necesar de vehicule, autocamioane sau vagoane C. F. F. — după starea drumurilor, cantități de transportat, cantități de reparat, refaceri sau construcții de drumuri, toate în limite de timp, acceptabile pentru folosința sezonului de lucru în acest an.

— În cazul cererii de mijloace de lucru, scoatere ori transport, se va eșalona în timp și spațiu, utilizarea lor, astfel ca randamentul să fie maxim.

— Se va organiza programul scoaterei și transportului în funcție de uscăciune, ploaie, sau îngheț, astfel ca nici un lot de materiale să nu rămână pe loc din cauza intemperiilor.

IV. — Pe baza acestor programe, concretizate și prin scheme sumare după tipuri normalizate dela centru, serviciul aprovizionării din M. A. D. va face:

— Repartizarea basinelor de producție, pe centre de consumație;

— Aprobarea ordinei de lucru pe categorii;

— Repartizarea brațelor de lucru, vehiculelor, etc. disponibile în unele regiuni, pentru cele în deficit.

— Programul, cu finanțarea respectivă a aprovizionărilor cu vehicule a ferăstraelor mecanice, etc.

— Programul pentru organizarea transportului pe C.F.R. cu indicarea numărului de vagoane, necesar pe parcursuri și epoci stabilite.

— Propuneri pentru rectificarea eventuală a tarifelor pe C.F.R. pentru unele localități, sau cantități anume, de adus special din bazine mai îndepărtate, spre a împlini necesarul în unele centre de consumație în deficit.

V. — Pentru ca să se asigure transportul lemnului numai către centre de consum stabilite prin program, autorizațiile de transport se vor emite obligatoriu cu indicația localității de destinație, astfel ca orice transport va fi găsit pe altă rută, sau fără autorizație, să fie confiscate.

Dacă în baza actualei legi s'ar găsi că îndrumarea obligatorie trece peste litera legii, se poate veni cu un Decret interpretator.

*

Pe baza acestei organizări, serviciul silvic, pe lângă că va fi pus în situația de a fi informat direct de către proprietari, ori exploatare, va obține automat controlul la locul de producție, cât și la cel de consumație, de unde va primi situații periodice de sosire; va fi deasemenea în măsură să facă propunerile necesare pentru a se interveni la timp acolo unde din orice motive lucrările ar stagna.

Șeful Serviciului Silvic Județean va deveni astfel un real organ de informare și intervenție perfect, auxiliar al Guvernului și instituțiile sale, îndrituite a se ocupa de buna aprovizionare.

Din normele mai sus stabilite se pot trage și restul concluziilor, referitoare la celelalte probleme ale aprovizionării cu lemne de foc, aspecte cari se pot desvolta teoretic și eventual pune în practică la cerere.

Prezenta expunere fiind schematică, este susceptibilă de orice perfecționare în cadrul noilor organizări ale serviciilor publice.

Versorgung mit Brennholz.

L'approvisionnement en bois de chauffage.

Pour assurer le bois de chauffage nécessaire aux autorités publiques et à la population du pays, l'auteur du présent article propose:

a) La création auprès du service forestier départemental d'un bureau chargé spécialement avec la collection des informations concernant les surfaces à exploiter, les moyens d'exploitation et ceux de transport;

b) La réorganisation de l'actuel „bureau du bois“ attaché à la Direction forestière du Ministère de l'Agriculture et des domaines;

c) La modification de la loi concernant le transport du bois exploité.

En même temps on préconise la méthode de travail des organes administratifs.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CONTRIBUȚII LA ISTORIA VÂNATULUI CU PENE ÎN TRANSILVANIA

de OTTO WITTING

Pe cât e de felurit vânatul cu pene, pe atât de variată a fost în trecut vânătoarea lui. Unul era felul de a vâna vânatul util, altul era cel al vânatului păgubitor. Există specii de păsări cari erau, în decursul veacurilor, permanent obiectul celei mai intensive vânători, și există alte specii de păsări, cari nu se vâneau aproape de loc dealungul secolelor, sau se vâneau numai prin excepție. Aceasta depindea de spiritul timpului, de mijloacele de vânătoare existente și de însușirile biologice ale speciilor de păsări.

În general se poate spune, că vânatul de păsări se prindea, în evul mediu, aproape exclusiv numai prin rețele sau lațuri, sau cu șoimi; iar când s'a ivit și s'a perfecționat vânătoarea cu pușca, el era răpus cu arme de foc. Cu această ocazie prepelicarul a jucat un rol destul de apreciabil ¹⁾.

Pe cât erau de multe metodele de vânătoare, pe atât de variată era și alcătuirea socială a vânătorimei. Vânătoarea cu rețele se făcea, în măsură covârșitoare, de vânători de profesie și de țărani, pentru carne. Șoimăritul se făcea de către elita țării, din distracție. Vânătoarea exercitată cu arme de foc o făceau cetățenii din diletantism.

1) După d-l Gh. Nedici, prepelicarul a apărut în Transilvania, prin secolul al XV-lea (Gh. Nedici: *Istoria Vânătoarei*, p. 633). În anul 1843 a apărut în editura Hochmeister din Sibiu lucrarea: „Der wohlunterrichtete und erfahrene Jäger“ (Vânătorul instruit și versat), un studiu despre vânatul mic și despre prepelicar.

Vedem deci că în felul de exercitare al vânătoarei se reoglindește însăși istoria socială și culturală a omenirii.

În cele ce urmează vom îndrepta câteva lumini istorice asupra vânătoarei vânatului cu pene, util și păgubitor, precum și asupra dispozițiilor legale, cari au condiționat această vânătoare.

I. Vânatul util, cu pene.

Întâietatea o au potârnicșile (*Perdrix perdrix*). Nici un gen de păsări nu se vâna, în decursul timpurilor, atât de bucuros, ca potârnicșile, mai ales că se găseau într'un număr atât de mare, iar regiunea naturală a înmulțirii lor corespundea tocmai cu spațiul vital cel mai restrâns al așezărilor omenestii.

Din secolul al 16-lea ne-au rămas numeroase date despre acest vânat. El era servit la festivități, ca friandiză. În 1572 primarul Brașovului a pus în socoteală, cu ocazia ospătării lui Ștefan Báthori, 300 de potârnicși, 10 căprioare și 20 de iepuri, iar la banchetul primarului, în Brașov, în anul 1576 s'au servit 38 de potârnicși și 82 de păsări de China, în valoare de 7 fl. 14 dinari ²⁾.

Un raport din anul 1877 arată cu câtă încordare așteptau vânătorii începerea vânătoarei la câmp. La 15.VIII, începutul sezonului de vânătoare, câmpurile Brașovului erau arhipline de vânători, cu toate că multe bucate se mai aflau pe câmp și țărani erau ocupați cu munca ogoarelor. Au fost răpuse nenumărate potârnicși, prepelițe și iepuri ³⁾.

Un tablou destul de clar despre mișcarea stocului de vânat din Țara Bârsei la finele veacului al 19-lea și la începutul veacului al 20-lea, îl obținem din lista păsărilor împușcate de membrii Societății de Vânătoare din Brașov.

Pe teritoriul societății s'au împușcat anual:

In intervalul	Potârnicși	Prepelițe	Rațe sălbatice
1884—1893	31	2376	139
1894—1903	130	2225	236
1904—1913	101	1283	150
1914—1923	40	480	190

2) Otto Witting, Geschichte der Jagd in „Wirtschaftsgeschichte des Burzenlandes“, editura: Muzeul Săsesc, Brașov, 1929, pag. 45.

3) Kronstädter Zeitung, No. 130 din 17.VIII. 1877.

În anii 1884--1893 suprafața medie a terenurilor arendate ale societății era de 51500 jug. cad., numărul mediu anual al vânătorilor 61. Între anii 1914-1923 suprafața era de 124026 jug. cad., iar numărul anual al vânătorilor de 165 ⁴⁾.

Au fost împușcate deci în anii 1884—1893 de 61 de vânători, pe 51500 jug. cad., anual: 31 potârnicși, 2376 prepelițe și 139 rațe sălbatice; în anii 1914—1923 de către 165 de vânători, pe 124026 jug. cad., cu puști neasemănat mai bune, anual 40 de potârnicși, 480 de prepelițe și 198 de rațe sălbatice.

Deosebirile numărului vânatului împușcat dovedesc marea scădere a stocului vânatului în cei 40 de ani din chestiune. Trist este rezultatul mai ales la prepelițe.

Cauza acestui regres general trebuie căutată în cultura agricolă schimbată a Țării Bârsei și în condițiunile schimbate ale solului ⁵⁾.

Trebuie să recunoaștem însă, că Societatea de Vânătoare din Brașov a depus toate stăruințele, în mod pilduitor, nu numai spre a menține, ci și spre a mări stocul vânatului, conform spiritului corect vânătoresc ⁶⁾.

Toate străduințele însă nu au fost în stare să împiedice înrăutățirea condițiunilor de viață ale vânatului cu pene.

O dezvoltare istorică cu totul alta a luat vânătoarea a sitarilor. Nici-un alt gen de păsări nu depinde atât de mult de mijloacele de vânătoare, ca vânătoarea sitarilor. Sitarul de pădure (*Scolopax rusticola*), cu repeziciunea sborului său, deci greu de nimerit, a putut fi vânat cu succes abia după perfecționarea puștilor de vânătoare. Astfel, vânătoarea sitarilor, în Transilvania, începe, în general, abia în a doua jumătate a secolului al 19-lea, când armele cu încărcarea pe dindărăt au intrat în uzul obștesc.

4) O. Witting, Geschichte der Jagd, etc. pag. 80.

5) O. Witting, Geschichte der Jagd, etc. p. 56.

6) Societatea a colonizat în anul 1898, 56 perechi de potârnicși; în anul 1905, 50 perechi cu costul de 796 cor. 65 fileri; în anul 1906, 30 perechi, primite în mod gratuit dela Ministerul Agriculturii, și 30 perechi cumpărate cu costul de 554 cor.; în anul 1907 iarăși un număr de potârnicși cu costul de 144.21 cor.

În anul 1898 Societatea a interzis complet vânătoarea potârnicșilor și a susținut această oprire în următorii ani. (O. Witting, Geschichte der Jagd, etc. p. 79 și 80).

Conform unor date din anul 1879, au fost împușcați în acel an, 700 de sitari la malurile râului Bârsa de lângă Brașov și anume cel mai bun vânător a obținut următorul rezultat: la 1.X: 1 buc.; la 2.X: 3; la 4.X: 6; la 5.X: 6; la 12.X: 8; la 13.X: 1; la 14.X: 19; la 15.X: 22; la 16.X: 10; la 17.X: 21; la 18.X: 13; la 19.X: 14; la 20.X: 7; la 22.X: 6 și la 24.X: 1 buc., în total deci 138 sitari ⁷⁾.

În timpul acesta vânătorii Ardealului așteptau, în fiecare an, cu nerăbdare să apară sitarii, cari deveniseră apoi vânatul la modă. Ei au apărut ⁸⁾:

In 1886 la Ștejarul imperial din Sibiu la	28.III
în pădure, la Țânțari, la	1.IV.
In 1888 în împrejurimile Brașovului, la	28.III
In 1892 în pădurea dela Budila, la	16.III.
In 1893 în pădurea dela Budila, la	17.III.

Întâiul sitar de toamnă a apărut ⁹⁾:

In 1887 în pădurea din Prejmer, la	25.IX.
In 1884 în Dârste, la mori, la	15.IX.
In 1890 în Azuga, la	14.IX.
In 1890 la Noa, lângă Brașov, la	16.IX.

Un sitar întârziat a fost prins, în ultimele zile de Noiembrie 1884, în piața Brașovului, unde căzuse istovit ¹⁰⁾.

După W. Hausmann, în județul Brașov erau cele mai bune regiuni de sitari: arinii din Râșnov, pădurea Lempeș dela Sânpetru, iazurile cu tufe dela Prejmer și malurile Bârsei ¹¹⁾.

Pe rivirurile Soc. de Vânătoare din Brașov s'au împușcat anual, în medie ¹²⁾:

In anii 1884—1893	251 buc.
" " 1894—1903	443 "
" " 1904—1913	229 "
" " 1914—1923	159 "

7) Kronst. Ztg. No. 713 din 31.X.1879.

8) Kronst. Ztg. No. 72 din 30.IX.1886, No. 75 din 2.IV.1886, No. 74 din 29.III.1889, No. 67 din 22.III.1892, No. 64 din 18.III.1893.

După A. Berger sitarii sunt aduși de vânturile calde de primăvară. Când acestea încep să sufle, apar sitarii în 2—3 zile la noi.

9) Kronst. Ztg. No. 155 din 19.IX.1884, No. 22 din 26.IX.1887, No. 217 din 18.IX.1890, și No. 218 din 19.IX.1890.

10) Kronst. Ztg. No. 230 din 16.XII.1884.

11) Kronst. Ztg. No. 64 din 18.III.1893.

12) O. Witting, Geschichte der Jagd, etc. p. 80.

Deci în anii 1884—1893 au fost împuşcați pe o suprafață de 51500 pug. cad. de către 61 de vânători, anual 251 buc. sitari de pădure, în anii 1914—1923 pe o suprafață de 124026 jug. cad. de către 165 de vânători anul 159 buc.

S'a verificat că în anul 1909 s'au împuşcat în toată Transilvania, 6931 buc.¹³⁾.

Așa dar și la acest gen de pasăre se constată un regres al numărului vânatului, constatare puțin împucurătoare.

De-o mai mică importanță a fost ierunca (*Tetrao bonasia*).

În veacul al 16-lea ea pare să fi fost o mâncare predilectă. În orice caz legea vânătoarei din anul 1504 interzice țărănilor și supușilor vânătoarea ieruncelor, spre a le rezerva exclusiv pe seama nobilimii, iar în unele părți cei privați de libertate erau obligați să aducă stăpânului (boerului), între altele, și ierunce, cari erau îndeosebi prețuite¹⁴⁾.

În secolul al 19-lea ierunca este amintită o singură dată, în anul 1881, în Budila¹⁵⁾.

În 1892 constată W. Hausmann, că ea provine foarte rar în județul Brașov¹⁶⁾.

Dintr'un tablou al Societății de Vânătoare din Brașov reiese, că s'au împuşcat, în medie, anual, în anii 1890—1899: 22 buc. ierunce, în anii 1900—1909: 33 buc., și în anii 1910—1919: 33, așa dar un număr mic, ceea ce confirmă, că ierunca se găsește relativ rar în regiunile Soc. de Vânătoare din Brașov¹⁷⁾.

Ea se găsea în număr deosebit de mare în pădurile întinse de aluniș din Ciuc, unde au fost împuşcate 649 exemplare numai în anul 1909 din cele 1952 răpuse în Transilvania¹⁸⁾.

Cu totul altfel și de altă însemnătate este vânătoarea asupra cocoșilor de munte (*Tetrao urogallus*).

13) Verhandlungen u. Mitteilungen des Siebenbürgischen Vereines für Naturwissenschaften zu Hermannstadt, anul LXIV, 1914, p. 38.

14) Gheorghe Nedici, Istoria Vânătoarei, p. 615.

15) Kronst. Ztg. No. 196 din 5.XII.1881.

16) Krost. Ztg. No. 195 din 25.VIII.1892.

17) O. Witting, Geschichte der Jagd, etc. p. 80.

18) Verhandl. etc. anul LXIV. 1914, p. 37.

Și acest vânat a fost, secole de-a rândul, copilul vitreg al vânătorilor, la fel ca și sitarii.

Cauza acestui fapt era de sigur alta decât la sitari. La sitari cauza era iușeala lor specifică, iar la cocoșul de munte era poziția neprielnică a zonei lui de repartiție, precum și spiritul vremii, care nu prea era înclinat spre frumusețile naturii în munți.

Ca locuitor al regiunii păduroase celei mai înalte, cocoșul de munte era limitat la porțiunile de pădure cele mai îndepărtate și nepracticabile, cari abia erau cercetate de vânătorii-boeri, pe la începutul veacului al 19-lea¹⁹⁾.

Vânătorii-țărani vor fi fost, atunci și mai înainte, singurii, cari pândiseră cocoșul de munte.

Abia după ce se creiază condițiuni pentru această vânătoare (construirea de case de adăpost și cabane de vânătoare, drumuri etc.) a putut să devină generală vânătoarea cocoșilor de munte. Astfel vânătoarea lor, propriu-zisă, a început, în munții Brașovului abia pe la anii 90 ai secolului al 19-lea, cu toate că, după W. Hausmann, cocoșul de munte se găsea destul de des în acești munți²⁰⁾. Încă în anul 1893 se descrie, ca o mare raritate, o vânătoare de cocoși de munte, care a avut loc pe Postăvarul, lângă Brașov. Mai mulți membrii ai Societății de Vânătoare din Brașov au întreprins la 14 Mai, „cu mari greutate”, urcarea spre cabana Postăvarului, complet înzăpezită. Se auzea cântatul cocoșilor de munte, s'a tras asupra 3 cocoși și doar unul a fost răpus²¹⁾. În același an, la 17.V, comerciantul brașovean Traugott Zeidner a mai răpus, pe Crucurul cel mare, un al doilea cocoș de munte²²⁾.

Ghiața se spărsese și de acum se repetară, an de an, vânătorile asupra cocoșului de munte, cântător.

Pe teritoriul Soc. de Vânătoare din Brașov au fost împușcați, în total, în anii 1884—1893: 6 buc.; în anii 1894—1903: 10; în anii 1904—1913: 7 și în 1914—1923: 9 bucăți²³⁾.

19) La începutul veacului al 19-lea erau încă complet necunoscuți chiar și Alpii Austriei, neexistând încă turiști.

(M. Max-Kruse, Chronik der deutschen Jagd. pag. 282).

20) Kronst. Ztg. No. 195 din 25.VIII.1882; No. 109 din 13.V.1893.

21) Kronst. Ztg. No. 111 din 16.V.1893

22) Kronst. Ztg. No. 113 din 18.V.1893.

23) O. Wittling, Geschichte der Jagd, etc. p. 80 și Kronst. Ztg. No. 126 din 3.V.1893.

Numai grație hotărîrii înțelepte, luată de bună voe, de către Soc. de Vânătoare din Brașov, de a se limita împușcarea acestei păsări, s'a putut obține situația, că încă nu au dispărut cocoșii de munte din munții Țării Bârsei. Este sigur însă că și numărul lor s'a micșorat în ultimii 40 de ani.

În anul 1909 au fost răpuși, în toată Transilvania, 265 buc. cocoși de munte²⁴⁾.

Un caz straniu îl povestește ornitologul W. Hausmann. În luna Decembrie 1891 căzu un cocoș de munte admirabil, complet sănătos, într'o grădină din Cernatu (Săcele), spre spaima păsărilor de casă. Țăranca goni uriașa pasăre, uluită, într'un tufiș, o prinse și o închise. Ziua următoare sălbaticul oaspe fu găsit cu capul plin de răni, așa încât a trebuit să fie tăiat. Se afirmă, că în mod asemănător ar fi apărut și o găină de munte într'o grădină din Șcheii Brașovului²⁵⁾.

Intr'o descriere a Transilvaniei din anul 1868 se menționează, că în Ardeal se găseau destul de des cocoși de mesteacăn, apoi, că lângă Sibiu și Turda au fost văzute o „sumedenii de dropii” și în sfârșit, că sunt pe acolo „rațe, precum și alte păsări aquatice”²⁶⁾.

Despre cocoșul de mesteacăn (*Tetrao tetrix*) se poate stabili următoarele:

La finele veacului al 19-lea au fost împușcați după Berger, în Ciuc și pe la Gheorgheni anual 25—30 cocoși de aceștia, în special în pădurile dela Bilbor, Ditrău și Joseni²⁷⁾.

Încă în anul 1909 s'au dovedit, ca împușcate, 2 bucăți în Județul Ciuc.

În anul 1914 cocoșul de mesteacăn se mai găsea încă în munții Rodnei și în ramura de Nord a munților Călimanului, precum și în unele părți ale Județului Ciuc²⁸⁾.

În anul 1912, scrie Robert v. Dombrovsky, cocoșul de mesteacăn se găsea, la finele secolului al 19-lea, pe întreg întin-

24) Verhandlungen etc. anul 1914, p. 35.

25) Kronst. Ztg. No. 285 din 9.XII.1891.

26) Charles Boner, Siebenbürgen, Land u. Leute, Leipzig, 1866, p. 154.

27) Verhandl. etc., anul 1914.

28) Verhandlungen etc. anul LXIV. 1914, p. 35 și 36.

sul vechiului regat al României, dar că în anul 1912 se mai găseau numai câteva exemplare în județul Bacău ²⁹⁾.

În anul 1913 Societatea vânătoarei de munte din Sibiu a colonizat 14 cocoși de mesteacăn (5 cocoși și 9 găini), de origine rusească, în munții Sibiului, probabil însă fără rezultat.

Ultimul cocoș de mesteacăn (3 cocoși și o găină) a fost constatat în luna Mai 1930 de Emil Witting în partea nordică a muntelui Caliman, numită Mărțel ³⁰⁾.

Despre dropie (*Otis tarda*) scrie Bielz, în anul 1888, se găsea, respectiv se mai găsește, în Valea Mureșului lângă Deva, Orăștie. Vințul de jos, Bogatul Mureșului (1865), Târgu Mureș (1855), și Reghinul Săsesc, în valea inferioară a Arieșului lângă Turda și Ghiriș, deosebit de des între Răsboieni și Luncani, unde și clocește pe câmpia de lângă Geaca, Cămarășu, Zăul de Cp., și în 1867 clocind la Tagu, în valea Cibinului lângă Sibiu, Șelimbăr și Sura Mică (în 1843 un grup de 20 buc.), în valea Hârtibaci lângă Cornățel, în valea Oltului lângă Hurez (1885 un grup de 6 buc.), în Țara Bârsei lângă Hărman și Prejmer ³¹⁾.

Astăzi cocoșii de mesteacăn și dropiile au dispărut, iar în ce privește rațele sălbatică am relatat mai sus.

Vânătorii cu pene a format în veacul al 19-lea, precum și mai înainte, obiectul comerțului. În anul 1870 s'au plătit în regiunea Reghinului Săsesc următoarele sume pe bucată ³²⁾:

Sitarul de pădure sau ierunca	30—40 kr.
Rața sălbatică	20—40 „
Potârnichea	20—30 „
Prepețița sau sitarul de baltă	10—15 „
Iepurele	40—60 „
Căprioara	3—5 fl.

Pe lângă vânătorii cu pene au fost observați încă dela început, și oaspeți nordici, fiind în trecere pe aici și au fost răpuși. Astfel se menționează următoarele păsări străine:

29) Robert v. Dombrovsky, *Ornis Romaniae*, 1912, p. 857.

30) *Karpathen Weidwerk*, Sibiu, anul II, No. 6 din I.VI.1930, p. 126.

31) *Verhandl. etc.* anul XXXVIII. 1888, p. 81.

32) *Beiträge zur Kenntnis Sächsisch Reens, Festgabe der Stadt*, 1870. p. 165.

In 1888, *Syrhaptus paradoxus*. La Hălciu 1 buc. și la Sf. Gheorghe 70—80 buc.³³). Apoi o lebedă (*Cygnus olor*) la Prejmer³⁴).

In 1899, un pelican (*Pelecanus onocrotalus*) lângă Tg. Săcuiesc³⁵).

In 1892, *Bombycilla garrula* și *Eudytes arcticus*. Această din urmă a fost omorâtă în Brașovechi la 20.I.1892 cu o lopată³⁶).

La finele lui Ianuarie 1885 zbură „un stol de milioane de păsări cenușii cu cioc coroiat și cu capul roșu“ dela Șimlăul Silvaniei spre Nord, spre munții de aramă, unde au cauzat enorme pustiiri la fructele fagilor³⁷).

II. Vânat păgubitor cu pene.

Atâta timp cât se exercita șoimăritul, păsările răpitoare vii, erau foarte căutate în Transilvania.

După Gh. Nedici s'au întrebuințat următoarele specii la șoimărit³⁸):

1. *Falco peregrinus* și *Falco lanarius*.
2. *Buteo vulgaris*.
3. *Astur palumbarius*.
4. *Accipiter nisus*.
5. *Milvus regalis*.
6. *Cerchneis tinunculus* și *vespertinus*.
7. *Hierofalco cherrug*.

După dispariția șoimăritului nimeni nu mai avea un interes direct pentru păsările răpitoare.

Cu toate că ele pricinuiău atât vânatului, cât și animalelor de casă multe pagube, abia poate fi vorba de o nimicire sistematică a păsărilor răpitoare, în secolele trecute.

Urmarea a fost, că au existat în Transilvania, încă la finele veacului al 19-lea, păsări răpitoare în mare număr.

33) Kronst. Ztg. No. 109 din 11.V.1888.

34) Kronst. Ztg. No. 43 din 22.II.1888.

35) Kronst. Ztg. No. 146 din 26.VI.1889 și Verhandlungen etc. anul 1888, pag. 98.

36) Kronst. Ztg. No. 304 din 31.XII.1892, No. 17 din 22.I.1892, precum și Verhandl. etc., anul 1888, p. 55 și 105.

37) Kronst. Ztg. No. 27 din 4.II.1885.

38) Gheorghe Nedici, Istoria Vânătoarei, 1940 p. 644.

În privința existenței vulturului bărbos (*barbatus*, L.), regele păsărilor noastre de pradă, găsim date precise în „Verhandlungen u. Mitteilungen des Siebenbürgischen Vereines für Naturwissenschaften zu Hermannstadt“ (Prof. Alfred Kamner)³⁹⁾.

Astfel vulturul bărbos a fost constatat cu precizie:

1. În munții Banatului în anii 1875, 1876 și 1878.
2. În munții Hațegului în anii 1861, 1863, 1865, 1871., 1874, 1882, 1885, 1886, 1889, 1892, 1893, 1894, 1905, 1909, 1917., 1923, 1924, 1925, 1927, 1932 și 1933.
3. În munții Șebeșului în anii 1873, 1874, 1881 și 1896.
4. În munții Căminului în anii 1876 și 1906.
5. În munții Făgărașului în anii, 1883, 1884, 1886, 1887., 1889, 1895, 1897, 1904, 1906, 1908, 1911, 1913, 1922, 1923 și 1927.
4. În munții Țării Bârsei în anii 1860, 1873, 1879, 1882., 1883, 1885, 1886 și 1903.
5. În munții Ciucului în anii 1877, 1897, 1903 și 1910.
6. În munții Rodnei în anul 1866.

Încă în 1890 vulturul bărbos, putea fi văzut, după E. Hausmann, în timpul iernii în Brașov, trecând în zbor fulgerător în jurul stâncilor Tâmpii⁴⁰⁾.

Dela 1903 el nu a mai fost observat în munții Brașovului.

Astăzi vulturul bărbos a devenit una din aparițiile cele mai rare din Transilvania.

Vulturul de mare (*Haliaeetus albicilla* L.) este de două ori menționat în Țara Bârsei. La 30.XI.1890 a fost împușcat un vultur de mare, de către căpitanul Eckhardt, pe câmp, lângă șoseaua spre Târlungeni, în apropierea Brașovului, iar în Februarie 1892, un al doilea a fost răpus de W. Hausmann, lângă Săcele⁴¹⁾. Astăzi el a devenit deasemenea o mare raritate.

Dar și vulturul de munte, regal (*Aquila chrysaëtus* L.) și vulturul cu cap alb (*Gyps fulvus*) se găseau mai de mult, cu mult mai des. Încă în anii 90 din veacul trecut au fost ambii observați pe Tâmpa Brașovului⁴²⁾.

39) Verhandl. etc. anul LXXII—LXXIV, 1922—1924, p. 183—188. precum și anul LXXXIII—LXXXIV, 1933—1934, p. 98.

40) Kronst. Ztg. No. 128 din 6.VI.1890.

41) Kronst. Ztg. No. 291 din 13.XII.1890 și No. 28 din 5.II.1892.

42) Kronst. Ztg. No. 128 din 6.VI.1890.

La 8.X.1883 ornitologul W. Hausmann a văzut, deasupra comunei Turcheș, în timp de o oră, 72 de vulturi zburând. Ei se duceau peste Satulung în direcția Ciucaș. Altă dată a observat 12—15 ulii (*Buteo vulgaris*), multe hărae (*Astur palumbarius*) precum și *Archibuteo lagopus*⁴³⁾.

În 1884 și 1886 Hausmann a propus ca societățile de vânatoare să instaleze, pentru protecția vânatului util, în mai multe puncte ale revirurilor lor, cabane de tragere (cabane de ciori cu bufnițe), precum și coșuri de hărae, și ca vânatul util să fie iarna hrănit⁴⁴⁾. De fapt s'a căutat în anul 1885 în Brașov o bufniță vie pentru vânatoarea de cabană asupra păsărilor răpitoare⁴⁵⁾. Mai târziu se luau bufnițele din cuiburi, când erau încă în puf, se hrăneau un timp și apoi se vindeau, cu prețuri până la 50 coroane, în lumea largă⁴⁶⁾.

Regresul în stocul de vânat al păsărilor răpitoare îl dovedește tabloul de mai jos al societății de vânatoare din Brașov.

Au fost împușcați:

In anii	Vulturi	Șoimi, ulii, Vinderei, hărae
1890—1899	410	25
1900—1909	424	38
1910—1919	241	15

Un rol special a jucat vânatul păgubitor cu pene, propriu zis: corbii, ciorile, cioaca, coțofana și vrăbiile.

În anul 70 al secolului al 18-lea s'au luat, în baza unei ordonanțe a guvernului, măsuri severe pentru stărpirea lor. Fiecare oraș și fiecare sat era obligat să predea, într'un anumit termen, un număr precis determinat de capete de păsări, sau de ouă. Astfel s'a cerut oficial d. p. dela 25 de comune din Țara Bârsei, pe semestrul al 2-lea anul 1770, în total 140725 de unități. S'au predat de către aceste comune, conform unui raport al primăriei Brașov:

43) Kronsta Ztg. No. 144 din 6.IX.1884.

44) Kronst. Ztg. No. 144 și No. 78 din 6.IV.1886.

45) Kronst. Ztg. No. 149 din 2. VII.1885.

46) Verhändl. etc. anul LXIV, 1914, pag. 34.

Ciori	2744 capete
Cioci	1329 „
Coțofane	1534 „
Vrăbii	89873 „
Ouă	15509 „

In total 140725 unități, socotindu-se la ciori, cioci și coțofane un cap egal cu 10 capete de vrăbii, iar la ouă, două ouă egal cu un cap de vrăbii⁴⁷⁾.

Atunci se făcea aceasta pentru protecția economiei agricole.

La finele secolului al 19-lea, Societatea de Vânătoare din Brașov începuse aceeași bătălie de stărpire. Incepând din anul 1890 s'au organizat anual, în luna Mai, înainte de a fi prins să zboare tinerele coțofene, ciori și șoimi etc., vânători în comun, asupra vânătorii păgubitor cu pene⁴⁸⁾. Astfel s'au nimicit, în aceste vânători, d. e. la 20.V.1894: 323, la 19.V.1895: 369, iar în primăvara anului 1896: 449 bucăți de vânat păgubitor cu pene (în majoritate coțofene)⁴⁹⁾.

De data aceasta tocmai cercurile agricole interesate erau acelea cari au protestat mai violent. Ele au afirmat, că vânătorii cauzează mari pagube agriculturii, deoarece ei cruță iepurii și potârnicile — dușmanii agriculturii — și distrug ciorile, șoimii și uliii, car sunt prietenii utili ai agriculturii. Se spunea, că pe viitor agricultura va ști să se apere prin anumite condițiuni puse la darea în arendă a vânătoarei⁵⁰⁾.

S'au oprit însă la amenințare, căci în aceste părți ale Transilvaniei, înmulțirea vânătorii util nu a turburat niciodată echilibrul firesc în gospodăria naturii.

Că însă atât numărul vânătorii păgubitor, cât și al vânătorii util a scăzut mult, în ultimul timp, dovedește faptul, că pe teritoriul Soc. de vânătoare din Brașov, au fost împușcate, în anii 1890—1899: 851 ciori și coțofene, între anii 1900—1909: 675 ciori și coțofene și între anii 1910—1919: 229 ciori și coțofene, cu toate că suprafața revirurilor de vânătoare și numărul vânătorilor sporise mult, în ultimii 10 ani (1910—1919), precum am arătat mai sus.

47) Archiva Istorică Brașov, Fondul Ab. II-a, Nr. 905 din 1778.

48) Kronst. Ztg. No. 110 din 14.V.1890.

49) Kronst. Ztg. No. 118 din 12.V.1894 și No. 119 din 24.V.1895.

50) Kronst. Ztg. No. 112 din 28.V.1895.

III. Dispozițiuni legale.

Legea vânătoarei din anul 1504, care s'a dat pentru apărarea ordinii sociale feudale, interzicea țăranilor vânătoarea asupra fazanilor, potârnicșilor și ieruncelor. Această opreliște nu s'a dispus din considerațiuni economice de vânătoare, ci pur și simplu pentru că nobilimea și clasele posesoare aveau interes pentru aceste genuri de păsări.

Vânatul cu pene s'a bucurat de ocrotire, din motive economice de vânătoare, abia pela mijlocul secolului al 19-lea.

Ordonanța guvernului țării privind timpul de ocrotire, din 31.III.1751, nu stabilise, pentru vânatul cu pene, nici-un fel de timpuri de ocrotire⁵¹⁾.

Abia în anul 1853 s'au prevăzut, în ordonanța Guvernământului civil și militar din 2.VII, pentru prima dată, timpuri de ocrotire pentru vânatul cu pene. În sensul acestei ordonanțe, în timpul dela 1.III—31.VIII, vânătoarea asupra vânatului cu pene era oprită. Ea putea însă să fie exercitată asupra: sitarilor în decursul migrațiunii de primăvară, a cocoșilor de munte și de mesteacăn în timpul cețăitului, a tot felul de păsări din genul găinii, în decursul lunei August; a porumbeilor sălbatici în decursul întregului timp de îngrijire; a păsărilor acvatice și de baltă în Martie, Iulie și August. Afară de aceasta, a fost interzisă, în sensul acestei ordonanțe, distrugerea cuiburilor și scoaterea ouălor. În schimb însă puteau fi stârpite oricând păsările răpitoare și cele păgubitoare⁵²⁾.

Legea de vânătoare din anul 1872 interzice vânătoarea asupra:

a) Cocoșilor de munte, dela 1.VI—1.III, iar a găinilor, tot timpul.

b) Potârnicșilor, dela 1.I, a fazanilor și dropiilor, dela 1.II—15.VIII.

51) O. Witting, *Istoria dreptului de vânătoare*, Academia Română, Studii și cercetări, XXVII. 1936, p. 31.

52) *Idem*, p. 40.

53) Mai înainte se prindeau, cu predilecție rațe tinere. Dela 1860 aceasta a ieșit din uz (*Beiträge zur Kenntnis Sächsisch Reens*, 1870, p. 165—166).

c) Toate celelalte păsări, dela 1.II—31.VIII, cu excepția păsărilor călătoare și acvatice. În acest timp de ocrotire generală nu se pot atinge cuiburile păsărilor și nu se pot scoate ouăle și puii de păsări, în afară de cazul când ele se vor folosi pentru prăsilă³³). Acolo unde clocesc păsări acvatice, nu este permis a se vâna în decursul timpului de împerechiere și de clocire. Se pot împușca oricând: rațele și găștele sălbătice, zburând în stoluri, porumbeii sălbatici și domestici, graurii, ulii și toate speciile de vulturi, șoimii, vinderii, hăraele, șoimii negrii, cucuvaele mari, corbii, coțofanele, ciorile și vrăbiile.

Folosirea plaselor, curselor și lațurilor este pentru prima dată interzisă la prinderea vânatului cu pene, cu excepția cazului când se va întrebuița pentru scopuri de prăsilă.

Legea de vânătoare ungară din anul 1883, care a fost în vigoare până la 1921, prevede următoarele dispozițiuni deosebite:

Vânătoarea este interzisă asupra:

a) Ieruncelor, dela 1.XII; fasanilor și dropiilor, dela 1.II până la 15.VIII.

b) Potârnichilor, dela 1.I—1.VIII.

c) Tuturor celorlalte păsări, dela 1.II—15.VIII.

Asupra graurilor se poate trage, în decursul timpului de ocrotire, numai în grădini cu fructe și în vii.

Multe din aceste dispozițiuni nu corespund scopului lor.

Abia legea de vânătoare română din anul 1921 și 1923, astăzi în vigoare, a adus o schimbare și a așezat timpurile de ocrotire pe bază biologică și economică de vânătoare.

IV. Concluziuni.

În rezumat, se poate constata, că în ultimii 50 de ani, vânatul cu pene din Ardeal a suferit în general o catastrofală scădere a stocului.

La unele specii: potârnichi, prepelițe, rațe sălbătice, sitari, cocoși de munte și în general la vulturi, se constată un regres

constant și accentuat, iar la altele: cocoși de mesteacăn, dropii, vulturi bărboși etc., stocul lor a dispărut complect.

Intre problemele cele mai importante ale politicii cinegetice din țară este deci și problema vânatului cu pene, și anume soluționarea la timp a condițiilor lui de viață.

Beiträge zur Geschichte der Vogeljagd in Transsylvanien.

Contributions à l'histoire du gibier à plume en Transsylvanie.

Une utile contribution concernant la chasse du gibier à plume en Transylvanie.

L'auteur constate que dans les 50 dernières années, le gibier a beaucoup diminué comme nombre. Les perdrix (*Perdrix perdrix*), les cailles, les canards sauvages, les bécasses (*Scolopax rusticola*), les grands coqs (*Tetrao urogallus*) et les aigles montrent un rétrogradation constante et accentuée. Les petits coqs de bruyère (*Tetrao tetrix*), les outardes (*Otis tarda*), les *Gypaetus barbatus grandis* ont disparu ou presque disparu.

On insiste aussi sur les dispositions législatives qui ont conditionné la chasse du gibier à plume, en mettant en relief la loi roumaine qu'on considère la meilleure.

C R O N I C Ă

INTERNĂ

● Ecouri din Oltenia.

Ecouri despre activitatea oarecum extraoficială a colegilor noștri din exterior, ne vin destul de rar la revistă. O regretăm, căci noi am dori, din contră, să fim cât mai complet informați despre mai tot ceea ce se face și pune la cale în toată țara.

Avem plăcerea să inserăm acum câteva rânduri privind pe colegii dela direcția silvică Craiova, cari, constituiți într'un „cerc“, duc acolo o viață de desăvârșită armonie camaraderească, demnă de relevat și de imitat.

Reuniunile acestui cerc sunt prilejuite uneori și de chestiuni privind serviciul. Așa a fost la 14 Martie a. c. ocazie folosită de a se asculta o substanțială conferință ținută de colegul nostru Nae Constantinescu, care a tratat despre: „Răspândirea speciilor forestiere în Oltenia“.

Conferențiarul este cunoscut de colegii noștri prin articolele publicate în revistele noastre de specialitate, din care se poate vedea temeinica sa pregătire profesională și dragostea ce o poartă pădurii. Localnicii îl mai cunosc prin activitatea depusă de d-sa cât a fost șef al ocolului Țugurești.

Tema aleasă este dintre cele mai interesante și sugestive. A avea cunoștință precisă de cadrul geografic în care ești chemat să lucrezi ca silvicul și a fi veșnic conștient că pădurea sau ocolul, în care ești pus să activezi se integrează într'un tot pe care nu trebuie nici un moment să-l ignorezi, sunt pietre de temelie pentru meseria noastră. Iată de ce socotesc de importanță capitală problema dezbătută la Cercul inginerilor silvici din Oltenia de d-l Nae Constantinescu.

D-sa a început prin a constata necesitatea imperioasă pentru silvicilor de a cunoaște, nu numai limitele extreme ale diferitelor zone ocupate de speciile forestiere, ci și felul cum sunt grupate aceste specii, între aceste limite, funcție de configurația terenului, de variația solului, etc. Numai cunoscând aceste elemente, inginerii silvici pot răspunde îndatoririlor primordiale de a creia arborete sănătoase și rentabile. Lipsa unei lucrări de această natură, se simte. Harta Sburlan este prea sumară pentru nevoile noastre de practicieni și uneori cuprinde erori. Arată, pentru exemplificare, că pe harta amintită, în depresiune olteană se figurează prezența fagului, când în realitate nu există acolo decât într'un singur punct, pe Dealul Sporeștilor. În restul depresiunii, fagul

lipsește complet sau este extrem de rar. Și lucrarea d-lui Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă, prezintă aceleași lipsuri. Noi avem nevoie de o lucrare detaliată în care să se arate și zonele ocupate de diferite specii de stejar. Lucrând fără a ține seamă de răspândirile naturale ale speciilor aceluiași gen, facem treabă zadarnică, creiem arborete fără viitor.

S'a semnalat apoi caracteristicile mediteraneene ale florei Olteniei, influența mediteraneană fiind mai accentuată în partea de Nord-Vest și atenuându-se pe măsură ce se merge spre Sud-Est.

Oltenia, un teritoriu relativ mic, prezintă totuși toată gama zonelor forestiere existente în România. Aceasta din pricina varietății de relief, care are drept consecință variația climatului și a stării evolutive a solului. Pe crestele munților există zona alpină. Urmează apoi fâșia ocupată de pinul țărîtor (*Pinus montana*), aninul de munte (*Alnus viridis*) și ienuperul. Pe măsură ce coborîm și înaintăm spre Sud, întâlnim molidul, bradul, fagul, gorunul, gârnița, cerul, stejarul pufos și stejarul brumăriu. Nu s'a scăpat din vedere nici șleaurile de luncă (cu stejar pedunculat), zăvoaiele de salcie-plop și plantațiile de salcâm. La fiecare specie, conferențiarul a arătat optimul stațional și fâșiile de trecere spre Nord și Sud unde speciile se amestecă cu cele învecinate. Între aceste limite s'a descris amănunțit modul cum se grupează fiecare specie, funcție de variația reliefului și a solului, insistându-se asupra importanței acestor variații din punct de vedere practic.

Face apoi câteva considerațiuni relativ la progresul sau regresul diferitelor specii, când sunt privite în timp. Permanența speciilor este relativă, căci și climatul nu este continuu constant. În quaternar am avut mai multe mișcări de înaintare a pădurii către stepă și a stepii către pădure, aceasta ca urmare a perioadelor de umiditate și uscăciune din această eră. Exemplifică cele afirmate folosindu-se de citate din Enculescu și de observațiuni proprii. Azi ne-am găsi într'o perioadă de înaintare a pădurii către zonele calde: rășinoasele înaintază în zona fagului, fagul în a gorunului, gorunul în a gârniței, ș. a. m. d.

A terminat enunțând problemele ce decurg pentru silvicultura practică din cele expuse.

At. Haralamb

● Problema pădurilor românești

Funcțiunile pădurii în viața popoarelor sunt multiple:

Apără solul contra acțiunii erozive a apei;

Influențează în bine climatul, în așa măsură, încât se spune că fără existența pădurii nu poate exista nici agricultura.

Specialiștii afirmă că rolul pădurii în apărarea națională, nu numai că nu s'a micșorat, ci este mult mai important acum, decât în trecut.

De aceea, în toate țările se cere, de către oamenii prevăzători, ca Statul să ia măsuri pentru împiedicarea distrugerii pădurilor.

Ziarul „Curentul“, a pus cândva problema apărării pădurilor românești.

Din cele publicate până acum, pentru împiedicarea împușinării suprafețelor păduroase, s'a propus între altele interzicerea exploatării dezordonate și înlocuirea lemnului de foc ce se consumă în capitală pentru încălzit, cu un alt combustibil, pentru ca astfel să se micșoreze suprafețele exploatate anual.

Față cu aceste soluții, noi ținem să arătăm că, pe lângă funcțiunile amintite mai sus, pe care le îndeplinește pădurea și pe care nimeni nu le contestă, ea mai reprezintă și un capital cărui proprietarul îi cere să producă.

Dacă această funcțiune încetează, proprietarul pădurii, nesocotind celelalte funcțiuni ale ei, caută să lichideze cât mai repede un bun care nu-i produce nimic.

Venitul dat de pădure este cu atât mai mare, cu cât produsul său, lemnul, este mai căutat, deoarece în acest caz crește și valoarea acestui produs.

Oricărui produs, brut sau fabricat, i se dă întrebuintarea cea mai rentabilă, pe care acesta o găsește pe piața de consumație.

În Capitală se arde pentru încălzit mult lemn, pentru că acest lemn nu găsește altă întrebuintare mai rentabilă. Deci, soluția care să înlăture lemnul de foc, nu este excluderea forțată a lui de pe această piață, ci găsirea altor întrebuintări mai rentabile, care să fie în același timp și în conformitate cu interesele economiei naționale.

Închiderea pieței Capitalei pentru lemnul de foc și înlocuirea lui cu un alt combustibil, fără să se găsească pentru lemnul gonit alt deuseu, nu numai că nu va avea rezultatul dorit — crușarea pădurilor, ci consecința lui va fi exact contrarie: stimularea defrișării pădurilor, deoarece lemnul înlocuit pe piața Capitalei va mări oferta pe celelalte piețe. Cererea acolo rămânând aceeași, urmarea va fi scăderea prețurilor, care va avea ca logică consecință micșorarea rentabilității pădurilor. Proprietarii acestora, văzând că venitul realizat din pădurile lor nu acoperă nici cheltuielile ce se fac cu paza lor, vor face tot ce vor putea imagina pentru a le distruge și vor da o altă folosință mai rentabilă terenului ocupat de pădure. Lipsa de rentabilitate a culturii pădurilor este, cred, principala cauză a defrișerii lor.

Dacă s'ar crea noi deuseuri pentru lemn, unde acesta să capete alte întrebuintări, care să-i ridice valoarea, lemnul de foc ar dispărea singur de pe piața Capitalei.

Creșterea de fabrici bazate pe materia primă lemn (mobile, celuloză, hârtie, distilerii, etc.) ar rezolva în mod fericit problema pădurilor noastre.

În această situație, cererea pentru lemnul de lucru și de industrie se mărește, sortarea materialului lemnos se face cu mai multă grijă, pentru foc rămânând numai ceea ce nu este bun pentru nicio altă întrebuintare iar consecința acestor fapte ar fi creșterea valorii lemnului.

Când această valoare va crește în așa măsură, încât cultura pădurii să devină suficient de rentabilă, pădurea nu numai că nu-și va mai micșora suprafața, dar va ocupa noi suprafețe care azi au alte întrebuințări mai puțin rentabile.

Măsurile restrictive care reglementează exploatarea astfel încât din toate pădurile să nu se recolteze decât produsul lor — ceea ce crește anual, capitalul rămânând intact — se vor aplica din ce în ce mai rar.

Sancțiuni severe vor lovi numai pe risipitori, pe nechibzuiții cari, ne înțelegându-și interesele, exploatează mai mult decât produce anual pădurea, urmând să lichideze cât mai repede tot ce au moștenit.

Proprietarii gospodari, cari urmăresc să aibă din pădurile lor un venit proporțional cu munca depusă și capitalul investit de decenii, dacă vor ști că vor obține un preț rentabil pentru produsul pădurilor lor, le vor îngriji singuri cât mai bine, pentru a-și asigura o producție lemnoasă cât mai mare.

Deci, singure măsurile restrictive nu vor putea rezolva problema pădurilor românești.

Pentru a se atinge acest scop, ele trebuiesc dublate de măsurile economice, care să mărească rentabilitatea acestor păduri.

Nae Constantinescu

CĂRȚI NOI

ANALELE I.C.E.F., vol. VI, 1940, 127 pag. + IV

cu următorul cuprins:

- Al. Beldie: Observațiuni asupra vegetației lemnoase din Munții Bucegi.
 - G. T. Toma: Tabele de cubaj și coeficienți de formă pentru molidul din Munții Călimani.
 - M. Petcuț și Anton Rădulescu: Varietăți și forme noi de la *Fraxinus Pallisae* Wilmot.
 - C. C. Georgescu: Notă la „Răspândirea orizontală a pinului silvestru în Carpații României“.
-

● **Dela Uniunea internațională a Institutelor de Experimentație forestieră.**

Biroul permanent al Uniunii s'a întrunit în Aprilie 1939 la Londra și Princes Risborough. Totdeodată s'a întrunit și Sub-comisiunea lemnului. Conferințele plănuite pentru vara și toamna anului 1939 ale Sub-comisunilor pentru semințe și Rasele de arbori și pentru Studiul Humus-ului și al Podzolorilor au trebuit să fie amânate. La fel, Congresul internațional de Silvicultură ce urma să aibă loc în Iunie 1940, sub îngrijirea Finlandei.

Uniunea a aderat la Centrul internațional de Silvicultură dela Berlin, fără vot deliberativ. Cu prilejul sesiunii dela Roma a C. I. S.-ului, Uniunea a fost reprezentată prin Prof. A. Pavari.

Problema semințelor și raselor de arbori a constituit unul din obiectele cele mai discutate la întrunirea Biroului. S'au făcut intervențiuni către statele membre pentru continuarea și sistematizarea cercetărilor.

(După Z. f. Wfw., VIII, 110).

(159)

● **Dela vecinii noștri Unguri.**

Silvicultorii unguri desfășoară, de multă vreme, o lăudabilă lucrare de împădurire în locuri lipsite de păduri. Mai ales în ultimile două decenii, s'a lucrat intensiv în această materie, cu gândul de a se ajunge, încet-încet, la o oarecare independență de lemnul străin.

Unele dintre rezultatele încercărilor de împădurire ungurești ne pot interesa și pe noi, întrucât condițiunile de stațiune forestieră ale Câmpiei maghiare se aseamănă, în oarecare măsură, cu cele ale Câmpiei române. Aflăm astfel, că — după încercările de până acum — pinul comun și pinul austriac s'au dovedit mai potrivite pentru împăduririle în pământurile nisipoase ale Câmpiei maghiare, decât salcâmul. Acesta din urmă ar fi, în general, mai pretențios față de condițiunile staționale și ar cere lucrări mai costisitoare de îngrijire a solului și arboretelor.

Ar fi interesant de urmărit — pe temeul unui studiu comparativ — chipul cum s'a comportat pinul austriac față de salcâm, în arboretele create prin împădurirea din aceeași vreme dela noi, dela Ciuperceni și împrejurimi.

(In parte după Z. f. Wfw. VIII, 145).

(160)

● **Intersylva.**

În cadrul „Cronicii externe” a Revistei noastre, a venit adesea vorba despre Centrul internațional de Silvicultură dela Berlin (C. I. S.). Rostul acestei instituțiuni internaționale — general spus — este de a promova știința și practica forestieră prin mijloace care depășesc puterile individuale ale feuritelor țări. Deși a fost surprinsă de aceste vremuri grele cu organizarea sa încă abia începută (adunarea de constituire a C. I. S.-ului s'a ținut la 11 Mai 1939), manifestă, totuși, o viguroasă voință de viață și de înfăptuire. Între altele, s'a ajuns, ca, în Noembrie 1940, să se dea publicității primul caet al organului său periodic cu titlul de mai sus.

Revista aceasta, de un format elegant, apare trimestrial, având următoarea împărțire a materiei: I. Articole originale, reprezentând, în primul rând, contribuția Biroului C. I. S.-ului; II. Progrese în câmpul forestier, având un caracter mai mult informativ asupra inovațiunilor importante din câmpul forestier; III. Știința forestieră ar înfățișa, sub formă bibliografică, rezultatele feuritelor cercetări forestiere de însemnătate internațională; IV. Știri, privind colaborarea internațională.

O grije deosebită a redacției acestei reviste este prezentarea sistematică a materiei. Din caetul ce avem sub ochi, ne putem da seama că lucrul a fost bine pus pe roate și în această privință.

Potrivit prevederilor statutare, publicațiile C. I. S.-ului apar în limba franceză. În ce privește revista de față, în afară de ediția oficială, guvernul german a luat asupra sa cheltuielile unei ediții în limba germană; iar guvernul spaniol pe acelea ale unei ediții în limba spaniolă, mărginită la partea a II-a și a III-a a materiei.

Articolele originale din ediția franceză, pe care o avem la îndemână, sunt urmate de rezumate în limbile: germană, engleză, spaniolă și italiană.

(Cuprinsul primului caet este recenzat la „Revista revistelor”, pag. 238). (161)

● **Tineretul țărănesc american se îndreaptă către pădure.**

Este cunoscut chipul prădalnic în care au fost secătuite pădurile americane de către colonizatorii din toate părțile lumii, însetați de câștig. Astăzi, s'a terminat cu libertinajul economic neînfrânat și în America. Locul concepției cuceritorului este luat de conștiința permanentă națiunii pe pământul scump al părinților, care va trebui să fie lăsat urmașilor cu puterile de producțiune nevătămate. Crescut în această nouă concepție despre datoria vieții sale, tineretul american se îndreaptă, cu iubire, către pădure. Sunt o mulțime de semne în această privință. Iată unul dintre acestea.

În opera de împădurire cu caracter educativ, lucrează, astăzi în Statele Unite ale Americii circa 25.000 de tineri țărani și tinere țărance. Ei urmăresc, în primul rând, împădurirea pământurilor nefolosite pentru

alte culturi ale fermei; apoi, întemeierea de fășii păduroase de apărare împotriva vânturilor vătămătoare. Mișcarea „Tineretul crește odată cu arborii“ din statul New-York a sădit în ultimii 13 ani peste 12 milioane de arbori. În ultima primăvară, numai 1.300 de tineri au plantat 1.600.000 de arbori în 48 de state. Circa 50% din arborii plantați vor fi folosiți mai târziu ca „pomi de Crăciun“. Nevoile, în această privință sunt de cca. șase milioane bucăți anual. Tinerii țărani, care au plantat arborii respectivi sunt interesați la rezultatul vânzării pomilor de Crăciun. Lucrare de împădurire pe pământuri proprii este încurajată prin dăruirea de pueți și semințe gratuite către membrii asociațiilor de împădurire, cunoscute pentru râvna lor.

În Statul Mississippi, au fost plantați numai în anul 1937 un număr de 750.000 pueți, cu deosebire pe solurile periclitare de eroziune. Pentru încurajarea acestei mișcări populare Oficiul de Apărare a pământului (Soil Conservation Service) a pus la dispoziția Statului Mississippi peste 3 milioane de pueți.

În Statul Washington, fiecare asociație de împădurire primește o suprafață de 160 acri, pe care tinerii membrii își iau îndatorirea să o îngrijească, mai departe, prin lucrări de curățire și răritură. Atari suprafețe trebuie să devină împăduriri model. Pentru aceia se iau toate măsurile de potrivită alegere a locului, de apărare a arboretelor împotriva eventualelor pericole de incendiere, vânturi, etc.

Și în alte state americane, mișcarea aceasta a tineretului pentru pădure se desfășoară cu vigoare și după un plan de educație și de lucru bine pus la punct.

(După Z. f. Wfw., VIII, 73).

(162)

● Plan forestier pe 20 de ani în Suedia.

Economia forestieră reprezintă, în Suedia, ramura principală a economiei naționale. Este deajuns să reamintim că pădurea deține 56,5% din suprafața totală a țării și că exportul de lemnărie întrece cel mult exportul altor feluri de mărfuri, deținând peste jumătate din valoarea întregului export.

În anul trecut, a fost întocmit un plan de lucru pe 20 de ani, pentru îmbunătățirea condițiilor forestiere și pentru ridicarea producției lemnoase. Planul privește lucrările de regenerare, îngrijirea arboretelor, construirea de drumuri forestiere, etc. El privește toate pădurile țării, nu numai pe cele ale Statului.

Cheltuielile trebuitoare, după proiectul preliminar, s'ar urca la aproape 100.000.000 coroane suedeze, ceace ar reveni cam 5.000.000 coroane anual.

Proprietarii particulari ar fi să efectueze anumite lucrări, cu ajutorul financiar al Statului, care poate merge dela 25 și până la 75% din costul acelor lucrări.

(După Z. f. Wfw., VII, 867).

(163).

Ilie C. Demetrescu

● Măsuri speciale pentru protejarea vânatului amenințat cu dispariția.

Noua conducere a vânătoarei nu se ascunde după degete; nu vrea să afirme că este alb acolo unde toată lumea vede că este negru, și bine face. Impușinarea simțitoare a unor specii din fauna țării noastre, de atâtea ori semnalată și în paginile acestei reviste, este un fapt pe care numai trecuța conducere a căutat în mod sistematic să-l ascundă. Adevărul nu poate fi multă vreme ascuns. El apare la iveală vrând nevrând, uneori chiar atunci când ai socotit că este mai bine dosit. Expunând în trecuța expoziție de vânătoare un cocoș de mesteacăn, a intenționat oare fosta conducere să scoată în evidență faptul că acela era printre ultimele exemplare ce mai exista la noi în țară? Sau, expunând o sumedenie de trofee de capră neagră și-a închipuit în același timp că unele din ele au fost vâdate călcând dispozițiile Legii monumentelor naturii care o pusese sub interdicție?

Astăzi ni se spune adevărul și de oficialitate care a luat în același timp și o serie de măsuri menite să redrezeze situația.

Vedem astfel că în permisul de vânătoare pe anul în curs vânarea cocoșului de mesteacăn este oprită. Deasemenea, nu mai vedem trecut ca îngăduit a fi vânat, răsul, care în ciuda hotărârii Comisiei monumentelor naturii, a fost trecut îngăduit în permisul de vânătoare din anii trecuți.

În ce privește cerbul și capra neagră în afară de autorizațiile speciale de vânătoare ce se cer vânătorilor, Direcția Economiei Vânatului a luat măsuri speciale de pază.

Această autoritate ține însă să aducă la cunoștința tuturor, prin publicații, pedepsele la care se expun cei ce vor vâna în contravenție.

Ministerul a aprobat ca proprietarul sau arendașul terenului să poată cere în justiție, o despăgubire de 20.000 lei pentru fiecare țap sau capră neagră ucisă ilegal pe terenul său, și 25.000 lei pentru fiecare cerb sau ciută. Se înțelege că vinovatul i se vor aplica și pedepsele prevăzute de legea pentru protecția vânatului.

Ceva mai mult, pentru a stimula cât mai mult agenții de pază și de poliție, Direcția Economiei Vânatului plătește premii de 4.000 lei descoperitorului sau denunțatorului care va conduce la descoperirea cazului de braconaj la capre negre și 5.000 lei la cerbi. Plata premiilor se face imediat de către Direcția Economiei Vânatului, pe baza actelor ce i se vor prezenta, fără a se mai aștepta sentința judecătorească.

Aceleași măsuri s'au luat și în ce privește lostrița care este în primejdie să dispară din apele Bistriței. Statul sau arendașul fondului de pescuit este autorizat să ceară 5.000 lei despăgubiri pentru fiecare lostriță prinsă sau găsită fără autorizație specială dată de Minister. În plus se acordă 3.000 lei premiu descoperitorului și denunțatorului, premiu care se plătește imediat de către Direcția Economiei Vânatului.

T. H. Crivăț

R E C E N Z I I

REVISTE

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 4 (1941), Caetul 2 (Febr.).

Karl Egner:

Festigkeit von aus kunstharzverleimten Brettern zusammengesetzten, geraden und gebogenen Balken.

Rezistența grinzilor drepte și curbate confecționate din scânduri lipite cu clei din rășini sintetice.

Asupra comportării grinzilor de formă dreaptă sau curbă confecționate din scânduri lipite, nu s'au făcut decât puține studii până acum. Autorul expune rezultatele încercărilor făcute cu patru grinzi drepte și 14 curbate după raze diferite. S'a dovedit prin aceste încercări, că sistemul acesta de construcție poate folosi foarte bine material de dimensiuni reduse sau cu defecte. Grinzile obținute prin lipirea scândurilor prezintă mai multă omogenitate în însușiri decât grinziile din lemn masiv. La construcția lor, trebuiesc avute în vedere anumite reguli, în special aceea de a așeza la exterior scânduri de calitate superioară.

E. Hägglund și T. Bergel:

Über die Bedeutung der Spangröße für die Sulfitzellstoffkochung.

Asupra însemnătății mărimii așchiiilor, asupra fierberii celulozei sulfite.

S'a crezut mult timp că la fabricarea celulozei sulfite, se obține o producție mare și de calitate dacă așchiile sunt mari. Autorul dovedește în acest articol tocmai contrariul și anume că așchiile de lungime mică — 15 . . . 20 mm — dau rezultate foarte bune ca producție și însușiri mecanice, mai ales dacă sunt uscate.

A. Knoevenafel:

Das maschinelle Schleifen von profilierten Hölzern.

Șlefuirea mecanică a lemnului profilat.

După ce se arată care sunt condițiunile pe care trebuie să le îndeplinească o mașină de șlefuit lemnul profilat se descriu diferitele feluri de mașini de acest gen construite până acum, arătându-se domeniul de întrebuințare ale fiecăruia.

Mici comunicări:

Norme noi DIN 1052. Construcții din lemn.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 41 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

C. A. Gouweniak und A. L. Maas: Kambiumtätigkeit und Wuchsstoff.

K. Limperg und H. J. Hamker: Wärmetechnische Eigenschaften neuerer Baustoffe und Banausführungen.

F. Uterharck: Handbuch für Künstliche Holz Trocknung.

Massar, Zerbau und H. Schwiertz: Die Baustoffkontingentierung.

N. Ghelmeziu

INTERSYLVA.

Vol. I, Nr. 1 (Noembrie 1940).

Baronul Kelemen de Waldbott, Președintele C. I. S.-ului:

Avant-Propos.

Cuvânt înainte.

Josef Köstler, Prof., Dr., Dr., Directorul C. I. S.-ului:

Intersylva.

Intersylva.

Conține planul de organizare al noii publicații.

(A se vedea și Cronica externă din caetul de față al Revistei Pădurilor, pag. 234, Nr. 4).

I. Articole originale.

Josef Köstler:

L'avenir de la Sylviculture.

Vizitorul silviculturii.

În legătură cu înfățișările foarte felurite pe care le îmbracă economia

forestieră în diferitele părți ale lumii, ni se pun următoarele întrebări:

1. Care sunt raporturile economice dintre om și pădure?

2. Cum am putea să ne lămurim mai mult părerea noastră imperfectă asupra viitorului?

3. Care sunt întrebările practice cele mai stăruitoare și pentru deslegarea cărora trebuie să facem apel la știință?

4. Cum se înlănțuie în viitor treptele de urmat. Sprijinindu-se pe o înșiruire de tipuri de folosire a pădurii ca temei de producțiune, autorul pune în lumină neuniformitatea dezvoltării economiei forestiere.

Problemele practice ale progresului forestier sunt împărțite în 14 domenii. Pentru lucrarea viitoare sunt examinate mai în amănunt patru probleme: a. Apărarea (Protecția) pădurii în general; b. Intensificarea gospodăriei prin măsuri potrivite de îngrijirea pământului și arboretelor, de folosire a muncii, de recoltarea lemnului, de contabilitate, ș. a., c) câștigarea de noi locuri pentru pădure prin plantarea pământurilor secătuite; d) câștigarea publicului pentru cauza pădurilor.

Mihailo Gradojevic, Prof.:

Aperçu général sur le développement de l'entomologie forestière en Yougoslavie.

Oriețarea generală asupra dezvoltării entomologiei forestiere în Jugoslavia.

Se vorbește despre atacurile mai însemnate de insecte asupra arborilor de pădure. Expunerea se face după felurile insecte și arborii atacați.

Gyula Roth, Prof.:

Jardinage par bande et coupe de Jardinage par bande.

Grădinăritul în fâșii și tăerea de grădinărit în fâșii.

Pe temeiul unor încercări făcute în păduri din Ungaria, a imaginat autorul un nou tratament de codru grădinărit în fâșii, care ar rezulta dintr'o contopire a metodelor de grădinărit cunoscute sub denumirea originală de: *Blendersaumschlag* a lui Wagner și *horst- und gruppenweise Verjungungsschlag* și o adaptare la împrejurările orografice și de scoatere ale pădurii.

Augusto Agostini, Prof., Dr.:

Les reboisements en Italie.

Reîmpăduririle în Italia.

Deși preocupările de reîmpădurire în Italia au un trecut, ele n'au căpătat un înțeles practic decât după luarea puterii politice de către regimul fascist. Miliția forestieră, administrația de aducere la îndeplinire a măsurilor forestiere de Stat a desfășurat o lucrare pilduitoare și în această direcție, ale cărei efecte au fost, până în 1940, în continuă creștere.

N. A. Osora, Prof., Dr.:

Détermination de la consommation du bois et de l'exploitation des forêts en Finlande.

Determinarea consumului de lemn și al tăerilor de păduri în Finlanda.

Se face după anumite metode potrivite naturii lemnului, consumului și împrejurărilor țării.

Lucrarea este dirijată și ținută la zi de către Institutul de Cercetări forestiere finlandeze.

Thorsten Streyffert, Prof.:

L'exploitation des forêts de Suède.

Exploatarea pădurilor în Suedia.

Sprrijinindu-se pe datele statistice din 1937 și pe condițiunile economiei forestiere suedeze, autorul face o serie de considerațiuni asupra perspectivelor de viitor ale acelei economii.

Géza Luncz, Ing., Dr.:

La législation traitant les frais de reboisement des terrains incultes.

Legislația privind cheltuielile de reîmpădurire a pământurilor părăginite.

Se face o expunere comparativă a dispozițiunilor respective în legislația diferitelor țări.

Le rôle du C. I. S. aux Congres internationaux de Sylviculture.

Rolul C. I. S. - ului la Congresele internaționale de Silvicultură.

Constă, în deosebi, în lucrarea de aducere la îndeplinire a dezideratelor exprimate și adoptate la congrese. Se dau pilde de ceea ce s'a înfăptuit până acuma în această privință.

III. Științe forestiere.

Un fel de bibliografie curentă, sistematică și rezumativă a studiilor și lucrărilor.

IV. Informațiuni.

Ilse C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.

Bd. VIII, Heft. 1 (Oktober 1940).

Kjeld Ladefoged, Dipl.-Forsting., Dr. agr.:

Die Forstwirtschaft in Dänemark.

Economia forestieră
în Danemarca.

Danemarca se prenumără printre țările relativ slab împădurite (8,1%), ca urmare a defrișerilor. Cea mai mare parte a pădurilor (72%) sunt proprietatea diferitelor fundațiuni și a particularilor. Ele sunt răspândite oarecum uniform pe întinsul țării și au suprafețe relativ mici.

Cu toate aceste caracteristici nu prea favorabile ale economiei forestiere respective, cultura forestieră se află în Danemarca la un nivel relativ ridicat.

În studiul de față, autorul se ocupă cu înfățișarea ecologică și culturală a economiei forestiere respective. Materia este astfel dispusă: 1. Condițiunile naturale de creștere a pădurilor în Danemarca; 2. Desvoltarea pădurilor și arboretelor; 3. Speciile forestiere; 4. Biologia solului de pădure; 5. Economia forestieră; 6. Plantațiunile; 7. Producțiunea lemnoasă în Danemarca.

*Internationale Forstwirtschafts- und
Holzwirtschaftsbericht.*

Cronica forestieră internațională.

Conține multe date asupra stărilor și faptelor de ordin forestier din felurite țări ale lumii.

*

Band VIII, Heft 2 (Noembrie 1940).

Reinhard Trendelenburg:

*Über innere Schäden (Faserstau-
chungen und abnorme Sprödigkeit)
an einheimischen und tropischen
Hölzern.*

Lipsuri de structură
ale lemnului indigene
și tropicale.

Este vorba de așa zisele „pleznituri” care se produc în masa lemnoasă a arborilor sub înrăurirea feluritelor eforturi la care sunt supuși cu deosebire de vânturi. Atari chestiuni de tehnologie fină au un înțeles practic în folosirile pretențioase ale lemnului.

*Internationaler Forst- und Holz-
wirtschaftsbericht.*

*Cronica forestieră
internațională.*

Multe știri și date asupra stărilor și faptelor din câmpul internațional.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Prin Decretul Nr. 1139 din 18.IV.1941 dat de Conducătorul Statului, publicat în Mon. Of. Nr. 94 din 19.IV.1941, d-nii dr. Silviu Dimitrovici ing. insp. g-1 silvic și Ilie Dan ing. insp. silvic, au fost numiți: primul, în funcțiunea de administrator al Fondului bisericesc ortodox din Bucovina și al doilea în funcțiunea de subadministrator al aceluși Fond.

— Prin decizia min. 21083/1941 publicată în Mon. Of. Nr. 79 din 2.IV.1941, s'a numit următoarea comisie pentru revizuirea situației funcționarilor Administrației Casei Pădurilor Statului:

1) D-1 Ing. C. M. Bunescu, subadministrator, ca președinte,

2) D-1 Th. Păiș, director administrativ, ca membru,

3) D-1 C. Anghelovici, șeful Contenciosului CAPS., ca membru.

— D-1 Precup Victor ing. cons. silvic din Casa Pădurilor a fost pus în retragere din oficiu, pentru aranjarea drepturilor la pensie pe data de 1 August 1941.

— D-1 Ing. șef silvic Szabo Adalbert din Centrala Direcției silvice Sebeș se consideră demisionat din serviciul Casei Pădurilor Statului pe data de 1.XII.1940 (Mon. Of. 81/1941).

— D-1 Dan Teodor ing. șef silvic a fost transferat din Casa Pădurilor Statului la Direcția pădurilor persoanelor juridice, fiind repartizat la Inspectoratul de regim silvic Timișoara.

— D-1 Gelsinger Ladislau din centrul Inspectoratului de regim silvic Timișoara, a fost transferat, după cerere, ca șef al ocolului silvic Ineu.

— A luat ființă un nou ocol de regim silvic cu reședința la Vatra Dornei. (Mon. Of. 79 din 2.IV.1941).

— În Mon. Of. 101 din 2 Mai 1941 a apărut Decretul Lege pentru organizarea Institutului de cercetări piscicole al României.

— Prin decizia min. 3900 din 18. III.1941 publicată în Mon. Of. 89 din 14.IV.1941 s'a aprobat, prin derogare dela dispozițiunile deciziei ministeriale Nr. 2534 din 23.II.1941 publicată în Mon. Of. 51/1941 să se impuște următoarele specii de pasări:

5 egrete mari,

10 egrete mici,

8 stârci lopătari.

Aceste pasări sunt necesare muzeului de vânătoare din München.

— În Mon. Of. Nr. 96 din 15.IV. 1941 s'a publicat un tablou cuprinzând suprafețele împădurite conf.

art. 18 din L. A. T. D., în anii 1938-1940, cari urmează a fi supuse regimului silvic conform art. 13 din L. A. T. D.

Tabloul privește 63 proprietăți, însumând 857 ha.

— Consiliul de Miniștri, în ședința sa dela 29 Martie 1941,

Luând în deliberare raportul d-lui ministru al agriculturii și domeniilor sub Nr. 22.860 din 29 Martie 1941, privitor la vânzarea de către Casa Pădurilor Statului (C. A. P. S.) a unei cantități de circa 10.000 m³ cherestea de rășinoase;

Având în vedere avizul Comitetului de direcție C. A. P. S., dat prin procesul-verbal Nr. 34 din 11 Martie 1941;

Având în vedere că valoarea vânzării este de circa 21.000.000 lei,

Decide:

Art. I. — Aprobă să se vândă firmei Deutsche Holzimport Gesellschaft C. H. Gehlhaus et Co. din Hamburg cantitatea de circa 10.000 m³ cherestea de rășinoase din fabricile de cherestea ale Statului.

Art. II. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin Casa Pădurilor Statului, va face toate formalitățile referitoare la perfectarea vânzării și la executarea exportului.

Art. III. — D-l ministru al agriculturii și domeniilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului jurnal. (Mon. Of. 81 din 4.4.1941).

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediție a „Agendei forestiere“ a d-lor prof. V. N. Stinghe și prof. D. A. Sburlan, în întregime revăzută și considerabil mărită.

Apariția va avea loc în primăvara acestui an.

L E G I

DECRET - LEGE

pentru înființarea Consiliului Superior al Vânătoarei și Pescuitului în Apele de Munte

(Publicat în Mon. Of. Nr. 89 din 14 Aprilie 1941).

Art. I. — Se înființează pe lângă Direcțiunea economiei vânatului din Ministerul Agriculturii și Domeniilor un organ onorific de specialitate, denumit „Consiliul superior al vânătoarei și pescuitului în apele de munte”.

El va avea menirea de a ajuta pe ministrul agriculturii și domeniilor și Direcțiunea economiei vânatului la soluționarea principală a problemelor cinegetice și piscicole.

Consiliul superior al vânătoarei și pescuitului în apele de munte se compune din 24 membri onorifici, numiți de către ministrul agriculturii și domeniilor, pe termen de 4 ani, dintre personalitățile calificate ale vânătorimii și pescarilor sportivi din țară.

În scopul unei coordonări organice, vor mai face parte de drept din consiliu:

1. Delegatul Marelui Stat Major.
2. Delegatul Ministerului de Interne.
3. Comandantul Corpului de Jandarmi, sau delegatul său.
4. Comandantul Corpului de Grăniceri, sau delegatul său.
5. Delegatul Comisiunii monumentelor naturii.
6. Delegatul Oficiului național de turism.
7. Administratorul Casei pădurilor Statului.
8. Directorul Direcțiunii silvice.
9. Directorul Direcțiunii pădurilor particulare.
10. Directorul Direcțiunii agriculturii.
11. Directorul P. A. R. I. D.-ului.
12. Directorul Institutului piscicol.
13. Președintele Consiliului tehnic silvic.
14. Directorul Direcțiunii creșterii animalelor.
15. Inspectorul general al Pescuitului în apele de munte.
16. Delegatul Uniunii generale a vânătorilor din România.
17. Președintele Federației protectorilor caprelor negre.
18. Directorul Economiei vânatului.
19. Jurisconsultul Direcțiunii economiei vânatului.
20. Delegatul Facultății silvice.

Consiliul superior al vânătoarei și pescuitului în apele de munte va fi convocat oricâteori va fi nevoie, dar cel puțin de 4 ori pe an și va lucra sub președinția unuia dintre membrii săi, numit prin decizie ministerială.

Minimum membrilor numiți, prezenți, cu care consiliul va putea lucra valabil, este de 8. Avizele se dau cu majoritatea membrilor prezenți. În caz de paritate, votul președintelui decide.

Avizele Consiliului cu caracter consultativ, devin însă executorii după aprobarea lor de către ministrul agriculturii și domeniilor.

Art. II. — Dispozițiunile art. 90 din legea privitoare la pescuitul în apele de munte se abrogă, iar dispozițiunile organului respectiv trec în întregime, asupra conducătorului Direcțiunii economiei vânatului.

Art. III. — Toate dispozițiunile anterioare din legi și regulamente, contrarii dispozițiunilor prezentului decret-lege, sunt și rămân desființate.

Dat în București la 11 Aprilie 1941.

No. 1.064.

*

Raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, către Conducătorul Statului Român și Președinte al Consiliului de Miniștri.

Domnule General,

Pe lângă Direcțiunea vânătoarei și a pescuitului în apele de munte au funcționat în trecut 2 consilii onorifice separate. Unul era „Consiliul permanent al vânătoarei”, compus din 13 membrii, iar celălalt „Consiliul superior al pescuitului în apele de munte”, cu 10 membri.

Conform legii vânatului și a legii pescuitului în apele de munte, acestor consilii, pe lângă avizarea asupra problemelor principiale destul de complexe, le mai revenea în plus și o seamă de sarcini de natură curată administrativă. Între altele trebuiau bunăoară să treacă anual prin consiliu, câteva mii referate pentru contracte de arendări de vânat și pescuit. Atari sarcini administrative nu puteau decât să îngreueze simțitor munca consiliilor tocmai în dauna problemelor principiale, care ar fi necesar să constituie esențiala și unica menire a lor.

Pe de altă parte, chiar și pentru însuși instituția Direcțiunii vânătoarei, un atare mecanism s'a dovedit drept complicat și greoiu, așa că factorul împotmolirii lucrărilor curente, era de fapt foarte greu de eliminat. La aceasta mai contribuia apoi și inconvenientul, că instituția trebuie să lucreze separat cu 2 consilii și anume tocmai în domeniul care, prin însăși firea lucrurilor, aproape se contopesc (vânatul din pădure și pescuitul din pădure!).

Potrivit normelor ce impun simplificarea aparatului administrativ al Statului și urmărind în același timp o mai intensivă dezvoltare a economiei vânatului și pescuitului în apele de munte, socotim ca util creierea unui singur organ consultativ, însă cu atribuții numai de natură pur principială. Acest organ, pe care propunem a fi numit „Consiliul superior

al economiei vânatului și pescuitului în apele de munte", va funcționa în mod cu totul onorific. Menirea sa va fi, să ajute, atât pe ministrul agriculturii, cât și conducerea instituției vânătorei, în toate problemele principiale, care i s'ar pune, în această ramură a economiei țării.

Numărul membrilor consiliului ar fi în total de 44, din care 24 ar fi numiți pe timp de 4 ani, dintre personalitățile calificate ale lumii vânătorești și pescărești; iar restul de 20 ar fi reprezentanții sau delegații ai acelor instituții, care au legături cu vânătoreea și pescuitul, sau sunt în mod organic coordonate cu vreuna din ele.

Participarea integrală la consiliu, a instituțiilor coordonate cu vânătoreea și pescuitul, se face pentru prima oară. Dela această procedură firească, logică și indispensabilă, suntem îndreptățiți a aștepta cele mai bune rezultate cu privire la dezvoltarea ambelor ramuri economice.

Având în vedere cele de mai sus, și în baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940, avem onoarea a Vă înainta pentru aprobarea și semnarea Domniei Voastre, alăturatul proiect de decret-lege relativ la înființarea Consiliului superior al economiei vânatului și pescuitului în apele de munte.

Primiți, Vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
General de Corp de Armată Ion Sichițiu

Nr. 12.491.

1941, Aprilie 11.

D E C R E T - L E G E

pentru organizarea Institutului de Cercetări Piscicole al României
(Publicat în Mon. Of. Nr. 101 din 2 Mai 1941)

Art. 1. — Institutul de Pescărie și Piscicultură, creat prin decretul-lege Nr. 3.865 din 20 Noembrie 1940, va purta denumirea de: Institutul de Cercetări Piscicole al României (I. C. P. R.).

Art. 2. — Dispozițiunile art. 1 din decretul-lege pentru centralizarea Laboratoarelor de Piscicultură din București, din 23 Noembrie 1940, se modifică precum urmează:

„Art. 1. — Secția de Piscicultură din Institutul Național Zootehnic, Serviciul de Hidrobiologie și Piscicultură din Direcția Comercială a Pescărilor, Subsecția de Piscicultură delă Institutul de Cercetări Agromice, Serviciul de Pescuit în Apele de Munte — partea tehnică-științifică — din Direcția Economiei Vânatului, se centralizează formând un singur institut numit: Institutul de Cercetări Piscicole al României (I. C. P. R.) pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor”.

Art. 3. — Institutul de Cercetări Piscicole al României are personalitate juridică.

Art. 4. — Directorul Institutului de Cercetări Piscicole al României se numește din personalul științific al Institutului, care are gradul de șef de secțiune, la una din secțiunile institutului.

Art. 5. — Directorul Institutului de Cercetări Piscicole al României face parte de drept din consiliul Institutelor de Cercetări Științifice, pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Art. 6. — Personalul tehnic superior al Institutului de Cercetări Piscicole al României se compune din: directorul institutului, directorii de secțiuni, șefii stațiilor de cercetări, subdirectorii de secțiuni, șefii de laborator, asistenții și preparatorii.

Art. 7. — Condițiunile de publicare a locurilor vacante și probele cerute pentru recrutarea și înaintarea personalului tehnic superior vor fi aceleași cu cele cerute de legea învățământului superior pentru gradele echivalente prin salarizarea prevăzută de tabelele de încadrare ale personalului învățământului superior și ale personalului institutelor de cercetări.

Art. 8. — Comisiunea de concurs este reprezentată prin consiliul institutului, prezidat de directorul institutului. Rezultatele concursului vor fi afișate, iar raportul referitor la acest concurs va fi înaintat de către direcțiunea institutului în termen de 30 zile Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 9. — Candidații care au luat parte la concurs, pot înainta Ministerului Agriculturii și Domeniilor, cel mult în 30 zile dela afișarea rezultatului, orice contestațiuni privitoare la violarea formelor legale.

Art. 10. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor verificând legalitatea concursului, va face numirea.

Art. 11. — Consiliul institutului se compune din toți directorii de secțiuni, în funcțiune și șefii stațiilor de cercetări și este prezidat de directorul institutului.

Acest consiliu îndeplinește următoarele atribuțiuni:

a) Intocmește programul de lucrări și hotărăște în chestiuni cu caracter științific, având răspunderea îndrumării științifice a institutului;

b) Funcționează ca comisiune de concurs și de judecată, pentru personalul tehnic superior;

c) Funcționează ca comisune de examinare, de înaintare și judecată, pentru personalul tehnic inferior și administrativ al institutului.

Art. 12. — Personalul tehnic superior, actualmente în serviciul Institutului de Pescărie și Piscicultură al României, va fi încadrat de minister în funcțiunile ce exercită, pe baza propunerilor motivate ale directorului institutului, în care vor fi menționate titlurile, lucrările și activitatea de specialitate, desfășurată de candidat, fără a mai fi supuse comisuni de înaintări și numiri din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Art. 13. — La calculul timpului necesar acordării gradațiilor personalului științific dela Institutul de Cercetări Piscicole al României, se va socoti și timpul cât acest personal a funcționat la alte servicii ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor, în gradele de specialitate prevăzute de tabela A. 16, din codul funcționarilor publici precum și timpul

servit la alte ministere, în care au desfășurat o activitate în strânsă legătură cu pregătirea de specialitate a Corpului din care face parte, dacă pentru gradele acestui Corp, legea dădea ori dă dreptul la gradații.

Dat în București, la 29 Aprilie 1941.

Nr. 1.185.

Raportul d-lui ministru al agriculturii și domeniilor către Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri

Domnule General,

Prin decretul-lege cu Nr. 3.865 din 1940, publicat în Monitorul Oficial Nr. 277 din 23 Noemvrie 1940, Laboratoarele de Piscicultură din București, atașate la diferite direcțiuni și servicii din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, au fost centralizate într'un singur institut, denumit: Institutul de Pescărie și Piscicultură.

Scopul acestui institut este de a întreprinde studiul științific și practice asupra chestiunilor legate de producția piscicolă a apelor și de a da directive tehnice și îndrumări practice instituțiilor de Stat și particulare, precum și agricultorilor, piscicultorilor și pescarilor.

În acest scop, Institutul de Pescărie și Piscicultură trebuie să a se dea o structură organică similară celorlalte institute de cercetări pendinte de acest departament.

Cum în decretul-lege amintit nu se prevede organizarea și funcționarea Institutului de Pescărie și Piscicultură;

Cum, de asemeni, în același decret-lege au apărut unele erori în text, care conferă Institutului de Pescărie și Piscicultură și atribuțiuni administrative, făcându-l chiar executant al legii pescuitului în apele de munte;

Conform dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie și Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940, avem onoare a vă înainta pentru aprobare și semnătura Domniei-Voastre, alăturatul decret-lege pentru modificarea și adăugarea unor dispozițiuni din decretul-lege Nr. 3.865 din 20 Noemvrie 1940, referitor la centralizarea Laboratoarelor de Piscicultură din București.

Primiți, vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul agriculturii și domeniilor,
General de Corp de Armată Ion Sichițiu

Nr. 13.540.

1941, Aprilie 28.

NECROLOG

† AL. LAZURIAN
Inginer Silvic, Pensionar

1857 - 1944

În ziua de 23 Martie a încetat d'în viață la București, unul din membrii mai în vârstă ai Soc „Progresul Silvic“, Ing. Silvic, pensionar Al. Lăzureanu, în etate de 84 ani.

Originar din Ardeal și-a desăvârșit studiile la gimnaziul dela Blaj și apoi la liceul dela Sibiu.

A urmat școala de silvicultori de la Chemnitz, școală de mine și silvicultură unde românii ardeleni aveau acces mai ușor, fiind sub suptenție austro-maghiară.

După terminarea școlii a trecut granița munților Carpați și a venit în Regat.

Fiind un bun specialist în topografie și-a luat și titlul de ing. hotarnic.

Ca inginer hotarnic și silvic a servit mult timp în serviciul pădurilor și moșilor Eforiei Spitalelor Civile din București cu mult înainte de regretatul Ing. hotarnic N. Saegiu și de Consilierul M. Tănăsescu.

În Soc. „Progresul Silvic“ a activat mult prin articole cu subiecte destul de importante ce au apărut în Revista Pădurilor și din care se evidențiază documentarea în problemele silvice.

Lucrările sale de măsurători de păduri, pot fi date și azi ca exemplu de precizie și conștiințiozitate.

A fost un bun român, activând mult încă din tinerețe pentru desrobirea Ardealului. Din articolele scrise de el atât în Revista Pădurilor cât și în alte reviste și ziare se constată și spiritul naționalist.

După război a fost consultat dând soluții în chestia pădurilor din Ardeal, soluții care au fost publicate în broșuri.

Până în timpul din urmă, a fost prezent la toate conferințele cercului de studii al Soc. „Progresul Silvic”, precum și la toate lucrările congreselor noastre silvice, anuale, reprezentând generația silvicilor în vârstă.

În timpul din urmă, fiind bolnav, nu a mai putut participa la aceste manifestări colegiale, care îi erau foarte dragi. S'a stins din viață după un an de grele suferințe, care l-a fixat în pat.

A fost incinerat la Crematoriul Cenușa din București în ziua de 26 Martie 1941, iar urna cu cenușa rămășițelor sale a fost transportată la Abrud, de către nepoata sa, spre a fi pusă lângă mormântul părintelui său, conform dorinței sale.

La incinerarea sa, Soc. „Progresul Silvic” a fost reprezentată prin D-nii: Gh. Nicolau Ing. Insp. General Silvic, Pensionar și M. P. Florescu membru în Consiliu de Administrație al acestei Societăți. Corpul silvic al Eforiei Spitalelor Civile din București a fost reprezentat prin D-nii C. Bosoancă Ing. Consilier Silvic, Pensionar și D. Teodorescu Ing. Insp. Silvic Directorul actual al pădurilor. A participat la această tristă solemnitate și personalul civil al Eforiei, împreună cu D-nii Gh. Demetrescu și Dem. Gavrilescu azi pensionari.

De către D-l M. P. Florescu, în scurte cuvinte, s'a evidențiat meritele defunctului Al. Lăzureanu, ca silvicul, topograf și bun român.

Cu Al. Lăzureanu se împuținează rândurile atât de rare a celor mai în vârstă dintre silvicilor țării, pe care Soc. „Progresul Silvic” a știut în orice ocazie să-i stimeze și să-și facă datoria față de ei până în ultimele momente.

M. P. F.

† VICTOR POP DE HARSANU

Ing. Insp. Silvic

28 Martie 1868 — 31 Mai 1940

Cu fiecare coleg care dispăre, se duce o verigă din lanțul desfășurat al breslașilor cari, muncind cu mai mult sau mai puțin succes, alcătuiesc trecutul și deci tradiția pe care ne sprijinim în activitatea și construcția îngrijită a străduințelor de prezent, pe cari trebuie să le închinăm fără prihană în folosul idealului comun.

Timpul, cu perspectiva lui distanțată, șterge mult din ceea ce se numește trudă individuală de fiecare zi, dar rămâne din ansamblul activității, soliditatea constructivă a realizărilor pe care ne bazăm și frumusețea figurilor cari împodobesc, aducerea aminte, întocmai ca icoanele de pe pereții învechiți.

Una din figurile remarcabile care s'a stins aproape neobservată dintre noi, este fostul inginer inspector silvic Victor Hârsan Pop, care, prin firea-i delicată și împăciuitoare din timpul serviciului, a înțeles să-și ducă cei 12 ani de viață pensionară cu sfioasă atitudine de om care nu tulbură cu nimic grija mare a colegilor agitați din activitate.

Născut în anul 1868 în orașul Abrud, centrul sbuciumat al Moților,

ca fiu de avocat, a crescut în concepția testamentului marelui Iancu.

Pentru avocatul din Abrud, din toate luptele date pentru interpretarea legilor, cele mai greu de câștigat s'au dovedit a fi acelea din administrația silvică, încât a înțeles să îndrume pe fiul său Victor, anume spre cariera silvică. Nu mică i-a fost însă desamăgirea când a trebuit să constate că pentru Ungaria de atunci, cadrele administrației silvice, întocmai ca și ale P. T. T., Căilor Ferate, etc., erau rezervate numai pentru acei ce înțelegeau să se lepede de neam.

Astfel, este nevoit a trece tânărul absolvent al Școlii Superioare dela Viena, ca atâția alții, în Țara-mamă, unde ca bun specialist, serviciul l'a reclamat pentru conducerea Ocoalelor Silvice: Cerna, Câmpulung, Seaca-Optășani, Târcău, Balotești, Murfatlar, Stoiceni și Râmnicul-Vâlcea. Din anul 1917 trece ca Inspector de Control, mai întâiu la P. Neamț și apoi la R. Vâlcea, de unde, după unirea Transilvaniei cu Patria-mamă, revine la Cluj, în serviciul central al Direcției generale din cadrele Consiliului dirigent. După desființarea acestei Direcțiuni și înglobarea ei în cadrele Casei Pădurilor, nu s'a îndurat a se mai despărți de Ardealul iubit, ci s'a tras ca Inspector de Control la Sibiu, lângă părintele său, care se apropia de vârstă centenară, iar din 1928 părăsește cadrele active ale serviciului, pentru a profita de odihna la care-i da dreptul activitatea prodigioasă din trecut.

Toată activitatea profesională a lui Victor Hârsan Pop este caracterizată prin linie de conduită corectă, muncă fără șovăire, largheță sufletească în raporturile colegiale și mai ales prin modestia care nu cunoștea reclamă sau lauda de sine.

*

Aceia dintre colegi, cari vor avea ocazia să admire plantațiunile făcute de colegul defunct, în poenile din Ocolul Stoiceni, sau din alte Ocoale, să nu uite că în acele vremuri nu se alocau cheltueli bugetare pentru aceste lucrări, încât ele constituiesc isvorul iubirii sacre ce-o nutreau colegii antecesorii, pentru marea comoară națională pe care o reprezintă pădurile, punând la contribuție pentru îmbogățirea ei, puterile benevole ale pădurarilor, sau ale țăranilor învoiți la produsele accesorii din păduri.

Operele cari, deși par modeste pentru prezent, în ochii înțelegători ai acelora ce cunosc împrejurările din trecut, nu pot să apară decât ca o muncă de apreciazabilă străduință, pentru progresul ce se bazează pe tradiție.

Iată de ce înțelege Corpul Silvic să treacă pe inginerul Inspector Silvic Victor Hârsan Pop, în cadrul galeriei care leagă trecutul cu prezentul și cu viitorul.

I. Z.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

STIMATE ȘI IUBITE COLEG,

În conformitate cu art. 21 din statute, cu onoare vă aducem la cunoștință că sunteți convocat la a 55-a adunare generală ordinară, care se va ține în ziua de 11 Mai 1941, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bd. Tache Ionescu No. 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală se va ține irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 18 Mai 1941, la aceeași oră și în același loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a 18 Mai 1941.

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Președinte.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul cenzorilor pe 1940.
4. Aprobarea Bilanțului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1940 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea pe 1940.
5. Aprobarea Bugetului pe 1941.
6. Alegerea a 5 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani cu începere de la 1 Ianuarie 1942, conf. art. 28 alin. 5 din statute, în locul Domnilor: Mircea Manoilescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Gh. Năstăsescu și Ath. Nedelcovici, — al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1941.
7. Alegerea pentru 1941 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

Ziua II-a 19 Mai 1941.

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor:

1. Individualizarea conducerii economiei forestiere în cadrul noilor reforme.

Raportori: D. Grozescu, Tr. Heroiu și Ilie Demetrescu.

2. Conducerea exploatărilor și adaptarea valorificărilor forestiere la condițiunile economiei actuale.

Raportori: I. Zeicu, C. Emanoil și D. A. Sburlan.

Ziua III-a 20 Mai 1941.

Excursie de studii cu un program ce se va anunța la timp.

* * *

Pentruca debaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 12 Mai 1941, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A₄ 297×210 m. m.);

4. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor;

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;

7. În ședințe se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe de probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

* * *

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, vă veți participa la debaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte,

Prof. M. DRĂCEA.

Secretar general.

C. Emanoil

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 4.

Ședința dela 4 Martie 1941

Prezenți D-nii: Butoi Al., Demetrescu Ilie, Emanoil C., Florescu M. P., Georgescu C. P., Ghelmeziu Nic., Grozescu D., Heroiu Tr., Năs-tăsescu Gh., Rădulescu M., Rodoteatu St., Sburlian D. și Stinghe V.

Prezidează D-l V. N. Stinghe vice-președinte.

La ordinea de zi:

- a. Legea pentru organizarea Corpului Silvic.
- b. Diverse. — Administrative.
- c. Comunicări.

Se citesc procesele verbale No. 2 și 3 din 14.I și 18.II.1941, care se aprobă cu modificarea care se propune de a se explica natura datoriilor absolvite de consiliu D-lui Ing. I. Botescu și D-l Gh. Iorgala, fost restaurator la vila Silva.

Se intră în ordinea de zi.

1. Legea pentru organizarea Corpului Silvic.

D-l Vice-Președinte V. Stinghe, expune mai întâiu discuțiunile care au avut loc la colegiu Inginerilor, căruia i s'a cerut de Minist. de Lucrări Publice să-și arate punctul de vedere în chestiunea legii de organizare a Corpului Inginerilor. D-sa roagă pe D-l Heroiu să citească propunerile făcute de Inginerii Silvicilor din Consiliul colegiului, ceace D-l Heroiu face.

Se arată că, în colegiu s'a ajuns la propunerea de a se constitui: cursuri de perfecționare, stagii la lucrări pe teren și examen la diferite grade.

În general s'au admis aceste propuneri și a rămas să se precizeze numărul și forma acestor examene și stagii.

D-l D. Grozescu dă apoi relațiuni asupra mersului lucrărilor referitoare la legea Corpului Silvic.

D-l Rodoteatu crede că ar fi util ca, dacă lucrarea este în curs, legea să fie mai amplu discutată în Consiliu.

D-l Grozescu arată că, în fond, se face legii Corpului Silvic numai o adaptare, deocamdată, la legea Corpului Tehnic, pentru a se putea situa membrii Corpului Silvic în condițiuni cât mai egale cu membrii Corpului Tehnic și de aceea legea nu va cuprinde decât câteva modificări referitoare la denumirea gradelor, stagii și proporționalitatea între grade, modificări care au fost discutate și aprobate în ședințe anterioare ale Consiliului.

D-l N. Ghelmeziu ridică chestiunea stagiilor pentru inginerii care lucrează în laboratoriile I. C. E. F.-ului și arată că este necesar să se precizeze situația acestor ingineri, pentru a nu fi puși, la un moment dat, în situația de a se vedea în imposibilitate să avanseze din lipsă de stagii.

D-1 D. Grozescu precizează că în regulamentul legii se vor clarifica toate situațiile de detaliu, care nu se pot trece în lege.

Discuția se încheie, urmând ca în ședințele următoare să se arate evoluția proiectului de modificare.

2. Diverse. — Administrative.

D-1 C. Emanoil depune referatul, întocmit împreună cu D-1 Heroiu Tr., cu privire la distribuția ajutorului colectat de la membrii societății, pentru colegii ingineri silvici, conductorii, brigadierii și pădurarii refugiați din Basarabia și Bucovina și în parte pentru cei din celelalte regiuni evacuate.

Consiliul luând act de tabloul cu distribuția sumelor, îl aprobă și dispune publicarea în Revista Pădurilor a unei scurte informații.

b. Luându-se act de cererea Soc. Avis, se hotărăște a i se comunica suma ce s'a alocat prin bugetul anului curent pentru Societățile Avis.

Ședința se încheie la orele 21,30.

Vicepreședinte

V. N. Stinghe

Secretar general,
C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 5 Ședința din 18 Martie 1941

Prezenți D-nii: C. Chiriță, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, T. Heroiu, Andrei Ionescu, Mircea Manoilescu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe, Ion Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreședinte.

Se citește procesul verbal No. 4 din 4 Martie 1941, care se aprobă.

D-1 Heroiu comunică Consiliului cele ce s'au discutat la Colegiul inginerilor în legătură cu Legea Corpului Technic.

După discuții, în cadrul Colegiului Inginerilor, s'a căzut de acord asupra necesității examenului la gradul de inginer șef sau subinspector, precum și asupra celui de la gradul penultim. S'a înregistrat opinia inginerilor silvici de a se mai face un examen după circa 3 ani de la intrarea în serviciu.

S'a admis să se fixeze stagiile de practică pe teren, obligatoriu, la diferite grade.

S'a căzut de acord asupra necesității cursurilor de perfecționare, care să fie organizate de instituții în acord cu școlile respective. Aceste cursuri urmează să se facă în cadrul școlilor.

Se intră în ordinea de zi:

1. Legea de organizare a Corpului Silvic.

Proiectul de modificare a Legii Corpului Silvic a fost restituit de Consiliul Legislativ cu mențiunea de a i se schimba forma. S'a refăcut în sensul celor cerute de Consiliul Legislativ și se va depune din nou aceluiași for.

2. Diverse — Administrative.

a) Consiliul aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1941 a următorilor ingineri silvici: Const. Gr. Pârvulescu și Ion Gh. Marcu.

b) Se citește adresa Direcției Vânătoarei și răspunsul Societății privitor la datele cerute asupra Revistei Pădurilor.

c) Se citește lista membrilor dela Institutul Național al Cooperației cari au rămas în restanță cu plata cotizației. Urmează să se facă un nou apel la colegii din Cooperație, în restanță cu cotizațiile pe mai mulți ani, să se pună la curent.

d) Adresei AVIS pentru inaugurarea troiței ridicată în memoria camaradului Filip Vespasian, mort pentru patrie în războiul de întregire, se va răspunde că îndată ce va fi posibil, se va face inaugurarea cu participarea Societății.

e) D-1 Al. Chirișescu menținându-și demisia din comisia Carmen Sylva, i se primește și se dă delegație D-lui N. N. Caragea noul Director regional la Constanța.

f) Se aprobă cererea D-lui Ing. Gh. Pană de a se cumpăra 25 exemplare din teza sa de doctorat: Contribuțiuni la studiul rezistenței lemnului pe prețul de 200 lei exemplarul.

g) Direcția silvică fostă Cluj cere să i se completeze colecția Revistei Pădurilor. În măsură în care sunt rezervă se va satisface cererea.

h) Soc. Mutilații Invalizi de război cere o contribuție de 10.000 lei pentru căminul Societății, sub forma cumpărării unui bilet la o serbare. Se aprobă suma de 2.000 lei. Se va răspunde Soc. respective explicându-i-se că suntem o societate profesională, care trăește din cotizațiile membrilor și nu o societate anonimă și că situația actuală nu ne îngăduie să contribuim cu mai mult.

i) D-1 Tr. Heroiu citește o scrisoare a D-lui Ing. Haralamb, în care se arată că inginerii din Direcția Craiova cer 2.000 ex. din imnul „Ne cheamă pădurea“. Se aprobă să se tipărească pe contul Soc. Progresul Silvic, în limita sumei de una mie lei.

Administrative:

1. D-1 Președinte V. N. Stînghe remarcă două chestiuni asupra cărora trebuie să se reflecteze:

a) Situația Vilei Sylva de la Govora, Vila a devenit o sarcină pentru Societate. Venitul în cinci ani nu este nici de un milion la o investiție foarte mare. Dacă din venituri se scad și investițiile din ultimii ani nu mai rămâne aproape nimic ca venit.

După discuțiile ce au avut loc se hotărăște ca vila să fie păstrată în bune condițiuni și să se studieze posibilitatea de vânzare.

b) Transformarea mansardei casei Societății din București spre a se realiza câteva camere pentru închiriere. Se arată proiectele de construcție.

Se ia în considerare această propunere urmând ca, să ia contact cu Administrația CAPS, în vederea închirierii.

Ședința se închide la ora 21.

Vicepreședinte,

V. N. Stinghe

Secretar General,

C. Emanoil

PROCES VERBAL No. 6

Ședința de la 8 Aprilie 1941

Prezenți D-nii: Al. Butoi, Ilie C. Demetrescu, C. C. Emanoil, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, G. Minescu, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, Marin Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stinghe și Ion Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui V. N. Stinghe, vicepreședinte.

Se citește procesul verbal al ședinței din 18 Martie 1941 și se aprobă.

Ordinea de zi:

I. Se fixează data adunării generale pentru 11, 12, 13 Mai 1941 prima convocare și 18, 19, 20 Mai a doua convocare, — cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul cenzorilor pe 1940.

2. Aprobarea Bilanțului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1940 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea pe 1940.

3. Aprobarea bugetului pe 1941.

4. Alegerea a 5 membri în Consiliul de administrație pe 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1942, conf. art. 48 alin. 5 din statute, în locul Domnilor: Mircea Manoilescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Gh. Năstăsescu și At. Nedelcovici, al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1941.

5. Alegerea a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți pentru 1941.

6. Subiecte de discutat:

a) Individualizarea conducerii economiei forestiere în cadrul nouilor reforme.

Raportori: D. Grozescu, Tr. Heroiu și Ilie Demetrescu.

b) Conducerea exploatărilor și adaptarea valorificărilor forestiere la condițiunile economice actuale.

Raportori: I. Zeicu, C. Emanoil și D. A. Sburlan.

7. O excursiune al cărei program se va anunța la timp.

În ședința viitoare se vor discuta și fixa modalitățile de publicare a referatelor și debaterilor adunării generale.

II. Consiliul se asociază la cererea unui grup de membri ai Societății pentruca D-l Prof. M. Drăcea să fie rugat să revină asupra demisiei sale dela Președinția Societății și hotărăște că această cerere să

fie transmisă D-lui Prof. Drăcea de o delegație compusă din D-nii: V. Stinghe, Gh. Năstăsescu, I. Zeicu, D. Grozescu, At. Nedelcovici, G. Minescu, Al. Butoi și C. Emanoil.

Delegația se va prezenta Miercuri 9 Aprilie, ora 10,30 la I. C. E. F.

III. Comunicări:

1. D-l Tr. Heroțu anunță din partea D-lui Ing. N. Smărăndescu, că pune la dispoziția Consiliului locul d-sale de Vicepreședinte și de membru în Consiliu.

Consiliul ia act cu regret de imposibilitatea d-sale de a participa la lucrările Consiliului și declară locul vacant.

III. Diverse

2. La cererea D-lui Ing. C. Ceașu de-a i se reduce cu 40% datoria ce are la cămin spre a putea achita integral și deodată suma astfel redusă, Consiliul aprobă cererea.

3. Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1941 a D-lor Ing. Const. Dan și Ion Petcu.

Sedința se ridică la orele 21.

Vicepreședinte, ;
V. N. Stinghe

Secretar General,
C. Emanoil

FUNDAȚIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I”

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUȚ și D. SBURLAN :

Arborii și pădurile

1940. București, M. O. Imprimeria Națională

240 pagini, cu numeroase desene și figuri; 30 Lei.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Iuru ș. a. județul Iifov, proprietatea Viorica Slătineanu, în suprafață de 176 Ha. 8790 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 8 și 12 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Peșteana Cănepa, județul Gorj, proprietatea Gh. I. Dobrescu, în suprafață de 29 Ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Februarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pandă.

No. 4207/941.

a) Amenajamentul pădurilor Homu, Glavacioc ș. a. județul Vlașca și Teleorman, proprietatea Statului, în suprafață de 4892 Ha 9300 mp. tratată în 4 serii de conversiune la codru cu tăeri succesive și revoluția 108 ani și 4 serii de crâng compus, cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 9 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Valea Lungă, Colibași și Ghirdovanca, județul Dâmbovița și Prahova, proprietatea Statului în suprafață de 2891 Ha. 4100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani începând din anul 1934/35. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Februarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pandă.

No. 4208/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Cărbunarul Mare, Județul Muscel, proprietatea I. I. B. Isbășoiu, în suprafață de 158 Ha. 600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani;

b) Amenajamentul pădurii Porcăreț, județul Alba, proprietatea Comunei Căcova, în suprafață de 86 Ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi ..., Februarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

Nr.

a) Amenajamentul pădurii Gruet, județul Bihor, proprietatea Comunei Bochia, în suprafață de 165 Ha. 3276 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Broasca Coarba ș. a., județul Gorj, proprietatea Marina Gh. Lupescu în suprafață de 71 Ha. 1100 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bibești, județul Gorj, proprietatea Nicolae M. Grigorescu, în suprafață de 22 Ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi ..., Februarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

Nr.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Seaca, județul Făgăraș, proprietatea Composesoratului urbarial Streza Cârțișoara, în suprafață de 440 Ha. 8000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea în anul 1944.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Lacului, județul Gorj, proprietatea Alex. Popescu, în suprafață de 1 Ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Bulocii, județul Gorj, proprietatea Gh. V. Ilescu în suprafață de 1 Ha. 4800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Culmea Vlădoiu ș. a., județul Gorj, proprietatea Gh. D. Bojincă ș. a., în suprafață de 1 Ha. 9350 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Culmea Dealul Roșu, județul Gorj, proprietatea Paulina V. Surlea, în suprafață de 8256 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Slătioara, județul Romanați, proprietatea Elena Gr. Iordache, în suprafață de 1 Ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Drăgănești, județul Olt, proprietatea V. Manolescu, în suprafață de 8 Ha. 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Fântâneana, județul Olt, proprietatea Alex. Popescu. în suprafață de 3 Ha. 4426 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta Sisi, județul Olt proprietatea C-tin N. M. Andrei, în suprafață de 2180 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Osica, județul Olt, proprietatea Ilie Stănescu, în suprafață de 4 Ha. 600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 17 Februarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 4204/941.

a) Amenajamentul pădurii Wekerle, județul Timiș-Torontal, proprietatea moștenitorilor Gizela Wekerle, în suprafață de 191 Ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 36 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghizdăvești Gărdescu, județul Romanai proprietatea N. M. Ionescu, în suprafață de 26 Ha. 6900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Coada Epei, județul R.-Sărat, proprietatea Ion P. Antonache și Anton C. Toia, în suprafață de 20 Ha. 6368 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 28 Februarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 4295/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Munișoarele, Județul Putna, proprietatea Obstei Nistoresti, în suprafață de 2798 ha. 1500 mp. tratată în o serie cu 4 subserii de codru grădinărit. Termenul exploatabilității 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Muntele Jupâneasa și Ezerul Mare și Mic, județul Muscel, proprietatea Obstei Moșnenilor Slăniceni, în suprafață de 1994 ha. 8000 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 92 ani și o serie de protecție. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Andreiașul de Sus, județul Putna, proprietatea Margareta Florin Sion, în suprafață de 856 Ha. 4200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Fetești Câmpuri, județul Putna, proprietatea Ion Chișu și Aurel Rădulescu, în suprafață de 836 ha. 890 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Guțanul, județul Brașov, proprietatea Comunei Tohanul Nou, în suprafață de 446 Ha. 6600 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crețulești Fălcoianca, județul Ilfov, proprietatea Petre Modolea, în suprafață de 34 ha. 6129 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Lereasca Furduiasca, județul Arges, proprietatea Ion I. Popescu, în suprafață de 13 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

Data astăzi 26 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) A. Pană.

No. 6382 din 26 Martie 1941.

a) Amenajamentul pădurii Vergela, județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Cetatea de Baltă, în suprafață de 188 ha. 9600 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 8 și 30 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fundătura, județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Țapu, în suprafață de 142 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cocargeaia, județul Ialomița proprietatea Ana Maria Callimache, în suprafață de 110 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

d) Amenajamentul pădurii Borșa, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Târnava de Criș, în suprafață de 89 ha. 4000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Runcu, județul Hunedoara, proprietatea Comunei Podele, în suprafață de 25 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrăvița, județul Mehedinți, proprietatea Justina Mărculescu, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) A. Pană.
Nr. 6477/941.

a) Amenajamentul pădurii Ciungar, județul Târnava Mică proprietatea comunei Tătrârlana, în suprafață de 174 ha. 7900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brădulel, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Urbarial Valea Brad, în suprafață de 162 ha. 60000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ursoiu, județul Hunedoara, proprietatea Comunei Baia de Criș, în suprafață de 96 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Braniste, județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Glogovăț, în suprafață de 61 ha. 2500 mp. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția 8 și 30 ani. Revizuirea după 8 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dosul, județul Hunedoara, proprietatea Comunei Stejerel, în suprafață de 46 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) A. Pană.
No. 6478/941.

a) Amenajamentul pădurilor Plantația Dânceu, Lacul Raței ș. a. județul Mehedinți, proprietatea Adina Stirbey în suprafață de 1258 ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Baldovin, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Baldovin, în suprafață de 103 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Brâncoveneasca, județul Ilfov, proprietatea D. Caciona, în suprafață de 77 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ladomer, județul Alba, proprietatea Ileana Biro, în suprafață de 6 ha. 1571 mp. regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Valea Rea, județul Vâlcea, proprietatea Cooperativei Forestiere Stejarul în suprafață de 16 ha. 8209 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) A. Pană.
No. 6480/941.

TABLOU

de terenurile comune de vânătoare, ce se arendează de către Direcțiunea Economiei Vânătorului, Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Comuna	Județul	Suprafața	Estimația anual	Termenul maxim
Prunișor	Arad	1150 Ha.	3.000 Lei	7 ani
Sebis	Arad	1700 "	3.600 "	"
Serdamu	Dâmbovița	1470 "	1.350 "	"
Custura	R.-Sărat	1174 "	5.000 "	"
Galda de sus	Alba	2840 "	3.700 "	"
Tetuș	Alba	1332 "	2.000 "	"
Halaucești	Alba	2837 "	1.500 "	"
Asan-Aga	Vlașca	1857 "	1.860 "	"
Certege	Turda	5467 "	2.750 "	"

TABLOU

de terenurile comune de vânătoare ce se arendează pentru dreptul de vânat, de către Direcțiunea Economiei Vânătorului

Livadea	Prahova	1434 Ha.	2.200 Lei	7 ani
Ciofliceni	Ilfov	1020 "	1.000 "	"
Cucuruzu	Vlașca	3156 "	7.500 "	"
Maderat	Arad	5182 jug.	3.900 "	"
Gura Vâii	"	780 Ha.	700 "	"
Plescuta	"	991 "	1.500 "	"
Talaglu	"	1857 "	1.500 "	"
Aciuta	"	1082 "	1.500 "	"
Vaidei	Hunedoara	3800 jug.	3.000 "	"
Lunca	Turda	2870 "	700 "	"
Posada de Sus	"	10350 "	1.200 "	"
Iab Lanita	Severin	14830 "	4.300 "	"
și pentru pădurile Statului:				
{ Bulgăreasca		{ 258 Ha.	2.000 "	"
{ Cornetu		{ 167 "		
Ocol Silvic Slăvești	Teleorman			

TABLOU

de terenurile comune de vânătoare ce urmează a se arenda pentru dreptul de vânat, de către Direcțiunea Economiei Vânătorului

Comuna	Județul	Supra- fața	Estima- ția	Durata maximă	Data li- citației
1. Leu	Romanați	5.193 Ha.	3.000 Lei	7 ani	28.V.1941 ora 12
2. Tâmbna	Mehedinți	2.235 „	1.100 „	„	„
3. Principele Mihai	Dâmbovița	400 „	2.500 „	„	„
4. Mănești	„	1.634 „	900 „	„	„
5. Nucet	„	1.412 „	10.000 „	„	„
6. Crăcăoani	Neamț	1.000 „	1.200 „	„	„
7. Măneuți	Rădăuți	2.264 „	3.000 „	„	„
8. Moșteni- Trivalea	Teleorman	1.318 „	2.040 „	„	„

TABLOU

de terenurile comune de vânătoare, ce urmează a se arenda, pentru dreptul de vânat, de către Direcțiunea Economiei Vânătorului

Nr. crt.	Comuna (terenul)	Județul	Supraf.	Estimația	Durata ma- ximă pe care se arendează	Data licitației	Orele
1.	Herneacova	T.-Torontal	4529 Jug.	4.700 Lei	5 ani	28.V.1941	12 a. m
2.	Băleni	Dâmbovița	3854 Ha.	3.000 „	7 ani	„	„
3.	Vârtopeu	Dolj	3218 „	1.200 „	„	10.VI.1941	„
4.	Dulgheru	Constanța	5411 „	2.700 „	„	„	„
5.	Luguzău	Arad	1703 Jug.	1.500 „	„	„	„
6.	Cipău	Tr.-Mică	2838 Ha.	1.000 „	„	„	„
7.	Lupșa	Turda	7477 Jug.	2.000 „	„	„	„
8.	Geamăna	„	4885 „	1.200 „	„	„	„
9.	Musca	„	3021 „	800 „	„	„	„
10.	Adam-Clisi	Constanța	6316 Ha.	10.000 „	„	„	„
11.	Bulbuc	Hunedoara	3015 Jug.	750 „	5 ani	„	„
12.	Valea Mare	„	3004 „	750 „	„	„	„
13.	Luncani	„	7759 „	7.000 „	10 ani	„	„
14.	Călinești	Vâlcea	1100 Ha.	800 „	7 ani	„	„
15.	Obștea Moș- neni Proeni com. Călinești	„	1100 „	1.100 „	„	„	„
16.	Obștea Moș- neni Sărăci- nești com. Călinești	„	1000 „	800 „	„	„	„
17.	Obștea Moș- neni Căline- ști com. Că- linești	„	3000 „	2.500 „	„	„	„

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm
anunțați-ne imediat schimbările de adresă.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPADURIRILOR (SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 301 PAGINI

The background of the cover is a black and white photograph of a forest. The trees are tall and thin, with a dense canopy of leaves. In the lower center of the image, a small figure of a person wearing a hat and dark clothing is visible, standing among the trees. The overall tone is natural and serene.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

MAY 1944

ANUL 52

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHI

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53 — Nr. 5

MAI 1941

SUMARUL:

Studii:

D. Drâmbă: Noțiunea de greutatea măsurărilor aplicată în operațiunile topografice curente	265
M. Badea și P. Cretzoiu: Stațiune nouă de <i>Daphne Blagayana</i> Frey. în România	285
Iuliu Morariu: <i>Cypripedium calceolus</i> L. în munții Buzăului	287

Comentarii — Insemnări:

St. Gârbu: Problema Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina	289
I. Rătan: Aflarea grosimii la capătul subțire al bușteanului din care se fasonază lemn ecarisat	296

Vânătoare — Pescuit:

V. Cotta: Schimbare de concepție	301
----------------------------------	-----

Cronica externă (pag. 305); Cronica cinegetică (pag. 308); Recenzii (pag. 311); Informațiuni (pag. 318); Legi (pag. 319); Necrolog (pag. 322); Publicații (pag. 323).

SOMMAIRE:

Études:

Notion de poids des mesures appliquée aux opérations topographiques forestières courantes	D. Drâmbă
Nouvelle station de <i>Daphne blagayana</i> Frey en Roumanie	M. Badea et P. Cretzoiu
<i>Cypripedium calceolus</i> L. dans les montagnes de Buzău	Iuliu Morariu

Commentaires:

Reorganisation de l'administration du fonds de l'Eglise roumaine de Bucovina	St. Gârbu
Diamètre des grummes	I. Rătan

Chasse et pisciculture:
Changement d'opinions V. Cota

Chronique (extérieure, cinégétique); Revue des revues; Nouvelles; Lois; Nécrologie; Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Die Anwendung des Begriffes „Gewicht der Beobachtungen“ bei der forstlichen topographischen Messungen	D. Drâmbă
Neuer Fundort des <i>Daphne Blagayana</i> Frey in Rumänien	M. Badea u. P. Cretzoiu
<i>Cypripedium calceolus</i> L. in Buzău-Gebirge	Iuliu Morariu

Mitteilungen:

Der Bukowiner gr. ort. Religionsfond	St. Gârbu
Berechnung der Zopfstärke bei Kantholzerzeugung	I. Rătan

Jagd und Fischerei:

Auffassungsänderung — V. Cotta

Chronik; Zeitschriftenschau; Nachrichten; Nachruf.

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră din România

NOȚIUNEA
de
GREUTATEA MĂSURĂTORILOR
APLICATĂ ÎN OPERAȚIUNILE TOPOGRAFICE
FORESTIERE CURENTE

de Dr. D. DRĂMBĂ, Ing. Cons. Silvic

NOȚIUNI DE GREUTATEA MĂSURĂTORILOR. — MEDIA ÎNTRE MAI
MULTE MĂSURĂTORI DE INEGALĂ PRECIZIE.

§ 1. — PRELIMINARI

În calculele numerice, întrebuițate în topografia forestieră, suntem puși, deseori, în situația de a lua ca valoare cea mai probabilă a unei mărimi (lungime, altitudine, coordonată etc.) media mai multor determinări ale acelei mărimi.

Când două sau mai multe din aceste determinări (măsurători, observațiuni) au fost executate în condițiuni similare, cu instrumente de o egală precizie, cu aceiași îngrijire și abilitate din partea operatorului, nu avem nici un motiv de a crede că vreuna din ele este mai valabilă sau mai precisă. În acest caz, se admite că media aritmetică este valoarea cea mai probabilă a mărimii măsurate.

Măsurătorile inspirându-ne aceiași încredere și precizia lor fiind aceiași, se zice că acele măsurători au aceiași „greutate” sau, într'un limbajiu mai abstract, aceiași „pondere”.

Când însă determinările nu sunt făcute cu aceiași precizie, nu mai este același lucru.

Pentru precizarea noțiunilor să dăm câteva exemple:

1. Să presupunem că pentru altitudinea unui punct C, am avea două valori, rezultate din două drumuri de nivelment, una pornită din reperul A și cealaltă din reperul B (fig. 1), aceste repere fiind la distanțe diferite de C.

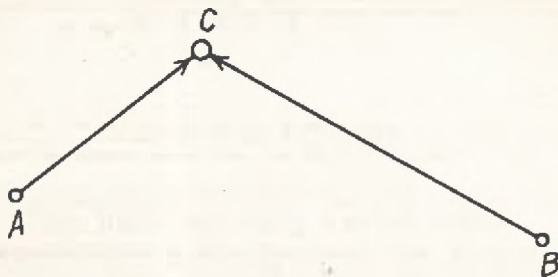

Fig. 1.

Dacă cele două nivelmente sunt executate de același operator, cu același instrument și după același procedeu sau metodă de ridicare, eroarea medie a măsurii elementare (suta de metri sau kilometru) va fi identică și eroarea totală a nivelmentului executat între A și C va fi evident mult mai mică decât eroarea totală a nivelmentului B C, care are de străbătut un itinerar mult mai lung decât AC.

Astfel fiind, altitudinea punctului C, rezultată din nivelmentul AC, inspiră mai multă încredere, are mai multă șansă să se apropie de adevăr decât aceia rezultată din nivelmentul BC. Reiese deci, foarte clar, că, în asemenea caz, media de admis, care să ne dea altitudinea cea mai probabilă a punctului C, va fi nu media aritmetică a rezultatelor, adică a celor două altitudini găsite, ci un număr care să se apropie mai mult de prima decât de a doua; cu alte cuvinte, va trebui ca, în calcule, să dăm rezultatelor o greutate anumită, adică un fel de coeficient care să țină seama de diferența de lungime între cele două drumuri de nivelment și să ne permită a obține o valoare practică relativă a altitudinii.

Mai mult, dacă cele două nivelmente sunt executate de doi operatori diferiți, greutatea, ce trebuie să o dăm fiecărui rezultat, trebuie să mai fie în funcție și de eroarea medie atribuită fiecărui operator.

2. Când, în ridicarea noastră, avem un punct A (fig. 2) prin care trec mai multe drumuri, punct denumit, după cum știm, punct nodal, obținem pentru acest punct, atâtea valori ale coordonatelor X și Y, câte drumuri avem, și anume:

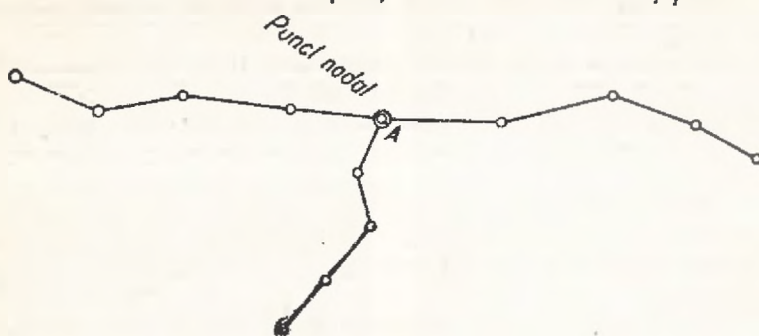

Fig. 2.

X_1 și Y_1 pentru prima drumuire
 X_2 „ Y_2 „ a doua „
 X_3 „ Y_3 „ „ treia „

Cum aceste valori sunt în funcție de numărul laturilor, evident că valoarea practică relativă a coordonatelor (X și Y) ale punctului A, nu poate fi media aritmetică a celor trei coordonate ci va fi o medie rațională a acelor trei rezultate, calculată în funcție de greutatea fiecărei drumuri.

3. Să presupunem, în fine, că s'a măsurat baza unei triangulații prin două procedee diferite cu lanțul (o măsurătoare este făcută de două ori, una de trei ori și alta de șase ori) și că s'a calculat eroarea medie a fiecărei măsurători.

Și în acest caz, valoarea cea mai probabilă a acestei distanțe nu va fi media aritmetică ci o medie rațională, calculată în funcție de greutatea fiecărei măsurători.

Să vedem acum, în mod teoretic, cum se găsește această medie rațională, pe ce principii se bazează aflarea ei și, pe urmă, să dăm câteva exemple de aplicație numerică.

§ 2. — DEMONSTRAȚIUNI TEORETICE FUNDAMENTALE

1. Aflarea mediei raționale. Dela început, trebuie să spunem că, la măsurătorile (observațiunile) de egală precizie, numărul măsurătorilor se ia drept greutatea lor. Se știe, pe de altă parte, că pentru a determina valoarea cea mai probabilă a

unei cantități, asupra căreia am făcut mai multe observațiuni (măsurători), în teoria erorilor, se recurge la metoda „celor mai mici patrate” și că această metodă se bazează pe următorul principiu:

În observațiuni de precizie egală, valoarea cea mai probabilă a cantităților (mărimilor) observate, sau măsurate, este aceea care face minimă suma patratelor erorilor reziduale, adică a ecarturilor între media mai multor măsurători (observațiuni) ale aceleiași mărimi și fiecare măsurătoare (observațiune) în parte.

Când suma acelor patrate este minimă, este demonstrat, în teoria erorilor, că valoarea cea mai probabilă a acelei mărimi este media aritmetică a rezultatelor măsurătorilor.

Fie de găsit media rațională M , a mai multor rezultate M_1, M_2, M_3 , obținute fiecare cu precizie diferită.

Să presupunem, deci, că o mărime M , a fost determinată printr'un număr oarecare de măsurători, făcute în aceleași condițiuni generale, însă grupate în serii diferite, fiecare serie cu precizia ei aparte.

Reprezentând, prin litera minusculă m , rezultatele individuale ale măsurătorilor, vom avea: prima serie, compusă din p' măsurători închipuite egal de precise, a dat valoarea medie:

$$M' = \frac{m'_1 + m'_2 + m'_3 + \dots + m'_p}{p'} \text{ de unde } M' p' = \Sigma m';$$

A doua serie, compusă din p'' măsurători, închipuite egal de precise, a dat valoarea medie:

$$M'' = \frac{m''_1 + m''_2 + m''_3 + \dots + m''_{p''}}{p''} \text{ de unde } M'' p'' = \Sigma m'';$$

A treia serie, compusă din p''' măsurători, închipuite egal de precise, a dat valoarea medie:

$$M''' = \frac{m'''_1 + m'''_2 + m'''_3 + \dots + m'''_{p'''}}{p'''} \text{ de unde } M''' p''' = \Sigma m'''.$$

Conform principiului, enunțat mai sus, din teoria erorilor, măsurătorile sau observațiunile fictive, în număr de

$p' + p'' + p''' + \dots$ fiind presupuse că au aceeași precizie, valoarea cea mai probabilă a mărimii M , asupra căreia am făcut aceste serii de măsurători, este media aritmetică a rezultatelor măsurătorilor, adică:

$$M = \frac{\Sigma m' + \Sigma m'' + \Sigma m''' + \dots}{p' + p'' + p''' + \dots} = \frac{M'p' + M''p'' + M'''p''' + \dots}{p' + p'' + p''' + \dots} \quad (1).$$

Acest rezultat poartă numele de media ponderată; i se mai zice și media balansată a rezultatelor.

Numerile p' , p'' , $p''' \dots$ se numesc greutatețile mediilor parțiale M_1 , M_2 , M_3, \dots iar suma $p' + p'' + p''' \dots$ greutatea mediei M .

Greutățile mai multor rezultate sunt deci numerele de măsurători (observațiuni) egal de precise, care ar trebui făcute pentru ca media aritmetică a fiecărui grup, să aibă aceeași precizie cu rezultatul corespunzător.

Observare. Este mare asemănarea între media rațională a unei mărimi și centrul de greutate al unui corp.

În mecanică, centrul de greutate al unui corp este un punct în jurul căruia balansează (se cumpănesc) toate particulele care intră în compunerea corpului. Media rațională, deasemenea, dă o valoare în jurul căreia balansează toate valorile obținute prin măsurători; balansându-se, deci, și erorile (cele cu plus cu cele cu minus) și neutralizându-se efectele celor extreme.

De altfel, chiar asemănarea ce există între formula determinării coordonatelor centrului de greutate și formula mediei raționale (1) ne învederează aceasta.

În adevăr, fie p_1, p_2, p_n greutatețile punctelor materiale cari constituiesc un corp solid (fig. 3) de greutatea P ; $(x_1, y_1, z_1), (x_2, y_2, z_2), \dots, (x_n, y_n, z_n)$ fiind coordonatele acestor puncte.

Pentru a calcula coordonatele (x, y, z) ale centrului de greutate al corpului, este de ajuns ca să aplicăm forțelor $p_1, p_2 \dots p_n, P$, teorema momentelor în raport cu fiecare din planurile de coordonate.

Știind că momentul unei forțe, în raport cu un plan, este produsul valorii algebrice a forței cu valoarea algebrică a

cotei punctului său de aplicațiune, această cotă fiind măsurată paralel cu o direcție dată, avem următoarea ecuație în raport cu planul $z \ 0 \ y$:

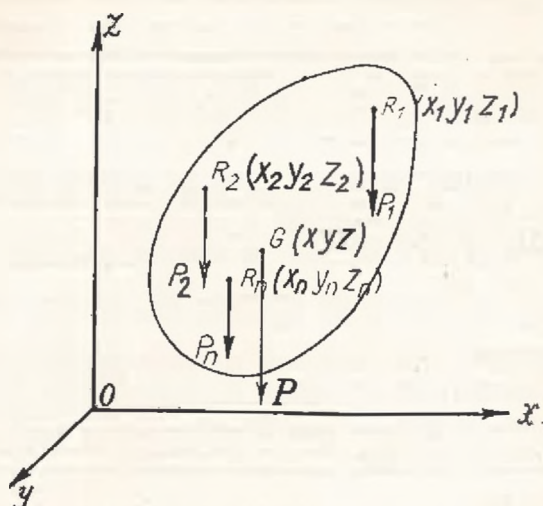

Fig. 3.

$$Px = p_1x_1 + p_2x_2 + \dots + p_nx_n$$

$$\text{cum } P = p_1 + p_2 + \dots + p_n$$

$$(p_1 + p_2 + p_n) x = p_1x_1 + p_2x_2 + \dots + p_nx_n$$

$$x = \frac{p_1x_1 + p_2x_2 + \dots + p_nx_n}{p_1 + p_2 + \dots + p_n}$$

La fel determinăm pe y și pe z în raport cu planurile $x \ 0 \ y$ și $z \ 0 \ x$.

Din această observațiune, vedem că metoda calculului mediei raționale, bazată pe teoria micilor patrute, este justificată oarecum, prin principiile mecanice ale echilibrului și că formula (1) este o extindere a definiției centrului de greutate a mai multor greutateți sau masse (dacă am diviza în formula de mai sus valorile lui p prin g).

2. Relațiuni între greutateți și erori.

Dacă însemnăm cu ϵ eroarea medie a unei măsurători individuale, pe care am presupus-o, prin ipoteză, identică pentru

toate măsurătorile efectuate, erorile medii, ε' , ε'' , ε''' , ale mediilor parțiale M' , M'' , M''' , au, respectiv, ca valoare: *)

$$\begin{aligned} \text{pentru } M' \quad \varepsilon' &= \frac{\pm \varepsilon}{\sqrt{p'}} \\ \text{,, } M'' \quad \varepsilon'' &= \frac{\pm \varepsilon}{\sqrt{p''}} \\ \text{,, } M''' \quad \varepsilon''' &= \frac{\pm \varepsilon}{\sqrt{p''''}} \end{aligned} \quad (2)$$

De unde rezultă că:

$\pm \varepsilon = \varepsilon' \sqrt{p'} = \varepsilon'' \sqrt{p''} = \varepsilon''' \sqrt{p''''}$ și de unde se scoate că:

$$\frac{\sqrt{p'}}{\sqrt{p''}} = \frac{\varepsilon''}{\varepsilon'} \quad \text{sau} \quad \frac{p'}{p''} = \frac{\varepsilon''^2}{\varepsilon'^2} \quad (3)$$

La aceiași concluzie, ajungem și prin următorul raționament:

Măsurătorile fiind de precizie egală, numărul măsurătorilor reprezintă și greutatea lor.

Din teoria erorilor, știm că eroarea mediei aritmetice a mai multor măsurători este invers proporțională cu rădăcina patrată a numărului măsurătorilor, adică a greutății.

Formula, care exprimă aceasta, știm că este: $\varepsilon' = \frac{1}{\sqrt{n}} \varepsilon$

ε fiind eroarea unei singure măsurători.

Ridicând ecuația de mai sus la patrat avem: $\varepsilon'^2 = \frac{1}{n} \varepsilon^2$

În cazul exemplului nostru, măsurătorile având aceiași

*) Se știe că eroarea medie de temut a mediei aritmetice a mai multor măsurători ale aceleiași mărimi, este egală cu eroarea medie a unei singure măsurători, divizată cu rădăcina

patrată a numărului măsurătorilor. Ceeace se exprimă prin $\varepsilon' = \frac{\pm \varepsilon}{\sqrt{n}}$ în care ε' reprezintă eroarea medie de temut a mediei aritmetice a măsurătorilor, ε eroarea medie a unei singure măsurători și n , numărul măsurătorilor.

eroare medie iar erorile (medii, aproximația) mediilor lor aritmetice fiind diferite avem:

$$\varepsilon'^2 = \frac{1}{n'} \varepsilon'^2 \quad \varepsilon''^2 = \frac{1}{n''} \varepsilon''^2$$

de unde:

$$\frac{\varepsilon'}{\varepsilon''} = \frac{n''}{n'} \quad \text{sau} \quad \frac{\varepsilon'}{\varepsilon''} = \sqrt{\frac{n''}{n'}}$$

Numărul măsurătorilor reprezentând și greutatețile lor, ecuația de mai sus se mai poate scrie:

$$\frac{\varepsilon'}{\varepsilon''} = \sqrt{\frac{n''}{n'}} = \sqrt{\frac{p''}{p'}} \quad (4)$$

de unde rezultă:

$$\frac{p'}{p''} = \frac{\varepsilon''^2}{\varepsilon'^2}$$

Din ecuația mediei aritmetice balansate (1) cât și din ecuațiile 3 și 4, se vede că putem înlocui atât numărul observațiilor cât și greutatețile prin niște numere proporționale. De aci, rezultă proprietatea fundamentală a greutateților diferitelor măsuri:

Greutatețile sunt invers proporționale cu patratele erorilor medii ale rezultatelor la care corespund aceste greutateți, sau dacă ne referim la ex. de mai sus, am spune că greutatețile, ce trebuiesc date valorilor medii M' , M'' , M''' , ... cari contribuiesc la obținerea unei medii M , sunt invers proporționale cu patratele erorilor acestor medii parțiale.

Esențialul, de observat, este că valorile relative ale greutateților p' , p'' , p''' , sunt singurele care intervin în calculul mediei ponderate, căci valoarea erorii medii ε , se elimină în calculul acestor medii.

În adevăr, din formulele (2) scoatem:

$$\begin{aligned} p' &= \frac{\varepsilon^2}{\varepsilon'^2} \\ p'' &= \frac{\varepsilon^2}{\varepsilon''^2} \\ p''' &= \frac{\varepsilon^2}{\varepsilon'''^2} \end{aligned} \quad (5)$$

care introduse în formula (1) dau:

$$\begin{aligned}
 M &= \frac{\varepsilon^2 \left(\frac{1}{\varepsilon'^2} M' + \frac{1}{\varepsilon''^2} M'' + \frac{1}{\varepsilon'''^2} M''' + \dots \right)}{\varepsilon^2 \left(\frac{1}{\varepsilon'^2} + \frac{1}{\varepsilon''^2} + \frac{1}{\varepsilon'''^2} + \dots \right)} = \\
 &= \frac{\frac{1}{\varepsilon'^2} M' + \frac{1}{\varepsilon''^2} M'' + \frac{1}{\varepsilon'''^2} M''' + \dots}{\frac{1}{\varepsilon'^2} + \frac{1}{\varepsilon''^2} + \frac{1}{\varepsilon'''^2} + \dots} \quad (6)
 \end{aligned}$$

Comparând această formulă cu formula (1) reese că, în practică, condițiunile exprimate prin termenii din formulă, sunt satisfăcute dacă se dă greutateților valorile:

$$\begin{aligned}
 p' &= \frac{1}{\varepsilon'^2} \\
 p'' &= \frac{1}{\varepsilon''^2} \quad (7) \\
 p''' &= \frac{1}{\varepsilon'''^2}
 \end{aligned}$$

cu alte cuvinte, că putem lua, drept greutateți, valorile de mai sus, adică inversul patratelor erorilor medii corespunzătoare.

3. Cazuri speciale.

Primul caz: Să presupunem că nu cunoaștem numărul măsurătorilor (observațiunilor) p', p'', p''', \dots din care au provenit rezultatele parțiale M', M'', M''', \dots și că cunoaștem numai eroarea medie $\varepsilon', \varepsilon'', \varepsilon''', \dots$ a fiecăreia dintre aceste medii parțiale.

Formula (6) ne arată că putem calcula valoarea cea mai probabilă a lui M , întrucât în această formulă nu intervin decât erorile medii $\varepsilon', \varepsilon'', \varepsilon''', \dots$ eroarea medie ε , a fiecărei măsurători (observațiuni) izolate, eliminându-se în calcul.

Al doilea caz. Să presupunem că nu cunoaștem nici numărul măsurătorilor (observațiunilor) și nici erorile medii exacte ale rezultatelor parțiale M', M'', M''', \dots . În acest caz suntem conduși ca să atribuim acestor rezultate, greutateți care sunt arbitrare și pe care le determinăm prin apreciere cu bunul simț, după gradul de încredere, mai mare sau mai mic, pe care îl avem în observațiunile din care au rezultat valorile

M' , M'' , M''' , ... făcând ca observațiunile, în care avem o mai mare confiență, să influențeze mai mult asupra valorii celei mai probabile a mărimii, pe care voim să o determinăm (lungime, unghiu, cotă, etc.). Așa, spre exemplu, putem spune, în genere, cu destulă siguranță, că greutatea unei lungimi este invers proporțională cu acea lungime, $p = \frac{1}{L}$, sau că greutatea unei drumuri (nivelment sau planimetrie) este invers proporțională cu numărul laturilor, $p = \frac{1}{n}$ etc.

Fără îndoială că această metodă nu trebuie să fie aplicată decât atunci când nu avem altă cale mai bună și că cel mai bun lucru este ca să aranjăm operațiunea așa fel, ca toate observațiunile să fie făcute în condițiuni cât mai identice posibil³⁾.

§ 3. — APLICAȚIUNI NUMERICE

1° Cote de nivelment.

a. Să presupunem că cota punctului C. (fig. 4) este dată de trei drumuri de nivelment, una executată între A și C, a doua între B și C. și în fine a treia între D și C. Punctele A, B și C, fiind trei puncte de reper distincte.

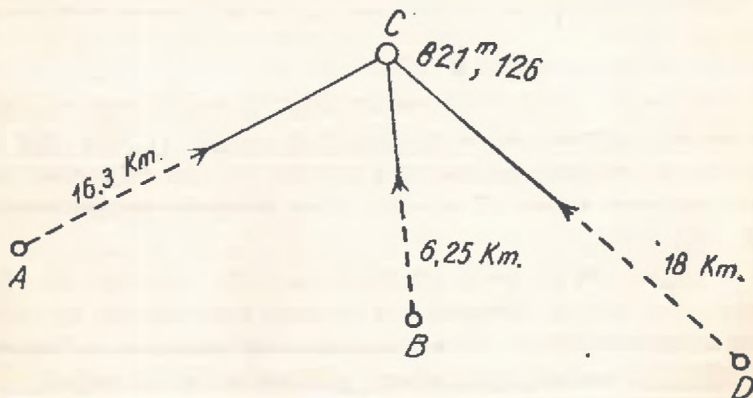

Fig. 4.

Să presupunem că prima drumuire AC, cu o lungime de 16,3 km, a fost nivelată după un procedeu a cărei eroare medie

1. Iată alte câteva interpretări raționale admise pentru noțiunea de greutate: a) Când obținem un unghiu prin diferență dintre alte două unghiuri direct măsurate, greutatea acestei măsurii indirecte a unghiului

este ± 2 mm la kilometru și că în aceste condițiuni ne dă, pentru punctul C, cota 822,141 m.

Din al doilea nivelment, prin drumuirea BC, lungă de 6,25 km, cu o eroare medie kilometrică de ± 4 mm, se obține 822,115 m, drept cota lui C.

În fine, din al treilea nivelment, prin drumuirea DC, lungă de 18 km. cu o eroare medie kilometrică de ± 3 mm se obține 822,102 m, drept cota lui C.

Se cere care este valoarea cea mai probabilă a cotei punctului C. Cele trei rezultate: 822,141; 822,115; 822,102 sunt de precizie neegală, atât din cauză că lungimile drumuirilor sunt neegale cât și din cauză că eroarea medie kilometrică este diferită pentru fiecare nivelment. Greutățile observațiilor sunt în acest caz și ele diferite.

Să calculăm mai întâi eroarea medie totală la fiecare nivelment¹⁾.

Eroarea medie totală a nivelmentului AC:

$$\varepsilon' = \pm 2 \text{ mm} \sqrt{16} = \pm 8 \text{ mm};$$

a nivelmentului BC:

$$\varepsilon'' = \pm 4 \text{ mm} \sqrt{6,25} = \pm 10 \text{ mm};$$

iar a nivelmentului DC:

$$\varepsilon''' = \pm 3 \text{ mm} \sqrt{18} = \pm 13 \text{ mm}.$$

Conform relațiilor (7), greutatea ce trebuiesc atribuite celor trei rezultate sunt:

este egală cu $\frac{1}{2}$ greutatea unei măsurii directe a aceluiași unghi, deoarece efectuând diferența, erorile făcute în determinarea celor 2 ungh. au afectat și valoarea unghiului dedus prin diferență.

b) Dacă se apreciază că cutare observațiune are o precizie de 2 ori mai mare decât alta, greutatea trebuiesc să fie în prop. 1 la 4.

1) Eroarea medie (eroarea probabilă, aproximația) unei măsurii compusă din mai multe măsurii zise elementare, când cunoaștem eroarea medie (probabilă, aproximația) a măsurii elementare, este egală cu eroarea medie a măsurii elementare înmulțită cu rădăcina patrată a numărului măsurilor elementare.

$$\varepsilon' = \pm \varepsilon \sqrt{n}$$

în care ε' este eroarea măsurii compusă din mai multe măsurii elementare.

ε este eroarea măsurii elementare (suta de metri, km, unghi).

și n este numărul de câte ori măsura elementară se cuprinde în măsura dată.

Pentru primul nivelment AC:

$$p' = \frac{1}{\epsilon'^2} = \frac{1}{8^2} = 0,016$$

pentru al doilea nivelment BC

$$p'' = \frac{1}{\epsilon''^2} = \frac{1}{10^2} = 0,01$$

pentru al treilea nivelment DC:

$$p''' = \frac{1}{\epsilon'''^2} = \frac{1}{13^2} = 0,006$$

Se observă că cele trei valori ale cotelor punctului C: 822^m,141; 822^m,115 și 822^m,102, au o parte comună 822^m,1. Pentru a ușura calculul, putem face abstracție de ea și căutăm media rațională numai a rămășițelor, adică numai a milimetrilor.

După formula (1), media rațională a acestor rămășițe este:

$$M = \frac{41 \times p' + 15 \times p'' + 2 \times p'''}{p' + p'' + p'''} = \frac{41 \times 0,016 + 15 \times 0,01 + 2 \times 0,006}{0,016 + 0,01 + 0,006} = 26 \text{ mm}$$

Valoarea cea mai probabilă a cotei punctului C, sau mai bine zis cota medie rațională de admis, pentru punctul C, va fi: 821^m,126.

Dacă n'am fi ținut socoteala că rezultatele, în care avem mai multă încredere (precizie mare), să influențeze mai mult asupra valorii celei mai probabile a cotei și am fi făcut media aritmetică, după regulile obicinuite, atunci am fi găsit:

$$\frac{41 + 15 + 2}{3} = 19 \text{ mm.}$$

iar cota punctului C ar fi fost 822^m,119 în loc de 822^m,126. Ca să obținem acum greutatea p și eroarea medie ϵ a valorii celei mai probabile (821^m,126) a cotei punctului C, ne servim de relațiunile:

$$p = p' + p'' + p''' \\ p = 0,016 + 0,01 + 0,006 = 0,032 \text{ și} \\ p = \frac{1}{\epsilon^2}$$

de unde

$$\epsilon = \frac{1}{\sqrt{p}} = \frac{1}{\sqrt{0,032}} = \pm 6 \text{ mm}$$

b. Dacă, făcând nivelmentul trigonometric al unei triangulații, am găsi pentru același punct, vizat din mai multe puncte, cote diferite, am proceda astfel:

Să presupunem că punctul S (Stână) a fost vizat din trei puncte de triangulație C (Muntele Cumpătul), F (Muntele Furnica) și D (Vârful Doamnei) (fig. 5).

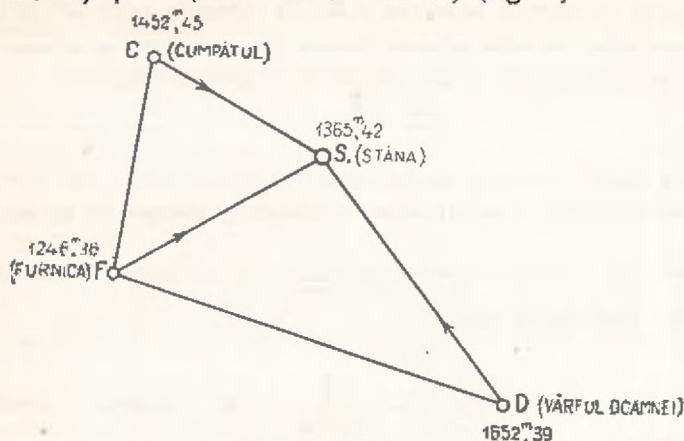

Fig. 5.

* * *

Să presupunem, mai departe, că cele trei puncte C, F și D sunt niște repere de nivelment sau că, cotele lor de altitudine sunt afectate de erori foarte mici, în raport cu erorile ce se pot comite pentru determinarea cotei lui S.

Fiind vorba de nivelment trigonometric, determinarea punctului S s'a făcut în funcție de distanțe și de unghiurile de înclinare ale vizelor.

Să zicem, acum, că datele numerice ale problemei noastre ar fi:

Lungimea laturei	Cota de altitudine	Dif. de înălț.	Cota de altitudine a punctului S
CS = 4572 m	C = 1452,45	$h_1 = -87 \text{ m},27$	1365 m,18
FS = 6792 „	F = 1246,36	$h_2 = +119 \text{ m},53$	1365 m,89
DS = 8432 „	D = 1652,39	$h_3 = -286 \text{ m},87$	1365 m,52

Media aritmetică: $\frac{4096,59}{3} = 1365,53.$

Această medie aritmetică 1365,53 nu poate fi luată ca valoarea cea mai probabilă a cotei de altitudine a punctului S, deoarece cele trei determinări nu sunt de aceeași precizie.

În adevăr, din teoria nivelmentului trigonometric, se știe că erorile diferențelor de nivel h , sunt (aproximativ) proporționale cu lungimea laturilor l și, ca urmare, rezultă că greutatea p fiind invers proporționale cu patratul erorilor, sunt invers proporționale și cu patratul lungimei laturilor.

$$p = \frac{1}{l^2}$$

În cazul de față, unitatea de măsură poate să fie orișicare; noi luăm pe l în kilometri, rotunjind lungimile de mai sus astfel:

$$l' = 4,6 \quad l'' = 6,8 \quad l''' = 8,4 \text{ km.}$$

iar greutățile vor fi:

$$p' = \frac{1}{4,6^2} = \frac{1}{21,16} = 0,047$$

$$p'' = \frac{1}{6,8^2} = \frac{1}{46,24} = 0,021$$

$$p''' = \frac{1}{8,4^2} = \frac{1}{70,56} = 0,016.$$

Înlocuind în formula (1) cotele de altitudine ale punctului S, din tabloul precedent, și greutatețile calculate mai sus, și observând că cele trei rezultate au o parte comună 1365, obținem:

$$M = \frac{0,18 \times 0,047 + 0,89 \times 0,021 + 0,52 \times 0,016}{0,047 + 0,021 + 0,016} = \frac{0,03547}{0,084} = 0,422$$

Cota de altitudine medie rațională de adoptat pentru punctul S va fi deci 1365^m,42.

2° Puncte nodale.

Să presupunem cunoscute, prin cordoanele lor, punctele de triangulație I.(Isvor), V.(Vânturiș), G.(Gagui fig. (6) și că, din aceste puncte, pornesc trei drumuri concurente în același punct A, zis punct nodal.

Numărul laturilor drumuirilor, precum și lungimea parcursului, fiind diferite la fiecare drumuire, vom avea, pentru acest punct, atâtea valori ale coordonatelor X și Y, câte drumuiri avem.

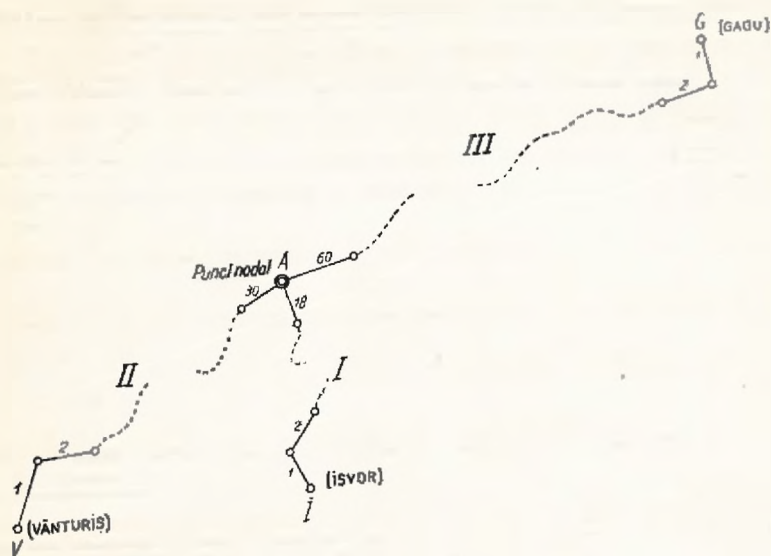

Fig. 6.

Să notăm cele trei drumuiri cu I, II, III, așa cum se văd în figură și să însemnăm cu n_1 , n_2 , n_3 , numărul laturilor din fiecare drumuire.

Insemnăm cu X_1 și Y_1 coordonatele punctului A, provenite din prima drumuire, cu n_1 laturi; cu X_2 și Y_2 cele provenite din a doua, cu n_2 laturi; și cu X_3 și Y_3 cele provenite din a treia, cu n_3 laturi.

Să presupunem că prin aceste trei drumuiri, executate după aceeași metodă, s'a obținut următoarele rezultate:

$$\begin{array}{lll} X_1 = 2743^m,25 & X_2 = 2743^m,15 & X_3 = 2743^m,65 \\ Y_1 = 3015^m,10 & Y_2 = 3015^m,05 & Y_3 = 3015^m,50 \end{array}$$

numărul laturilor fiind:

$$n_1 = 18 \qquad n_2 = 30 \qquad n_3 = 60$$

Deși am presupus că drumuirile s'au executat după aceeași metodă totuși din cauză că, la fiecare drumuire, numărul laturilor, lungimea parcursului și erorile medii ale fiecărui re-

zultat sunt diferite, suntem conduși ca să atribuim, greutateilor, valori arbitrare, bazate pe încrederea pe care ne-o inspiră măsurătorile, care au dus la determinarea diferitelor valori ale lui X și Y (§ 2, Nr. 3 cazul al doilea special).

Valoarea cea mai probabilă a coordonatelor X și Y (media rațională) se va calcula cu ajutorul formulei (1).

Drumuirile fiind executate după o metodă uniformă (de ex. toate cu mira și cu duble vizări) procedeul de calcul cel mai simplu, constă în a atribui fiecărei drumuiri, o greutate p , invers proporțională cu numărul laturilor:

$$p_1 = \frac{1}{n_1} = \frac{1}{18}$$

$$p_2 = \frac{1}{n_2} = \frac{1}{30}$$

$$p_3 = \frac{1}{n_3} = \frac{1}{60}$$

formulele de mai sus simplificate cu $1/2$ devin:

$$p_1 = \frac{1}{9} = 0,111$$

$$p_2 = \frac{1}{15} = 0,067$$

$$p_3 = \frac{1}{30} = 0,033.$$

Introducând în formula (1) valorile parțiale ale lui X și Y precum și valorile greutateilor respective, obținem:

$$X = \frac{p_1 X_1 + p_2 X_2 + p_3 X_3}{p_1 + p_2 + p_3} = \frac{2743,25 \times 0,111 + 2743,15 \times 0,067 + 2743,65 \times 0,033}{0,211}$$

$$Y = \frac{p_1 Y_1 + p_2 Y_2 + p_3 Y_3}{p_1 + p_2 + p_3} = \frac{3015,10 \times 0,111 + 3015,05 \times 0,067 + 3015,50 \times 0,033}{0,211}$$

$$= \frac{304,50075 + 183,79105 + 90,54045}{0,211} = \frac{578,83225}{0,211} = 2743,28$$

$$= \frac{334,67610 + 202,00835 + 99,51150}{0,211} = \frac{636,19595}{0,211} = 3015,15$$

$$X = 2743^m,28 \text{ și } Y = 3015^m,15$$

sunt valorile cele mai probabile ale coordonatelor punctului A.
Dacă am fi făcut media aritmetică am fi obținut:

$$X = \frac{2743,25 + 2743,15 + 2743,65}{3} = 2743,35$$

$$Y = \frac{3015,10 + 3015,05 + 3015,50}{3} = 3015,22$$

Calculăm apoi ecarturile de închidere Δx și Δy ale fiecărei drumuri în modul următor:

$$\Delta x_1 = X - X_1 = 2743,28 - 2743,25 = + 3 \text{ cm}$$

$$\Delta x_2 = X - X_2 = 2743,28 - 2743,15 = +13 \text{ cm}$$

$$\Delta x_3 = X - X_3 = 2743,28 - 2743,65 = -37 \text{ cm și}$$

$$\Delta y_1 = Y - Y_1 = 3015,15 - 3015,10 = + 5 \text{ cm}$$

$$\Delta y_2 = Y - Y_2 = 3015,15 - 3015,05 = +10 \text{ cm}$$

$$\Delta y_3 = Y - Y_3 = 3015,15 - 3015,50 = -35 \text{ cm}$$

Și în fine repartizăm aceste ecarturi la coordonatele punctelor intermediare, la fiecare din cele trei drumuri, AI, AV și AG, după regula cunoscută, proporțional cu lungimea laturilor, așa fel ca coordonatele punctelor I, V, și G să rămână neschimbate.

3° Măsurarea bazelor.

Să presupunem că s'a măsurat baza unei triangulații, prin trei procedee diferite, și că s'a determinat eroarea medie a fiecăreia din aceste măsurători.

Care este valoarea cea mai probabilă a acestei distanțe?

Să presupunem că, prin primul procedeu, s'a măsurat baza de două ori, cu aceeași precizie, și că s'a obținut:

$$m'_1 = 972^m,30$$

$$m'_2 = 972^m,20$$

media lor va fi:

$$M' = \frac{m'_1 + m'_2}{2} = \frac{972^m,30 + 972^m,20}{2} = 972^m,25$$

Măsurătorile fiind de precizie egală, numărul măsurătorilor reprezintă și greutatea lor; acest număr este: $n' = 2$;

că prin al doilea procedeu, măsurându-se baza de trei ori, cu aceeași precizie, s'a obținut:

$$\begin{aligned} m'_1 &= 972^m,35 \\ m''_2 &= 972^m,25 \\ m'''_3 &= 972^m,30 \\ \text{media } M'' &= \frac{m'_1 + m''_2 + m'''_3}{3} = \end{aligned}$$

$$\frac{972^m,35 + 972^m,25 + 972^m,30}{3} = 972^m,30$$

numărul măsurătorilor fiind: $n''=3$;

Și că, în fine, prin al treilea procedeu, măsurându-se baza de 6 ori cu aceeași precizie, s'a obținut:

$$\begin{aligned} m''_1 &= 972^m,65 \\ m''_2 &= 972^m,80 \\ m''_3 &= 972^m,75 \\ m''_4 &= 972^m,70 \\ m''_5 &= 972^m,60 \\ m''_6 &= 972^m,70 \\ \text{media } M''' &= \frac{m''_1 + m''_2 + \dots + m''_6}{6} = \frac{972^m,65 + 972^m,80 + \\ &+ 972^m,75 + 972^m,70 + 972^m,60 + 972^m,70}{6} = 972^m,70, \end{aligned}$$

numărul măsurătorilor fiind: $n'''=6$.

Cele trei rezultate având o parte comună 972 metri, pentru simplificarea calculelor, facem abstracțiune de ea și vom căuta numai media rațională a rămășițelor.

Introducând valorile de mai sus în formula (1) și efectuând calculele găsim:

$$M = \frac{(0,25 \times 2) + (0,30 \times 3) + (0,70 \times 6)}{2 + 3 + 6} = 0,51.$$

Media rațională a celor trei rezultate, adică valoarea cea mai probabilă a lungimei bazei va fi $972^m,51$, pe când dacă am fi făcut media aritmetică, după regula obicinuită, am fi avut:

$$\frac{25 + 30 + 70}{3} = \frac{125}{3} = 41.$$

Observare. Măsurătorile având precizii egale și numărul măsurătorilor fiind, deci, egal cu greutatea, vom obține acelaș rezultat dacă introducem, în calcul, erorile medii de temut, ε' , ε'' , ε''' ale mediilor M' , M'' , M''' ... făcând aplicațiunea formulei (6) și procedând astfel:

Calculăm mai întâi erorile medii totale ale celor trei măsurători. Presupunând că măsurătorile s'au făcut cu lanțul cu repere, care dă o eroare medie de 5 cm, la 100 de metri. Eroarea medie (ϵ) a uneia din măsurători individuale, va fi:

$$\epsilon = 5 \text{ cm. } \sqrt{9} = \pm 15 \text{ cm.}$$

Erorile medii ϵ' , ϵ'' , ϵ''' ale celor trei medii M' , M'' , M''' , vor fi:

$$\epsilon' = \frac{\pm \epsilon}{\sqrt{n'}} = \frac{\pm 15}{\sqrt{2}} = \frac{\pm 15}{1,41} = \pm 11$$

$$\epsilon'' = \frac{\pm \epsilon}{\sqrt{n''}} = \frac{\pm 15}{\sqrt{3}} = \frac{\pm 15}{1,73} = \pm 9$$

$$\epsilon''' = \frac{\pm \epsilon}{\sqrt{n'''}} = \frac{\pm 15}{\sqrt{6}} = \frac{\pm 15}{2,40} = \pm 6$$

iar greutățile respective (formula 7):

$$p' = \frac{1}{\epsilon'^2} = \frac{1}{11^2} = \frac{1}{121} = 0,008$$

$$p'' = \frac{1}{\epsilon''^2} = \frac{1}{9^2} = \frac{1}{81} = 0,012$$

$$p''' = \frac{1}{\epsilon'''^2} = \frac{1}{6^2} = \frac{1}{36} = 0,027$$

Introducând aceste valori în formula (1) și făcând calculele găsim:

$$M = \frac{(0,25 \times 0,008) + (0,30 \times 0,012) + (0,70 \times 0,027)}{0,047} \\ = \frac{0,002 + 0,00360 + 0,0189}{0,047} = 0,52$$

S'a obținut deci, pentru media rațională, aceeași valoare ca și prin primul procedeu de calcul.

Media rațională a celor trei rezultate, obținute fiecare prin numărul de măsurători arătate mai sus, este deci 972^m,52.

Greutatea acestei medii este de:

$$p = 0,008 + 0,012 + 0,027 = 0,047,$$

iar eroarea ei medie se poate deduce din relațiunea: $p =$

$$\epsilon = \frac{1}{\sqrt{p}} = \frac{1}{\sqrt{0,047}} = \frac{1}{0,216} = \pm 4^{\text{cm}},6.$$

Mărimea acestei erori ne arată că cifra 2, dela centimetri, nu este exactă și că prin urmare, pentru o asemenea lungime, nu trebuie să se mai țină socoteala de centimetri.

CONCLUZIUNI

Metoda de calcul, schițată mai sus, se poate aplica, fără nici o schimbare, în toate operațiunile topografice forestiere, oricâteori căutăm media rațională între mai multe rezultate de precizie diferită.

Trebuie numai să fim atenți asupra modului cum atribuim greutatea, la diferitele măsurători (observațiuni), și să ținem seama, întotdeauna, ca rezultatele, în care avem o încredință mai mare, să influențeze mai mult asupra valorii celei mai probabile căutate.

INDICE BIBLIOGRAFIC

1. — E. Prévot. Topographie. Livre Ier. Instruments. Pag. 32—37
2. — E. Prévot. Cours de Tachéométrie. Pag. 24—27.
3. — Cpt. P. Tardi. Traité de Géodésie, Fascicule I. Pag. 74—79.
4. — A. Pelletan. Traité de Topographie. Pag. 170 și 179.
5. — Jordan-Eggert. Handbuch der Vermessungskunde. Erster Band. pag. 23—64.

Notion de poids des mesures appliquée aux opérations topographiques forestières courantes.

L'auteur, après avoir fait un court exposé sur la notion de „poids des mesures“ indique les formules les plus simples pour trouver la moyenne rationnelle de plusieurs résultats d'inégale précision.

Il donne, ensuite, plusieurs exemples numériques, particulièrement intéressants concernant l'application des poids aux opérations topographiques courantes en forêts.

Die Anwendung des Begriffes „Gewicht der Beobachtungen“ bei der forstlichen topographischen Messungen.

Nachdem der Verfasser den Begriff „Gewicht der Beobachtungen“ eingeführt hat, zeigt er die einfachsten Gleichungen für die Berechnung des wahrscheinlichsten Wertes mehrerer ungleichwertiger Beobachtungen.

Man gibt einige numerische Beispiele um die Anwendung des Begriffes bei der topographischen Messungen im Walde zu zeigen.

STAȚIUNE NOUĂ DE DAPHNE BLAGAYANA FREY. IN ROMÂNIA

de M. BADEA și P. CRETZOIU

Daphne Blagayana Frey. e un element ilirc-carpatic al florei europene, cu centrul arealului său în Bosnia și Serbia de unde radiază spre Nord, Est și Sud, rămânând însă pretutindeni o plantă sporadică, cantonată pe munți izolați sau pe regiuni restrânse. *Daphne Blagayana* Frey. e cunoscută din Stiria inferioară, Krain, Croația, Bosnia, Serbia, Herțegovina, Macedonia, Albania, Muntenegru, Albania și România.

În țara noastră răspândirea ei după Prodan, Flora, ed. II, Cluj 1939, p. 641 ar fi: munții Bihorului (la Vidra-de-Sus), Pârângul pe versant meridional, munții Bârsei¹⁾, Piatra-Mare, la Sinaia și pe Ciucaș²⁾. La acestea se mai pot adăuga încă două stațiuni certe pe care nu le menționează acest autor și anume: muntele Cozia și Bucegi pe Bucșoiu.

În nota de față vrem să atragem atențiunea asupra unei noi stațiuni pentru *Daphne Blagayana* Frey. aflată în partea nordică a masivului Gârbova, pe valea Cazacului, un afluent al văii Azugei (jud. Prahova), la o altitudine de cca 950 m. Stațiunea era destul de săracă în exemplare, din care numai puține erau înflorite. Substratul e o marnă calcaroasă cu bogate vine de calcit peste care s'a format un strat gros de humus.

Stațiunea noastră se află în marginea pădurii de fag cu brad-alb, cu expozițiune vestică, în tovărășie cu următoarele plante:

Sorbus aucuparia L.

Spiraea ulmifolia Scop.

Lonicera xylosteum L.

1) Desigur dat astfel pentru muntele Postăvarul (Cristianul Mare) de unde a fost editată și în Flora Romaniae Exsiccata, Cluj.

2) În acest masiv unul din autori a căutat zadarnic mai mulți ani de-a rândul

Salix silesiaca Willd.
Anemone transsilvanica Fuss.
Fragaria vesca L.
Asplenium viride Huds.
Thalictrum aquilegifolium L.
Ajuga reptans L.
Valeriana tripteris L.
Astrantia major L.
Brachypodium silvaticum R. S.
Hypericum maculatum Cr.
Trentepohlia sp.
Solorina saccata Ach.
Mnium marginatum P. B. ³⁾.
Fissidens cristatus Wils.
Encalypta contorta Lindb.
Tortella tortuosa Limpr.
Ctenidium molluscum Mitt.
Grimmia apocarpa Hedw.
Plagiochila asplenioides Dum.
Scapania aequiloba Dum.

*

Pentru a înlesni celor ce doresc a mai căuta această interesantă plantă, care la noi atinge limita nord-estică, dăm mai jos descrierea ei:

Tufă mică, înaltă până la 30 cm, puțin ramificată, cu baza târâtoare și numai cu partea superioară ascendentă. Ramurile sunt ușor păroase și poartă numai la vârf rozete de frunze alungit-eliptice până la alungit-obovate, cu vârful mucronat, îngustat sau rotunjit și emarginat ⁴⁾, pieleose, persistente, aproape sesile, glabre, lucioase, lungi de 3—6 cm. Florile sunt grămădite în număr mare în inflorescențe terminale, globuloase și apar primăvara în Aprilie și Mai. Florile sunt de culoare albă-gălbuie, lungi până la 2 cm, foarte plăcut mirositoare. Bractee palide, mătăsoase-păroase, cele externe alungit-ovale, cele interioare alungit-lanceolate. Ovar pedicelat, moale-păros. Fructe cărnoase, glabre, albe-gălbui; fructifică foarte rar.

Nouvelle station de Daphne Blagayana Frey. en Roumanie.
Neuer Fundort des Daphne Blagayana Frey in Rumänien.

3) Briofitele au fost determinate de D-l Dr. T. Ștefănescu, pentru care ținem a-i mulțumi și aci.

4) Planta se prezintă sub două varietăți, una cu frunzele mai mici cu vârful întreg și ascuțit, alta cu frunze mai mari și la vârf emarginate; ambele se află și la noi în țară. Sperăm să revenim asupra lor.

CYPRIPEDIUM CALCEOLUS L. IN MUNȚII BUZĂULUI

de IULIU MORARIU

În excursia organizată de Facultatea de Silvicultură a Școlii Politehnice din București în zilele de 10 și 11 Mai a. c. am avut prilejul ce se oțră rar, de a găsi încântătoarea orchidee *Cypripedium calceolus* L.

Itinerarul drumului străbătut pe jos a fost: plecarea din comuna Breaza jud. Buzău peste Istrița până la vârf, iar de aici peste panta opusă împădurită coborînd la Tisău în valea Nișcovului. Pe versantul acesta nordic al Istriței se află frumoase păduri de fag în partea superioară și de gorun în amestec cu alte foioase în partea inferioară. Făgetul constă mai ales din *Fagus silvatica* var. *moesiaca* Maly, iar pâlcurile de gorun de pe plaiuri din *Quercus petraea* Liebl. amestecându-se prin ele specii lemnoase, elemente comune pădurilor noastre de foioase, dar și unele elemente termofile. Cea mai mare parte a pădurii este ocupată de făget, iar stejărișul e mai restrâns, dar cele două specii se amestecă mai mult sau mai puțin una în domeniul alteia.

Dintre speciile lemnoase ce se întâlnesc în împrejurimile stațiunii menționate mai sus mai semnalăm: *Fraxinus ornus*, *Viburnum opulus*, *V. lanțana*, *Sorbus torminalis*, *Acer pseudoplatanus*, *A. campestre*, *Populus tremula*, *Malus silvestris*, *Ligustrum vulgare*, *Cytisus leucotrichus* etc. În stratul ierbaceu remarcăm o exuberantă vegetație tovarășe pădurilor de amestec de foioase. Cercetarea ei amănunțită cred, că ar scoate la iveală lucruri interesante fiind pe aici o cale de migrațiune a diferitelor elemente floristice.

Coborînd dela vârf spre Tisău, în locul numit la „Calul Alb“ în rariștea de lângă cale a pădurii de fag în apropierea a două stânci de gips, am aflat frumoasa orchidee *Cypripede-*

dium calceolus, numită popular „papucul doamnei“. Planta era în mai multe exemplare dintre cari 3 în floare și celelalte sterile. Din cauza ploii n'am putut cerceta împrejurimile mai bine. Socotesc totuși că s'ar mai putea găsi. Din vegetația ierboasă cu care creștea împreună pomenesc: *Orchis maculata*, *Carex silvatica*, *C. glauca* și *Ophioglossum vulgatum*.

Cypripedium calceolus are o largă arie geografică, fiind răspândită în Europa centrală și nordică și în cele trei peninsule: Iberică, Balcanică și Italică, lipsind însă pe litoralul mediteranean, cu vegetație pururea verde, al Dalmației și Muntenegrului, precum și în Belgia și Olanda. Mai departe se află în Caucaz și Siberia.

La noi în țară a fost semnalată din numeroase locuri din toate provinciile românești (afară de Dobrogea, Prodan), indicate și de Panțu în lucrarea sa *Orchideele din România* (1915)¹⁾ și în „Suplementul“ apărut postum (1934), iar pentru cele menționate dă o bogată bibliografie. După cum reese din aceste publicații n'a fost pomenită până acum din Munții Buzăului.

Planta era mult mai frecventă altă dată, astăzi însă devine din ce în ce mai rară fiind culeasă pentru florile ei mari și frumusețea lor, de aceia legea pentru protecția naturii va trebui să o ia sub ocrotirea ei, oprind culegerea spre a nu pieri cu totul din pădurile noastre văduvind astfel pământul românesc de încă una din frumusețile sale.

Cypripedium calceolus L. in Buzău-Gebirge.

Cypripedium calceolus L. dans les montagnes de Buzău.

1) Din Muntenia, *Cypripedium calceolus* L. era cunoscut până acum numai dela Câmpulung (Muscel) și Predeal (Prahova).

COMENTARII — INSEMNAȚII

PROBLEMA FONDULUI BISERICESC ORTODOX ROMÂN DIN BUCOVINA

de Ing. ȘT. GÂRBU

Fondul bisericesc ort. rom. din Bucovina este după Stat (C.A.P.S.) cel mai mare proprietar de păduri din țară.

Insemnătatea deosebită a acestui domeniu păduros a atras, încă demult, atenția cercurilor de specialitate, atât prin valoarea deosebită a pădurilor și capitalului lor lemnos, cât și printr'o bună gospodărie precum și prin lucrările tehnice de mari proporții ale geniului forestier, — executate pe baza unor planuri de investiții. Acestea au reușit să pună în valoare această mare bogăție, latentă și neproductivă până la jumătatea secolului trecut, ridicând-o la nivelul celor mai perfecționate gospodării forestiere din Vestul și Centrul Europei.

Averile Fondului mai cuprind, pe lângă avuția principală a domeniului păduros, și alte bogății secundare considerabile ca: zăcăminte și exploatări miniere de mangan, pirită și blendă de zinc la Iacobeni, Vatra Dornei, Fundul Moldovei și Cârli-baba, stabilimentele de băi carbo-gazoase sulfuroase și de nămol la Vatra Dornei și Iacobeni, numeroase clădiri de raport în principalele orașe din Bucovina, cariere de piatră de construcție și var în diverse localități, izvorul de apă minerală dela Poiana Negrii. Până la ocupația Nordului Bucovinei de către U. R. S. S. Fondul avea la Cozmeni întinse iazuri pentru creșterea și exploatarea crapului.

Prin valoarea deosebită a averilor sale, Fondul bisericesc are un rol hotărîtor în viața economică, socială și culturală din Bucovina. De aceea, în toate timpurile, gospodărirea acestui imens patrimoniu a fost totodată și un centru al preocupărilor

factorilor locali economici, sociali, culturali ce căutau să-și asigure o cât mai mare ingerință în gospodăria acestor averi.

În timpul fostei stăpâniri austriace asupra Bucovinei, până la realipirea acestei provincii la patria mamă, administrarea Fondului era reglementată prin Regulamentul aprobat cu decizia imperială din 19 Ianuarie 1900 în modul următor:

Conducerea și supravegherea supremă se exercita de către Impăratul Austriei prin Ministerul de Agricultură din Viena. Erau rezervate înaltei sancțiuni imperiale în special aprobarea bugetelor și bilanțurilor anuale.

În fruntea administrației Fondului, era un administrator, iar președintele Bucovinei (Landespräsident) era în același timp și președintele Fondului, ca șef al acestei provincii.

Cooperarea mitropolitului și a consistoriului său la administrarea Fondului era reglementată de regulamentul Consistoriului episcopiei ort. rom. din Bucovina, aprobat cu deciziunea imperială din 2/II 1869 și era de tot redusă. Ea se rezuma numai la supravegherea averii, aprobarea de eventuale micșorări a patrimoniului prin vânzări, împovărări, darea avizelor asupra bugetelor și bilanțelor, pronunțarea părerii asupra acordării de împrumuturi și asupra felului de administrare a averilor Fondului.

Odată cu realipirea Bucovinei la patria mamă, administrația Fondului a trecut în mod automat sub tutela directă a Ministerului de Agricultură și Domenii din București și sub președinția ministrului Bucovinei.

Această stare a durat însă numai până la 2 Aprilie 1919. La această dată, ministrul Bucovinei de pe atunci, I. Flondor, a predat Fondul în administrarea Mitropoliei Bucovinei, în mâna mitropolitului Vladimir.

După scurt timp, ministrul I. Flondor demisionând, noul ministru pentru Bucovina, I. Nistor, a contramandat decizia predecesorului său, cerând mitropolitului Vladimir cu adresa Nr. 6 din 26 Aprilie 1919 restabilirea stării anterioare.

Pe la finele anului 1920, odată cu venirea averescanilor la guvern prima grijă a fost trecerea, din nou, a Fondului în administrarea Mitropoliei Bucovinei, fapt ce s'a îndeplinit în baza unei hotărâri a Consiliului de Miniștri din 31 Martie 1921, când administrația Fondului a fost predată cu multă solemnitate, în prezența unui delegat al Ministerului de Culte, după

o ședință festivă, în sala sinodală a reședinței mitropolitane din Cernăuți, pentru a doua oră în mâna mitropolitului Vladimir.

Dar, nici această stare nu durează lung timp, căci prin Inaltul Decret Regal Nr. 1.838 din 14 Februarie 1922, administrația Fondului a fost trecută din mâna Bisericii, din nou, în cea a Ministerului Agriculturii și Domeniilor din București.

Această nouă stare durează până în anul 1925, când în baza legii pentru organizarea Bisericii ortodoxe din Bucovina, publicată în Mon. Of. Nr. 97 din 6 Mai 1925, administrația Fondului a fost iarăși trecută în seama Mitropoliei Bucovinei. Art. 39—43 din această lege, reglementează administrarea Fondului prin Consiliul Eparhial, sub președinția arhiepiscopului și mitropolitului Bucovinei. Fondul devine fundațiune specială de sine stătătoare cu denumirea de: „Fondul bisericesc ortodox român al Bucovinei“. Statul exercită dreptul său de control și supraveghere prin Ministerele de Agricultură și Domenii și cel de Culte.

Prin autonomizarea Fondului sub administrația Mitropoliei Bucovinei, s'a îndeplinit un vechiu deziderat al preoțimei acestei Mitropolii, pentru care ea a luptat timp de peste un secol, având de înfruntat în trecut și vitregia stăpânirii austriace, în lupta dărză ce o ducea, alături de fruntașii păturei intelectuale bucovinene.

După o perioadă relativ lungă, de 11 ani, — odată cu pășirea mitropolitului Visarion în fruntea Mitropoliei Bucovinei, intervine o nouă modificare în administrarea Fondului, prin regulamentul pentru organizarea și funcționarea „Fondului bisericesc Ortodox român al Bucovinei“ din 29 Iulie 1936, aprobat cu Inaltul Decret Regal Nr. 1836 din 1936, publicat în Mon. Of. Nr. 1.174 din 29 Iulie 1936.

Acest regulament, devenit Decret-Lege la 4 Noemvrie 1937, a suferit mici modificări la 16 Martie 1938, fiind republicat în Mon. Of. Nr. 77 din 2 Aprilie 1938. El constituie o accentuare a autorității și voinței chiriarhului Bucovinei în administrarea Fondului, ajutat fiind de un Comitet de Direcție, Administratorul Fondului și inspectorii Fondului.

După o aplicare de numai 4 ani, această nouă formă de organizare și administrare a Fondului suferă schimbări temeinice prin Decretul-Lege pentru organizarea Fondului bisericesc

din Bucovina Nr. 1.2136 publicat în Mon. Of. Nr. 48 din 29 Iunie 1940.

Prin acest Decret-Lege, consfințindu-se Fondului caracterul de fundațiune de sine stătătoare, el este pus sub Înaltul Patronaj al Majestății Sale Regelui.

Conducerea și administrarea Fondului este încredințată unei Eforii compusă din 4 persoane și anume: Rezidentul Regal al Ținutului Suceava, ca președinte al Eforiei, și 3 membri ca reprezentanți ai: Ministerului Cultelor și Artelor, Ministerului Agriculturii și Domeniilor și unul al Mitropoliei Bucovinei.

Forma de administrare a Fondului reglementată de acest Decret-Lege, se apropie de vechea formă de administrare de sub stăpânirea austriacă. Ca și atunci, Fondul este pus sub Înaltul Patronaj al Suveranului, iar Rezidentul Regal — asemănător cu președintele Bucovinei de atunci care era totodată și președintele Fondului — este la fel și acum președinte. Deosebirea constă în faptul că, pe când în vechea organizație imiximea Bisericii în administrație era de tot redusă, precum am arătat mai sus, iar ministerul tutelar era cel al agriculturii din Viena, în cadrul legii de față, contribuția Bisericii la administrarea Fondului este efectivă, prin colaborarea celor 2 reprezentanți ai săi în Eforie — unul dela Ministerul de Culte și unul al Mitropoliei Bucovinei — precum și prin tutela Ministerului Cultelor și Artelor, dimpreună cu cel al Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Abia începuse însă să funcționeze noul aparat de administrare, când prin Decretul Lege Nr. 3434 din 10/X 1940, publicat în Monitorul Of. Nr. 240 din 14/X 1940, intervine o nouă modificare, care reduce numărul eforilor dela 4 la 3: mitropolitul Bucovinei ca președinte și 2 membri dintre cari, unul delegat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor și altul de Ministerul Cultelor și Artelor.

Nici această modificare n'a fost de durată, căci în Februarie 1941 intervine o nouă modificare prin Decretul-Lege No. 409 din 21/II a. c. publicat în Mon. Of. No. 47 din 25/II a. c. care, pe lângă mici modificări la prevederile cu privire la numirea eforilor și organelor de conducere din administrația Fondului, institue pe lângă Eforie un Comisar al Guvernului, numit de Ministerul Economiei Naționale.

Din dese schimbări prin care a trecut ad-ția Fondului

într'un interval de timp relativ foarte scurt, rezultă clar, că administrarea acestor averi este într'adevăr o problemă. Căci, evident, lipsește starea de echilibru în administrarea și gospodărirea acestor averi, fapt ce a determinat prea desele schimbări ale formelor de administrare. Și, încă, nu putem prevedea, că seria legiferărilor, în această problemă, s'a sfârșit.

Pe noi — Corpul silvic — prea puțin ne interesează fricțiunile de natură politică ce conlucrează la rezolvarea acestei probleme, însă, lipsa de stabilitate în formele de organizare este de natură să ne îngrijoreze, deoarece prea desele schimbări, creează un mediu neprielnic bunei gospodării.

Nu este locul să analizăm în mod amănunțit formele legale-sucesive ce s'au dat organizării gospodăriei Fondului cu privire la înrâuririle ce le-au avut asupra gospodăriei Fondului, nici să facem critica lor. Relevăm numai, că fiecare nouă reorganizare a fost însoțită de mari și răsunătoare proiecte pentru perfecționarea și propășirea gospodăriei Fondului și reforme în domeniul rolului social și economic al Fondului în influențele sale asupra stării populației locale. Proiectele însă, în general, tot proiecte au rămas și realizări au fost prea puține, fie din cauza lipsei de stabilitate și deci a timpului material necesar pentru a se pune în aplicare un program, fie din cauza influențelor și fricțiunilor politice ce concureau la conducerea administrației Fondului.

Față de această situație suntem în drept să ne întrebăm: Incotro mergem?

Structura gospodăriei și administrației Fondului a fost clădită în trecut într'o evoluție ascendentă continuă într'un sistem administrativ de perfect echilibru, în care prevederea și continuitatea alcătuiau temeiul principal, și numai datorită trăinicieii și temeinicieii structurii sale, organizația ad-ției Fondului a putut rezista valurilor de reforme nereușite, ce au încercat în ultimii 22 ani să aducă modificări mai sensibile, atât în conducerea superioară, cât și în funcțiunile financiare administrative și tehnice ale gospodăriei.

Desele modificări ale legii de organizare și administrare a Fondului, dovedesc că această administrație încă n'a ajuns într'o stare de echilibru.

Examinând sumar factura și tendințele legilor, decret-

legilor și modificărilor lor pentru organizarea și administrarea Fondului, se desprind clar 2 tendințe opuse și anume:

1) una pentru administrarea patrimoniului Fondului sub tutela neștirbită a bisericii ca avere bisericească.

2) a doua pentru încadrarea aceste averi în administrația Statului, adică statificare.

Din structura succesivelor forme de administrare ce s'au perindat, reese clar lupta între cele două tendințe opuse.

Factorii determinanți asupra concepției de stat în această problemă au fost:

a) curente politice din țară, în așa măsură încât la un moment dat Fondul devenise o minge în mâna oamenilor politici ce s'au perindat la putere. Ei considerau Fondul ca un factor electoral de importanță hotăritoare în Bucovina.

b) faptul necontestat că Fondul a fost și este singurul susținător al bisericii din Bucovina, în toate timpurile, izvorul dă-tător de viață, din care s'a alimentat nu numai vieța bisericească, dar și viața culturală și națională a neamului românesc din Bucovina.

c) afirmațiunea hotărită a voinței Bisericii ortodoxe, de a păstra autonomia Fondului ca fundațiune de sine stătătoare, compusă din averile ctitorite de vechii voievozi, episcopii și boierii români închinată pentru biserică, pentru a respecta voința acestor ctitori.

d) stăruința permanentă a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, ca for tutelar, exercitată de către departamentul silvic, pentru o organizare cât mai perfectă a administrării, conservării și exploatării domeniului păduros, care constituie una din principalele administrații forestiere din țară.

Din prea dese schimbări ale organizării și administrării Fondului, se evidențiază, că după împrejurări și după valoarea sau puterea personalităților competente cu ingerință în destinele Fondului, au precumpănit când unii când alții din factorii susamintiți, la alcătuirea legilor, decretelor și regulamentelor de organizarea și administrarea Fondului.

Pădurile Fondului bisericesc constituiesc cel mai valoros domeniu forestier din țară, atât prin valoarea și calitatea speciilor și lemnului ce-l produc, modul perfect de amenajare și exploatare după metodele cele mai perfecționate și mai bine adaptate stațiunii și împrejurărilor locale, precum și prin va-

loarea investițiilor în instalațiuni pentru exploatarea și transportul lemnului, clădiri de administrație și de exploatare, precum și depozite industriale și fabrici de cherestea pentru debi-tarea lemnului.

În lumina celor sus expuse, sunt explicabile influențele factorilor politici, economici, ai bisericii și ai Corpului silvic la rezolvarea problemei Fondului bisericesc din Bucovina.

Ca silvicultori pătrunși de îndatoririle și răspunderile ce le avem în administrarea și exploatarea acestui prețios domeniu forestier, suntem conduși de năzuința permanentă pentru perfecționarea gospodăriei cu ridicarea rentabilității și respectarea cu sfințenie a principiilor raportului susținut și permanentei producțiuni.

Ca fii credincioși ai Bisericii ortodoxe, dorim propășirea și întrebuințarea veniturilor acestor averi pe linia de voință a vechilor lor ctitori; voevozi, episcopi și boieri români, în folosul Bisericii ortodoxe, a școlii și bunului obștesc pentru populația românească din acest colț de țară dela hotarul de miazănoapte care a fost atât de urgent în vremurile trecute, încât are nevoie de sprijin permanent.

Influențele politice, cu veleități de a întrebuința averile Fondului ca instrument în scopuri egoiste, trebuiesc considerate ca aparținând trecutului, care nu trebuie să mai reînvie.

Astfel, credem că se poate crea o armonie între factorii ce colaborează la organizarea și administrarea Fondului, asigurând trăinicia necesară legii de organizare și administrare, care să poată crea o ambianță mai prielnică bunei gospodării și să imprime lucrărilor timbrul permanenței, trăinicie și continuității cu spirit de prevedere peste multe decenii, condițiuni ce sunt atât de necesare în orice mare gospodărie forestieră.

Réorganisation de l'administration du fonds de l'Eglise roumaine de Bucovine.

Der Bukowiner gr. ort. Religionsfond.

Es handelt sich um die letzte Organisation dieser Forstverwaltung. Verfasser stellt zwei Auffassungen fest, in der bisherigen Gesetzgebung dieser Verwaltung: die eine strebt die Schaffung einer autonomen-kirchlichen Verwaltung, die andere eine staatliche.

Das neue Gesetz nimmt eine mittlere Stellung aber bringt eine gewisse Selbständigkeit.

AFLAREA GROSIMII LA CAPĂTUL SUBȚIRE AL
BUȘTEANULUI DIN CARE SE FASONEAZĂ
LEMN ECARISAT

de Ing. I. RĂTAN

Industria cherestelei de rășinoase în dezvoltarea ei a creiat mai multe formule empirice pentru aflarea diametrului la capătul subțire al bușteanului, din care se va scoate o prismă cu secțiune dată.

Practica, în acest domeniu curioaște azi câteva din aceste formule, așa cum se menționează în articolul „Die Zopfstärke von Rundholz bei Kantholzerzeugung“ de W. Tischendorf, scris în Forstarchiv Heft 19/20 — 1940, de unde extragem cele de mai jos.

Prima formulă practică este: $d = a + \frac{b}{2} \dots (1)$.

în care: d = diametrul la capătul subțire al bușteanului
 a și b = laturile dreptunghiului (secțiunii) prismei ce se ecarisează.

Această formulă are un spațiu mai restrâns de întrebuințare, deoarece ea dă erori prea mari, dacă raportul $\frac{a}{b}$ diferă prea mult de $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{7}$.

Din tabloul de mai jos, se va putea însă urmări spațiul ei de utilizare.

A doua formulă practică cunoscută și utilizată în același scop este:

$$d = [(a+b) \times 0.1] \times 7 + 1 \dots (2)$$

care cu toată expunerea ei aparent greoaie în cifre, ca utilizare

practică este foarte ușoară și pe lângă aceasta, ea dă erori încă destul de mici și acceptabile, încât o face des întrebuințabilă.

Cele două formule de mai sus, prin aplicarea lor, dau erori cari variază între $\pm 5\%$, ceiace în practică se admite.

A treia formulă, asemănătoare celor de mai sus (dedusă de Forstwirt W. Kleist) este:

$$d = \frac{7 \cdot (a+b)}{10} \dots\dots \quad (3)$$

denumită și formula lui șaptea, este și mai simplă și dă erori mult mai mici la utilizarea ei în practică. Autorul, îi găsește de data asta o justificare și bază matematică, pe care o expune mai jos:

$$\text{Fie} \quad d = \sqrt{a^2 + b^2} \dots\dots \quad (4)$$

adevărata formulă pentru aflarea diametrului d , funcție de a și b .

Din aceasta avem:

$$d^2 = a^2 + b^2 = (a+b)^2 - 2 \cdot a \cdot b \dots \quad (5)$$

Cum din tehnica măsurării lemnului se știe că nu-i mare diferență între media aritmetică și media geometrică a măsurării a două diametre, putem să admitem deci că $\sqrt{a \cdot b} = \frac{a+b}{2}$

$$\begin{aligned} \text{sau: } a \cdot b &= \frac{(a+b)^2}{4} \\ \text{sau: } 2 \cdot a \cdot b &= \frac{(a+b)^2}{2} \dots (6) \end{aligned}$$

Inlocuind valoarea din (6) în (5), găsim că:

$$\begin{aligned} d^2 &= (a+b)^2 - \frac{(a+b)^2}{2} = \frac{(a+b)^2}{2} \\ \text{sau } d &= \frac{a+b}{\sqrt{2}} = \frac{\sqrt{2} \cdot (a+b)}{2} = \frac{1.4142 \cdot (a+b)}{2} \end{aligned}$$

sau: $d = 0,7071 \cdot (a+b)$.

ceiace dă că $d = \frac{7 \cdot (a+b)}{10} \dots$ tocmai formula (3)!

Se observă de altfel că adevăratul factor nu-i 0,7 ci 0,7071, dar eroarea fiind mai mică decât 1%, se admite 0,7, pentru ușurința calculului.

Variația erorii matematice, în formula (3) se urmărește în două cazuri:

I.: $a=b$, când eroarea = 0,

deoarece $\sqrt{a \cdot b} = \frac{a+b}{2}$, de unde și $d^2=a^2$.

II.: $a=b$, dar rămânând un raport oarecare între a și b , adică:

$$b=n \cdot a$$

De aci chiar se observă, că mărimea erorii absolute e , depinde de raportul dintre a și b .

Cum în practică, secțiunea grinzilor și prizmelor păstrează un raport între a și b , care variază dela 0,4—1,0 și mărimea erorii relative, va fi în funcție de acest raport.

Eroarea absolută e , este în acest caz:

$$e = \frac{a+b}{2} \cdot \sqrt{2} - \sqrt{a^2+b^2} \dots \quad (7)$$

sau dacă $b=n \cdot a$.

$$\text{avem: } e = \frac{a+na}{2} \cdot \sqrt{2} - \sqrt{a^2-n^2a^2}$$

$$\text{sau: } e = \frac{a(1+n)}{2} \cdot \sqrt{2} - a \cdot \sqrt{1+n^2}$$

$$\text{sau: } e = \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot a (n+1) - a \sqrt{n^2+1} \dots \quad (8)$$

dacă: $n=0 \dots e=a \left(\frac{\sqrt{2}}{2} - 1 \right)$, adică negativ;

dacă $n=1 \dots e=0$.

Deci cu cât n tinde către 1, cu atât eroarea absolută, eșind dintr'o valoare negativă, tinde către 0.

Eroarea redată în procente se deduce din formula:

$$p = \frac{100 \cdot e}{\sqrt{a^2+b^2}} \text{ sau } p = \frac{100 \cdot e}{a\sqrt{n^2+1}}$$

sau înlocuind valoarea lui e din (8) ne rămâne după simplificarea calculelor, că:

$$p=100 \left[\frac{(n+1)\sqrt{2}}{2 \cdot \sqrt{n^2+1}} - 1 \right] \dots \quad (9).$$

Dacă $\frac{\sqrt{2}}{2} = 0,7$, atunci obținem pentru p valoarea:

$$p=100 \left[\frac{7 \cdot (n+1)}{10 \cdot \sqrt{n^2+1}} - 1 \right] \dots \quad (10).$$

Din analiza valorilor lui p , care ne redau funcție de n , procentual eroarea ce se comite utilizând această formulă (3), constatăm pe lângă cele de mai sus că:

Eroarea depinde de expresia $\frac{\sqrt{2}}{2}$;

Eroarea provine din cauza înlocuirii lui $\frac{a+b}{2}$ cu $\sqrt{a \cdot b}$, dând lui n valori și în (9) și (10), dela 0, la 1, avem:

Pentru $n=0$:

$$p=100 \left(\frac{\sqrt{2}}{2} - 1 \right) \dots \text{negativă};$$

Pentru $n=0.1$:

$$p=100 \left(\frac{1,1 \cdot \sqrt{2}}{2 \sqrt{1,1}} - 1 \right) \dots \text{negativă};$$

Pentru $n=0.4$:

$$p=100 \left(\frac{\sqrt{2} \cdot \sqrt{2}}{2 \sqrt{2}} - 1 \right) = 100 \left(\frac{1}{\sqrt{1,4}} - 1 \right) \text{pozitivă}$$

Pentru $n=1$:

$$p=100 \left(\frac{2 \sqrt{2}}{2 \sqrt{2}} - 1 \right) = 0.$$

Calculându-se eroarea procentuală pentru valorile cele mai uzuale ale lui n , avem ca în tabloul următor:

n	0,4	0,5	0,6	0,7	0,75	0,8	0,9	1,0
p	8,1	5,2	2,9	1,5	1,00	0,6	0,1	0,0

Pentru o mai bună relatare a felului cum variază formulele practice mai sus arătate, față de formula exactă ($d = \sqrt{a^2 + b^2}$), redăm tabloul următor:

Felul pris- mei	Sec- țiune a/b cm	n = $\frac{a}{b}$	Diametrul la capătul subțire						
			După for- mula exactă $d = \sqrt{a^2 + b^2}$ cm	După formulele empirice:					
				$d = a + \frac{b}{2}$		$d = \frac{[(a+b) \cdot 0,1]}{\times 7 + 1}$		$d = \frac{7 \cdot (a+b)}{10}$	
				d ... în cm	dif. ± cm	d ... în cm	dif. ± cm	d ... în cm	dif. ± cm
Lemn ecarisat	6/10	0,60	11,7	11,0	-0,7	13,0	+1,3	11,3	-0,4
	6/12	0,50	13,1	12,0	-1,1	15,0	+1,9	12,7	-0,4
	8/8	1	11,3	12,0	+0,7	13,0	+1,7	11,3	-
	8/10	0,80	12,8	13,0	-0,2	15,0	+2,2	12,7	-0,1
	8/14	0,57	16,1	15,0	-1,1	16,0	-0,1	15,6	-0,5
	8/16	0,50	17,9	16,0	-1,9	18,0	+0,1	17,0	-0,9
	10/10	1	14,1	15,0	+0,9	14,0	-0,1	14,1	-
	10/12	0,83	15,6	16,0	+0,4	16,0	+0,4	15,6	-
	10/16	0,62	18,9	18,0	-0,9	20,0	+1,1	18,4	-0,5
	12/12	1	17,0	18,0	+1	18	+1,0	17,0	-
	12/14	0,85	18,4	19,0	+0,6	20,0	+1,6	18,4	-
	12/16	0,75	20,0	20,0	-	22,0	+2,0	19,8	-0,2
	14/14	1	19,8	21,0	+1,2	22,0	+2,2	19,8	-
	14/16	0,87	21,3	22,0	+0,7	21,0	-0,3	21,2	-0,1
	14/18	0,77	22,8	23,0	+0,2	23,0	+0,2	22,6	-0,2
	16/16	1	22,6	24,0	+1,4	23,0	+0,4	22,6	-
16/18	0,94	25,5	27,0	+1,5	27,0	+1,5	25,5	-	

Felul mate- rialu- lui	Sec- țiunea a/b cm	Rapo- r- tul n = $\frac{a}{b}$	Diametru la capătul subțire						
			După for- mula exactă $d = \sqrt{a^2 + b^2}$ cm	După formulele empirice:					
				$d = a + \frac{b}{2}$		$d = \frac{[(a+b) \cdot 0,1]}{\times 7 + 1}$		$d = \frac{7 \cdot (a+b)}{10}$	
				d ... în cm	dif. ± cm	d ... în cm	dif. ± cm	d ... în cm	dif. ± cm
Grindărie	8/20	0,40	21,5	18,0	-3,5	22,0	+0,5	19,8	-1,7
	10/20	0,50	22,4	20,0	-2,4	21,0	-1,4	21,0	-1,4
	10/22	0,45	24,2	21,0	-3,2	23,0	-0,8	22,6	-1,6
	12/24	0,50	26,8	24,0	-2,8	27,0	+0,2	25,5	-1,3
	12/26	0,46	28,6	25,0	-3,6	29,0	+0,4	26,9	-1,7
	14/20	0,70	24,4	24,0	-0,4	25,0	+0,6	24,0	-0,4
	16/20	0,80	25,6	26,0	+0,4	27,0	+1,4	25,5	-0,1
	16/22	0,72	27,2	27,0	-0,2	29,0	+1,8	27,0	-0,2
	16/24	0,66	28,8	28,0	-0,8	28,0	-0,8	28,3	-0,5
	18/22	0,82	28,4	28,0	+0,6	28,0	-0,4	28,3	-0,1
	18/24	0,75	30,0	30,0	-	30,0	-	29,7	-0,3
	20/20	1,00	28,3	30,0	+1,3	28,0	-0,3	28,0	-
	20/24	0,83	31,2	32,0	+0,8	32,0	+0,8	31,1	-0,1
	20/26	0,76	32,8	33,0	+0,2	34,0	+1,2	32,5	-0,3

Din aceste tablouri se poate urmări cea mai bună dintre formulele empirice, cât și cazurile (funcție de $n = \frac{a}{b}$) când utilizarea ei dă cea mai mare precizie.

Berechnung der Zopfstärke bei Kantholzerzeugung.

Diamètre des grumes.

Une discussion concernant les formules employées quand il s'agit de déterminer le diamètre minimum nécessaire pour obtenir d'une grume une pièce equarissée d'une dimension donnée.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

SCHIMBARE DE CONCEPȚIE

de Ing. VAȘILE COTTA

Alba Iulia

Transformarea radicală care s'a produs de o jumătate de an în structura politică și gospodărească a Statului, n'a rămas fără urmări nici în privința economiei vânătorului. A plecat o conducere și a venit alta. Dar nu este vorba numai de o primenire de oameni, ci — după cum vom vedea mai la vale — de o fundamentală schimbare de concepție.

D-l Ing. silvic Aurel M. Comșia, noul Director al Vânătoarei, deși abia de patru ani reîntors în patrie după mulți ani petrecuți în Noul Continent, — nu este un necunoscut pentru cei ce urmăresc scrisul vânătoresc. Acela care va citi un articol semnat de Domnia-sa, va rămâne impresionat de adâncimea de gândire a autorului și de necontestata sa competență. Cer ertare dl-ui Comșia pentru faptul de a fi amintit aci de Domnia-Sa. Modest, cum este, știu că nu-i va plăcea acest lucru, — și aceasta cu atât mai mult cu cât nu are nevoie să i se facă „reclamă“. Trebuie însă să se știe, că nu se poate vorbi de schimbările, cu adevărat epocale, ce sunt pe cale de a se produce la Direcțiunea Vânătoarei, fără a se pronunța numele Domniei-Sale.

Cine cunoaște pe D-l Comșia nu se va mira că după plecarea fostului director, conducerea i-a revenit D-sale. Nu avea contracandidat care să se fi putut măsura cu dânsul. Se va mira însă de un alt fapt: cum s'a putut întâmpla, ca acest om, care a sacrificat o viață întreagă aprofundării științifice a vânătoarei, care are la activul său numeroase scrieri cynetice cu renume internațional, care s'a impus și în Noul continent prin rezultatele obținute pe terenul vânătoarei practice, care — în

fine — a fost solicitat de Guvernul român să se înapoieze în patrie tocmai pentru a-și pune vastele sale cunoștințe cynegetice în slujba Țării, — a putut fi ținut în umbră patru ani, fără să i se încredințeze decât târziu, funcțiunea pentru care era cel mai indicat și pentru care a fost oficial chemat!

Vechea conducere s'a dus și nu se va mai întoarce. N'avem motive s'o regretăm. Ne-a nedreptățit, ne-a persecutat, ne-a calomniat. Pe terenul economiei vânatului, unele progrese realizate, erau în firea lucrurilor să se producă, după o lungă perioadă de războiu și după întregirea Țării. Ea s'a distins mai mult prin paradă și autoreclamă. Nici majoritatea vânătorilor n'are de ce să-i fie recunoscătoare, pentru că cererile ei se rezolvau (dacă se rezolvau) cu o încetineală exasperantă, cheltuin-du-se, cu drumurile la București, de mai multe ori echivalentul arenzii anuale a terenului pe care voia să-l obțină.

Lupta dusă de colegii noștri de breslă pentru întronarea unei noi ordini la Direcțiunea Vânătoarei, trebuia să se sfârșească cu un rezultat pozitiv. Era numai chestiune de timp. De aceasta eram siguri. Era așa de șubredă această zidire, încât nu trebuia prea mult scuturată pentru ca să se prăbușească. Împrejurările au făcut însă, ca schimbarea să se producă mai de vreme decât ne așteptam.

Atât, despre vechii stăpâni.

De noua conducere legăm mari speranțe. Din primele sale manifestări se pot desprinde ideile de care este condusă. Hotărât lucru, avem de a face cu o radicală schimbare de concepție în economia vânatului dela noi. În locul unor oameni puși în fruntea vânătoarei românești printr'o întâmplare, vom avea oameni bine pregătiți, care au sacrificat o viață întreagă pentru a se adânci în studiul vieții sălbăticiunilor.

În locul dibuirilor de până acum în materie de directivă, ni se anunță un program bine gândit, cu țeluri precise, a cărui înlăptuire va fi urmărită zi de zi. De aci înainte, programul va ține locul improvizăției. Pentru a marca noua concepție, s'a schimbat și numirea de Direcție a vânatului în aceea de Direcția economiei vânatului.

Vom vedea înscăunată sinceritatea, demnitatea și hotărârea dâră de a nu se abate nici o clipă dela linia dreaptă.

Sperăm apoi, că vânătorimea românească va fi servită — în cererile ei drepte — cu mai multă promptitudine ca în tre-

cut. O simplificare a lucrărilor se poate realiza și în cadrul actualelor legiuri. Conduasă de dorința de a promova economia vânatului, Direcțiunea vânătoarei va pleca urechea la doleanțele vânătorilor corecți și bine intenționați, va înlocui favoritismul cu dreptatea, va sprijini orice inițiativă particulară sănătoasă și nu va sili pe nimenea să urce de nenumărate ori scările Direcției Vânătoarei pentru o chestiune care se poate rezolva definitiv în cinci minute. Nu ne îndoim că alt climat va stăpâni de aci înainte încăperile acestei instituții, decât cel din trecut.

Armonizarea intereselor pădurii cu cele ale vânătoarei și nu subordonarea celor dintâi, celor din a doua categorie, va fi o altă înfăptuire.

Colaborarea Corpului silvic va fi dorită, căutată, atrasă, iar nu evitată pe orice cale.

Acestea sunt câteva concluziuni care se pot reține din primele manifestări ale conducerii noi a vânătoarei.

Iată și cuvântul ce ni-l adresează D-l Ing. Comșia la sfârșitul unui admirabil studiu: ¹⁾

„Inainte de a termina, să-mi fie permis a spune un cuvânt pentru silvicultorul nostru. Discuțiile în contradictoriu, ce au avut loc în revistele de specialitate, cu privire la participarea sa la administrarea vânatului desigur au fost cât se poate de instructive. Faptul însă rămâne că în trecut au fost evitate eforturile de voință, pentru atragerea și cultivarea cooperării breslei noastre pe acest tărâm. Am ieșit din școală cu un bagaj modest de cunoștințe teoretice, pentru a ni se tăia apoi drumul în aplicarea și dezvoltarea lor pe teren. În Statele Unite de odinioară, sclavilor le era interzis — pe lângă pedeapsa cu moarte — să învețe a scrie și citi. Unii din noi am devenit autodidacți, șomeri. Acest fenomen nu trebuie să se mai întâmple în țara noastră. Au fost standardizate și popularizate vre-o câteva legende împotriva silviculturului nostru, spre a se crea un complex de inferioritate. E un lucru extrem de dureros. Azi, după 20 de ani, ne aflăm dintr'odată într'o serioasă criză de material uman specializat, atât la centru cât și pe teren; lucru pentru care cineva trebuia totuși să poarte vina. Vom pune în aplicare imediată o mulțime de mijloace și măsuri radicale, pentru ca în vre-o câțiva ani să se repare situația.

Silvicultorul este custodele și conservatorul pădurei, al solului forestier și al produselor accesorii, între care se numără și vânatul. În întocmirea planului de amenajament, el poate face (și trebuie să facă) totul ce este rezonabil necesar, pentru o bună și dreaptă propășire a vâ-

1) Aurel Comșia: Cerbul sub influențele omului. Revista „Carpații” Nr. 12/940.

natului. Silviculorul, împreună cu aparatul său în subordine, reprezintă deci — prin forța împrejurărilor — factorul stabil cu răspunderea absolută.

Vânătorul ia în arendă dela proprietarul solului, numai exploatarea producției anuale de vânat, adică a dobânzii; în timp ce stocul de prăsilă — deci capitalul — rămâne un permanent și inalienabil inventar al pădurei tutelate de silviculor. În virtutea acestui fapt, el — împreună cu aparatul său de paznici particulari — reprezintă factorul vremelnic, cu răspundere foarte relativă și limitată, față de acea resursă naturală ce se numește vânat.

Va trebui să evoluăm — în logica celor de mai sus — spre silviculorul integral, care prin aparatul său să execute toată gama gospodăriei vânatului (paza, încurajarea dezvoltării hranei naturale, recensământul, stabilirea cifrei recoltei, menținerea densității normale etc.), livrând clientului vânător o marfă de calitate garantată. Vânătorul arendaș să nu mai aibă altă bătaie de cap, decât doar să-și impuște cota contractuală și să plătească arenda.

Aci se întrezărește și avantajul pe care îl comportă brigadierul silvic specializat și înrădăcinat prin glie și pâine de sectorul său, față de paznicul particular „în trecere“.

Dacă n'ar mai exista nici un alt criteriu, în afară de cele menționate, chiar și atunci este firesc și necesar, ca vânătorul și silviculorul să lucreze cot la cot, în cea mai armonioasă camaraderie“.

În speranța că aceste gânduri vor fi traduse în fapt, spre binele vânătoarei românești, urez din toată inima (și cu mine mulți alții) deplină reușită noului deținător al destinelor vânătoarești dela noi. Vrem să vedem cât mai de vreme înfăptuită, mult așteptata armonie dintre pădure și vânătoare. Pentru atingerea acestui scop, socotesc că este o datorie a noastră a tuturor, de a părăsi pasivitatea din trecut (care pe atunci își avea motivele ei) și să dăm acum din toate puterile și din toată inima întreg concursul noiei conduceri a vânătoarei, pentru ducerea la îndeplinire a programului vast ce și-a fixat. La fapte deci.

● **Intinse împăduriri în Rusia.**

Cu toate rezervele sale enorme de păduri naturale, din Nord, Rusia sovietică desfășoară o întinsă lucrare de împădurire în ținuturile sărace în păduri din Sud și Sud-est.

Din 1936 până acuma, a fost plantată o suprafață de 900.000 ha în părțile Volgei, Donului și Niprului. Pentru 1941, sunt plănuite lucrări de împădurire pe o suprafață de 211.000 ha, adică tot cam cât s'a plantat în anul trecut (210.000 ha). Noile lucrări ar fi să se concentreze mai ales în ținuturile ocupate din Sud-vest: Rusia albă, Basarabia, și Republica moldovenească.

(După D. D. Fw., 23, 66).

(164)

● **Tendențe europene în materie de comerțul lemnului.**

Cu tot războiul și nesiguranța timpului, ideia unor organizațiuni europene își află împlinire practică și în comerțul de lemnărie. Astfel, de curând, a luat ființă în Essen (Germania vestică) o organizație cu numele „Westeuropäische Holzgemeinschaft m. b. H.". Rostul acesteia este de a organiza unitar cumpărăturile de lemn de mină pentru cei mai de căpetenie importatori de astfel de lemnărie, din Germania vestică, Olanda și Belgia. Organizația respectivă mijlocește, de asemenea, și încheierea contractelor de cumpărare, ca și rezolvarea chestiunilor legate de transportul și asigurarea mărfurilor respective.

(După D. D. Fw. 23/138).

(165)

● **Extinderea tăerilor de păduri în Danemarca.**

Ministerul Agriculturii a dispus ca, în spațiul de timp 1.IX.1940—15.IV.1941, tăerile de lemn de foc să fie ridicate la 130% față de cantitatea normală. În pădurile Statului și ale Heidegesellschaft tăerile au fost fixate la 140% față de normal. Tăerile acestea obligatorii pot fi, eventual, reduse, la cerere.

(După Z. f. Wfw., VIII, 224).

(166)

● **Perdelele de protecție în Statele Unite ale Americii.**

În cuprinsul Revistei noastre, s'a mai vorbit despre giganticul program al guvernului Statelor Unite Americane de însănătoșire a pământului agricol și de apărare a culturilor prin întemeierea de perdele

de protecție. (Vezi R. P. 1936, pag. 343: Possibilities of Shelterbelt Planting in the Plain Region).

Serviciul forestier arată, în darea sa de seamă pentru anul 1939, că au fost folosiți 42.000.000 pueți pentru plantarea a 4500 mile de perdele. Costul mijlociu de cultură ar fi fost de 5³/₄ cenți de fiecare puet. Statul contribuie cu materialul și lucrătorii de plantat și organele de supraveghere, iar fermierii, în parte egală, cu lucrarea pământului, împrejmuirea și îngrijirea plantațiilor în primii ani.

În Dakota orientală, Nebraska vestică și centrală, Cansas centrală, Ochohama și Texas au fost plantați în perioada 1935—1939 peste 127 milioane de pueți pentru întemeierea a 11.000 mile de perdele de protecție. La apărarea acestor perdele ar fi avizate 20.000 ferme.

(După Z. f. Wfw., VIII, 242).

(167)

● Motorul cu gazogen de lemn din ce în ce mai mult la ordinea zilei.

Lipsa benzinei și a petrolului, în general, deschide mari perspective folosirii lemnului în motoarele cu explozie. Astfel, în Olanda, Norvegia, Suedia și Finlanda, cererea de gazogene pentru lemn este atât de mare, încât autoritatea a trebuit să intervină oprind instalarea lor la mașini particulare, spre a se putea acoperi mai întâi, nevoile omnibuzelor și camioanelor automobile. În Olanda, vor putea fi furnizate până în primăvara 1941 cam 1000 gazogene. Administrația Pădurilor Statului este de părere, însă, că din producțiunea proprie nu vor putea fi aprovizionate decât 800 motoare (cam 20.000 m³).

În Norvegia, Suedia și Finlanda, datorită abundenței de materie primă, s'a ajuns să se introducă gazogen de lemn și la flota de pescuit. În Finlanda se află 8 tipuri de gazogene în funcțiune; industria respectivă având o capacitate de furnizare de 500 gazogene de acestea pe lună.

(După Z. f. Wfw., VIII, 250).

(168)

● Aprovizionarea cu lemn și îndatoririle militare în Elveția.

Lemnul face parte dintre produsele principale pentru acoperirea nevoilor vitale ale populațiunii și armatei. Vremurile de restrângere și nevoie, ca cele de astăzi, îi pun în adevărata lumină însemnătatea sa. Elveția constituie un exemplu.

Programele făcute pentru aprovizionarea țării cu lemn n'au putut fi împlinite, din pricina mobilizării personalului specialist și a lipsei cailor și mijloacelor de transport. Armata a fost cea dintâi care a simțit lipsa acestei neîmpliniri, pentru lucrările sale de apărare.

Pentru trecerea împasului, Marele Stat Major al Armatei a convenit ca pentru anul 1940/41 să se oprească chemările și să se dispenseze personalul trebuit pentru tăerile de lemn trebuit pentru armată și pentru hârtie și gaz. Este vorba de o exploatare suplimentară de 950.000 steri și o cantitate totală de 4,5—5 milioane m³.

În prezent, se discută instituirea unei miliții sau corp forestier intercantonal. În alcătuirea acestei instituții ar fi să intre: personalul

forestier și lucrătorii de pădure permanenți și cărăușii, ar fi vorba cam de 3000 de persoane, cu posibilitatea de ridicare a numărului respectiv în vreme de tăere. Statul major al instituției respective ar fi să fie alcătuit dintre funcționarii inspectoratului forestier cantonal și ai oficiului forestier central Solothurn și ai Asociațiunilor consumatorilor de lemn.

(După Z. f. Wfw., VIII, 251).

(169)

● Fabrică de lignoston lângă Moscova.

Cercetările și descoperirile în materie de chimie și tehnică sunt foarte la modă și în gustul poporului în Rusia Sovietică. Lemnul a fost și este obiectul multor cercetări și invențiuni. Se citează, astfel, între altele, noul material, denumit lignoston, obținut din lemnul de mesteacăn printr'o complicată prelucrare chimică. Acesta capătă multe din atributele metalelor, precum: tăria, tenacitatea, rezistența. Aplicațiunile practice au dovedit înaltele calități ale acestui nou material. Astfel, s'a constatat în Fabrica „Secera și Ciocanul” că în vreme ce bronzul și alama nu sufereau decât 2 până la 3 schimburi, lignostonul ținea la 50 schimburi. Consumul de curent electric se restrânge cu aproape 23% prin folosirea lignoston-ului. Obezile de înfrânare la trenurile electrice țin cu 25—50% mai mult decât saboții de fier turnat.

Față de calitățile acestui material, s'a găsit potrivită instalarea unei fabrici în apropiere de Moscova (Stația Likino) care să producă numai lignoston. I s'a alăturat acesteia și un institut de cercetarea pentru îmbunătățirea lemnului.

(După Z. f. Wfw., VIII, 252).

(170).

LUCRĂRI NOI:

Prof. V. N. STINGHE și Prof. D. A. SBURLAN:

AGENDA FORESTIERĂ

Premiată de Academia Română

Ediția III-a, revăzută și adăugită. 94 figuri, 10 planșe, 145 tabele și 583 pagini.

Se poate procura de la autori și de la principalele librării din București.

C I N E G E T I C E

● Nou permis de vânătoare 1941—1942

Specia	Se începe vânătoarea cu ziua de:	Se închează vânătoarea cu ziua de:
Iepuri	1 Octombrie	15 Ianuarie
Jderi (de brădet și de piatră)	1 Decembrie	30 Aprilie
Cocoșii de munte (de brădet)	1 Aprilie	15 Mai
Iruncile (găinile de alun)	1 Septembrie	30 Noembrie
Cocorii	16 Septembrie	30 Aprilie
Spurcacii	16 Septembrie	31 Octombrie
Fazanii (cocoși)	1 Octombrie	15 Ianuarie
Potârnicile	16 Septembrie	30 Noembrie
Prepețițele, Cârsteii	15 August	31 Decembrie
Porumbeii, Turturelele și Cocoșarii	1 August	31 Decembrie
Sitarii	16 Septembrie	30 Aprilie
Becatinele și Dublele	15 August	30 Aprilie
Rațele mari și găștele cenușii	15 August	20 Martie
Celelalte specii de rațe, găște, precum și alt vânat de apă	15 August	31 Martie

SE POATE VÂNA NUMAI CU AUTORIZAȚIE SPECIALĂ:

Cerbii (taurii)	15 August	30 Noembrie
Cerbii lopătari (taurii)	15 August	30 Noembrie
Căpriori (țapi)	1 Mai	31 Octombrie
Ciute de cerbi, Ciutele de lopătari și Căprioarele (femele)	1 Noembrie	15 Februarie
Caprele negre (țapii și caprele)	1 Septembrie	30 Noembrie
Muflonii (berbeci)	1 Septembrie	30 Noembrie
Urși	1 Aprilie	15 Ianuarie
Găinile de Fazani	1 Octombrie	15 Ianuarie
Dropioli (cocoși)	16 Aprilie	15 Mai
Lebedele, Pelicanii comuni și Pelicanii cu coamă, Stârcii lopătari	1 Septembrie	31 Martie

SUNT OPRITE A SE VÂNA:

I. Vițeii de cerb comun, vițeii de cerb lopătar, iezii de capră neagră, oile și mieii de mufloni, ursoaicele cu puil de urs, găinile de

dropii, găinile de munte (de brădet), cocoșii și găinile de mesteacăn.

II. Păsările cântătoare sau insectivore, precum și huhurezii, strigăli, cucuvelele, ciufii; fiind folositoare culturii câmpului, livezilor și pădurii.

III. Speciile rare, în descreștere sau în dispariție, ca râșii, zăganii (vulturii bărboși), acvilele, vâltanii, hoitarii, corbii, bufnițele mari, stârcii albi mari (egretele) și stârcii albi mici.

SE POT VÂNA TOT ANUL:

Mistreții, lupii, vulpile, pisicile sălbatice, vidrele, nurele, dihorii, bursucii, nevăstuicile, precum și categoriile de păsări naprevăzute în acest permis.

Ouăle păsărilor, a căror vânare este interzisă, parțial sau total, conform acestui permis, nu pot fi adunate sau distruse.

În mod excepțional, se pot aduna ouă de fazani sau potârnichei, dacă este în interesul gospodăriei vânatului.

Inelarea păsărilor nu este admisă, fără autorizația specială a Centralei Ornitologice Române, încadrată în Institutul de Cercetări Agronomice al României, București, Bulevardul Mărășești, 42.

● Nouii membri numiți în Consiliul superior al vânătoarei.

Prin decizia Ministerului de Agricultură și Domenii Nr. 17071 din din 27 Mai 1941, au fost numiți ca membri în Consiliul Superior al Vânătoarei și Pescuitului în Apele de Munte, pe termen de 4 ani persoanele de mai jos. Numirea s'a făcut în conformitate cu dispozițiile Decretului Lege Nr. 1054/941 publicat în Mon. Of. Nr. 89 din 14 Aprilie 1941.

- 1) Beer Ștefan, Director General de Bancă, Sibiu.
- 2) Boțezat Eugen, Profesor Universitar, București.
- 3) Brătescu-Voinești Ion, Scriitor, Membru al Acad. Rom. Buc.
- 4) Brătianu I. C. Constantin, Președ. al Uniunii G-le a Vânător. Buc.
- 5) Copuzeanu Const., Director în Ministerul Economiei Naționale.
- 6) Cosîncescu Ion, Medic, București.
- 7) Crăciunescu Corneliu, Consilier Înaltă Curte de Casație, Buc.
- 8) Dabița Istrate, Avocat, București.
- 9) Georgescu Amilcar, Medic, Docent Universitar, București.
- 10) Manolescu Alexandru, General Adj. Ad-tor Dom. Coroanei, Buc.
- 11) Metianu Ion, Medic, Profesor Universitar, București.
- 12) Micu Alexandru, Colonel, Brașov.
- 13) Mocsonyi Anton, Mare Maestru de Vânător. al Curții Regale, Buc.
- 14) Pop Ionel, Dr. în Drept, Editor Revista „Carpații”, Sibiu.
- 15) Rîșanu Alexandru, Colonel, București.
- 16) Rosetti Bălănescu Constantin, Colonel, București.
- 17) Sadoveanu Mihail, Scriitor, Membru al Academiei Române, Buc.
- 18) Samsonovici Nicolae, General de Corp de Armată, București.
- 19) Stoichiță Ieronim, Doctor în Drept, Avocat, Sibiu.
- 20) Stroiici Manole, Proprietar, București.

- 21) Tătăranu I. Nicolae, General, Subșeful Marelui Stat Major, Buc.
- 22) Vătămanu Alexandru, Lt. Col. Prof. Sc. Sup. de Război, Buc.
- 23) Witting Emil, Ing. Consil. silvic, Scriitor Cinegetic, Sibiu.
- 24) Zwiedinek Eugen, General.

Ca Președinte al Consiliului a fost numit domnul General de Corp de Armată, Samsonovici Nicolae.

● **In legătură cu organizarea stațiunilor columbofile civile.**

Prin Decretul Lege Nr. 3627 din 29 Octombrie 1940, s'a hotărît înființarea și organizarea stațiunilor columbofile civile, Dispozițiunile lui prevăd:

Art. 14. — Este interzis a se întrebuița porumbeii călători pentru trageri în porumbei.

Art. 15. — Este interzisă uciderea porumbeilor călători cu excepția cazurilor și în condițiunile stabilite de Regulamentul Legii Columbofile.

Art. 22. — Infracțiunile la dispozițiunile prevăzute de art. 8, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 și 19 se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 1—6 luni și cu amendă dela 1000—50.000 lei.

Art. 25. — In timp de mobilizare sau războiu, pedepsele prevăzute la art. 22 și 23 vor fi îndoite, iar pedeapsa prevăzută la art. 24 va fi munca silnică pe viață.

Art. 26. — Infracțiunile prevăzute în prezenta lege, sunt de competența instanțelor ordinare în timp de pace și de competența instanțelor militare în timp de mobilizare sau războiu.

In consecință, vânătorii și organele în drept sunt ținuți a observa de a nu se comite infracțiuni și a se urmări stricta executare.

Pentru a nu se comite confuziuni între porumbeii sălbatici și acei călători ce se găsesc în diferite curse de antrenament sau misiuni, s'a sugerat chiar oprirea vânătoarei porumbeilor sălbatici.

R E C E N Z I I

C Ă R Ț I

Franz Grünwaldt, Dr.:
Répertoire international des périodiques forestières.

(Silviculture, Economie du Bois, Protection de la nature et chasse. D'après leur état au 1-er janvier 1940).

Repertoriu internațional al periodicelor forestiere.

(Silvicultură, Economia lemnului, Protecția naturii și Vânătoare. După starea dela 1 Ianuarie 1940).

Berlin: Centre International de Sylviculture. Nr. 1 din seria „Silvae orbis”, 1940. 206 pag.

Cu această lucrare, Centrul Internațional de Silvicultură (C. I. S.) dela Berlin deschide seria publicațiilor monografice „Silvae orbis”. In seria respectivă, vor apare, pe măsură ce va fi cu putință, lucrări monografice privind probleme forestiere dintre cele mai însemnate sub raportul internațional.

Alegerea problemelor de studiat se face de către Direcțiunea C. I. S.-ului, după sugestiile Congreselor internaționale de silvicultură și comitetului C. I. S.-ului, ca și după împrejurările timpului.

Lucrarea de față și-a fixat drept țintă de a da o cât mai deplină orientare asupra publicațiilor periodice cu caracter forestier, ce apar în diferitele țări din lume.

Noțiunea de publicație periodică este considerată aicea într'un înfe-

les foarte cuprinzător. Pe lângă periodicele propriu zise (revistele) sunt alăturate orice altă publicație al cărei caracter este de a fi continuă, precum: rapoartele anuale, comunicările societăților, culegerile de legi, agende, buletine, etc. Atributul „forestier” este luat, deasemenea, într'un înfeles cuprinzător, întrucât, alături de economia forestieră se are în vedere și economia lemnului, protecția naturii și vânătoarea.

Pentru fiecare publicație periodică, sunt redade, uniform și convențional atributele esențiale, precum: Numele original, traducerea în franțuzește și prescurtarea sa; instituția editoare; redacția și adresa; redactorul, data fundării, periodicitatea, formatul, prețul.

Rânduirea materiei este făcută cu o sistemă foarte îngrijită, cea ce face orientarea cât se poate de lesnicioasă.

Astfel, fiecare titlu poartă un număr de ordine general. Ele sunt grupate, mai întâi, pe instituții internaționale și pe continente; apoi, pe țări și însfârșit pe titluri; toate acestea în ordine alfabetică. La sfârșit, aflăm un index alfabetic al titlurilor, un index geografic, un index pe materii (sistematic) și un repertoriu al formelor periodicelor.

Au fost înregistrate 1255 de periodice. Dintre acestea, cele mai numeroase apar în limba engleză. Ur-

mează, apoi, germana cu 168, franceza cu 125, olandeza cu 33, spaniola cu 28, finlandeza cu 26, rusa cu 26, suedeza cu 21, japoneza cu 19, norvegiana cu 19, italiana cu 16, bulgara cu 14, româna cu 14, daneza cu 13, iugoslava cu 13, estoniana cu 12, portugheza cu 12, letona cu 10, ceha cu 9, ungara cu 8, lituaniana cu 5, greaca cu 1, slovacă cu 1 și turca cu 1.

Ancheta, care a servit la procurarea materialului trebuitor, privește stările dela 1 Ianuarie 1940, din 76 de state din cele cinci continente. La efectuarea acestei anchete au colaborat instituțiile oficiale cele mai calificate, precum: ministere, administrații forestiere, universități, institute de cercetări forestiere, biblioteci, etc.

Lucrarea este publicată în limba franceză, potrivit dispozițiilor statutare ale C. I. S.-ului. Ea este precedată de o prefață generală și o introducere la lucrare de Prof. Dr. Dr. J. Köstler, Directorul C. I. S.-ului. Aceasta este redată în cinci

limbi: franceza, germana, engleza, spaniola și italiana.

Cercul de folosire al lucrării este restrâns, reducându-se la biblioteci și poate puține personalități particulare. Pentru acestea, însă, ea este de o extraordinară utilitate, fiind singura cale de orientare asupra tuturor publicațiilor noastre de specialitate.

Intocmirea lucrării respective este grea, costisitoare, și, cum ar zice neamțul, „undankbar”. Ea nu putea fi făcută decât de o instituție forestieră ca C. I. S.-u, care merită, pentru aceasta, mulțumirile și felicitările noastre.

În ce privește România, ea este reprezentată, cu cinste, prin cele 14 publicații periodice forestiere. Lucrarea de față este printre puținele cu caracter internațional, care ne menționează. Pentru cele mai multe, din trecut, România a fost inexistentă, din pricini pe care nu este cazul să le relevăm aici.

Ilie C. Demetrescu

LUCRĂRI NOI

Ing. G. T. TOMA: Kronenuntersuchungen in langfristigen Kieferndurchforstungsflächen.

Teză de doctorat, publicată în: „Zeitschrift für Forst-und Jagdwesen”. 1940, Heft 10/11. S. 305-340 und Heft 12, S. 379-404. Berlin.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 4 (1941), Caetul 3 (Martie).

G. A. Kienitz și W. Klauwitz:

Über die anatomisch bedingten Unterschiede der chemischen Zusammensetzung und der papiertechnischen Eigenschaften des Buchernatronzellstoffs.

Despre deosebirile constituției chimice și însușirilor tehnice ale hârtiei din celuloză natron de fag datorită structurii anatomice.

Razele medulare, prin diferența de constituție (conținut mare de lignină și pentosan) față de vase și celulele de sclerenchim, influențează însușirile celulozei din fag fabricată nu numai prin procedeul sulfite ci și prin procedeul natron.

Se dovedește că procedeul alcalin de fabricare a celulozei de fag micșorează aceste influențe față de procedeul acid.

J. Liese și R. Schubert:

Beiträge zum Osmosa-Holzschutz-Verfahren.

Contribuții la procedeul de prezervare a lemnului prin osmoză.

Se arată rezultatele încercărilor în laborator și în pădure făcute pentru clasificarea unor probleme pe care le pune procedeul de impregnare a lemnului prin osmoză

Se dovedește astfel că adâncimea de pătrundere a sărurilor în lemn este mică în sens radial, dar mai mare decât în sens tangențial. Lemnele uscate și apoi ținute în apă înainte de impregnare sunt pătrunse de săruri mai mult în sens radial ca lemnele proaspăt tăiate. Această însușire nu se păstrează la buștenii groși.

S'a încercat deasemenea un adaos coloidal și s'a dovedit că el nu mărește adâncimea de pătrundere a sărurilor, ci o micșorează.

Arborii tăiați iarna și lăsați cu coaje își păstrează însușirea de a fi impregnabili prin procedeul osmotic până la începutul lunii Mai. Adâncimea de pătrundere derinde de conținutul în fluorură de sodiu al sărurilor de impregnat.

Procedeul osmotic de impregnat are marele avantaj de a fi aplicabil ușor direct în pădure.

F. Fessel:

Standzeitverbesserung von Holzbearbeitungswerkzeugen durch Hartverchromung.

Îmbunătățirea durabilității pieselor dela mașinile de prelucrat lemnul prin cromare.

Încercările arată că durabilitatea pieselor dela mașinile de prelucrat lemnul se mărește până la 500% prin cromare. Astfel de piese sunt cu deosebire bune pentru prelucrarea lemnului masiv din esențe tari, a

pieselor furniruite și a plăcilor de placaje.

Dinții pânzelor și discurilor trebuie ascuțiți numai pe spate, pentru ca pătura de crom să se păstreze pe partea din față a dintelui.

Mici comunicări:

Economia lemnului în Finlanda.

Perceperea unei taxe la vânzarea lemnului în folosul cercetării lemnului în Elveția.

Norme noi.

Un generator de gaz din lemn în Suedia.

3000 automobile cu gazogene în Norvegia.

Avion cu motor cu gazogen

Gelsofil, o nouă fibră textilă.

Fabricarea celulozei de nutreț în Finlanda.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 85 referate asupra literaturii noi apărute în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

E. Siebel: *Handbuch der Werkstoffprüfung.*

C. I. B.: *Berichte und Referate der 5. internationalen Holzverwertungskonferenz, Zürich 1939.*

W. Wegelt: *Holzwirtschaftliche Monatsblätter Juli/August und Oktober 1940.*

* * * *Verordnung über die Preisbildung für Rohholz in Forstwirtschaftsjahr 1941.*

R. Gebhardt und G. Gräbner: *Die Sortierung, Kennzeichnung, Preissetzung und Normung von inländischem Nadelschnittholz.*

L. Zechmeister: *Fortschritte der Chemie organischer Naturstoffe.*

Fr. Schmidt: *Altpapier als Rohstoff.*

K. Götze: *Kunsteide und Zellwolle nach dem Viskoseverfahren.*

E. Schülke: *Schutz freistehender Holzbauten.*

H. Narath: *Deutsche Holzbearbeitungsmaschinen.*

K. Bastian, H. Pätzold, K. Willer: *Fachkunde für Tischler. Das Bearbeiten des Holzes.*

Tabel cu însușirile și întrebunțările lemnului de nuc.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
Nr. 2/1941.

J. P. C.:

Sur l'abatage.

Asupra doborâtului arborilor. (5 pag.).

În cantonul Neuchâtel toți candidații la cursurile de pădurari trebuie să fie deținători de brevet de tăetori de pădure, brevet care se dă după trecerea unui examen practic la sfârșitul unui ciclu de ucenicie (sub control oficial) de 2 ani și jumătate.

Ameliorări se văd deja. Autorul arată că mai există totuși o ameliorare de dorit, anume aceia care privește prepararea tăieturii. Arată cum se face tăietura de obicei și cum ar trebui să se facă.

Fr. de Metz-Noblat:

Le carburant forestier.

Carburantul forestier (3 pag.).

Câteva observațiuni asupra fabricării sale în Franța neocupată.

Dr. Ch. Hadorn:

Le défrichement de quelques forêts dans les régions basses.

Defrișarea câtorva păduri în regiunile joase. (3 pag.).

Vremurile grele de azi privind

aprovizionările fiecărei țări cer Elveției să-și ajusteze economia. I se cere să-și restrângă domeniul creșterii vitelor, în favoarea culturilor agricole.

Unii preconizează pe lângă intensificarea culturii agricole și extinderea ei în dauna pădurii.

E. Graff :

A propos d'une revision d'aménagement.

În legătură cu revizuirea unui amenajament (4 pag.).

E vorba de amenajamentul pădurilor aparținând comunei Mont-richer.

F. Roten:

Compte rendu du cours sur les avalanches, donné aux fonctionnaires forestiers suisses, du 15 au 21 décembre 1940.

Dare de seamă asupra cursului despre avalanșe, făcut funcționarilor forestieri elvețieni la 15—21 Decembrie 1940.

Călătoria de studii pe care o organizează anual Inspecțiunea federală a pădurilor, pentru personalul forestier superior, a avut loc în 1940 sub forma unui curs asupra avalanșelor, care s'a ținut la Davos.

D-l Dr. Vinterhalter a tratat despre „Zăpada și metamorfoza sa“.

(Va urma).

Nr. 3/941.

H. Badoux:

Quelques indications sur les travaux de boisement effectués dans le canton de Fribourg, à partir de 1890.

Câteva indicațiuni asupra lucrărilor de împădu-

rire efectuate în Cantonul Fribourg, începând din 1890. (4 pag.)

Sam. Aubert:

Le houx.

Specie caracteristică ținuturilor calde.

Singurul reprezentant al genului, în Europa.

Suferă de ger, deaceia se ține la adăpostul pădurii sau pe marginile ei; rar se găsește în câmp deschis.

În Elveția se află în regiunea platoului, dar reușește să se urce și pe pantele Jurei până la o altitudine ce depășește 1200 m. Autorul citează locurile unde l-a întâlnit.

Este o plantă rară și nu poate fi o piedică; trebuie considerată ca ornament.

* * *

Compte rendu du cours sur les avalanches.

Dare de seamă asupra cursului asupra avalanșelor. (7 pag. cu 3 figuri și o planșă cu desene).

Urmarea cursului ținut asupra subiectului amintit, funcționarilor forestieri elvețieni, dela 15 la 21 Decembrie 1940.

Se tratează despre „Mecanica acoperișului de zăpadă și noul priviri asupra lucrărilor de apărare“.

(Va urma).

J. P. C.:

Notes sur une plante de Wellingtonia géant.

Note asupra unui exemplar uriaș de Wellingtonia. (1 pag.).

Exemplarul se găsește în parcul castelului Gorgier. A fost tăiat în iarna 1938/1939 pentru că se uscuse.

Prezenta o creștere repede: 31 m înălțime, 1,70 m diametru la tăetură, 50 ani. Trunchiul avea la 5 m înălțime, 90 cm diametru, formând un trunchiu de con foarte regulat, până la înălțimea de 25 m, unde diametrul măsoară 25 cm. Cubajul: 10 m³.

* * *

Echos du vieux temps. Récolte de la „poix“ dans les forêts de la commune du Chenit (Vaud).

Ecouri din timpuri vechi. Recoltarea rășinei în pădurile comunei Chenit (Vaud).

At. Hcr.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESSEN.

Caietul 16/11, Oct.-Nov. 1940.

Studii:

G. T. Toma:

Kronenuntersuchungen in langfristigen Kieferndurchforstungsflächen.

Cercetări asupra coronamentelor în rărișuri de lungă durată la pin.

Este teza de doctorat prezentată de autor la Academia de Silvicultură din Eberswalde. În caietul de față se publică prima parte a lucrării, care cuprinde studiul arborelui individual, urmând ca partea a doua referitoare la studiul arboretului să fie publicată în caietul pe Dec. al revistei. În această primă parte se cercetează raportul ce există între dimensiunile coronamentului și mărimea diametrului terier precum și influența ce exercită coronamentul asupra creșterii în diametru respectiv în suprafață terieră.

Dr. R. Langenkamp:

Die Geschichte des Bramwaldes.

Istoria pădurii „Bramwald“
Pădurea aceasta formează ocolul

silvic de experimentație „Bramwald“ de pe lângă fosta Academie de Silvicultură din Hannovers Münden (actualmente înglobată în Facultatea de Silvicultură a Universității din Göttingen). Este ocolul, pe care cunoscutul silvicultor Michaelis l-a administrat timp de 32 ani (1888-1920). Interesant de remarcat este vechimea documentelor ce s'au păstrat în arhiva ocolului, din cari se poate urmări istoricul pădurii de acum trei secole. Din cercetările făcute de Michaelis se poate, bunăcară, urmări repartiția speciilor din anul 1587!

Recenzii:

Stehli G.: Welches Tier ist das? (Ce animal e acesta?). Frankh'sche Verlagsbuchhandlung, Stuttgart 1940. Prețul cartonat 3 R.M.

Recenzent Prof. Dr. Wolff.

Ringleb Franz: Klimaschwankungen in Nordwestdeutschland. (Variațiile climei în Germania de NV). Buchhandlung Coppeurath, Münster i. W. 1940.

Recenzent R. Geiger.

Caietul 12, Dec. 1940.

Studii:

Dr. Karl Gösswald:

Beobachtungen über den Schutz eines Kiefernbestandes vor der Kiefernbuschhornblattwespe Diprion (Lophyrus) pini L. durch die rote Waldameise.

Observațiuni asupra protecției unui arboret de pin în contra viespei Diprion (Lophyrus) pini L. prin furnica roșie de pădure.

G. T. Toma:

Kronenuntersuchungen in langfristigen Kieferndurchforstungsflächen.

Cercetări asupra corona-

mentelor în rărituri de lungă durată la pin.

Este continuarea studiului a cărui primă parte s'a publicat în numărul trecut al revistei. Această a doua parte cuprinde studiul arboretului de pin în care s'a aplicat de multă vreme răritura de jos. Se cercetează structura acestor fel de arborete și legătura ce există între cantitatea de cornamente la hectar și creșterea în suprafață terieră.

W. von Wettstein:

Zur Blütenbiologie von *Pinus silvestris*.

Referitor la biologia florilor de pin silvestru.

Comunicări:

Decizii juridice importante.

Recenzii:

Trendelenburg, R.: Das Holz als Rohstoff. (Lemnul ca materie primă). J. F. Lehmanns Verlag. München/Berlin, 1939. 435 p. cu 108 fig. Cartonat 18 RM., în pânză 19,60 RM.

Recenzent Dengler.

Hesmer H. und J. Meyer: Waldgräser. (Ierburi de pădure). Cu 308 fotografii pe 64 planșe și 6 desene în text. Edit. M. și H. Schaper, Hannover 1940. Prețul 11,50 RM.

Recenzent Dengler.

Waldmoose. (Mușchi de pădure). Ediția a 3-a. In editura Institutului de cercetări forest. württemberghez. Stuttgart 1940. Prețul legat 6 RM. (inclusiv împachetarea și expedierea).

Recenzent D.

von Sanden W.: Alles um eine Maus. (Totul pentru un șoarece). Gräfe und Unzer Verlag. Königsberg i Pr. 1940. Prețul 2,60 RM.

Recenzent Dengler.

Handbuch der Pflanzenkrankheiten. (Manualul bolilor plantelor). Vol. 6: Protecția plantelor. Fascicola 4: 11,60 RM.

Recenzent Liese.

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR WILTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. VIII, Caetul 3—4. (Dec.-Ianuarie 1940/41).

Aldo Pavarì, Prof.:

Die waldbaulichen Verhältnisse Italiens.

Imprejurările silviculturale ale Italiei.

Studiul este împărțit în două părți: Fundamentele ecologice ale silviculturii italiene și Pădurile Italiei privite dinspre partea silviculturală și productivă. Condițiunile orografice determină o mare varietate a constituției și distribuției vegetației forestiere. În ce privește clasificarea formelor de vegetație, autorul distinge cinci zone forestiere: lauretul, castanetul, fețeșum, picetum și alpînetum. În ordinea culturală, se descriu regiunile aplicate la tipurile felurite de păduri și arborete. Se remarcă marile progrese făcute, în ultimile decenii, sub guvernarea fascistă, atât în ce privește cunoașterea condițiunilor forestiere, cât și cultura pădurilor.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ca de obicei, ni se împărtășesc multe știri despre stări și fapte forestiere din lumea întreagă.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Prin Decretul lege Nr. 1371 publicat în Mon. Of. 117 din 20 Mai 1941, Eforia Mănăstirilor înzestrate cu păduri a fost autorizată să vândă prin bună învoială materialul lemnos necesar refacerii gospodăriilor locuitorilor sinistrați de cutremur.

— D-l Ing. insp. silvic Gheorghe Tișcă dela Inspectoratul silvic Alba Iulia se repartizează, după cerere, pe data de 1 Mai 1941, la Direcția Silvică, (Mon. Of. 112/941, pag. 2603).

— Tablourile privind salarizarea Corpului silvic se pot afla în Mon. Of. Nr. 16 din 19.I.1941.

— În Mon. Of. 122 din 26 Mai 1941, a apărut tabloul prețurilor propuse de Casa Pădurilor Statului, în vederea furnizării lemnului la autorități, în cursul anului 1941/42, împreună cu prelungirea Convenției

dintre Ministerul de Finanțe și Casa Pădurilor pentru aprovizionarea autorităților cu lemne de foc.

— În Mon. Of. 108 din 9 Mai 1941 a apărut „Tabloul cu suprafețele terenurilor degradate complet împădurite din cuprinsul Inspectoratului silvic București. Insumează 854 ha.

— D-l Ing. At. Haralamb de la I.C.E.F. a vorbit la posturile noastre de radio, în ziua de 18 Mai a. c., tratând despre „pășunatul în pădure“. Conferința a fost ținută în cadrul „cronicei agricole“.

— Domnii acționari ai Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic, sunt rugați să-și ridice dividendele pentru anii expirați. Cupoanele se pot trimite, spre încasare, cu poșta sau prin delegat. Dividendele neridicate în termen legal se trec în patrimoniul Statului.

L E G I

DECRET-LEGE

privător la modificarea și completarea art. 73 din legea pentru organizarea și încurajarea agriculturii.

Art. I. — Art. 73 din legea pentru organizarea și încurajarea agriculturii, se modifică și completează, după cum urmează:

În cazuri de calamitate, ce se va determina prin deciziunea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, proprietarii sau deținătorii terenurilor agricole cu orice titlu, sunt obligați să ia măsurile prescrise de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru distrugerea inamicilor animali sau vegetali, locurile lor de înmulțire și chiar plantele care servesc pentru înmulțirea lor și care s'ar afla pe proprietățile lor.

Pe proprietățile Statului, instituțiilor sau autorităților publice, această obligație cade în sarcina personalului însărcinat cu cultivarea, paza sau administrarea acestor proprietăți.

Județele, comunele și toate autoritățile publice sunt obligate să contribuie la combaterea calamităților cu fonduri, materiale și prin prestarea mâinei de lucru, potrivit normelor ce se vor fixa de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin deciziunile sale.

În acest scop, prefectii și primarii, la cererea organelor agricole locale și cu autorizarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pot să dea ordonanțe pentru prestarea din partea populației respective a lucrului în natură, necesar pentru combaterea calamităților, fixând și suma echivalentă a prestației, pentru cei ce n'ar voi să presteze lucrul în natură.

Proprietarii terenurilor agricole, precum și deținătorii cu orice titlu ai acestor proprietăți, sunt obligați ca în intervalul dela 1 la 15 Mai al fiecărui an, precum și la alte date ce se vor fixa de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, să distrugă cuiburile de ciori aflate pe arborii de pe proprietățile lor.

Aceste cuiburi vor fi distruse din nou, în cazul când ele vor fi refăcute.

Proprietarii terenurilor agricole sau deținătorii care nu vor aplica măsurile prescrise de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor sau prin ordonanțele prefectilor și primarilor, precum și acei care nu vor distruge cuiburile de ciori la datele fixate, vor plăti o amendă de 100 lei pentru fiecare caz de neexecutare, precum și pentru fiecare culb de cioară.

În caz de recidivă, va plăti amenda îndoită și va fi pedepsit cu închisoare dela 5—15 zile.

Pentru proprietățile Statului, autoritățile și instituțiile publice, pedeapsa amenzii ca și închisoarea, în caz de recidivă, va fi suportată de către personalul însărcinat cu administrarea, cultura sau paza proprietății respective.

Se înțelege prin recidivă, neexecutarea măsurilor prescrise sau nedistrugerea culburilor de cioară, chiar după aplicarea amenzii respective.

Constatarea infracțiunii se va face prin proces-verbal, dresat de către organele agricole ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor, ale Camerelor de agricultură, notari, jandarmi, agenți agricoli și paznici agricoli publici sau autorizați. Prin proces-verbal se va pronunța și amenda.

Procesele-verbale sunt executorii și fac dovadă până la proba contrarie.

Ele pot fi atacate cu apel la judecătoria de ocol, în termen de 5 zile dela comunicare.

Apelul nu suspendă executarea.

Judecătorii vor judeca cu precădere în cel mult 10 zile dela înmânarea procesului-verbal.

În caz de recidivă, procesul-verbal va fi înaintat de urgență judecătoriei de ocol, pentru aplicarea pedepsei închisorii și a dublei amenzi.

Amenzile se vor încasa în folosul Camerelor agricole județene.

Agenții îndatorați a constata infracțiunea, care vor refuza sau neglija constatarea infracțiunii, sub orice motiv, se consideră că au comis delictul de refuz de serviciu regalmente datorat. Ei vor fi datori să plătească și sumele ce s'ar fi cuvenit a fi încasate ca amenzi.

Dovada refuzului de serviciu se va face cu orice probe admise de legi.

Art. II. — Un regulament alcătuit de Ministerul Agriculturii și Domeniilor va desvolta prevederile prezentului decret-lege.

Art. III. — Toate dispozițiunile contrare prezentului decret-lege, sunt și rămân abrogate.

Dat în București la 6 Mai 1941.

Nr. 1.251.

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul de lege pentru modificarea și completarea
art. 73 din legea privitoare la organizarea
și încurajarea agriculturii

Prin legea privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii s'au prevăzut dispozițiuni pentru combaterea paraziților animalii și vegetali, care micșorează sau pot chiar compromit producțiunea agricolă.

Acești paraziți sunt periculoși nu numai pentru proprietarul agricol, unde ei apar, ci și pentru proprietățile vecine, prin faptul că se

înmulțesc și se răspândesc cu foarte mare ușurință, putând căpăta foarte deseori înfățișarea unei calamități.

Experiența făcută în ultimii 3 ani au dovedit însă că dispozițiunile acestei legi nu sunt suficiente și că sunt necesare modificări și completări de lege care să permită o acționare rapidă și suficientă.

Pentru urgentarea lucrărilor, am alcătuit alăturatul proiect de decret-lege pentru modificarea art. 73 din susarătata lege, prin care s'au simplificat formalitățile în cazul când împrejurările cer luarea de măsuri urgente.

Am suprimat dispozițiunea care prevedea în cazuri de calamitate necesitatea unui jurnal al Consiliului de Miniștri și avizul conform al Consiliului Superior al Agriculturii, azi desființat, lăsând Ministerului Agriculturii și Domeniilor, posibilitatea intervenției rapide pe calea decizunii ministeriale.

Am introdus și dispozițiuni speciale în ceea ce privește combaterea ciorilor, care în timpul din urmă, din cauza înmulțirii excesive, au devenit o adevărată calamitate.

Avem convingerea că prin modificarea și completarea dispozițiilor art. 73 din legea privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii se va putea proceda repede la distrugerea paraziților animalii sau vegetali, iar numărul ciorilor va putea fi micșorat în așa fel, ca ele să nu mai constituie un pericol pentru semănăturile de porumb, mazăre, grâu, etc.

Ministrul agriculturii și domeniilor,
General de Corp de Armată Ion Sichițiu

4

DECRET LEGE

(Mon. Of. Nr. 50 din 28 Februarie 1941).

Modificarea art. 102 și abrogarea art. 103 și 104 din legea pentru protecția vânătorului.

Art. 1. — Se modifică art. 102 din legea pentru protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei, în sensul următor:

„Ministerul Agriculturii și Domeniilor va executa prezenta lege printr'un organ numit Direcțiunea Economiei Vânătorului sub conducerea unui tehnician, recunoscut drept specialist în materie, între studiile sale academice trebuind să figureze și vânătoarea ca atare.

Art. 2. — Se abrogă articolele 103 și 104 din legea pentru protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei, iar atribuțiunile organelor cuprinse în aceste articole vor trece în întregime asupra conducătorului Direcțiunii Economiei Vânătorului.

Nr. 463.

N E C R O L O G

† IACOB ANTONIU

Inginer subinspector silvic pensionar

După o scurtă suferință, în ziua de 24 Mai 1941, a încetat din viață, Iacob Antoniu, inginer subinspector silvic, pensionar, în vârstă de 80 ani.

Născut în București în Ianuarie 1861, după ce a terminat liceul Matei Basarab din București, a fost un an la Școala de ape și păduri dela Nancy, după care a urmat Școala de silvicultură de la Zürich.

Venind în țară, la 27 Aprilie 1887 a fost numit silvicultor cl. II în Corpul silvic al Statului. În primii ani a fost șef al Ocolului silvic Bogdănești (Râșca) din jud. Suceava (azi Baia), apoi șef al Ocolului silvic Sinești (Iași). La 1 Februarie 1907, fiind înaintat subinspector cl. III, a fost numit agent de control la Regiunea silvică Ploești, iar mai în urmă și șef al Regiunii Ploești. În timpul războiului 1916—1918 a condus ocoalele silvice Moreni și Haimanale (Prahova) apărând pădurile pe cât a fost posibil. La 1 Aprilie 1919 și-a regulat drepturile la pensie.

A fost o fire blândă, astfel că în tot timpul cât a fost în serviciul Statului (27 Aprilie 1887—1 Aprilie 1919) adică timp de 32 ani, a câștigat simpatia atât a personalului subaltern, cât și a colegilor din jurul său.

După eșirea la pensie, a trăit retras în mijlocul familiei sale.

A fost înmormântat la cimitirul Reînvierea din București în ziua de 26 Mai 1941.

La această despărțire, Casa Pădurilor a fost reprezentată prin D-nii Em. Demetrescu, inginer consilier silvic și inginer inspector g-ral silvic Al. Ivăncianu; Societatea „Progresul silvic” prin d-l inginer consilier silvic M. P. Florescu, iar din grupul pensionarilor prin d-nii inginer inspector general G. Nicolau și Haralambie Grumăzescu. Din partea Soc. Progresul Silvic s'a depus o jerbă de flori.

M. P. F.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, **Ministru Secretar de Stat** la **Departamentul Agriculturii și Domeniilor**;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) **Amenajamentul pădurilor Plopișul, Pietrele Infierate, Căldărușanca, ș. a. județul Prahova, proprietatea Statului, Seria I-a din Ocolul Silvic Vălenii de Munte, în suprafață de 1968 ha. 5900 mp. Regim și tratament, codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.**

b) **Amenajamentul pădurilor Gârboavele și Râpa Bălaia, județul Covurlui, proprietatea Statului, formând Seria VII-a din Ocolul silvic Galați, în suprafață de 418 Ha. 5200 mp. prevăzând exploatarea și refacerea arboretului într-o perioadă de 20 ani. Revizuirea după 10 ani.**

Dată astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) A. Pană.

No. 6481/941.

a) **Amenajamentul pădurii Scrioștea-Butculeasca județul Teleorman, proprietatea I. Manu, în suprafață de 240 Ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.**

b) **Amenajamentul pădurii Corneașca Ochiuri lot 1, județul Dâmbovița, proprietatea Toma I. Câmpeanu, în suprafață de 67 ha. 8354 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.**

Dată astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) A. Pană.

No. 6482/941.

a) **Amenajamentul pădurii Doștina, județul Turda, proprietatea Comunei Făgetul Ierii, în suprafață de 185 ha. 6914 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.**

b) **Amenajamentul pădurii Leorda Gorschi, județul Botoșani, proprietatea Jeaneta Gorschi, în suprafață de 24 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.**

c) **Regulamentul de exploatare al pădurii Pauleasca Dealul**

Mare, județul Argeș, proprietatea N. Ionescu ș. a., în suprafață de 15 Ha, 1126 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 6483/941.

a) Amenajamentul pădurei Ciuguzel ș. a. județul Alba, proprietatea Văd. Banffy Cazimir și Dănilă Banffy, în suprafață de 142 ha. 4566 mp. tratată în trei serii de crâng simplu cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrăvița, județul Mehedinți, proprietatea N. Bărbulescu, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădunii Zăvoiul Teiș, județul Dâmbovița, proprietatea Moșten. N. Cosăcescu, în suprafață de 10 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 6484/941.

a) Amenajamentul pădurii Fața Măginii, județul Alba, proprietatea Bisericii Greco Catolice din Cacova în suprafață de 72 ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Podul Ormenișului, județul Alba, proprietatea Composesoratului Decea, în suprafață de 57 ha. 9300 mp. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția 30 și 5 ani. Revizuirea după 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Meiac, județul Alba, proprietatea Composesoratului Crișn Teofil și soții, în suprafață de 43 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Isoare, județul Alba, proprietatea Composesoratului Uioara de Sus, în suprafață de 43 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

e) Amenajamentul pădurii Fața Bisericii, județul Alba, proprietatea Bisericii Ortodoxe Române din Măgina, în suprafață de 40 ha. 4400 mp. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția 25 și 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Alba, proprietatea Comunei Oarda de Jos, în suprafață de 83 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Dumbrăvița, județul Hunedoara, proprietatea Bisericii Ort. Române din Sârbi, în suprafață de 21 ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Copăcel Chiuriș, județul Alba, proprietatea Comunei Ciuguzel, în suprafață de 14 ha. 4800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 6485/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cioara - Lacul Tătarului, județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 475 ha. 8200 mp. prevăzând exploatarea în crâng simplu și refacerea ei în decurs de 10 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurei Gura Siretului, Seria I, județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 269 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pentru refacerea pădurii Colțea, județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 260 ha. 2700 mp. prevăzând exploatarea în crâng simplu și refacerii ei în decurs de 10 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Amenajamentul pădurilor Goranu Giurgiuveni Seria V-a, județul Argeș, proprietatea Statului, în suprafață de 1300 ha. 6500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 6586/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Orbani, județul Putna, proprietatea moștenitor. Lucia Negri în suprafață de 141 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Stejarul, județul Argeș, proprietatea Ion P. Băltescu, în suprafață de 58 ha. 4500 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 25 și 20 ani și una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 6487/941.

a) Amenajamentul pădurii Găiceana, județul Tecuci, proprietatea Moștenitorilor Ion I. Motzoî, în suprafață de 2818 ha. 5400 mp. tratată în 3 serii de codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 1 Aprilie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Horia Lazăr.

No. 6868/941.

a) Amenajamentul pădurei Rusca Recea, județul Fălciu, proprietatea Statului cedată în folosința Sf. Episcopii a Hușilor, în suprafață de 299 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Moșul Mărgineanu, județul Gorj, proprietatea I. A. Mărgineanu ș. a., în suprafață de 20 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Moșul Lupești, județul Gorj, proprietatea Gr. Gr. Lupescu, ș. a., în suprafață de 19 ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani.

Data astăzi 1 Aprilie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Horia Lazăr.

No. 6869/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Vlădeni și Mihăești, județul Muscel, proprietatea Elena I. Anastasescu Ghica, în suprafață de 75 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Ungurelul, jude-

țul Gorj, proprietatea Cristu I. Buga, ș. a., în suprafață de 40 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Corbul județul Gorj, proprietatea N. T. Davițoiu în suprafață de 28 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Curtișoara, județul Romanați, proprietatea Elena Murgășanu în suprafață de 23 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Curtișoara, județul Romanați, proprietatea Ecaterina Băltăceanu, în suprafață de 23 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârgul Boarne-
lor, județul Gorj, proprietatea M. Tomescu, în suprafață de 21 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 7513/941.

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Alba, proprietatea Composesoratului din Lopadea Veche, în suprafață de 114 ha. 5800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Domneasca Olari, județul Dâmbovița, proprietatea Olga M. Strâmbeanu ș. a., în suprafață de 19 ha. 6600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Popii, județul Târnava Mică, proprietatea Bisericei Reformate din Herepea, în suprafață de 13 ha. 8600 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 8325/941.

a) Amenajamentul pădurii Medvedeac, județul Arad, proprietatea comunei Conop, în suprafață de 143 ha. 8700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Nevăț, județul Mehedinți, proprietatea Ștefan Georgescu, în suprafață de 40 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Urzicaru județul Muscel, proprietatea Ion Niță Floroiu, în suprafață de 5190 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Râpa lui Eftimiu, județul Argeș, proprietatea N. Dumitrescu în suprafață de 15 ha. 4250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Martie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 8334/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Oraș, județul Brașov, proprietatea Municipiului Brașov, în suprafață de 4575 ha. 8700 mp.

tratată în 5 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 96 ani; una serie de protecție tratată în codru grădinărit și una de agrement cu exploatabilitate fizică, ambele cu termenul exploatabilității 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Buliga, județul Olt, proprietatea M. Zaharescu Caraman, în suprafață de 124 ha. 0000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 1 Aprilie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 8725/941.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Dacă se va constata însă în urmă că arătările din acest amenajamente (regulamente de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

**Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm
anunțați-ne imediat schimbările de adresă.**

T A B L O U

de terenurile comune de vânătoare, pădurile Statului și Fonduri de pescuit, ce urmează să se arendeze pentru dreptul de vânătoare, de către Direcțiunea Vânătoarei

Comuna	Județul	Suprafața	Durata maximă	Estimația	Data licitației
C O M U N E :					
Marsilieni	Ialomița	3389 „	7 ani	4.500 „	25 Iunie 1941 ora 12 a. m.
Boșorod	Hunedoara	4560 Jug.	„	2.500 „	„
Telina	Tr. Mare	1916 Ha	„	4.250 „	„
Băleasa	Romanați	1114 „	„	1.000 „	„
Pârșcoveni	Romanați	1828 „	„	1.500 „	„
Vulpeni	Romanați	1854 „	„	1.200 „	„
Zeicani și Composes	Hunedoara	2465 „	„	6.000 „	„
Gura-Văii	Arad	700 „	„	400 „	„
Talagiu	Arad	1857 „	„	900 „	„
Pleșcuța	Arad	991 „	„	700 „	„
Aciuța	Arad	1082 „	„	600 „	„
Certege	Turda	5467 „	„	2.700 „	„
Posaga de S.	Turda	10350 Jug.	„	2.000 „	„
Popânzălești	Romanați	2945 Ha	„	1.500 „	„
Lazu	Dolj	2491 „	„	1.300 „	„
Composes. Grâniceresc din Hațeg	Hunedoara	595 „	„	1.650 „	26 Iunie 1941 ora 12 a. m.
Retișul	Tr. Mare	2326 „	„	2.000 „	„
P Ă D U R I :					
Pădurile:	Oc. silv.				
Baiurile	Sinaia	361 Ha.	5 ani	800 lei	„
Negrașul	Sinaia	350 „	„	700 „	„
P. Craiului	Sinaia	389 „	„	1.200 „	„
Budureasa	Bihor	1836 „	„	2.000 „	„
Balota	Bobicești	1145 „	„	2.000 „	„
Cetățuia	Perișoru	354 „	„	1.000 „	„
Salcea	Botoșani	4338 „	7 ani	2.700 „	27 Iunie 1941
Cazaci	Dâmbovița	1028 „	„	4.000 „	ora 12 a. m.
Beșteleoia	Dâmbovița	1550 „	„	2.500 „	„
Cozia	Hunedoara	1314 „	„	1.000 „	„
Brădăței	Hunedoara	605 „	„	600 „	„
V.-Lupului	Hunedoara	1250 „	„	1.800 „	„
Vlad-Tepeș	Ialomița	3150 „	„	3.500 „	„
Mihăilești	Buzău	4968 „	„	1.800 „	„
Brăteanu	Roman	2860 „	„	1.350 „	„
Mircești	Roman	2480 „	„	4.000 „	„
Iablanita	Severin	10688 „	„	4.000 „	„

Amatorii vor înainta oferte închise, sigilate și timbrate până la datele menționate în dreptul fiecăreia, orele 12 a. m., la Direcțiunea Economiei Vânătorului, Str. Polonă Nr. 8, București.

Pe plicul închis se va specifica: „Oferte închise“ pentru terenul, pădurea fondul, . . . jud. . . . (Oc. Silvic) . . .

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu

Ilie C. Demetrescu

D. Sburian

N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Președinți: { **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: { **N. Ghelmeziu**
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Manoilescu Mircea

Chiriță C.

Minescu G.

Comșa Aurel

Năstăsescu G.

Demetrescu Ilie

Nedelcovici Ath.

Florescu P. M.

Redoteatu St.

Georgescu P. C.

Sabău V.

Grozescu D.

Sburian A. D.

Heroiu Tr.

Suhățeanu Mih.

Ionescu I. A.

Zeicu Ion

Lazăr H.

Cenzori: **N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.**

Cenzori supleanți: **St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN
INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE
UN VOLUM DE 301 PAGINI

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Dr. G. ELIESCU

PROTEȚIA
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

